

Vittnesbörd för Församlingen, band 7

av Ellen G White

Originaltitel: Testimonies for the Church vol 7

Översatt 2011

ellenwhite.se

Tidpunkten för tillkomsten av Band 7 5

Del 1 – En godtagbar tjänst

Arbetet med att vinna själar	9
Signalen till framåt marsch	13
Arbete för församlingsmedlemmar	18
Arbetare ur leden	25
Utvidga korssets segrar	29
Arbetet i städerna	34
Verket i Stor-New York	37
Försena inte ytterligare!	40
Familjandakt	42
Ansvar i äktenskapet	45

Del 2 – Vårt hälsohemsarbete

Arbetets omfattning	51
Kunskapen om hälsoprinciperna	62
Våra sanatoriearbetares höga kall	68
Ett budskap till våra läkare	72
Värdet av utomhusvistelse	76
Ut ur städerna	80
På landet	85
Icke ibland de rika	88
Att beakta när man skall bygga	90
Inte för de nöjeslystna	95
Centralisering	99
Vårt ordenstecken	104

Del 3 – Hälsokost

Hälsomissionsarbete i städerna	110
Restaurangverksamheten	115
Sunda livsmedel	124
Framställningen av hälsolivsmedel	127
Undervisa folket	132

Del 4 – Förlagsverksamheten

Guds avsikt med våra bokförlag	138
Vårt samfunds litteratur	150
Kommersiellt arbete	161
Bokförlag på missionsfälten	169
Förlagshusens inbördes förhållande	171
Bokevangelisten	174
Upphovsmannen	175
Församlingen och bokförlaget	176
Guds institutioners helighet	191
Avhängighet av Gud	194
Samarbejde	197
Självkontroll och solidaritet	199
Faran av olämplig läsning	203
Undvik skuldsättning	206
Tro och frimodighet	210
Självuppoffring	215

Del 5 – På fältet i Södern

Behoven på fältet i Södern	220
Centra med inflytande	231
Instruktion till arbetare	235
Var vid gott mod!	242

Del 6 – Råd till dem, som bär på bördor

Pastorer och affärsangelägenheter	246
Pastorsverksamheten	254
Styrelsemöten	256
Församlingsdisciplin	260
»Ge akt på varandra«	265
Till lärarna vid våra skolor	267
Omtanke om dem, som kämpar med svårigheter	277
En klok fördelning av medlen	283
Våra åldriga, banbrytande arbetare	286
Omsorg om arbetare	290

Tidpunkten för tillkomsten av Band 7

Band 7 gavs ut sent på året 1902, bara två år efter offentliggörandet av Band 6; men under dessa få månader gjordes väldiga framsteg, i synnerhet vad gäller omorganiseringen av vårt samfunds arbete.

År 1863, omkring trettioåttio år tidigare, hade Generalkonferensen organiserats, med sex lokala konferenser, samtliga i Förenta Staterna. Dittills hade trettio pastorer, ordinerade och licensierade, tjänat 3 500 församlingsmedlemmar och 125 församlingar. Det fanns inga sjundedagsadventistiska skolor eller hälsohem, och samfundet ägde bara ett förlagshus.

Under varje påföljande årtionde har antalet församlingsmedlemmar och anställda dubblats, och nya missionsinsatser inletts. Vid århundradeskiftet hade arbetet svällt ut till världsomspännande proportioner. Den statistiska årsrapporten för 1900 visar, att litteratur gavs ut på trettionio språk från tretton förlagshus och deras förgreningar. Femhundra ordinerade pastorer, med ettusen andra arbetare inom diverse andra grenar av samfundets verksamhet, tjänade 66 000 believers, som var medlemmar av 1 892 churches. Dessa var grupperade i fyrtiofem lokala konferenser och fyrtiotvå lokala missioner. I Australien, liksom i Europa, hade de lokala konferenserna nyligen knutits samman i Unionskonferensorganisationer.

I och med utvecklingen av förlagsverksamheten, liksom grundandet av hälso- och utbildningsarbetet samt inledningen på Sabbatsskolans verk, hade självständiga sammanslutningar bildats för att stötta dessa grenar av saken. Där fanns den Internationella Sabbatsskolan, Hälsomissions- och Trosfrihetsförbunden, förutom olika förlags- och utbildningsförbund. Den utländska missionsverksamheten leddes av Styrelsen för Utlandsmission. Fastän de skilda organisationernas intressen var sammanflätade, var likväl var och en verksam som en tydlig sammanslutning med högkvarterkontor på vitt skilda platser i Förenta Staterna. Vad Styrelsen för Utlandsmissionen beträffade, utsågs New York City på grund av fördelarna med ett stort sjöfartscentrum. I fråga om Sabbatsskolsförbundet, var Oakland, California ett

centrum som var bekvämt för dess tjänstemän. Trosfrihetsverket leddes från Chicago, Illinois, och hälsomissionsverksamheten från Battle Creek, Michigan.

Det inses snabbt, att samfundet under denna grad av utveckling hade växt ur resurserna det ägde 1863. Förändringar var därför av nöden. Generalkonferenskommitté utgjordes av tolv medlemmar, varav fyra var bosatta i Battle Creek. Hur skulle dessa fåtaliga personer kunna sköta om den raskt växande verksamheten, som nu var omfattande till omfattningen? Alla lokala konferenser och missioner världen över, förutom de Australasiatiska Europeiska Unionskonferenserna, var instruerade att blicka hän till Generalkonferensen för ledning. Föga förvånande försumrades somliga arbetsfält, och i vissa fall var ledningen inte tillräckligt verkningsfull. Vanskligheter blev ständigt flera, då man tyckte sig förlora greppet om vissa delar av verksamheten, då dessa växte till oproportionerligt och kämpade sig fram inom de oberoende organisationer, som de själva skapat.

Sådana var omständigheterna i April, 1901, då Ellen G. White, nyligen hemkommen från Australien till Förenta Staterna, talde under det inledande mötet på Generalkonferensens sammanträde. Hon uppmanade till en genomgripande omorganisering av verksamheten, och betonade starkt behovet av fördelning av ansvar. Förvisso hade behovet varit uppenbart, men hur man skulle komma till rätta med förhållandet hade varit ett allvarligt huvudbry. Nu, efter maningen till handling, och med visionära personer som kunde gå i bräschen, omorganiserades Generalkonferensens verksamhet. Först antogs planen med Unionskonferenser plan, som instiftats i Australien och sedan börjat användas i Europa. Härigenom besparades administrationen vid Generalkonferensen många enskildheter, vilka kunde och borde skötas om lokalt. För det andra, lades grunden till att inlemma samfundets skilda självständiga organisationer, såsom förlags-, hälso-, Sabbatsskols- och utbildningsverksamheten, i Generalkonferensens administration i form av avdelningar. För det tredje, utvidgades Generalkonferenskommittéen betydligt och gjorde representativ för hela världsfältet och alla verksamhetsgrenar.

En del grenar av Generalkonferensens verksamhet omorganiserades tämligen omgående. Avdelningarna för Sabbatsskolan, utbildning och trosfrihet kom snabbt till. För andra områden tog det tid, och i en del fall insågs behovet av förändring först sedan en katastrof inträffat. För hälsoverksamheten var det nödvändigt, att omorganiseringsförloppet skulle tränga in i tankarna hos männen och kvinnorna som var förbundna med den och förändra deras inställning till det stora verk, som de var delaktiga i. Vid tidpunkten för Generalkonferensens möte år 1901 tycktes hälsohemmet i Battle Creek ha nått toppen och, med sina kringspridda institutioner, utgjorde det en stor del av sjundedags-adventisternas verksamhet. Det visade sig, att ledarna där hade i åtanke ett storslaget, kristet hälsomissionsarbete, som skulle stå utanför samfundet. Ja, det skulle snart nog överträffa Sjundedags-adventistsamfundets arbete.

Så, den 18. Februari, 1902, slog katastrofen till. Huvudbyggnaden vid hälsohemmet i Battle Creek brann

ned till grunden. Medan åtgärder raskt vidtogs för att återuppbygga anläggningen, fick upplevelsen av eldsvådan jämte råden från Profetians Ande – vilka nådde de anställda inom de närmast därpå följande månaderna – många att tydligare inse hälsomissionsarbetets sanna roll som en särskild men inflätad del av samfundets verksamhet. Röster höjdes för att sprida ut och grunda många centra för hälsomission, vilka inte skulle vara för stora eller högt flygande till omfattningen. (6) Det var i det här sammanhanget, som fru White författade sina artiklar vilka utgör avsnittet om "Vårt hälsohemsarbete". De togs med i Band 7, så att de fortsatt skulle kunna vara till nytta för samfundet.

Under tidigare år, då Review and Herald och Pacific Press grundades, hade det visat sig vara nödvändigt med välutrustade anläggningar, för att åstadkomma det slags litteratur som skulle gå att köpa till rimligt pris. Men under den allra första tiden behövdes inte dylika inrättningar på heltid för samfundets eget arbete. För att hålla maskinerna igång och garantera välutbildade medarbetare vid tryckeriet, hade våra förlagshus tagit på sig kommersiellt arbete. Sådant arbete varierade från tryckning av pappersvaror och kontorsformulär till utgivningen av inbundna böcker. Detta inbringade goda pengar och bidrog till att upprätthålla anläggningarna och bibehålla medarbetarstabernas skicklighet.

Dock inträffade det en rad bryderier i samband med det kommersiella arbetet. Man godtog manuskript för böcker, som inte var av uppbygglig karaktär. En del av denna litteratur innehöll allvarliga läromässiga felaktigheter, medan andra böcker var avgjort skadliga på annat sätt. Dessa förhållanden nådde en kulmen vid tidpunkten för Band 7. Förläggarna nåddes av budskap från Profetians Ande, som påpekade farorna med detta verk och manade till bättring. Medan samfundets verksamhet under årens gång skulle komma fortsätta att utvecklas, skulle också den tid komma då samfundets verksamhet ständigt skulle ta alla faciliteter och medarbetare i anspråk. Det dröjde dock tills både Review and Herald och Pacific Press ödelades av eld två år efter varandra, som dessa budskap bar sin fulla frukt. Då planer lades för att utföra arbetet vid de återuppförda kontoren, steg ledarna framåt i tro och helgade de nya byggnaderna och utrustningen enbart åt tryckningen av samfundslitteratur. Det gjorde man i ljuset från råden i Band 7, vilka har haft ett danande inflytande på vår förlagsverksamhet Jordan runt. (7) Då fru White reste från St. Helena, California, till Battle Creek, Michigan, för att närvara vid 1901 års Generalkonferensmöte, valde hon den södra färdvägen. Där stannade hon till i Nashville, för att granska det nyligen inrättade förlagskontoret och besöka några av skolorna i närheten. Dessa företag hade till stor del kommit till tack vare hennes vädjanden, som offentliggjorts i spalterna i Review and Herald. Avsikten hade varit, att inleda verksamhet på bred front i Södern. Hennes råd hade inspirerat och väglett dem, som uppammat arbetet, fastän hon i skrivande stund befann sig i Australien. Nu var det hennes förmån, att besöka dessa centra och med egna ögon se, vad som åstadkoms.

Med denna förstahandsinsikt om fältet och dess behov, vilken ökade ut uppenbarelserna hon fått, och med en ny

översikt av verket, eggades hon till att vädja om att ett större antal reguljärt anställda medarbetare, liksom lekfolk, borde tränga fram i Sydstaterna, för att ta vara på tillfällena att sprida budskapet samt ta svårigheterna vid hornen under verkets utförande, både ibland de vita och de färgade. Dessa livande vädjanden, skrivna under denna tvåårsperiod, utgör en väsentlig del av Band 7. De bidrog till, att många familjer flyttade till det stora landet i Södern, för att utbreda budskapet genom ett stillsamt, gudfruktigt liv och i handlingskraftig missionering. En rik skörd efter denna sådd kan ses i dag.

Som sjundedags-adventisterna under sin tidiga erfarenhet utövade och lärde ut livsstilsförbättringar, gick de före i utvecklandet och tillverkningen av hälsokost. Delvis ersatte denna skadliga födoämnen, delvis bidrog den till att åstadkomma en aptitretande, tillräcklig och balanserad kost. Det var sjundedags-adventisternas ansträngningar och undervisning, som lade grunden till den stora flingindustri som utvecklats på senare år, även om arbetet med tillverkningen till stor del glidit oss ur händerna. Vid tidpunkten för Band 7 höll vi likväl igång ett flertal egna produktionscentra för hälsokost, och i en del städer drev vi hälsorestauranger. Flera kapitel i Band 7 kom med råd beträffande denna verksamhet, och framhöll noga att den kunde bedrivas på så sätt, att den skulle skänka ett påtagligt inflytande åt det bestämda budskap, som detta folk framför i världen.

Budskapen, som nedtecknades vid tiden för Band 7, markerar även maningarna att föra verket i städerna framåt. Trots att dessa skulle komma att följas av andra, ihärdiga maningar som trycktes under åren som följde, upplystes vårt folk för första gången på ett allmänt sätt om behoven i våra städer i den inledande avdelningen i den här boken. Arbetet, som skulle utföras, begränsades inte till konferensanställda. Lekfolk från leden skulle sysselsättas med ständigt tilltagande plikter i de stora befolkningscentra. Ett stort evangeliseringsprogram inleddes, som skulle komma att fortsätta i många år.

Då Band 7 kom ut, hade sjundedags-adventisterna bedrivit handfast arbetet under mer, än ett halvt århundrade. Årens gång innebar ett större antal arbetare, som måste lägga ifrån sig rustningen och lägga ned sina bördor. Vederbörande hade offrat och arbetat, för att bygga upp Guds sak, men då tiden nu var inne för dem att släppa taget om arbetet och låta yngre händer lyfta bördorna, fanns det inga medel undanlagda till deras försörjning. Behovet och botemedlet visades tydligt för fru White, och i sina avslutande budskap i Band 7 skildrar hon i ömsinta ord församlingens ansvar gentemot sina åldrande arbetare. Frukten av hennes vädjan om en fond, vars medel skulle säkerställa en dräglig ålderdom för dessa pensionerade arbetare, märks i dag i den försörjningsplan som förverkligades några år efter utgivandet av föreliggande volym.

Således ägnas Band 7 blott ett fåtal rader med instruktioner, men dess viktiga råd är vittomfattande och har burit rik frukt.

Förvaltarna vid Ellen G. White Publications.

Del 1 – En godtagbar tjänst Arbetet med att vinna själar

(9) ”Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom.” Rom. 12:2.

Gud har givit mig ett budskap till hans folk. De måste vakna, sprida ut sina tält, och utvidga sina gränser. Mina bröder och systrar, ni har blivit köpta till ett pris, och allt det ni har och är skall användas till Guds ära och för era medmänniskors bästa. Kristus dog på korset, för att världen skulle slippa att gå under i synd. Han ber om er samverkan i detta arbete. Ni skall räcka honom en hjälpare hand. Ni skall med allvarlig, outtröttlig ansträngning försöka att frälsa de förlorade. Kom ihåg, att det var era synder, som gjorde korset nödvändigt. Då ni tog emot Kristus som er Frälsare, lovade ni att tillsammans med honom bära korset. I liv och död är ni förbundna med honom, ni utgör en del av den stora frälsningsplanen.

Kristi förvandlande kraft formar den person, som ställer sig till Guds förfogande. Med Förlossarens Ande i sinnet, är han eller hon redo att förneka jaget, redo att lyfta upp korset, redo att göra vilken som helst uppoffring för Mästaren. Vederbörande kan ej längre likgiltigt åse, hur själar går för evigt under runt omkring honom eller henne. Den kristne håller upp med, att gynna sig själv. (10) Den troende har skapats på nytt i Kristus, och eftergivenhet för det egna jaget saknar utrymme i livet. Individu inser, att varje atom hos det egna väsendet tillhör Kristus, som har återköpt honom eller henne från syndens slaveri; att varje ögonblick av hans eller hennes framtid har köpts med Guds enfödde Sons dyrbara livs blod.

Känner just du en så djup tacksamhet för offret, som gjordes på Golgata, att du är villig att underordna allting annat under arbetet med att frälsa själar? Samma intensiva önskan om, att frälsa syndare som var utmärkande för Frälsarens liv, är utmärkande för hans sanna efterföljares liv. Den kristne hyser ingen önskan om, att leva för att tillfredsställa det egna jaget. Han fröjdas över, att helga allt han har och är åt Mästarens tjänst. Han drivs framåt av en ousäglig längtan efter, att vinna själar för Kristus. De, som inte besitter denna åstundan, borde bekymra sig för sin egen frälsning. De borde bedja om tjänandets anda.

Hur kan jag bäst förhållas till honom, vars egendom jag är genom skapelse och återlösning? Det här är den fråga, som vi skall ställa oss själva. Den sant omvända söker med angelägen omsorg, ja, oro, att rädda dem, som fortfarande sitter i Satans garn. Han vägrar att göra något, som skulle hindra honom i hans verk. I fall han har barn, förstår han att arbetet måste inledas i den egna familjen. Barnen är ytterligt värdefulla för honom. Eftersom de är de yngre medlemmarna av Herrens familj, strävar han med all sin kraft efter, att få dem dit, där de kommer att stå på Herrens sida. Han har svurit ed på, att tjäna, ära och lyda Kristus; därför gör han tålmodiga, otröttliga ansträngningar för att

uppföstra sina barn så, att de aldrig blir fientliga mot Frälsaren.

Gud har ålagt fäder och mödrar ansvaret, att rädda sina barn undan fiendens makt. Detta är deras arbete, ett arbete som de (11) på inga villkors vis får försumma. De föräldrar, som äger en levande förbindelse med Kristus, vilar inte förrän de ser sina barn trygga i fällan. De ser detta som viktigast i livet.

Föräldrar, försumma inte det verk, som väntar er i församlingen inom er egen familj. Här har ni ert första, viktiga missionsfält. Det väsentligaste ni kan utträtta är, att ställa era barn på Herrens sida. När de felar, behandla då dem varsamt, men var samtidigt bestämda. Låt dem gemensamt med er stå emot det onda, varigenom Satan försöker att ödelägga människors själar och kroppar. Förmedla till dem korsets hemlighet, den hemlighet som för er betyder helgelse, förlossning och evig seger. Vilken seger ni vinner, när ni tillsammans med era barn tjänar Herren!

I fall familjerna i grannskapet ogillar sanningen, eftersträva då att leda dem så, att de underställer sig Kristi krav. Arbeta tålmodigt, klokt, omtänksamt, så att ni vinner väg genom kärlekens ömsinta tjänande. Framställ sanningen på så sätt, att den strålar i all sin skönhet och utövar ett oemotståndligt inflytande. På så vis bryts fördomarnas mur ned.

Om detta verk utfördes helhjärtat, om fäder och mödrar ville verka för medlemmarna i sina egna familjer, och sedan för dem i omgivningen, genom att med ett gudfruktigt leverne upphöja Kristus, skulle tusentals själar bli frälsta. När Guds folk verkligen är omvända, när de inser att de helt enkelt måste arbeta för dem inom deras eget räckhåll, när de prövar varje medel för att rädda syndare från fiendens makt, kommer förebräelsen att lyftas från våra församlingar.

Nu har vi endast en kort tid på oss, att förbereda oss för evigheten. Måtte Herren öppna sitt folks tillslutna ögon och väcka deras försoffade sinnen, så att de (12) inser att evangeliet är Guds kraft till frälsning för dem, som tror. Måtte de få klar för sig betydelsen av, att så rent och så rättfärdigt framställa Gud, att världen skall se honom i hans skönhet. Måtte de bli så uppfyllda av Anden, som bor i Honom, att världen kommer att maktlöst åse dem för människorna måla upp de vidunderliga möjligheter, som väntar varje själ som tar emot Kristus.

Inom alla våra verksamhetsgrenar föreligger det behov av större allvar, iver och innerlighet. Tiden, den bara går. Guds tjänare skall icke vara "tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren." [Rom. 12:11.] Människorna behöver sanningen, och genom ivrig, precis ansträngning skall den förmedlas till dem. Själar skall letas upp, bedjas för, arbetas för. Allvarliga vädjanden skall göras. Brinnande böner skall uppsändas. Våra lama, andefattiga hemställelser skall ändras till bönfallande av och med hela hjärtat. Guds ord tillkännager: "Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön." [Jakobsbrevet 5:16.]

Världen är fältet, där vi skall arbeta i vårt anletes svett som missionärer. Vi skall träda ut i verket omgivna av stämningen från Getsemane och Golgata.

Signalen till framåt marsch

(13) Det är en evig Herrens lag, att den som tar till sig sanningen som världen är i behov av, först och främst skall förkunna denna sanning. Men vem tar på sig bördan för syndare, som håller på att gå under? När jag ser på Guds bekännande folk, och blir varse deras ovilja att tjäna honom, fylls hjärtat av en obeskrivlig smärta. Hur få är av ett sinne med Gud i hans allvarsmättade, avslutande verk! Det finns tusentals att varna, men hur få är det som verkligen hänger sig åt uppgiften och villigt ger allt, bara de kunde vinna själar åt Kristus! Jesus dog för att frälsa världen. I all ödmjukhet, i saktmod, i osjälviskhet verkade och verkar Han för syndare. Men många av dem, som borde samverka med honom, att självtillräckliga och liknöjda.

Guds folk av i dag saknar i förfärande omfattning det medlidande, som de borde känna för ofrälsta själar. Vi talar om kristna missionsstationer. Våra röster hörs; men känner vi, hur ömsint Kristus i Sitt hjärta längtar efter dem, som är utanför fällan? Och med mindre våra hjärtan bultar i takt med Kristi hjärta, hur skall vi då kunna inse heligheten och vikten hos det arbete, vartill vi är kallade med dessa ord: "vakar över ... själar och skall avlägga räkenskap?" Hebr. 13:17.

Gud väntar på, att män och kvinnor skall vakna upp och inse sina skyldigheter. Han väntar på, att de skall förena sig med Honom. Måtte de uppfatta signalen till framåt marsch, och ej längre vara sölkorvar när det gäller att förverkliga Herrens vilja.

(14) Begriper vi, hur många i världen betraktar vad vi gör? Från håll och kanter, där vi minst skulle vänta oss det, kommer det att höjas röster, som eggas oss framåt i verket för att ge världen nådens sista budskap. Pastorer och folk, vakna upp! Skynda er att känna igen och gripa fatt i varje tillfälle och fördel, som bjuds när försynen snurrar sitt hjul. Gud och Kristus samt himmelens änglar verkar med stor handlingskraft, för att hålla Satans vrede i schack, för att Guds planer inte skall ointetgöras. Gud lever och härskar. Han styr över händelserna i världsalldet. Måtte hans soldater tåga framåt till seger! Måtte fullkomlig enhet råda i leden! Måtte de strida ända in på portarna! Som en mäktig Erövrare kommer Herren att verka för dem.

Måtte evangeliets budskap skalla genom våra församlingar, så att vi kallas till samfällad handling! Måtte församlingens medlemmar vinna större tro, besjålas av samma iver som sina osynliga, himmelska allierade, erhålla hemligheten till deras outtömliga resurser, inse storheten hos företaget de är involverade i, och få kraften

från sin Ledare! De, som ställer sig under Guds herravälde, för att låta sig anföras och vägledas av honom, kommer att bli medvetna om den ordnade gången hos de händelser, som Han bestämt skall inträffa. När de inspirerats av Anden åt Honom, som gav Sitt liv för världens skull, kommer de ej längre att stå stilla i sin maktlöshet och peka på allt, som de inte förmår. När de ifört sig himmelens vapenrustning, kommer de att träda ut i striden, villiga att handla och riskera allt för Gud, väl medvetna om att hans allmakt kommer att tillfredsställa alla deras behov.

Ett stadigt allt mera omfattande verk

Guds tjänare skall tillvarata varje hjälpmedel, för att göra Hans rike större. Aposteln Paulus tillkännager, att (15) detta är ”rätt och behagar Gud, vår Frälsare, som vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen”, att ”bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor” är ett måste. 1 Tim. 2:3, 4, 1. Och Jakob säger: ”så skall denne veta att den som återför en syndare från hans villoväg frälser hans själ från döden och överskyler många synder.” Jak. 5:20. Det ankommer på varje troende, att förena sig med bröderna för att ge inbjudan: ”Kom, nu är allt färdigt.” Luk. 14:17. Var och en skall uppmuntra de andra till, att uträtta helhjärtat arbete. Uppriktiga, ivriga inbjudningar kommer att ges av en levande församling. Törstiga själar kommer att föras till livets vatten.

På apostlarnas axlar vilade ansvaret, att utvidga sitt arbetsområde, för att förkunna evangeliet på bortom liggande platser. Av deras föredöme lär vi oss, att det inte skall förekomma några latmaskar i Herrens vingård. Hans tjänare skall ständigt arbeta inom allt större cirklar. Ständigt skall de göra mera, aldrig mindre. Herrens verk skall bli större och mera omfattande, tills det omfattar hela världen.

Sedan de gjort en missionsresa, vände Paulus och Barnabas om samma väg och besökte de församlingar de hade grundat och valde ut män, som ville förena sig med dem i arbetet. Så skulle också Guds tjänare arbeta i dag, genom att välja ut och lära upp värdiga unga män som medarbetare. Gud hjälpe oss att helga oss, så att genom vårt föredöme andra blir helgade och satta i stånd till, att uträtta framgångsrikt arbete i vinnandet av själar för Kristus.

Vi närmar oss slutet på denna världs historia; snart skall vi stå framför den stora, vita tronen. Snart kommer just din tid att verka att för evigt vara över. Håll utkik efter tillfällen, att tala ett ord i rättan tid till dem, som du kommer i beröring med. Vänta inte tills ni (16) blivit bekanta med varandra, innan du erbjuder dem sanningens oskattbara klenoder. Går du ut i arbetet, kommer möjligheter att yppa sig för dig.

På domens dag kommer de förtappade att klart inse betydelsen av offret på Golgata. De kommer då att se, vad de gått miste om genom sin vägran att vara trofasta. De kommer att tänka på det förnäma, rena umgänge det varit

deras förmån att vinna. Fast då kommer det att vara för sent. Då kommer den sista maningen att ha gjorts. Ett jämmerrop kommer att höras: ”Skördetiden är förbi, sommaren är över, men vi har inte blivit räddade.” Jer. 8:20.

På oss vilar det tunga ansvaret, att varna världen för dess stundande dom och undergång. Från alla håll, från nära och fjärran, kommer rop på hjälp. Gud manar sin församling att ikläda sig makt och kraft. De odödligas kronor erbjuds; himmelriket går att vinna; den värld, som håller på att gå under i sin okunskap, skall bli upplyst.

Världen låter sig inte övertygas av det, som förkunnas från predikstolen, utan av församlingens leverne. Pastorn i talarstolen tillkännager evangeliets teori; församlingens praktiska fromhet visar på dess kraft.

Svag och felande, i ständigt behov av varning och råd, är församlingen inte desto mindre föremålet för Hans största intresse. Han gör sådana nådens under i människohjärtan, och åstadkommer sådan karaktärsförvandling att änglarna förvånas och uttrycker sin glädje i lovsånger. De fröjdas, när de tänker på att en syndfull, vilsegången människa kan bli så förvandlad.

(17) När den tredje ängelns budskap sväller ut till ett högljutt rop, kommer stor kraft och härlighet att åtfölja dess förkunnande. Guds folks ansikten kommer att stråla av himmelskt ljus.

Herren kommer att göra män och kvinnor lämpliga – ja, också barn, såsom Han gjorde med Samuel – för Sitt verk, och förvandla dem till Sina budbärare. Han, som aldrig slumrar eller sover, vakar över varje arbetare och väljer ut vederbörandes verksamhetsområde. Alla i himmelen iakttar krigföringen, som Guds tjänare – under synbarligen nedslående omständigheter – bedriver. Nya erövringar uppnås, nya lagrar skärs, när Herrens tjänare – samlade runt sin Förlossares fana – går åstad, för att kämpa trons goda kamp. Samtliga himmelens änglar står till tjänst åt Guds ödmjuka, troende folk; och när Herrens här av medarbetare här nedan sjunger sina lovsånger, stämmer kören ovan in i tacksägelsen, tillskrivande Gud och hans Son allt pris.

Ingenting verkar vara hjälplösare, fast i själva verket mera obetvingligt, än en själ som känner sin intighet och helt litar på Frälsarens förtjänster. Gud skulle hellre sända varje ängel i himmelen för att bistå en sådan person, än att låta vederbörande besegras.

Stridsropet ljuder längs linjen. Måtte varje korssets soldat pressa sig fram till fronten, inte i självgodhet, utan i ödmjukhet och saktmod, samt med stark tro på Gud. Ditt arbete, mitt arbete, kommer inte att upphöra i detta liv. En liten tid kan vi få vila i graven, men när kallet kommer, skall vi återuppta vårt arbete i Guds rike.

Arbete för församlingsmedlemmar

(18) Gud har inte gett Sina predikanter uppgiften att rätta till förhållandena i våra församlingar. Detta arbete har inte mer än utförts förrän det måste göras på nytt. Församlingsmedlemmar som man på detta sätt ser till och arbetar för blir religiösa veklingar. Om nio tiondelar av de ansträngningar som har gjorts för dem som känner sanningen skulle bli gjorda för dem som aldrig har hört sanningen, hur mycket större skulle då inte församlingen ha varit. Gud har hållit Sina välsignelser tillbaka därför att Hans folk inte har arbetat i överensstämmelse med Hans anvisningar.

De som redan känner sanningen blir försvagade, när våra predikanter ägnar dem den tid och den begåvning som de i stället skulle ha använt för de oomvända. I många av våra församlingar i städerna talar predikanterna sabbat efter sabbat, och sabbat efter sabbat kommer församlingsmedlemmarna till Guds hus utan att ha något att berätta om välsignelser som de tagit emot på grund av att de delat sina välsignelser med andra. Under veckan har de inte arbetat för att förverkliga den undervisning de fått på sabbaten. Så länge församlingsmedlemmarna (19) inte gör något som helst för att ge åt andra den hjälp som de själva har fått ta emot, måste resultatet bli stor andlig svaghet. Den bästa hjälp som vårt folk kan få är att lära sig att arbeta för Gud och att lita på Honom och inte på predikanterna. De bör förena sig med Hans här av arbetare som gör trofast tjänst för Honom.

Det finns tillfällen, när det är lämpligt för våra predikanter att på sabbaten i våra församlingar hålla korta predikningar fulla av Kristi liv och kärlek. Men församlingsmedlemmarna bör inte vänta sig en predikan varje sabbat.

Låt oss minnas att vi är främlingar och pilgrimer på jorden som söker efter ett bättre land, ett himmelskt. Låt oss arbeta med sådant allvar, med en sådan hängivenhet att syndare dras till Kristus. De som har slutit sig till Herren i en arbetsöverenskommelse har förbundit sig till att gemensamt med Honom delta i det omfattande, storslagna arbetet för människors frälsning. Församlingsmedlemmarna bör utföra sin del i trohet under veckan, och på sabbaten skall de berätta om vad de upplevt. Då blir gudstjänsten mat i rätt tid och den kommer att ge nytt liv och ny kraft åt alla som är närvarande. När Guds folk inser det stora behovet av att arbeta såsom Kristus arbetade för att människor skall bli omvända, kommer det som de har att berätta om under sabbatsgudstjänsten, att vara fullt av

kraft. Med glädje kommer de att berätta om dyrbara upplevelser de haft i sitt arbete för andra.

Våra predikanter skall inte använda sin tid för att arbeta för dem som redan har tagit emot sanningen. Med Kristi kärlek brinnande i sina hjärtan skall de gå ut för att vinna syndare för Frälsaren. Vid alla vatten skall de så sanningens säd. (20) Plats efter plats skall besökas och den ena församlingen upprättas efter den andra. De som avgör sig för sanningen skall organiseras i församlingar och sedan skall predikanten gå vidare till andra fält som är lika viktiga.

Så snart en församling har organiserats skall predikanten sätta medlemmarna i verksamhet. De behöver lära sig hur de skall arbeta framgångsrikt. Predikanten bör lära medlemmarna hur de skall meddela andra den kunskap som de själva har fått ta emot. Samtidigt som den nyomvända måste lära sig att söka råd hos dem som har mer erfarenhet i arbetet, bör de också få lära sig att inte sätta predikanterna i Guds ställe. Predikanterna är bara människor, människor behäftade med svagheter. Kristus är den ende som vi kan se upp till för att få ledning. ”Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss. . . full av nåd och sanning.” ”Av hans fullhet hava vi ju alla fått, ja, nåd utöver nåd.” (Joh. 1: 14, 16.)

Evangeliets kraft skall komma över de grupper som har organiserats och göra dem lämpliga för tjänst. Några av de omvända kommer att bli så fyllda av Guds kraft att de genast tar upp arbetet. De kommer att arbeta med sådan flit att de varken har tid eller lust till att beröva sina bröder deras kraft genom ovänlig kritik. Deras enda önskan kommer att vara att föra sanningen till nya fält.

Herren har visat mig vilket arbete som måste utföras i städerna. De troende i dessa städer kan arbeta för Gud i närheten av sina hem. De skall arbeta stilla och anspråkslöst och föra himmelens atmosfär med sig överallt dit de kommer. Om de själva håller sig i bakgrunden och alltid pekar på Kristus kommer man att lägga märke till kraften i deras inflytande. När en arbetare överlämnar sig utan förbehåll åt Herrens tjänst får han en upplevelse som gör det möjligt för honom att arbeta med större framgång för Mästaren. Det inflytande som drog honom till Kristus hjälper honom att dra andra till Kristus. Arbetet som offentlig talare kanske aldrig läggs på honom, men han är ändå en Guds tjänare och hans arbete vittnar om att han är född av Gud.

Det är inte Herrens avsikt att den största delen av arbetet att så sanningens säd skall överlämnas till predikanterna. Människor som inte är kallade till predikoämbetet bör uppmuntras att arbeta för Mästaren så långt deras förmåga sträcker sig. Hundratals människor som nu går sysslolösa skulle utföra ett tillfredsställande arbete. Genom att föra sanningen in i hemmen, till dina vänner och grannar kan du göra ett stort arbete för Mästaren. Gud har inte anseende till personen. Han kommer att använda ödmjuka, gudhängivna kristna även om de inte har fått en så grundlig utbildning som vissa andra. Låt dessa ta upp arbetet för Honom genom att arbeta från hem till hem. När

de sitter där i hemmen kan de, om de är ödmjuka, försiktiga och gudfruktiga, göra mer för att tillgodose familjens verkliga behov än en ordinerad predikant kan göra.

Hur kommer det sig att de troende inte känner djupare och allvarligare bekymmer för dem som står utan Kristus? Varför kommer inte två eller tre tillsammans för att bedja om frälsning för en eller annan särskild person och därefter för ytterligare en? Organisera arbetsgrupper i våra församlingar. Låt olika medlemmar sluta sig samman i arbetsgrupper som människofiskare. Låt dem försöka att samla människor från världens fördärv in i Kristi kärleks frälsande renhet.

Upprättandet av små grupper som underlag för kristet arbete har framställts för mig av En som inte kan ta fel. (22) Om församlingen har många medlemmar kan den indelas i små arbetsgrupper som arbetar inte bara för församlingsmedlemmarna utan för icke-troende. Om det på en plats bara finns två eller tre som känner sanningen, kan också de bilda en arbetsgrupp. De kan bevara sanningens enhet obruten och de kan komma tillsammans i kärlek och enighet och uppmuntra varandra till att gå ut, så att var och en vinner frimodighet och kraft genom de andras hjälp. Lär dem att visa kristet överseende och tålmod och att inte använda förhastade ord utan använda talets gåva till att bygga upp varandra i sin allra heligaste tro. De kan i kristlig kärlek arbeta för dem som finns utanför hjorden, och de bör glömma sig själva i sin möda för att hjälpa andra. När de arbetar och ber i Kristi namn kommer deras antal att ökas, eftersom Frälsaren säger: ”Om två av eder här på Jorden kommer överens att bedja om något, vad det vara må, så skall det beskäras dem av min Fader, som är i himmelen.” (Matt. 18:19.)

Jordens försummade platser

I ödmjuk förlitan på Gud bör familjer slå sig ned på försummade platser i Hans vingård. Det behövs gudhängivna människor för att stå som fruktbarande rättfärdighetsterebinter på Jordens försummade platser. Som lön för sitt självupppoffrande arbete för att utså sanningens säd kommer de att få inbärga en rik skörd. När de besöker den ena familjen efter den andra och studerar Bibeln med dem som befinner sig i andligt mörker, kommer mångas sinnen att bli påverkade. På fält där förhållandena är så föga tilltalande och så nedslående att många arbetare tvekar att resa dit kan de mest anmärkningsvärda förändringar till det bättre äga rum genom de ansträngningar som görs av självupppoffrande lekmanaförkunnare. Dessa anspråkslösa arbetare kommer att utföra något, eftersom de gör (23) tålmodiga, ihärdiga ansträngningar och inte litat på mänsklig kraft utan på Gud som visar dem Sitt välbehag. Hur mycket gott utträttas inte av dessa arbetare vilket aldrig kommer att bli känt i den här världen.

Självunderhållande missionärer

Självunderhållande missionärer har ofta stor framgång. Från en liten och anspråkslös början blir deras verksamhet utvidgad efterhand som de går fram under Guds Andes ledning. Två eller tre bör börja evangelisk verksamhet

tillsammans. Den som leder arbetet ger dem kanske inte något löfte om ekonomiskt stöd, men låter dem ändå fortsätta att bedja, sjunga, undervisa och leva i sanningen. De kan börja med litteraturarbete och på det sättet föra in sanningen i många familjer. När de fortsätter i sitt arbete vinner de värdefull erfarenhet.

Under känslan av sin hjälplöshet blir de ödmjuka, men Herren går framför dem och de vinner insteg och får hjälp, såväl bland rika som bland fattiga. Till och med dessa gudhängivna missionsarbetares fattigdom hjälper dem att få kontakt med folket. Under sitt arbete får de på många olika sätt hjälp av dem som tar emot den andliga mat de erbjuder. De förkunnar det budskap Gud ger dem och deras ansträngningar kröns med framgång. Många som aldrig skulle ha blivit vunnna för Kristus om det inte hade varit för dessa anspråkslösa arbetares skull kommer att bli ledda till att ta emot sanningen. Gud kallar arbetare för att gå ut på de mognande skördefälten. Skall vi vänta därför att förrådshuset har blivit tomt och därför att det knappt finns något till att underhålla de arbetare som nu är ute på fältet? Gå ut i tro och Gud kommer att vara med dig. Löftet är: ”De gå åstad gråtande och bära sitt utsäde; (24) de komma åter med jubel och bära sina kärvar.” (Ps. 126:6.)

Ingenting är så uppmuntrande som framgång. Låt oss tillförsäkra oss den genom uthållig möda så kommer verket att gå framåt. Nya fält kommer att öppnas. Många människor kommer att förenas i sanningens kunskap. Vad som behövs är ökad tro på Gud.

De, vars synds fjättrar har rivits sönder, som har sökt Herren med förkrossat hjärta och fått sin starka längtan efter rättfärdighet uppfylld, är aldrig kalla och andefattiga. Deras hjärtan är fulla av osjälvisk kärlek till syndare. De frigör sig från all världslig äregirighet, all självupphöjelse. Beröringen med Guds djupheter gör dem allt mera lika Frälsaren. De jublar åt hans segrar; de uppfylls av hans fröjd. Dag efter dag växer de upp till fullvärdiga medlemmar av Kristus.

Arbetare ur leden

(25) Gud betraktar denna värld med intensivt intresse. Han har lagt märke till människors förmåga att tjäna. Då Han blickat nedför århundradena, har Han räknat Sina arbetare, både män och kvinnor, och har berett vägen för dem, i det Han sagt: ”Jag tänker sända Mina budbärare till dem, och de skall få se ett stort ljus stråla mitt i allt mörker. Väl de vunnits för Kristi tjänst, kommer de att använda sina förmågor till Mitt namns ära. De kommer att ge sig ut, för att arbeta för Mig med iver och hängivelse. Tack vare deras mödor kommer sanningen att dra till sig tusentals på ett märkbart sätt, och tidigare andligt blinda personer kommer att få sin syn och skåda Min frälsning. Sanningen kommer att göras så framträdande, att han som

springer kan läsa den. Tillvägagångssätt kommer att tänkas ut, för att nå hjärtan. Somliga av de tillvägagångssätt, som kommer att användas i detta verk, kommer att skilja sig från dem, som använts i det förlutna, men för den skull bör ingen ställa sig i vägen med sitt klander.”

Dem, som Gud väljer ut till medarbetare, är inte alltid så talangfulla, enligt världens sätt att se det. Stundom väljer Han ut olärda personer. Åt dessa ger Han ett särskilt arbete. De når en klass, till vilka andra inte skulle få tillträde. När de öppnar sina hjärtan för sanningen, blir de visa i och genom Kristus. Deras liv andas in och ut gudaktighetens väldoft. De överväger noga sina ord, innan de uttalar dem. De eftersträvar medmänniskornas välmåga. De kommer med lindring och lycka till de nödlidande och förtvivlade. De förstår vikten av, att alltid gå i Kristi skola, för att de skall kunna verka i samklang med Guds vilja. De studerar, hur de bäst kan följa Frälsarens (26) föredöme i att bära sitt kors och förneka jaget. De är Guds vittnen, som uppenbarar Hans barmhärtighet och kärlek, och de tillskriver Honom, som de älskar och tjänar, all ära.

Ständigt lär de sig av den Store Läraren, och ständigt uppnår de högre nivåer av duglighet, ändå är de ständigt medvetna om sin svaghet och bristfällighet. De dras till det himmelska genom sin starka, kärleksfulla beundran för Kristus. De lever ut Hans dygder; deras liv uppgår nämligen i Hans. De rör sig alltid framåt och uppåt, de är en välsignelse för världen och en heder för sin Förlossare. Angående dem säger Kristus: ”Saliga är de ödmjuka, de skall ära jorden.” Matt. 5:5.

Sådana arbetare bör uppmuntras. De utför inte sitt verk för att bli sedda av människorna, utan för att förhålliga Gud. Och Han godkänner det. Herren för dessa arbetare samman med dem, som har väsentligt större kunnande, för att de skall fylla luckorna efter dem. Han gläds över att de blir uppskattade, ty de är länkar i Hans kedja för tjänande.

Människor, som är självupphöjda, som är uppfyllda av tanken på sin egen förträfflighet, förbiser dessa ödmjuka, botfärdiga arbetare; Gud förlorar dem dock aldrig för ett ögonblick ur sikte. Han noterar allt de uträttar, för att bistå de hjälpbehövande. När de förlossade hämtas hem, kommer de att i de himmelska salarna stå närmast Guds Son. De kommer att stråla klart i Herrens salar, ja, bli ärade av Honom, därför att de har ansett det vara en ära, att tjäna dem som Han gav livet för.

Gud kommer att påverka människor i enkla ställningar till att förkunna budskapet hos den nuvarande sanningen. Många av dem kommer att ses hasta hit och dit, drivna av Guds Ande till att skänka ljus åt dem i mörkret. (27) Sanningen brinner likt en eld i deras ben, den fyller dem med en flammande längtan efter att upplysa dem, som sitter i mörker. Många, även de med ringa utbildning, kommer att förkunna Herrens ord. Barn kommer att eggas av den Helige Ande till att skrida till verket och basunera ut budskapet från himmelen. Anden kommer att utgutas över dem, som svarar på Hans kraftiga maningar. Dessa kommer att skaka av sig människors bindande regler och ansluta sig till Herrens här.

I framtiden kommer vardagliga personer att av Herrens Ande bli kallade till, att lämna sin vanliga anställning och gå ut för att förkunna nådens sista budskap. Dessa skall beredas för arbete så snabbt som möjligt, för att framgång skall kröna deras insatser. De kommer att samverka med himmelens sändebud, för de är villiga att offra och offras i Mästarens tjänst. Ingen har lov, att hindra dessa arbetare. De skall önskas all välsignelse, när de går ut för att förverkliga det stora uppdraget. De får icke hånas, när de inom världens svåra områden sprider evangeliets sådd.

Det bästa i livet – enkelhet, ärlighet, sanningsenlighet, renhet, ofläckad redbarhet – går ej att köpa eller sälja; de är gratis för så väl den okunnige som för den välutbildade, för den svarte lika väl som för den vite, för den ödmjuka bonden som för kungen på tronen. Oansenliga arbetare, som inte förlitar sig på sin egen styrka, men som verkar i all enkelhet och alltid har förtroende för Gud, kommer att få del av Frälsarens fröjd. Deras ståndaktiga böner kommer att föra själar till korset. I samverkan med deras självförsakande mödor kommer Jesus att vidröra hjärtan, varigenom mirakulösa omvändelser av själar kommer att inträffa. Män och kvinnor kommer att bli (28) inlemmade i församlingen. Möteshus kommer att byggas och skolor grundas. Arbetarna kommer att känna hjärteglädje, när de skådar Guds frälsning.

När de förlossade står i närvaron av Gud, kommer de att förstå hur kortsynt de trott att himmelen bedömer framgång. När de granskar sina ansträngningar för att uppnå framgång, kommer de att se hur dåraktiga deras planer varit, hur obetydliga deras inbillade prövningar, hur oresonliga deras tvivel. De kommer att se, hur ofta de dragit misslyckande över sitt verk, genom att inte ta Gud på Hans ord. Och en sanning kommer att framstå som glasklar: att en persons ställning inte gör vederbörande redo för intåget i de himmelska boningarna. De kommer också att förstå, att den heder som bevisats människor, allena tillhör Gud, att Honom tillhör hela äran. Från änglakörens och den förlossade skarans läppar kommer detta korus att brusa fram: ”Stora och underbara är dina gärningar, Herre Gud, du Allsmäktige. Rättfärdiga och sanna är dina vägar, du folkens konung. Vem skulle inte frukta dig, Herre, och prisa ditt namn? Ty endast du är helig”. Upp. 15:3, 4.

Utvidga korsets segrar

(29) ”Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?” Rom. 8:32.

Då denna förunderliga, ovärderliga Gåva förlänades, kom hela det himmelska universum i rörelse i ett försök, att förstå Guds ofattbara kärlek, som väckts för att i

människors hjärtan åstadkomma en tacksamhet lika stor som värdet på Gåvan. Skall vi, för vilka Kristus gav Sitt liv, tveka mellan två åsikter? Skall vi åt Gud endast återgälda en pytteliten smula av de förmågor och krafter, som Han har lånat ut åt oss? Hur skall vi kunna göra det i vetskapen om, att Han som var hela himmelens Kommendör, lade åt sidan Sin kungaskrud och kungakrona, och, medveten om det fallna släktets hjälplöshet, kom till denna jord med mänsklig natur för att möjliggöra för oss att förena vårt mänskliga väsen med Hans gudomlighet? Han blev fattig, för att vi skulle bli delaktiga av den himmelska skatten, ”en härlighet, som väger tungt och varar i evighet.” 2 Kor. 4:17. För att undsätta oss, genomgick Han den ena skymfen och förödmjukelsen efter den andra, tills Han, den gudomligt-mänskliga, lidande Kristus, lyftes upp på korset för att dra alla människor till Sig. Guds Son kunde inte ha visat större självnedlåtenhet än Han gjorde; Han kunde inte ha sänkt Sig djupare.

Detta är gudaktighetens hemlighet, den gåta och det mysterium som har kommit himmelska makter att tjäna genom fallna människor, för att i världen uppamma intresse för frälsningsplanen. Detta är den hemlighet, som upptänt hela himmelen till att förena sig med människan i utförandet av Guds storslagna plan för en fördärvad världs återlösning.

(30) Församlingens arbete

Åt mänskliga ombud har anförtrotts arbetet med, att göra korsets segrar större från den ena platsen till den andra. Som församlingens Överhuvud, äger Kristus myndighet att kalla på var och en, som påstår sig tro på Honom, att följa Hans föredöme i självförsakelse och självupoffring i arbetet för att omvända dem, vilka är utsatta för Satans och hans väldiga armés hela fördärvbringande kraft. Guds folk manas till, att utan dröjsmål samlas under Kristi Jesu blodstänkta fana. De skall fortsätta sin krigföring mot fienden utan avbrott, så att de flyttar frontlinjen ända till portarna. Och envar, som läggs till leden genom omvändelse, skall tilldelas sitt tjänsteställe. Alla bör villigt vara eller göra vad som helst under denna krigföring. När församlingens medlemmar gör allvarliga ansträngningar för att föra budskapet vidare, kommer de att leva i Herrens glädje och uppnå framgång. Triumf följer alltid på bestämd satsning.

Den Helige Ande vår slagkraft

I Sin funktion som medlare, skänker Kristus Sina tjänare den Helige Andes närvaro. Det är Andens kraft, som gör det möjligt för människor att vara Förlossarens företrädare i arbetet med själars frälsning. För att vi skall kunna förena oss med Kristus i detta verk, bör vi låta Hans Ande utöva Sitt formande inflytande över oss. Genom den kraft, som då ingjuts i oss, kan vi samverka med Herren enligt enhetens överenskommelse som Hans medarbetare för själars frälsning. Åt var och en, som erbjuder Herren sina tjänster – utan att undanhålla något – ges kraften för skördandet av omätbara frukter.

(31) Herren Gud är bunden av löftet till Sig Själv, att Han skall tillhandahålla kraft och nåd åt var och en, som är helgad genom lydnad mot sanningen. Kristus, som givits all makt i himmel och på jord, samverkar i kärlek med

Sina ombud – de uppriktiga själar, som dagligen åter det levande bröd, ”som har kommit ner från himlen”. Joh. 6:50. Den jordiska församlingen, förenad med den himmelska, kan göra allting.

Kraft given åt apostlarna

På Pingstdagen uppenbarade Sig den Oändlige i kraft för församlingen. Genom Sin Helige Ande steg Han ned från himmelens höjder som en våldsamt storm, till rummet där lärjungarna var samlade. Det var som om detta inflytande hållits tillbaka i årtal, och nu fröjdade sig himmelen åt att kunna utgiuta Andens rikedomar i form av Hans kraft. Och under Andens inflytande blandades ord av botfärdighet och bekännelse med lovsånger för förlåtna synder. Tacksägelsens och profeterandets ord hördes. Hela himmelriket böjde sig ned, för att se och tillbedja Gud för Hans visdom i form av makalös, outrannsaklig Kärlek. Slagna av häpenhet, utropade apostlarna och lärjungarna: ”däri består kärleken”. 1 Joh. 4:10 [1917]. De grep tag i den ingjutna gåvan. Och vad hände sedan? Tusentals blev omvända på en dag. Andens svärd, nyligen vässat med kraft och badat i himmelens blixtrar, högg sig fram genom otron.

Lärjungarnas hjärtan laddades med en välvilja så full, så djup, så vittomfattande, att den drev dem till Jordens ändar, där de bar vittne: Gud förbjude, att vi skulle jubla över något annat, än över vår Herre Jesu Kristi kors. De uppfylldes av en intensiv längtan efter, (32) att till kyrkan samla sådana, som ville låta sig frälsas. De uppmanade de troende, att stå upp och göra sin del, på det att alla folk skulle få höra sanningen och Jorden fyllas av Herrens härlighet.

Samma kraft skall uppenbaras i dag

Genom Kristi nåd blev apostlarna människofiskare. Det var uppriktig hängivelse och ödmjuk, allvarlig bön, som förde dem in i ett nära förhållande till Honom. De satt tillsammans med Honom i himmelen. De insåg sin stora skuld till Honom. Genom ihärdig, uthållig bön säkrade de den Helige Andes gåva, och sedan gav de sig åstad, tyngda av bördan att frälsa själar, fyllda av nit att utbreda korsets seger ytterligare. Och genom deras mödor fördes många själar ut ur mörkret och in i ljuset, likaså grundades många församlingar.

Skall vi vara mindre allvarligt innerliga, än apostlarna var? Borde vi inte, genom en levande tro, åberopa de löften, som kom dem att ur sina hjärtans djupa rop till Herren Jesus att uppfylla sitt ord: ”Bed och ni skall få”? Joh. 16:24. Är det inte meningen, att Guds Ande i dag skall komma som svar på allvarlig, ihärdig bön, och fylla människor med kraft? Säger inte Gud i dag till Sina bönfallande, tillitsfulla, troende arbetare, som förklarar Skrifterna för dem som inte känner till deras dyrbara sanning: ”se, jag är med er alla dagar intill tidens slut”? Matt. 28:20. Varför är då församlingen så svag och andefattig?

Såsom lärjungarna, fyllda med Andens kraft, spred sig för att förkunna det glada budskapet, skall också Guds tjänare vandra åstad i dag. Vi skall, fyllda med en osjälvisk önskan om att ge nådens budskap åt dem som sitter fast i villfarelsens och otrons mörker, sätta igång med Herrens

arbete. (33) Han ger oss vår del att utföra i samverkan med honom, och Han kommer också att påverka otroende personers hjärtan till att bedriva Hans arbete på fjärran liggande orter. Många håller redan på att ta emot den Helige Ande, och vägen kommer ej längre att blockeras av likgiltig slöhet.

Varför blev berättelsen nedskrivnen om lärjungarnas verksamhet då de arbetade med helig iver och var besjälade och upplivade av den Helige Ande om det inte var med avsikten, att Herrens folk idag skall få inspiration till att verka allvarligt för honom? Det Herren gjorde för Sitt folk på den tiden är lika viktigt, ja, ändå viktigare att Han gör för Sitt folk idag. Allt det som apostlarna gjorde skall varje församlingsmedlem göra nu. Och vi skall arbeta med så mycket större värme och vara vägleda av den Helige Ande i så mycket större utsträckning, som tillväxten i ondskan kräver en mer bestämd kallelse till omvändelse.

Var och en, på vilken den nuvarande sanningens ljus strålar, skall eggas till medlidande för dem, som befinner sig i mörker. Från alla troende skall ljus gå ut i klara, tydliga strålar. I dag väntar Herren på, att få utföra ett verk liknande det, som Han gjorde genom Sina utsedda budbärare efter Pingstdagen. Borde inte församlingens iver i denna tid, när världens slut står vid dörren, rent av överträffa den tidiga församlingens? Iver för Guds ära fick lärjungarna att vittna om sanningen med väldig kraft. Borde inte denna iver tända en flammande eld i våra hjärtan och få oss att längta efter, att förtälja berättelsen om den förlossande kärleken, om Kristus och Honom korsfäst? Borde inte Guds kraft uppenbaras än mäktigare i dag, än på apostlarnas tid?

Arbetet i städerna

Oakland, California, den 1. April, 1874
(34) Jag drömde, att flera av våra bröder rådslog angående planer för arbete i vår tid. De ansåg det vara klokast, att inte bearbeta de stora städerna, utan att inleda verket på små ställen, långt bort ifrån städerna; här skulle de mötas av mindre motstånd från prästerna och undvika omfattande kostnader. De resonerade som så, att det inte ginge att sätta våra fåtaliga pastorer på att instruera och vårda dem, som möjligen skulle ta emot sanningen i städerna, och som, på grund av det större motstånd man skulle möta där, skulle kräva mera hjälp än församlingarna ute på landet. Alltså skulle utfallet av en serie föredrag i staden, till stor del, gå förlorat. Vidare framhölls det, att våra begränsade resurser och de många förändringar som kunde uppstå på grund av omflyttningar som kunde väntas av en församling i en storstad, skulle försvåra byggandet av en församling, som skulle utgöra ett stöd för saken. Min make vädjade till bröderna, att de skulle utvidga planerna utan dröjsmål och, i våra storstäder, göra omfattande och fullödiga ansträngningar, som bättre skulle motsvara karaktären hos vårt budskap. En arbetare återgav händelser från sin erfarenhet i städerna, vilka visade att verket nära nog varit ett misslyckande, men samtidigt vittnade han om större framgångar på de mindre orterna.

En med värdighet och myndighet – En, som närvarar vid alla våra rådsmöten – lyssnade med det största intresse till varje ord. Han talade med noga övervägda ord och fullständig förvissning. ”Hela världen”, sade Han, ”är Guds stora vingård. Städerna och byarna utgör en del (35) av denna vingård. De måste bearbetas. Satan kommer att försöka att gå emellan och göra arbetarna modstulna, för att hindra dem från att utbreda ljusets och varningens budskap på såväl de mer kända som de mindre beryktade ställena. Förtvivlade ansträngningar kommer att göras, för att vända folket bort ifrån sanningen och till lögnen. Himmelska änglar har i uppdrag, att understödja Guds utvalda budbärares mödor på Jorden. Pastorerna måste uppmuntra till och bibehålla en icke vacklande tro och hopp, såsom Kristus, deras levande Huvud, gjorde. De måste hålla sig ödmjuka och botfärdiga till hjärtat inför Gud.”

Gud avser, att Hans dyrbara ord, med sina varnande och uppmuntrande budskap, skall nå dem, som sitter i mörker och är okunniga om vår tro. Det skall ges åt alla, och kommer att vara ett vittnesbörd för dem, oavsett hur de bemöter det. Känn det inte som ert ansvar, att övertyga och omvända lyssnarna. Guds kraft allena förmår att mjuka upp människornas hjärtan. Ni skall förkunna livets ord, så att alla får ett tillfälle att ta emot sanningen, om de vill göra det. I fall de vänder sig bort ifrån sanningen, som har himmelskt ursprung, dömer de sig själva.

Vi får icke dölja sanningen i någon avlägsen vrå. Den måste göras känd; den måste stråla klart i våra stora städer. I Sin verksamhet ställde Sig Kristus på sjöstranden och de stora genomfartslederna, där Han kunde träffa människor från alla håll i världen. Han lät det sanna ljuset stråla; Han spred evangeliets utsäde; Han räddade sanningen från dess umgänge med lögnen, och lade fram den i dess ursprungliga enkelhet och klarhet, så att människorna kunde förstå den.

Den himmelske Budbärare, som var hos oss, sade: ”Förlora aldrig ur sikte det förhållandet, att det budskap ni (36) bär fram, är ett världsormfattande budskap. Det skall delges alla städer, alla byar; det skall förkunnas högt överallt, där det finns människor. Ni skall inte begränsa utbredandet av budskapet till ett visst område.” I liknelsen om såningsmannen tecknade Kristus en bild av Sitt eget arbete och Sina tjänares. Säden föll på alla slags jordmåner. En del hamnade på dålig jordmån, fast det fick inte såningsmannen att sluta att arbeta. Ni skall så sanningens frön överallt. Varhelst Ni kan finna minsta fotfäste, skall ni lyfta fram Guds ord. Så invid alla vatten. Kanhända att ni inte genast ser frukten av era mödor, men tappa inte modet för den skull. Tala de ord, som Kristus ger er. Arbeta inom Hans fack. Rör er överallt, liksom Han gjorde under Sin jordiska verksamhet.

Världens Återlösare hade många åhörare, men få efterföljare. Noa predikade i etthundratjugo år till människorna före Syndafloden, och ändå var det så få som satte värde på sin dyrbara prövotid. Förutom Noa och hans familj, anslöt sig ingen till de troendes skara och steg in i arken. Av Jordens samtliga invånare var det bara åtta själar, som tog emot budskapet; men samma budskap fördömde världen. Ljuset gavs, för att de skulle kunna tro;

deras förkastelse av ljuset innebar deras undergång. Vårt budskap till världen kommer att utgöra en doft av liv till liv för alla, som godtar det, och av fördömelse för alla, som förkastar det.

Budbäraren vände Sig till en av de närvarande och sade: ”Er uppfattning om verket för denna tid är alltför inskränkt. Ert ljus får inte begränsas till en trängre krets, sättas under en skäppa, eller under en säng; det måste sättas på en ljusstake, så att det kan skänka ljus åt alla i Guds hus – världen. Ni måste tänka i vidare termer om arbetet, än ni har gjort.”

Verket i Stor-New York

St. Helena, California, den 1. September, 1902 (37) Tiden är inne, att vidta bestämda åtgärder för att förkunna sanningen i våra stora städer. Budskapet skall ges med sådan kraft, att åhörarna blir övertygade. Gud kommer att skaffa arbetare, som utför detta verk. Ingen skall hindra dessa män, som Gud har utsett. Lägg inga förbud i vägen för dem. Gud har gett dem deras uppgift. De kommer att inneha oväntade positioner med inflytande och kommer att sprida sanningen till de minst lovande platser. Vissa, som en gång varit fiender, kommer att bli värdefulla medhjälpare, som för verket framåt med sina medel och sitt inflytande.

I dessa storstäder bör det inrättas missionsstationer, där det kan utbildas arbetare för att ge folket det bestämda budskapet för denna tid. Det föreligger behov av all den instruktion, som dessa missionsstationer har att förmedla.

Under Guds ledning har missionen i New York City satts igång. Det här arbetet bör fortsättas i samme Andes kraft, som ombesörjde dess påbörjande. De, som axlat verket i Stor-New York, bör biträdas av de bästa arbetare, som står att finna. Låt det här bli ett nav för Guds verk, och se till att allt som görs är en bild på det verk, som Gud vill skall utföras i världen.

Därest erfarna män och kvinnor kunde inleda hälsomissionsverksamhet vid detta stora nav – och dessa skulle ge en sann bild av äkta hälsomissionsprinciper – skulle verksamheten bli en stor kraft, som gjorde ett riktigt inflytande på människorna.

(38) I varje stad, där arbete inleds, skall en fast grund läggas för ett beständigt verk. Herrens tillvägagångssätt skall följas. Genom att arbeta från dörr till dörr, genom att hålla Bibel-läsningar i familjekretsen, kan arbetaren finna vägen till många sanningssökare. Genom att slå upp Skrifterna, genom bön, genom att utöva tro, skall han undervisa människorna om Herrens väg.

I Stor-New York har Herren många dyrbara själar, som inte har böjt knä för Baal, och vidare finns det sådana, som i blinda vandrat villans vägar. På dem skall sanningens ljus skina, så att de kan se Kristus som Vägen, Sanningen och Livet.

Vi skall framställa sanningen i Kristi kärlek. Inget överdåd eller skrytsamt skyltande bör åtfölja verket. Det skall utföras på Kristi sätt. Det skall bedrivas i ödmjukhet, i evangeliets enkelhet. Arbetarna skall inte låta sig skrämmas av något yttre sken, hur än skrämmande det må te sig. Lär ut ordet, så kommer Herren genom Sin Helige Ande att övertyga åhörarna.

Efter det att sanningen gjort sitt intryck på folks hjärtan, och män och kvinnor har tagit den till sig, skall de behandlas som Kristi egendom, inte som människors egendom. Ingen person bör försöka att binda andra till sig, som om han skulle härska över dem och säga till dem, vad de skall och inte skall göra – kommendera, diktera, agera likt ett befäl över ett kompani med soldater. Så här bar sig prästerna och styresmännen åt på Kristi tid, men det är inte rätt tillvägagångssätt. Arbetarna skall sluta sig samman i kristen enhet, men ingen oklok auktoritet skall utövas över dem, som tar emot sanningen. Kristi saktmod bör framgå av allt, som sägs och görs.

Arbetaren bör visa sin tillväxt i nåden underkastelse (39) för Guds vilja. På så sätt kommer han att uppnå en rik erfarenhet. I det att han i förtröstan tar emot, tror på och lyder Kristi ord, kommer han att anstränga sig än mer; han kommer att bli tacksam för den tro, som är aktivt verksam i kärlek och renar själen. Andens frukt kommer att bli synlig i hans liv, och Andens slagkraft kommer att märkas i hans verksamhet.

Kristus är vårt föredöme, vår inspiration, vår utesägligt rika belöning. ”... ni är en Guds åker, en Guds byggnad.” 1 Kor. 3:9. Gud är Mästarbyggaren, men människan har också en roll att spela. Hon skall samverka med Gud. ”Ty vi är Guds medarbetare”. Vers 9. Glöm aldrig dessa ord: ”tillsammans med Gud” [KJV].

Kom ihåg, att din samverkan med Kristus som din personlige Frälsare utgör din styrka och seger. Det är denna roll, som alla skall spela. De, som gör det, har denna försäkran: ”Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn”. Joh. 1:12. Kristus tillkännager: ”utan mig kan ni ingenting göra.” Joh. 15:5. Då svarar den ödmjuka, förtröstande själen: ”Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.” Fil. 4:13.

Kristus är den medlidsamme, barmhärtige Förlossaren. Han har meddelat oss vårt uppdrag: ”Gå ut i hela världen”. Mark 16:15. Alla måste höra varningens budskap. Ett ovärderligt pris hålls upp framför dem, som deltar i den kristna kapplöpningen. De, som löper med tålmod, kommer att få en livets krona, som inte vissnar.

Försena inte ytterligare!

(40) Våra arbetare fullgör inte sitt uppdrag såsom önskvärt vore. Våra ledande män är inte tillräckligt medvetna om det verk, som måste uträttas. När jag tänker på städerna, där så litet har gjorts, där det lever så många tusen människor som måste varnas angående Frälsarens snara ankomst, längtar jag oerhört starkt efter att få se män

och kvinnor träda ut för att arbeta i Andens kraft, fyllda med Kristi kärlek till själar, som håller på att gå under.

De i våra städer – som lever vägg i vägg med oss – har märkligt nog försummats. Organiserade ansträngningar bör nu göras, för att ge dem den nuvarande sanningens budskap. De skall få en ny sång i sina hjärtan. De skall gå åstad, för att skänka åt andra sittande i mörker ljuset från den tredje ängelns budskap.

Vi behöver alla hålla oss vakna, så att vi, när tillfället yppar sig, kan föra verket vidare i de stora städerna. Vi ligger långt efter när det gäller att följa ljuset som getts oss, nämligen att vi skall bearbeta dessa städer och upprätta minnesmärken där åt Gud. Vi skall stegvis föra själar in i sanningens fullständiga ljus. Och vi skall fortsätta arbetet, tills en församling upprättats och ett enkelt hus för tillbedjan byggts. Det är en sådan uppmuntran att tro, att många utanför vår trosgemenskap i anseelig omfattning kommer att bidra med sina medel. Det ljus jag fått visar, att på många ställen, i synnerhet i de stora amerikanska städerna, kommer sådana personer att hjälpa till.

Arbetarna i städerna bör noga läsa Hebréerbrevets tionde och elfte kapitel och ta till sig lärdomarna i denna del av Skriften. Det elfte kapitlet är en redogörelse för de trofastas upplevelser. De, som verkar för Gud i städerna, måste gå framåt i tro, och göra sitt bästa. När de vakar och (41) arbetar samt ber, kommer Gud att höra och besvara deras vädjanden. De kommer att vinna erfarenheter, som kommer att vara ovärderliga i deras senare arbete. ”Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser.” Hebr. 11:1.

Jag är rörd i mitt innersta. I varje stad finns det arbete att utföra. Arbetare skall beträda våra storstäder och hålla lägermöten. Vid dessa möten skall de mest talangfulla medverka, så att sanningen förkunnas med kraft. Personer med olika slags gåvor skall delta. Ingen äger alla förmågor, som krävs för uppgiften. För att ett lägermöte skall bli framgångsrikt, krävs det flera sorters arbetare. Ingen skall det mena att det är hans rätt, att uträtta allt väsentligt arbete.

När talarna vid dessa möten förkunnar sanningen i den Helige Andes kraft, kommer hjärtan att nås. Med Kristi kärlek i hjärtat kommer kärleken till lögnen att fördrivas.

Vi behöver lägermöten, som dem vi höll tidigt under verksamheten – lägermöten bortom konferensens vardagssysslor. Vid ett lägermöte bör arbetarna känna sig fria, att skänka kunskapen om sanningen åt utomstående besökare.

Vid vår lägermöten bör åtgärder vidtas, så att de fattiga kan köpa hälsosam, välberedd mat så billigt som möjligt. Där bör också finnas en restaurang, där hälsosamma rätter lagas och serveras på ett inbjudande sätt. Låt oss inte betrakta denna del i arbetet som skild från de andra delarna av verksamheten vid lägermötena. Varendra del av Guds

verk sitter ihop med alla andra delar, och alla skall föras framåt i fullständig samklang.

Familjandakt

(42) Om varje hushåll någonsin hade behövt vara ett bönehus, är det nu. Otro och tvivel förhärskar. Laglösheten griper omkring sig. Fördärvet genomsyrar själva livsströmmen hos själen, och uppror mot Gud bryter därför ut i samhället. Syndens slavar står, med sina moraliska krafter, under Satans tyranni. Hans frestelser överväldigar själen med enkelhet; och med mindre en kraftfull arm sträcks ut för att rädda henne, går människan dit, där ärkerebellen leder henne.

Och likväl, under denna ytterst farofyllda tid, håller inte vissa kristna bekännare familjeandakt. De hedrar inte Gud i sina hem; de lär inte sina barn att de skall älska och frukta Honom. Många har glidit så långt bort ifrån Honom, att de känner sig fördömda, när de närmar sig Honom. De kan inte ”frimodigt gå fram till nådens tron” med ”upplyfta händer, utan vrede och diskuterande.” Hebr. 4:16; 1 Tim. 2:8. De har ingen levande förbindelse med Gud. De äger blott ett sken av gudaktighet, utan den nödvändiga kraften.

Uppfattningen, att bönen skulle vara överflödiga, är en av Satans mest framgångsrika uppfinningar för att ödelägga själar. Bön är detsamma som umgänge med Gud, Upphovet till all visdom, Källan till styrka och frid samt lycka. Då Jesus bad till Fadern, ”ropade han högt under tårar”. Paulus uppmanar kraftfullt de troende till, att ”be oavbrutet”, att i allt låta Gud veta deras önsknings genom åkallan och bön med tacksägelse [Fil. 4:6]. ”... be för varandra”, säger Jakob. ”Mycket mäktig och verksamt är en rättfärdig människas bön.” Hebr. 5:7; 1 Tess. 5:17; Jak. 5:16.

Genom uppriktig, innerlig bön bör föräldrar skapa en (43) mur runt omkring sina barn. De bör be i full förvissning om, att Gud kommer att vara med dem och att heliga änglar kommer att bevara dem och deras barn från Satans grymma makt.

I varje familj bör man ha en fast tid för morgon- och aftonandakt. Hur lämpligt är det inte för föräldrar, att samla sina barn omkring sig innan fastan bryts, för att tacka den himmelske Fadern för Hans skydd under natten, och för att be Honom om Hans hjälp och vägledning samt omsorg under dagens lopp! Hur lämpligt är det inte också, när aftonen kommer, för föräldrar och barn att samlas på nytt inför Honom och tacka Honom för den svunna dagens välsignelser!

Fadern, eller, i hans frånvaron, modern, bör leda tillbedjan, genom att välja en del av Skriften, som är intressant och lätt att förstå. Andakten bör vara kort. När ett långt kapitel blir läst och en lång bön framburen, blir andakten till en leda, och vid slutet därav känner deltagarna lättad. Gud blir vanärad, när stunden för

andakt görs torr och tröttsam, när den är så långsam, så föga intressant, att barnen fasar för den.

Fäder och mödrar, gör stunden för andakt synnerligen intressant. Det finns ingen anledning till, att denna stund inte skulle vara dagens trevligaste och mest njutbara. En smula tanke som förberedelse göra den intresseväckande och nyttig. Låt andakten från tid till annan vara varierad. Frågor kan ställas beträffande det lästa avsnittet av Skriften, och några allvarliga, passande anmärkningar kan fällas. En lovsång kan sjungas. Den framburna bönen bör vara kort och precis. Den, som anför i bönen, bör prisa Gud för Hans godhet och be Honom om hjälp. Låt barnen, när omständigheterna så medger, delta i läsandet och bedjandet.

(44) Endast evigheten kommer att uppenbara det goda, som sådana stunder av tillbedjan innebär.

Guds vän Abrahams liv var ett bödens liv. Varhelst han slog upp sitt tält, reste han ett altare i närheten. På detta lades morgon- och kvällsoffret. Då tältet flyttades, stod altaret kvar. Och då en omkringfarande kanaanit kom till detta altare, visste han vem som hade varit där. Då han själv rest sitt tält, reparerade han altaret och tillbad den levande Guden.

Alltså bör kristna hem vara ljus i världen. Därifrån bör, morgon och kväll, bön stiga upp till Gud som en väldoftande rökelse. Då kommer Hans förbarmande och välsignelser, likt morgonens dagg, att mjukt falla över de bedjande.

Fäder och mödrar, samla varje morgon och afton era barn omkring er, och lyft i ödmjukt bönfallande hjärtat upp till Gud för hjälp. Era kära blir utsatta för frestelse. Både unga och gamla utsätts för dagliga irritationsmoment. De, som vill leva tålmodiga, kärleksfulla och glada liv, måste bedja. Det är bara genom att motta ständig hjälp från Gud, som vi förmår att vinna segern över det egna jaget.

Helga er själva och era barn varje morgon åt Gud för den dagen. Gör inga uträkningar för månader och år framåt; dessa tillhör er inte. Ni får bara en kort dag åt gången. Arbeta under dess timmar för Mästaren, som om den vore er sista på Jorden. Lägga fram alla era planer inför Gud, för att utföras eller ges upp, enligt hans försyns vägledning. Godta hans planer i stället för era egna, även om deras godtagande kräver att ni ger upp omhuldade projekt. På så vis kommer era liv att allt mer formas efter det gudomliga föredömet. ”Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus.” Fil. 4:7.

Ansvar i äktenskapet

(45) Min kära broder och syster! Ni har förenat er i ett livslångt förbund. Er utbildning för det äktenskapliga livet har börjat. Det första året i äktenskapet är ett erfarenheternas år, det år som man och hustru lär känna varandras karaktärsdrag på samma sätt som ett barn lär sig läxor i skolan. Låt det under detta första år i ert

äktenskapliga liv inte få bli något kapitel som i framtiden kan störa er lycka.

Att vinna en riktig förståelse av äktenskapsrelationerna är ett livstidsverk. De som ingår äktenskap börjar i en skola i vilken de aldrig når fram till avgångsexamen.

Min broder, din hustrus tid och kraft och lycka har nu knutits till din. Ditt inflytande över henne kan bli en livets doft till liv eller en dödens doft till död. Var högst försiktig så att du inte förstör hennes liv.

Min syster, du skall nu lära dig dina första praktiska lärdomar med hänsyn till ansvaret i äktenskapet. Förvissa dig om att du i trohet lär dig dessa lärdomar dag efter dag. Ge inte rum för missnöje eller tungsinne. Du får inte längta efter ett liv i maklighet och överksamhet. Var ständigt på vakt så att du inte ger efter för själviskhet.

I ert samliv måste er tillgivenhet göra sitt till, så att ni båda blir lyckliga. Var och en skall göra sitt för att den andre skall bli lycklig. Detta är Guds vilja med er. Men samtidigt som ni skall smälta samman till ett, får ingen av er uppge sin personlighet och gå upp i den andre. Det är Gud som äger er individualitet. Honom skall ni fråga: ”Vad är riktigt, vad är fel, hur kan jag bäst uppfylla avsikten med att jag har skapats?” ”Veten I då icke, . . . att I icke ären edra egna? I ären ju köpta, och betalning är given. Så förhärligen då Gud i eder kropp.” (1 Kor. 6:19, 20.) (46) Er kärlek till det som är mänskligt måste vara underordnad er kärlek till Gud. Rikedomerna i er tillgivenhet skall strömma ut till Honom som gav Sitt liv för er. När själen lever för Gud sänder den sin bästa och högsta tillgivenhet till Honom. Går den rikaste strömmen av er kärlek till Honom som dog för er? Om så är fallet kommer er kärlek till varandra att stå i överensstämmelse med himmelens avsikter.

Tillgivenheten kan vara klar som kristall och vacker i sin renhet och ändå kan den vara ytlig därför att den inte har blivit prövad och frestad. Gör Kristus till den förste och den siste och den bäste i allt. Ha Honom ständigt för ögonen, så kommer er kärlek till Honom att dagligen bli djupare och starkare för varje prövning som den blir utsatt för. Och efterhand som er kärlek till Honom blir större, blir er kärlek till varandra djupare och starkare. ”Vi alla som med avhöljt ansikte återspegla Herrens härlighet, vi förvandlas till hans avbilder, i det vi stiga från den ena härligheten till den andra.” (2 Kor. 3:18.)

Ni har nu plikter att utföra som ni inte hade innan ni ingick äktenskap. Ikläden ”eder nu... hjärtlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, saktmod, tålmod.” ”Vandren i kärlek, såsom Kristus älskade eder.” Ge noga akt på följande undervisning: ”I hustrur, underordnen edra edra män, såsom I underordnen eder Herren; ty en man är sin hustrus huvud, såsom Kristus är församlingens huvud, han som ock är denna sin kropps Frälsare. Ja, såsom församlingen underordnar sig Kristus, så skola ock hustrurna i allt underordna sig sina män. I män, älsken edra hustrur, såsom Kristus har älskat församlingen och utgivit sig själv för henne.” (Kol. 3:12; Ef. 5:2, 22-25.)

Äktenskapet, som är en förening för livet, är en symbol på gemenskapen mellan Kristus och Hans församling. Den anda som Kristus visade inför församlingen är den anda som man och hustru bör visa mot varandra.

(47) Varken man eller hustru skall kräva att vara den som bestämmer. Herren har angett principer som skall leda i detta avseende. Mannen skall ta hand om sin hustru som Kristus tar hand om församlingen. Båda skall odla en anda av vänlighet och besluta sig för att aldrig bedröva eller såra den andre.

Min broder och syster, ni har båda en stark vilja. Ni kan göra denna styrka till en stor välsignelse eller till en stor förbannelse för er själva och för dem som ni kommer i beröring med. Försök inte att tvinga varandra till att göra som ni önskar. Detta kan ni inte göra samtidigt som ni bevarar kärleken till varandra. Att utöva egensinne förstör friden och lyckan i hemmet. Gör inte äktenskapet till ett liv i kamp. Om ni gör det kommer ni båda att bli olyckliga. Var kärleksfulla i ert tal och milda i allt ni gör. Ni bör båda vara villiga att uppge era egna önskningsar. Var på vakt ifråga om era ord, de har nämligen ett mäktigt inflytande på gott eller ont. Tillåt aldrig någon skärpa att komma in i era röster. För in i ert förenade liv Kristus-likhetens väldoft.

Innan en man ingår en så intim förening som äktenskapet är, bör han lära sig att behärska sig själv och hur han skall umgås med andra. När ett barn uppfostras händer det ibland att moderns fasta, mogna vilja ställs inför den okloka, odisciplinerade viljan hos barnet. I sådana fall är det nödvändigt med stor visdom från moderns sida. Om hon är oförståndig i sitt sätt att handskas med barnet och använder sig av hårt tvång kan hon göra barnet stor skada. En sådan kris bör man såvitt möjligt undvika, eftersom det betyder en allvarlig kamp både för modern och barnet. Men har en sådan kris en gång inletts måste barnet ledas till att böja sin vilja under föräldrarnas klokare vilja.

(48) Modern bör ha fullständigt herravälde över sig själv och inte företa sig något som kan väcka trots hos barnet. Hon får inte ge några högröstade order. Hon vinner mycket om hon kan bevara en stilla, mild röst. Hon skall behandla barnet på ett sätt som kommer att dra det till Jesus. Hon måste inse att Gud är hennes hjälpare, att kärleken är hennes styrka. Om hon är en sann kristen kommer hon inte att försöka att tvinga barnet att ge efter. Hon ber allvarligt om att fienden inte skall få avgå med segern, och när hon ber upplever hon en förnyelse av andligt liv. Hon ser att samma kraft som verkar i henne också verkar i barnet. Det blir mildare och mer fogligt. Slaget är vunnet. Hennes vänlighet och hennes kloka rättledande ord har haft sin verkan. Det har blivit stilla efter stormen som solsken efter regn. Och änglar som har varit vittne till det som har hänt bryter ut i glädjesånger.

Dessa kriser uppstår också i samlivet mellan man och hustru. Om ni inte låter er behärskas av Guds Ande kommer ni i sådana stunder att visa samma impulsiva, okloka anda som barn ofta visar. Kampen vilja mot vilja kommer då att bli som när den ena flintstenen slås mot den andra.

Min broder, var vänlig, tålig och överseende. Kom ihåg att din hustru har valt dig till man, inte för att du skulle härska över henne, utan för att du skulle vara hennes hjälpare. Var aldrig överlägsen eller befallande. Använd inte din starka viljekraft till att tvinga din hustru att göra som du vill. Kom ihåg att hon har en egen vilja och att hon kanske vill få sin vilja igenom lika mycket som du vill få igenom din. Kom också ihåg att du har fördelen av en mer omfattande livserfarenhet. Var hänsynsfull och hövlig. ”Den vishet, som kommer ovanifrån, är först och främst ren, vidare fridsam, foglig och mild, full av barmhärtighet och andra goda frukter.” (Jak. 3:17.)

(49) En seger som är särskilt viktig för er båda att vinna, är segern över den motspänstiga viljan. I denna kamp kan ni bara segra med Kristi hjälp. Ni kan kämpa hårt och länge för att underkuva det egna jaget, men ni kommer säkert att misslyckas, om ni inte får kraft från höjden. Genom Kristi nåd kan ni segra över det egna jaget och egoismen. När ni lever Hans liv och övar självupppoffring för varje steg och ständigt visar en starkare medkänsla för den som behöver hjälp kan ni vinna seger efter seger. Dag för dag kommer ni att lära er ett bättre sätt på vilket ni kan övervinna jaget och hur ni skall kunna stärka de svaga punkterna i er karaktär. Herren Jesus skall vara ljus, styrka och en glädjens krona för er, eftersom ni har låtit er vilja böja sig för Hans vilja.

Alla kan nå det ideal Gud ställer upp för dem, om de vill göra Kristus till sin hjälpare. Men en oförbehållsam överlåtelse åt Gud måste ske. Medvetandet om att ni anstränger er för att uppnå det eviga livet kommer att ge styrka och tröst. Kristus kan ge er kraft att segra. Genom Hans hjälp kan ni helt och hållet rycka upp egoismens rot.

Kristus dog för att människans liv skulle kunna knytas till Hans liv i föreningen av det gudomliga och det mänskliga. Han kom till vår jord och levde ett gudomligt-mänskligt liv för att människors liv skulle kunna bli så harmoniskt som det är Guds avsikt att det skulle vara. Frälsaren uppfordrar er till att förneka er själva och ta upp korset. Ingenting kommer då att hindra er från att utveckla hela ert väsen. Er dagliga erfarenhet kommer att visa ett friskt, harmoniskt handlande.

Kom ihåg, min kära broder och syster, att Gud är kärlek och att det genom Hans nåd är möjligt för er att göra varandra lyckliga, såsom ni har förbundit er då ni gav varandra äktenskapslöftet. Och i Återlösarens kraft kan ni arbeta med visdom och kraft för att hjälpa någon för vilken det gått på sned i livet att komma i rätt förhållande till Gud. Vad finns det som inte Kristus kan (50) göra? Han är fullkomlig i visdom, i rättfärdighet, i kärlek. Stäng er inte inne för er själva och låt er inte nöja med att ösa all er tillgivenhet över varandra. Grip varje tillfälle att bidra till andras lycka runt omkring er, genom att andra får del av er tillgivenhet. Vänliga ord, en medkännande blick och ett uttryck av uppskattning kan för många kämpande, ensam människa bli som en bägare kallt vatten till den som törstar. Ett uppmuntrande ord, en vänlig handling kommer att göra mycket för att lätta de bördor som vilar tungt på trötta skuldror. Den sanna lyckan finner vi i en osjälvvisk tjänst. Varje ord och varje handling i en sådan tjänst skrivs upp i himmelens böcker, som om de hade utförts för

Kristus. ”Allt vad I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröder”, säger Jesus, ”det haven I gjort mot mig.” (Matt. 25:40.)

Lev i solljuset från vår Frälsares kärlek. Då kommer ert inflytande att bli till välsignelse för världen. Låt Kristi Ande härskas över er. Låt kärlekens lovsång alltid finnas på era läppar. Överseende kännetecknar deras ord och handlingar som har blivit födda på nytt för att leva det nya livet i Kristus.

”Ingen av oss lever för sig själv.” Vårt beteende kommer att visa vad vi är. Blick, tonfall, handlingar – alltsammans utövar sitt inflytande för att bygga upp eller skada den äktenskapliga lyckan. De sätter sin prägel på sinne och beteende. De kommer att antingen inspirera eller göra sitt till för att fördärva tillit och kärlek. Dessa inflytanden gör alla antingen bättre eller sämre, lyckligare eller olyckligare. Vi är skyldiga att ge våra familjer kunskap om Ordet genom att det blir förverkligat i vårt praktiska liv. Allt som det är möjligt för oss att vara för att kunna rena, upplysa, trösta och uppmuntra dem som är knutna till oss genom familjeband bör bli en verklighet.

Del 2 – Vårt hälsohemsarbete Arbetets omfattning

(51) Gud har skickliggjort Sitt folk till, att lysa upp världen. Han har anförtrött dem egenskaper, varigenom de skall förstora Hans verk, tills det omfattar hela klotet. Överallt i världen skall de grunda hälsohem, skolor, föreläsningssal och dylika inrättningar för förverkligandet av Hans verksamhet.

Evangeliets sista budskap skall föras ut till ”alla folk och stammar och språk och folkslag.” Upp. 14:6. I främmande länder måste först många satsningar sättas igång, för att föra budskapet framåt. Öppnandet av hälsohemsrestauranger och behandlingsrum plus inrättandet av hälsohem för vård av de sjuka och de lidande, är lika nödvändigt i Europa som i Amerika. I många länder måste hälsohemsrestauranger grundas, för att fungera som Guds hjälpsamma hand vid botandet av åkommor.

Kristus samverkar med dem, som håller på med hälsohemsarbete. Män och kvinnor, som osjälviskt gör vad de kan för att grundfästa hälsohem och behandlingsrum i många länder, kommer att bli rikligen belönade. De, som besöker de här institutionerna, kommer att gynnas fysiskt, mentalt och andligt – de trötta kommer att bli vederkvickta, de sjuka återställda till hälsa, de syndbelastade lättade. (52) Ifrån fjärran belägna länder kommer – tack vare dessa institutioner – att höras tacksägelse och melodiska sånger ur hjärtan, som vänts från att tjäna synden till att tjäna rättfärdigheten. Genom deras tacksamma lovsånger kommer ett vittnesbörd att avläggas, som kommer att vinna andra till förbund och nära umgänge med Kristus.

Omvändelsen av själar till Gud är det mest storslagna, det ädlaste verk, som människor kan delta i. I detta verk uppenbaras Guds kraft, Hans helighet, Hans fördragsamhet och Hans gränslösa kärlek. Varje sann omvändelse förhålls Honom och kommer ånglarna att bryta ut i sång.

Vi närmar oss slutet på denna världs historia, och de olika grenarna inom Guds verksamhet skall främjas med mycket mera självuppoftning, än vad nu är fallet. Arbetet under dessa yttersta dagar är i synnerhet ett missionsarbete. Framställningen av den närvarande sanningen betyder, från alfabetets första till dess sista bokstav, missionsansträngning. Det nödvändiga arbetet förutsätter uppoftning vid varje steg framåt. Detta osjälviska tjänande kommer att göra arbetarna renade och förfinade likt guld renat i elden.

Åsynen av själar, som håller på att gå under i synd, borde väcka oss till att göra större ansträngningar för att förmedla ljuset från den nuvarande sanningen till dem i mörker, och särskilt på de fält, där hittills väldigt litet gjorts för att upprätta minnesmärken åt Gud. I alla delar av världen behöver vi nu inleda och slutföra ett arbete, som borde ha klarats av för länge sedan.

Våra bröder har, allmänt sett, inte intresserat sig som de borde ha gjort för upprättat av hälsohem i Europas länder. Under verket i dessa länder kommer det att uppstå de mest förbryllande frågor på grund av omständigheterna, som råder inom respektive fält. Men ljuset jag fått visa, att institutioner kommer att grundas vilka, (53) ehuru små till att börja med, kommer – tack vare Guds välsignelse – att bli större och starkare.

Våra institutioner i ett enskilt land får icke trängas ihop på ett visst ställe. Det var aldrig Guds avsikt, att sanningens ljus skulle stängas inne på detta sätt. Under en tid måste judarna tillbedja i Jerusalem. Dock sade Jesus till den samaritiska kvinnan: ”Tro mig, kvinna, den tid kommer, då det varken är på detta berg eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern.” ”Men den tid kommer, ja, den är redan här, då sanna tillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare vill Fadern ha. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.” Joh. 4:21, 23, 24. Sanningen skall sås överallt, dit vi kan nå. Den skall tas till områden, som är tomma på kunskapen om Gud. Människor kommer att bli välsignade, när de tar emot Den, kring vilken deras hopp om evigt liv kretsar. Godtagandet av sanningen sådan den är i Jesus kommer att fylla deras hjärtan med en melodi till Gud.

Att låta en plats suga upp en stor mängd medel, strider mot kristna grundsatser. Varje byggnad skall uppföras med tanke på behoven av liknande byggnader annorstädes. Gud manar män i ansvarsställningar inom Hans verksamhet att inte ställa sig i vägen för framåtskridandet, genom att osjälviskt använda alla tillgängliga medel på några få favoriserade platser, eller inom en eller två verksamhetsgrenar.

Under budskapets tidiga dagar ägde väldigt många ibland vårt folk självförnekelsens och självuppoftandets anda. Alltså blev vår början sund, och framgång åtföljde de

gjorda ansträngningarna. Emellertid har inte verket fortskridit, som det borde ha gjort. För mycket har satsats på Battle Creek och i Oakland samt på några få andra orter. Våra bröder borde aldrig ha byggt så flitigt på en enda plats, såsom de gjort i Battle Creek.

(54) Herren har tillkännagett, att hans verk fortsättningsvis skall bedrivas i samma anda, som det inleddes i. Världen skall varnas. Arbeta skall påbörjas inom fält efter fält. Kommandot till oss lyder: "Vinn nytt territorium; vinn nytt territorium." Skall vi inte som ett folk, genom våra affärsarrangemang, genom vår inställning till en icke frälst värld, avlägga ett än tydligare och mera avgjort vittnesbörd, än det vi avlade för tjugo eller trettio år sedan?

På oss har strålat ett väldigt sken rörande denna världs sista dagar. Låt inte vår brist på klokskap och kraft ge intryck av andlig blindhet. Guds budbärare måste vara iförda kraft. De måste för sanningen hysa en upphöjande vördsamhet, som de nu inte besitter. Herrens allvarliga, heliga varningsbudskap måste förkunnas på de vanskligaste fält och i de syndigaste städer – överallt, där ljuset från den tredje ängelns budskap hittills inte har strålat. Alla skall erhålla den sista inbjudan till Lammets bröllopsmåltid.

När de förkunnar budskapet, kommer Guds tjänare att måsta brottas med talrika bryderier och klättra över många hinder. Stundom kommer arbetet att vara svårt, såsom fallet var då banbrytarna uppförde institutionerna i Battle Creek, i Oakland och på andra ställen. Men alla skall göra sitt bästa, ha Herren som sin styrka, undvika all själviskhet och välsigna andra genom sina goda gärningar.

New York City

Under ett besök i New York vintern 1901 fick jag ljus beträffande arbetet i den stora staden. Natt efter natt visades för mig den kurs, som bröderna borde följa. I Stor-New York skall budskapet flammas likt en tänd lampa. Gud kommer att få fram (55) arbetare till detta verk, och Hans änglar kommer att gå före dem. Fastän våra storstäder raskt närmar sig ett tillstånd liknande det i världen före Syndafloden, fastän man där är elak som de i Sodom, finns det ändå många ärliga själar där, som, när de lyssnar på adventbudskapets omtumlande sanningar, kommer att känna Andens övertygelse. New York är redo att bli bearbetat. I denna väldiga stad kommer sanningens budskap att ges med Guds kraft. Herren söker arbetstagare. Han uppmanar dem, som har blivit erfarna adventister, att i gudsfruktan fatta tag i och vidareutveckla arbetet, som skall utföras i New York och i andra amerikanska storstäder. Han manar också till bidrag till denna verksamhet.

Det framhölls för mig, att vi inte skall slå oss till ro för att vi har en vegetarisk restaurang i Brooklyn, utan andra borde inrättas i andra delar av staden. Människorna, som bor i en del av Stor-New York, vet inte vad som sker i andra delar av denna storstad. Män och kvinnor, som äter på restauranger inrättade på olika platser, kommer att erfara förbättrad hälsa. Väl vi vunnit deras förtroende, kommer de att ha lättare för att ta emot Guds särskilda sanningens budskap.

Varhelst hälsomissionsverksamhet bedrivs i våra stora städer, borde matlagingskurser hållas; och varhelst en stark, undervisande missionsverksamhet pågår, bör en restaurang för hälsolära av något slag grundas. Denna skall ge en praktisk bild av rätt slags val och hälsoenlig beredning av matvaror.

Under en vistelse i Los Angeles fick jag veta, att förutom i olika delar av den staden, borde hälso restauranger och behandlingsrum inrättas i San Diego och andra turistorter i Södra California. (56) Våra ansträngningar härvidlag bör omfatta de stora badorterna. På samma sätt som Johannes Döparens röst hördes i ödemarken, "Bereden väg för Herren", måste Herrens budbäres röster höras på de stora turist- och badorterna.

Sydstaterna

Jag har ett budskap att framföra beträffande det södra verksamhetsfältet. Där har vi ett omfattande verk att utföra. Tillståndet där är en tillrättavinsning för vår kristna befolkning. Se på dess brist på pastorer, lärare och hälsomissionärer. Betänk okunnigheten, fattigdomen, misären, betrycket hos många av människorna där. Och likväl ligger detta fält alldeles inpå våra dörrar. Hur själviska, hur ouppmärksamma, vi har varit mot våra grannar! Vi har hjärtlost gått förbi dem, och gjort föga för att mildra deras lidanden. I fall missionsbefallningen tänkts noga igenom och blivit åtlydd av vårt folk, skulle Södern ha fått sin rättmätiga del av pastorens tjänst. I fall de, som har tagit emot ljuset, hade vandrat i ljuset, skulle de ha insett att på dem vilade ansvaret för att uppodla denna länge försummade del av vingården.

Gud uppmanar sitt folk, att ge Honom av de medel, som Han har anförtrott åt dem, för att institutioner skall kunna inrättas på de torftiga fält, vilka mognat till skörd. Han uppmanar dem, som har medel på banken, att sätta dessa i omlopp. Genom att skänka en del av vårt uppehälle för att stötta Guds verk, visar vi på ett praktiskt sätt, att vi älskar Honom till det yttersta och vår nästa som oss själva.

Låt nu skolor och hälsohem uppföras på många orter i Sydstaterna. Låt inflytelsrika centra komma till stånd i många städerna i Södern, genom att öppna mataffärer och vegetariska restauranger. Låt (57) det också göras anordningar för framställandet av enkla, billiga, hälsosamma matvaror. Men låt ingen självisk, världslig taktik tillgripas i verksamheten, ty det har Gud förbjudit. Låt osjälviska personer ta tag i detta verk i gudsfruktan och med kärlek till sina medmänniskor.

Ljuset jag fått, visar att framställningen av hälsokost på det södra fältet – liksom annorstädes – inte bör ombesörjas som spekulation för personlig vinning, utan som en av Gud planerad affärsgren, varigenom en hoppets dörr går att öppna för människorna. I Södern bör särskild hänsyn visas de fattiga, som har försummats något ohyggligt. Kunniga och hushållande personer bör väljas ut som föreståndare för matvaruverksamheten; ty för att den skall bli en framgång, måste den största klokhet och hushållning iakttagas. Gud önskar, att Hans folk på ett godtagbart sätt skall bereda hälsosam mat både för sina egna familjer – detta är deras första och främsta ansvar – och för att bistå de fattiga överallt. De skall visa Kristuslik givmildhet, väl

medvetna om att de företräder Gud, och att allt de har, kommer från Honom.

Bröder, ta er an detta arbete. Giv inget utrymme åt nedslagenhet. Klandra icke dem, som försöker att uträtta något på rätt sätt, utan grip er an verket själva.

I förbindelse med hälsokostverksamheten, ginge det att upprätta diverse industrier, som vore till stor hjälp på Sydstaternas fält. Allt det, som Guds missionärer förmår att uträtta för detta område, borde göras nu; ty om ett fält någon gång behövt hälsomissionsarbete, är det Södern. Under den tid, som övergått i evigheten, borde många ha varit nere i Södern och samverkat med Gud, genom att ha uträttat personligt arbete, och genom att ha skänkt av sina medel för att betala egna och andras omkostnader inom det området.

(58) Små hälsohem bör inrättas på många orter. Det kommer att öppna många dörrar för Bibelns sanning och avlägsna många av fördomarna, som finns mot dem, som betraktar de färgade som frälsningsbara själar i likhet med de vita.

Hade sådana verksamhetsgrenar upprättats för de färgade omedelbart efter deras frihetsförklaring, hur annorlunda skulle inte deras förutsättningar vara nu!

I alla länder

Herren manar oss till, att vakna upp och inse vårt ansvar. Gud har givit varje person hans eller hennes arbete. Var och en kan leva ett nyttigt liv. Låt oss lära oss allt vi kan och sedan vara en välsignelse för andra, genom att dela med oss av vår kunskap om sanningen. Låt var och en handla enligt sin bestämda förmåga, och villigt hjälpa till med att bära bördorna.

Överallt finns det ett arbete att uträtta för alla samhällsklasser. Vi skall komma nära de fattiga och de lastbara, dem som fallit på grund av onykterhet. Och samtidigt får vi inte glömma bort de högre samhällsständerna – juristerna, prästerna, senatorerna och domarna, varav många trälar under omätta och dryckenskap. Vi skall vända på varje sten, för att visa dem att deras själar är värda att frälsa, att evigt liv är värt att eftersträva. Inför dem i höga ställningar skall vi lyfta fram löftet om absolutism eller fullständig nykterhet, och vädja till dem, att de i stället för att lägga ut pengar på de skadliga njutningsmedlen sprit och tobak skulle ge dem till upprättande av institutioner, där barn och unga kan utbildas till att fylla nyttiga poster i världen.

Ett stort ljus har strålat på oss, men hur litet av det ljuset återkastar vi på världen! Himmelska änglar väntar på, att människor skall samarbeta med dem i förverkligandet av sanningens grundregler. (59) Det är med hjälp av våra hälsohem och liknande satsningar, som mycket av detta arbete skall uträttas. Dessa institutioner skall utgöra Guds minnesmärken, där hans helande kraft kan nå fram till alla klasser, hög och låg, rik och fattig. Varje däri för Kristi sak satsad dollar kommer att ge i avkastning välsignelser både för givaren och den lidande mänskligheten.

Hälsomissionsarbete utgör evangeliets högra hand. Det är nödvändigt, för att främja Guds sak. När män och kvinnor tack vare det förmås till att inse vikten av rätta levnadsvanor, kommer sanningens frälsande kraft att bli känd. Varje stad skall bearbetas av arbetare, som utbildats i att uträtta hälsomissionsarbete. I sin egenskap av den tredje ängelns budskaps högra hand, kommer Guds tillvägagångssätt för att behandla sjukdom att öppna dörrar för den nuvarande sanningen. Hälsolitteratur måste cirkuleras i många länder. Våra läkare i Europa och andra länder skulle vakna upp till insikt om behovet av hälsoskrifter författade av personer på plats, som kan möta människorna där de är med den mest grundläggande undervisning.

Herren kommer att ge våra hälsohem, vars verksamhet redan är i gång, tillfälle att samarbeta med Honom, för att bistå nygrundade inrättningar. Varje ny institution skall betraktas som en hjälpare i det stora verket med att förkunna den tredje ängelns budskap. Gud har gett våra hälsohem en möjlighet, att starta ett verk, som kommer att vara likt en sten genomträngd av liv. Stenen kommer att växa, i det att den rullas av en osynlig hand. Sätt den mystiska stenen i rullning!

Herren har sagt åt mig att förmana dem, som framledes grundlägger hälsohem på nya orter, att de skall börja arbetet i ödmjukhet och helga sina förmågor åt Hans tjänst. Byggnader, som uppförs, skall inte vara stora eller dyra. Små, lokala hälsohem skall inrättas i (60) anslutning till våra utbildningsanstalter. I dessa hälsohem skall unga män och kvinnor med förmåga samlas – de, som tänker uppföra sig kärleksfullt och i gudsfruktan, de, som väl de är redo för examen inte kommer att mena att de känner till att det de bör kunna, men som flitigt studerar och noggrant omsätter i verket lärdomarna från Kristus. Kristi rättfärdighet kommer att gå i spetsen för sådana personer, och Guds härlighet kommer att vara deras eftertrupp.

Jag har fått ljus om, att det i många städer är det fördelaktigt att knyta samman restauranger med behandlingsrum. De två kan samarbeta för att framhäva sunda principer. I anslutning till dessa är det stundom klokt, att ha rum som fungerar som husrum för de sjuka. Dessa etablissemang kommer att fungera som frammatore åt hälsohemmen belägna ute på landet och skulle helst inrymmas i hyrda byggnader. I städerna skall vi ej uppföra stora byggnader, att vårda de sjuka i, eftersom Gud tydligt har visat, att de sjuka blir bättre behandlade utanför städerna. På många platser kommer det att vara nödvändigt, att inleda hälsohemsarbete i städerna; men denna verksamhet bör, så långt som möjligt, flyttas ut på landet, så snart som lämpliga ställen går att hitta.

Enligt det ljus som getts mig, bör vi grunda många mindre hälsoinstitutioner, i stället för några jättestora. Det är nästan omöjligt, att finna dugligt folk till att driva ett stort hälsohem såsom det borde drivas. Alla arbetare står icke under Guds Andes kontroll, vilket annars vore önskvärt, och därför kommer en världslig anda in i bilden.

Kraften hos och glädjen i, att främja lidande människor, består inte i dyra byggnader. Vi måste komma ihåg, hur många det är som lider på grund av brist på mat och

kläder. När vi uppför byggnader, bör vi ej låta oss påverkas av en önskan om att de skall vara flotta. Vi bör uppfylla vår plikt, och (61) överlåta resten åt Gud – den Ende, som kan åstadkomma framgång. Eventuella överskott bör vi lägga på, att tillhandahålla riktiga faciliteter för hälsans återställande. Låt oss uppföra alla våra hälsohem för hälsans och lyckans skull; låt oss förlägga dem så, att patienterna välsignas av solskenet; låt oss anordna dem så, att varje onödig åtgärd går att undvika.

Vid detta arbete är det bäst, att börja smått på många platser och låta Guds försyn visa, hur raskt de bör byggas ut och förbättras. De små anläggningar, som grundats, kommer att växa till större institutioner. Ansvar kommer att fördelas på flera, varigenom arbetarna kommer att gradvis öka i mental och andlig styrka. Inrättandet av dessa institutioner kommer att medföra mycket gott, om alla som har med dem att skaffa, motstår självisk äregirighet och alltid har Guds ära för ögonen. Många av de våra borde arbeta på nya fält, men ingen bör söka efter ryktbarhet. De anställda måste vara helgade till sinnet.

Låt oss under allt vårt arbete komma ihåg, att samme Jesus som bespisade mängden med fem kornbröd och två småfiskar, i dag förmår att ge oss våra ansträngningars frukt. Han, som sade till fiskemännen i Galiléen: ”Far ut på djupt vatten och lägg ut era nät till fångst” [Luk. 5:4], och som fyllde deras nät till bristningspunkten då de lydde, önskar att Hans folk häri skall se ett bevis för, vad Han tänker uträtta åt dem i dag. Samme Gud, som gav Israels barn manna från himmelen, lever och styr fortfarande. Han kommer att vägleda Sitt folk samt förlåna skicklighet och insikt i det verk, som de är kallade att utföra. Som svar på uppriktig, innerlig bön kommer Han att skänka visdom åt dem, som strävar efter att fullgöra sin plikt på ett samvetsgrant och klokt sätt. Under Hans välsignelse kommer verket, som de är knutna till, att anta större proportioner, många kommer att lära sig att troget bära bördor, och framgång kommer att åtfölja deras ansträngningar.

Kunskapen om hälsoprinciperna

(62) Vi har kommit till den tid då varje medlem i församlingen bör ta itu med hälsomissionsarbetet. Världen har blivit en karantän, fylld med offren både för fysiska och andliga sjukdomar. Överallt finns människor som går under av brist på kunskap om de sanningar som blivit överlämnade åt oss. Medlemmarna i församlingen behöver en väckelse så att de inser sitt ansvar med hänsyn till att förkunna dessa sanningar. De som fått ljuset om sanningen skall föra ut detta ljus till världen. Det är ett fruktansvärt fel av oss om vi döljer vårt ljus i denna tid. Budskapet till Guds folk idag är: ”Stå upp, var ljus! Ty ditt ljus kommer, och Herrens härlighet går upp över dig.” (Jes. 60:1.) Överallt ser vi att sådana som har stort ljus och stor kunskap frivilligt väljer det onda i stället för det goda. De gör inga försök att ändra sin livsföring och blir därför sämre och sämre. Men Guds folk får inte vandra i mörkret. De skall vandra i ljuset, eftersom de är reformatorer.

För den sanne reformatorn kommer arbetet i hälsomissionen att öppna många dörrar. Ingen behöver vänta med att börja att hjälpa andra till dess att han får en kallelse till ett avlägset arbetsfält. Börja genast utan hänsyn till var du befinner dig. Tillfällen finns inom räckhåll för alla. Börja det arbete för vilket du kommer att göras ansvarig, det arbete som skulle utföras i ditt hem och ditt grannskap. Vänta inte på att andra skall skynda på dig för att du skall få något gjort. Gå framåt i Guds fruktan utan att tveka och bevara i ditt minne ditt personliga ansvar inför Honom som gav Sitt liv för dig. Du bör arbeta som om du hörde Kristi personliga uppfordran (63) till dig att göra ditt yttersta i Hans tjänst. Se inte efter om de andra är färdiga. Om du i sanning har helgat dig åt Gud kommer Han att använda dig som redskap för att förmedla sanningen till andra som Han också kan använda som redskap för att föra ljuset till ytterligare många som famlar i mörker.

Alla kan göra något. I ett försök att ursäkta sig säger många: ”Mina plikter i hemmet och mina barn gör anspråk på min tid och på mina tillgångar.” Föräldrar, era barn skulle vara era hjälpredor och öka er kraft och förmåga att arbeta för Mästaren. Barnen är de yngre medlemmarna av Herrens familj. De skulle fostras till att helga sig själva åt Gud, vilkens egendom de är genom både skapelse och återlösning. De skulle undervisas om att deras kroppskraft, deras sinne och själ är Hans. De skulle utbildas till att hjälpa till inom olika områden i osjälvisk tjänst. Låt inte dina barn bli ett hinder för dig. Tillsammans med dig skulle barnen dela på såväl de andliga som de fysiska bördorna. Genom att hjälpa andra ökar de sin egen lycka och användbarhet.

Låt vårt folk visa att de har ett levande intresse för hälsomissionsarbetet. Se till att de bereder sig för att kunna göra nytta genom att studera de böcker som har blivit skrivna till vår undervisning inom dessa områden. Dessa böcker förtjänar mycket mera uppmärksamhet och uppskattning än de hittills har fått. Mycket som är till nytta för alla att förstå, har skrivits med det särskilda syftet att instruera och undervisa i hälsoprinciperna. De som studerar och praktiserar dessa principer kommer att bli rikt välsignade både fysiskt och andligt. En förståelse av hälsans filosofi kommer att vara ett skydd mot mycket av det onda som ständigt ökar.

Många som gärna vill skaffa sig kunskap om saker som har samband med hälsomissionen har plikter i hemmet, och detta hindrar dem ibland att kunna komma tillsammans med andra till studier. De kan i sina egna hem lära mycket om Guds uppenbarade vilja (64) angående missionsarbetet inom dessa områden och på det sättet öka sin förmåga att hjälpa andra. Föräldrar, skaffa er all den hjälp ni kan genom att läsa våra böcker och tidskrifter. Läs *Good Health*,* för den är full av värdefull upplysning. [* Tidskriften *Good Health* (i Amerika) var vid den här tiden (1902) samfundets ledande hälsoorgan. Från dess början 1866 utgavs den under namnet *Health Reformer* (Hälsoreformatorn) till dess att den 1878 fick namnet *Good Health*. Den har sedan efterföljts av andra hälsotidskrifter. – *White Trustees*.] Ta tid till att läsa för era barn från hälsoböckerna såväl som från de böcker som mera detaljerat handlar om religiösa ämnen. Undervisa

dem om hur viktigt det är att sköta kroppen – det hus i vilket de bor. Upprätta en läsecirkel i hemmet där varje medlem i familjen lägger dagens arbete och bekymmer åt sidan och sluter sig samman i studium. Föräldrar, bröder och systrar, ta helhjärtat del i denna uppgift och se om inte församlingen i hemmet kommer att få stor nytta av detta.

Framförallt kommer de unga som har haft för vana att läsa romaner och värdelösa böcker att få stort utbyte av att ta del i familjestudier på kvällen. Ungdomar, läs sådan litteratur som kommer att ge er sann kunskap och som kommer att bli till hjälp för hela familjen. Säg fast och bestämt: ”Jag vill inte kasta bort dyrbara ögonblick med att läsa sådant som inte är till nytta för mig och som bara gör mig olämplig till att kunna arbeta för andra. Jag vill viga min tid och mina tankar åt att skaffa mig mer duglighet till tjänsten för Gud. Jag vill sluta ögonen för dåliga och syndiga ting. Mina öron tillhör Gud och jag vill inte höra på fiendens listiga lockelser. Min röst skall inte i något avseende vara underkastad en vilja som inte står under inflytande av Guds Ande. Min kropp är den Helige Andes tempel och varje kraft och förmåga i mitt liv skall helgas värdiga intressen.”

Herren har utsett de unga till att vara Hans hjälpande händer. Om de i varje församling ville helga (65) sig åt honom, om de ville öva sig i självförsakelse i hemmet och hjälpa sin trötta mor, kunde hon få tid till att gå på besök till grannarna. När de unga fick tillfälle till det kunde de själva hjälpa till med att gå ärenden och utföra barmhärtighets- och kärleksgärningar. Böcker och tidningar som innehåller undervisning om hälsa och nykterhet kunde föras ut till många hem. Att sprida denna litteratur är väldigt viktigt, för på det sättet kan människor få kunskap om hur man behandlar sjukdom, en kunskap som skulle bli till stor välsignelse för sådana som inte har råd att betala ett besök hos en läkare.

Föräldrar bör söka att intressera sina barn för att studera fysiologi. Det är bara få bland de unga som har någon egentlig kunskap om livets mysterier. Studier av kroppens underbara organ, förhållandet mellan dess komplicerade delar och dessas beroende av varandra har många föräldrar föga intresse av. Fastän Gud säger till dem: ”Min älskade, jag önskar, att det i allt må stå väl till med dig och att du må vara vid god hälsa, såsom det ock står väl till med din själ” (3 Joh. v. 2), förstår de ändå inte vilket inflytande kroppen har på sinnet eller sinnet på kroppen. Onödiga småting lägger beslag på deras uppmärksamhet och så skyller de på brist på tid när de inte tillägnat sig den nödvändiga upplysning som kan göra det möjligt för dem att undervisa barnen.

Om alla ville skaffa sig kunskap inom detta område och inse hur viktigt det är att göra praktiskt bruk av den, skulle vi få se ett långt bättre sakernas tillstånd. Föräldrar, lär era barn att tänka från orsak till verkan. Visa dem att om de överträder hälsans lagar måste de betala straffet i form av sjukdom. Visa dem att likgiltighet i fråga om kroppens hälsa för med sig likgiltighet i moraliska ting. Era barn behöver en tålmodig, trofast omsorg. Det räcker inte (66) med att ge dem mat och kläder. Ni måste också försöka att utveckla deras moraliska krafter och att prägla deras sinnen med riktiga principer. Men hur ofta går man inte

miste om en god karaktär och ett mildt sinnelag i sin iver och sitt intresse för sin yttre skönhet. Föräldrar, låt inte världens uppfattning få överhand hos er. Arbeta inte för att följa dess ideal. Gör upp med er själva vad som är det stora målet i livet och sätt in allt på att nå detta mål. Ni kan inte ostraffat försumma en riktig uppfostran av era barn. Barnens bristfälliga karaktär avslöjar föräldrarnas försummelse. Det onda som ni tillåter att passera utan att påtala det, det grova, oslipade beteendet, likgiltigheten och olydnaden, den vanemässiga liknöjdheten och bristande uppmärksamheten kommer att bringa vanära över deras namn och förbittra livet för er. Era barns öde ligger i stor utsträckning i era händer. Om ni försummar plikten kan ni komma att direkt placera dem i fiendens led och göra dem till hans redskap för att förstöra andra. Om ni däremot undervisar dem i trohet och om ni i ert eget liv visar ett gudfruktigt exempel kan ni kanske leda dem till Kristus, och då kommer de också att påverka andra. På det sättet kan ni bli ett medel till frälsning för många.

Föräldrar, inser ni betydelsen av det ansvar som vilar på er? Fattar ni nödvändigheten av att skydda era barn mot vårdslösa, demoraliserande vanor? Låt inte barnen få tillfälle att umgås med andra än sådana som kommer att utöva ett riktigt inflytande på deras livsföring. Låt dem inte få vara ute på kvällarna om ni inte vet var de finns och vad de sysslar med. Undervisa dem om principerna för moralisk renhet. Om ni har försummat att lära dem rad efter rad, bud efter bud, litet här och litet där, börja då ögonblickligen och gör er plikt. Ta på er ert ansvar och arbeta med tiden och evigheten för ögonen. Låt inte en enda dag gå (67) utan att ni bekänner era försummelse för barnen. Säg till dem att ni nu har för avsikt att göra det arbete som Gud har anförtrott åt er. Säg till dem att de nu tillsammans med er måste börja åstadkomma en förändring. Ansträng er livligt för att ta igen det försummade. Bli inte längre kvar i Laodicea-församlingens tillstånd. I Herrens namn uppfordrar jag varje familj att visa sin sanna färg. Reformera församlingen i ert eget hem.

När ni trofast gör er plikt i hemmet, fadern som familjens präst och modern som en hemmamissionär, kommer ni också att få större möjlighet att utföra något gott utanför hemmet. När ni använder era egna krafter blir ni bättre skickade till att arbeta i församlingen och i grannskapet. När ni knyter era barn till er och till Gud blir ni och barnen Guds medarbetare.

Denne sanne kristnes liv uppenbarar en inneboende Frälsare. En Jesu efterföljare är Kristus-lik till ande och humör. I likhet med Kristus, är han saktmodig och ödmjuk. Hans tro fungerar och verkar genom kärlek och renar själen. Hela hans liv är ett vittnesbörd om Kristi kraft och nåd. Evangeliets rena läror fördärvar aldrig mottagaren, gör honom aldrig grov, eller rå, eller ohövlig. Evangeliet förfinar, förädlar och upphöjer, det helgar omdömet och inverkar på hela livet.

Gud lämnar inte någon av Sina helhjärtade arbetare att kämpa emot en väldig övermakt och besegras. Han

bibehåller som dyrbar ädelsten var och en, vars liv är dolt med Kristus i Gud. Om envar av dessa säger Han: ”jag ... [skall] göra dig till en signetring. Ty dig har jag utvalt”. Hagg. 2:24.

Våra sanatoriearbetares höga kall

(68) Arbetarna vid våra sanatorier har en hög och helig uppgift. De behöver vakna upp inför den helgade karaktären i sitt arbete. Arten av detta arbete och omfånget av dess inflytande kräver allvarlig möda och oförbehållsam hängivenhet.

På våra sanatorier skall de sjuka och lidande läras att förstå att de behöver andlig hjälp liksom fysisk läkedom. De måste få varje tänkbart tillfälle till, att återuppbygga sin fysiska hälsa och man bör samtidigt visa dem vad det betyder att bli välsignad med ljus och liv från Kristus och vad det innebär att vara förenad med Honom. De skall ledas till att se att Kristi nåd i själen höjer hela människan. Och det finns inget bättre sätt på vilket de kan hämta lärdom om Kristi liv än genom att se det uppenbarat i Hans efterföljares liv.

Den trofaste arbetaren håller sina ögon fästade på Kristus. Han tänker på att hans hopp om evigt liv är beroende av Kristi kors och därför har han bestämt sig för att han aldrig skall vanära den som gav sitt liv för honom. Han visar stort intresse för den lidande mänskligheten. Han beder, arbetar och vakar över människor som den som skall avlägga räkenskap, därför att han vet att de människor som Gud för i kontakt med sanning och rättfärdighet, är värda frälsning.

Våra sanatoriearbetare tar del i ett heligt krig. För de sjuka och lidande skall de framhålla sanningen sådan den är i Jesus. De skall framlägga den i allt dess allvar, men ändå med sådan enkelhet och mildhet att människor dras till Frälsaren. I ord och handling skall de alltid upphöja Honom som är det eviga livets hopp. De får aldrig uttala ett hårt ord och de får inte utföra någon (69) egoistisk handling. Arbetarna måste behandla alla med vänlighet. Deras ord måste vara milda och kärleksfulla. De som uppträder anspråkslöst och med kristlig hövlighet kommer att vinna människor för Kristus.

Vi bör göra allt vi kan för att återupprätta fysisk och andlig hälsa hos dem som kommer till våra sanatorier. Låt oss därför lägga planer för att under en rid dra dem bort ifrån sådan omgivning som kan leda dem bort från Gud och låt oss föra dem in i en renare atmosfär. Utomhus, där de är omgivna av allt det vackra som Gud har skapat och där de inandas den friska livgivande luften, kan man bäst tala med de sjuka om det nya livet i Kristus. Här kan vi undervisa dem om Guds ord. Här kan Kristi rättfärdighets solsken lysa in i hjärtan som är förmörkade av synd. Försök att på ett tålmodigt och medkännande sätt få de sjuka att inse sitt behov av Frälsaren. Berätta för dem om att Han ger de trötta kraft och ger styrka åt dem som inga krafter har.

Vi behöver få en klarare förståelse av vad som menas med dessa ord: ”Ljuvligt är mig att sitta i dess skugga.” (Höga Visan 2:3.) Dessa ord får oss inte att tänka på bilden av något som snabbt går förbi, utan även stilla vila. Det är många som bekänner sig vara kristna men som är ängsliga och nedtryckta, många som är så fulla av rastlös verksamhet att de inte kan finna tid till att vila i stillhet på Guds löften. De uppför sig som om de inte kunde tillåta sig att ha frid och ro. Kristi inbjudan till alla sådana är: ”Kommen till mig,... så skall jag giva eder ro.” (Matt. 11:28.)

Låt oss vända oss bort ifrån livets dammiga, upphettade allfarvägar och vila i skuggan av Kristi kärlek. Här kan vi få kraft till striden. Här lär vi oss hur vi skall kunna lindra möda och bekymmer, hur vi skall kunna tala och sjunga till Guds ära. De som är trötta och nedtyngda av bördor kan tillägna sig (70) Kristi lärdom om stilla förtröstan. De behöver sitta under Hans skugga om de vill få del av Hans frid och vila.

De som är upptagna med hälsovårdsarbete bör ha en skattkammare full av rik erfarenhet, eftersom sanningen är inplantad i deras hjärtan där den genom Guds nåd får vård och näring som någonting heligt. Som de som är rotade och grundade i sanningen bör de ha en tro som är verksam i kärlek och som renar själen. Under ständig bön om välsignelser bör de hålla själens fönster mot jorden stängda för världens besmittande atmosfär, men öppna mot himmelen för att ta emot de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol.

Vem förbereder sig för att börja att arbeta på ett förståndigt sätt i hälsomissionen? De som kommer till våra sanatorier för att få behandling skall genom detta arbete ledas till att tänka på Kristus och lära sig att förena sin svaghet med Hans styrka. Varje arbetare bör vara effektiv på ett förståndigt sätt. Då kommer han på ett upplyst och vidsynt sätt att kunna framhålla sanningen sådan den är i Jesus.

Arbetarna vid våra sanatorier är ständigt utsatta för frestelser. De kommer i kontakt med otroende människor och de som inte är starka i tron kommer att ta skada av en sådan beröring. Men de som förblir i Kristus kommer att möta de icke-troende såsom Han mötte dem, och de kommer att vägra att låta sig ledas bort från sin trohet, men alltid vara beredda att tala ett ord i rätt tid, alltid beredda att så sanningens säd. De kommer att vaka och bedja och hålla fast vid sin rättskaffenhet och dagligen visa att deras liv står i överensstämmelse med deras religion. Inflytandet från sådana arbetare är en välsignelse för många. Genom ett korrekt liv drar de människor till korset. En sann kristen kommer alltid att bekänna Kristus. Han är alltid glad och förnöjd och alltid beredd att tala hoppets och tröstens ord till dem som lider.

(71) ”Herrens fruktan är vishetens begynnelse.” (Ords. 9:10.) En enda mening ur Bibeln är mer värd än tiotusen mänskliga idéer eller argument. De som vägrar att följa Guds väg kommer till sist att få höra tillkännagivandet: ”Gå bort ifrån mig.” Men när vi underordnar oss Guds vägar, leder Herren Jesus våra sinnen och fyller våra samtal med förvisning. Vi kan vara starka i Herren och i

Hans väldiga kraft. När vi tar emot Kristus får vi kraft. En inneboende Frälsare gör Sin kraft till vår egendom. Sanningen blir vårt arbetsredskap. Ingen orättfärdighet kommer till synes i vår livsföring. Vi kan tala ord i rätt tid till dem som inte känner sanningen. Kristi närvaro i hjärtat är en livgivande kraft som ger styrka åt hela vårt väsen.

Jag har blivit instruerad att säga till våra sanatoriearbetare att otro och självgodhet är de faror som de ständigt måste vara på sin vakt emot. De skall föra striden mot det onda med sådant allvar och med sådan hängivenhet att de sjuka märker det upplyftande inflytandet av deras osjälviska möda.

Ingen antydning till egen nytta får fläcka vår tjänst. ”I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon.” Upphöj honom, mannen från Golgata! Upplyft honom genom en levande tro på Gud så att era böner blir bevekande! Förstår vi hur nära Jesus vill komma oss? Han talar till oss var och en personligen. Han vill uppenbara sig själv för var och en som är villig att låta sig klädas i hans rättfärdighets klädnad. Han förklarar: ”Jag är Herren, din Gud som håller dig vid din högra hand.” Låt oss ställa oss där han kan hålla oss i handen och där vi kan höra honom säga med tillförsikt och auktoritet: ”Jag var död, men se, jag lever i evigheternas evighet.”

Ett budskap till våra läkare

(72) Den kristne läkaren skall för de sjuka vara en nådens budbärare, som ger dem ett botemedel för deras av synd sjuka själar, liksom för deras sjuka kroppar. När han använder de enkla botemedel, som Gud har tillhandahållit för att lindra fysiskt lidande, skall han tala om Kristi kraft och förmåga att hela själens åkommor.

Hur viktigt är det inte, att läkaren lever i nära samband med Frälsaren! De sjuka och lidande, som han behandlar, behöver den hjälp, som blott Kristus kan ge. De behöver böner sprungna ur hans Ande. Den drabbade förlitar sig till läkarens visdom och barmhärtighet. Dennes skicklighet och plikttrohet kanske är hans enda hopp. Därför bör läkaren vara en trofast förvaltare av Guds nåd, en själens lika väl som en kroppens väktare.

Den läkare, som tagit emot visdom från ovan, som vet att Kristus är hans personlige Frälsare – han har nämligen själv blivit förd till Tillflyktsorten – vet, hur han skall bemöta de darrande, skyldiga av synden sjuka själar, som vänder sig till honom för hjälp. Han kan med säkerhet svara på frågan: ”Vad skall jag göra, för att bli frälst?” Han kan återge berättelsen om Förlossarens kärlek. Han kan av egen erfarenhet tala om den kraft, som ligger i sann syndaånger och förtröstansrik tro. När han står vid sjuksängen, och söker att formulera ord som skall skänka den lidande hjälp och tröst, arbetar Herren med och genom honom. När den drabbades sinne koncentreras på den Mäktige Helbrägdagöraren, fyller Kristi frid hjärtat; och

den andliga styrka som strömmar in i honom, används som Guds hjälpande hand för återställandet av kroppens hälsa.

Läkarens tillfällen att väcka dem han kommer i beröring med (73) till insikt om deras stora behov av Kristus, är dyrbara. Från hjärtats skattkammare skall han plocka fram nytt och gammalt, han skall yttra de tröstens och undervisningens ord, som de längtar efter. Han skall ständigt så sanningens utsäde, inte framställa läromässiga ämnen, utan tala om den syndförlåtande Frälsarens kärlek. Förutom att ge instruktion från Guds ord, rad för rad, bud på bud, skall han väta denna undervisning med sina tårar och stärka den med sina böner, så att själar går att rädda från döden.

I sin uppriktiga, feberaktiga önskan att skydda kroppen mot skada, riskerar läkare att glömma bort själens fara. Läkare, var på er vakt, ty vid Kristi domarsäte måste ni möta dem, vid vars dödsbädd ni nu står.

Det allvarsmättade läkararbetet, doktors ständiga kontakt med de sjuka och de döende, kräver att han, så långt det är möjligt, slipper de världsliga plikter, som andra kan uppfylla. Inga onödiga bördor skall läggas på honom, så att han får tid över till att komma underfund om patienternas andliga behov. Hans sinne bör alltid stå under den Helige Andes inflytande, så att han förmår att i rättan tid tala de ord, som kommer att väcka tro och hopp.

Vid den döendes bädd skall inget sägas om tros punkter eller religiösa stridsämnen. Den lidande skall hänvisas till Den, som är villig att frälsa alla, som kommer till honom i tro. Försök allvarligt, varsamt, att hjälpa själen, som svävar mellan liv och död.

Läkaren skall aldrig försöka att få patienterna att fästa uppmärksamheten på honom. Han skall i stället lära dem, att med trons hand fatta tag i Frälsarens uträckta hand. Då (74) kommer sinnet att bli upplyst av ljuset, som strålar från Rättfärdighetens Sol. Det, som läkare söker att åstadkomma, det gjorde Kristus i praktiken och som sanningens budbärare. De försöker att rädda liv; Han är själva livet.

Läkarens mödor, att få sina patienter att tänka hälsosamt, måste vara fria från all mänsklig tjuskraft. Doktorn får icke vara inställsam, utan visa vägen till det andliga, och hur man får grepp om det, som hör evigheten till.

Läkaren bör ej utsättas för elakt klander. Sådant lägger onödiga bördor på hans axlar. Hans bekymmer väger tungt, och han behöver stötta av arbetskamraterna. Det skall även ske genom bön. Insikten, att han uppskattas, kommer att skänka honom hopp och mod.

En tänkande kristen läkare blir ständigt mer och mer varse sambandet mellan synd och sjukdom. Han eftersträvar, att allt tydligare uppfatta förhållandet mellan orsak och verkan. Han ser, att de som utbildar sig till sköterskor, bör ges grundlig utbildning i hälsoreformens principer, att de bör läras att vara strängt återhållsamma i allting, eftersom slarv på hälsologarnas område är ousäktligt hos dem, som tillsatts att lära andra, hur de skall leva.

När en läkare ser, att en patient lider av en åkomma orsakad av olämpligt ätande och drickande, men försummar att påpeka behovet av bättring, då skadar han en medmänniska. Drinkare, vansinniga, de som ger efter för lössläpplighet – alla vädjar de till läkaren, att han klart och tydligt skall förklara, att deras lidande beror på deras synd. Vi har fått omfattande ljus beträffande hälsans förbättring. Varför satsar vi då inte mera helhjärtat, för att motverka sjukdomars orsaker? Hur kan våra läkare, (75) som ständigt upplever kampen mot smärta och alltid söker att lindra lidande, vara så tysta? Kan de avhålla sig från, att öppna munnen och varna? Är de verkligen välvilliga och barmhärtiga, om de inte lär ut sträng återhållsamhet som ett botemedel mot sjukdom?

Läkare, granska noga Paulus' förmaning till romarna: "Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom." Rom. 12:1, 2.

Det andliga arbetet vid våra hälsohem skall icke kontrolleras av läkare. Detta arbete kräver tanke och takt samt ingående Bibel-kunskap. Predikanter, som äger dessa egenskaper, bör knytas till våra hälsohem. De bör utifrån kristen synvinkel höja måttfullhetens fana, visa att kroppen är den Helige Andes tempel och få människorna att inse ansvaret åvilande dem som Guds köpta egendom att göra sinne och kropp till ett heligt tempel, lämpligt för den Helige Andes närvaro. När måttlighet och avhållsamhet lärs ut som en del av evangeliet, kommer många att förstå att de behöver bättra sig. De kommer att se det onda med rusdrycker och att fullständig avhållsamhet är den enda grund, som Guds folk med gott samvete kan stå på. Väl denna upplysning ges, kommer människorna att också bli intresserade av andra Bibel-studier.

Värdet av utomhusvistelse

(76) De stora medicinska institutionerna i våra städer, alltså hälsomhemmen, uträttar blott en ringa del av det goda de kunde uppnå, om de vore förlagda dit, där patienterna finge åtnjuta fördelarna av utomhusvistelse. Jag har fått veta, att hälsohem skall inrättas på många platser ute på landet och att dessa institutioners verksamhet kommer att storligen gynna hälsans och rättfärdighetens sak.

Det, som finns i naturen, utgör Guds välsignelser, och har tillhandahållits för att skänka hälsa åt kropp, sinne och själ. De har getts åt de friska, för att hålla dem friska och åt de sjuka, för att göra dem friska. Om de kopplas till vattenbehandling, är de verksammare i att återställa hälsan, än all receptmedicinering i världen.

På landet finner de sjuka mycket, som leder tankarna bort från dem själva och deras lidanden. Överallt kan de titta på och glädjas åt allt det vackra i naturen – blommorna, fälten, fruktträden tyngda av sina rika skatter, skogens träd som kastar sin sköna skugga samt kullarna och dalarna med sin variationsrika grönska och många livsformer.

Förutom att de tjasas av sina omgivningar, drar de samtidigt dyrbara, andliga lärdomar. Omgivna av Guds vidunderliga verk, lyfts tankarna från det synliga till det osynliga. Naturens skönhet får dem att tänka på den förnyade Jordens makalösa lockelser, där det inte kommer att finnas något som fördärvar det sköna, som skämmer eller förstör, som orsakar sjukdom eller död.

Naturen är Guds läkare. Den rena luften, det glada solskenet, de vackra blommorna och träden, fruktodlingarna och vingårdarna, liksom motion utomhus i dessa omgivningar, (77) ger hälsa – de är rena livsexerit. Vistelse utomhus är den enda medicin, som många sjuklingar behöver. Dess påverkan är kraftig, när det gäller att bota sjukdom orsakad av ett modernt liv, ett liv som försvagar och ödelägger de fysiska, mentala och andliga krafterna.

Vilken lättnad utgör inte stillheten och friheten på landet för sjuklingar vana vid stadens liv, det skarpa skenet från många ljus och larvet från gatorna! Så ivrigt de insuger naturens scenerier! Hur skulle de inte glädjas åt fördelarna med ett hälsohem ute på landet, där de kunde sitta ute i luften, fröjda sig åt solskenet och andas in väldoft från träd och blomma! Det finns livgivande egenskaper hos granens balsam, hos cederns och tallens vällykt. Och det finns andra träd, som befrämjar hälsa. Se till, att sådana träd inte huggs ned skoningslöst. Vårda dem, där det är gott om dem, och sätt flera, där det är ont om dem.

Ingenting återställer bättre hälsa och lycka åt den kroniskt sjuke, som att bo i vackra omgivningar på landet. Här kan även de mest hjälplösa lämnas sittande eller liggande i solskenet eller i trädens skugga. Allt det behöver göra, är att lyfta blicken och se det sköna lövverket ovanför sig. De förundras över, att de aldrig tidigare lagt märke till, hur elegant och behagfullt de stora trädgrenarna böjer sig och formar en levande tronhimmel över dem, som ger precis den skugga de behöver. En ljuv känsla av vila och vederkvickelse kommer över dem, medan de lyssnar till brisens sorl. Deras nedstämdhet avtar tydligt. Deras tynande kraft återvänder. Omedvetet blir sinnet rofyllt, den feberaktiga pulsen lugnare och mer regelbunden. Efterhand som de sjuka blir starkare, vågar de sig på att ta några steg för att plocka en liten bukett av de underbara blommorna – dyrbara budbärare om Guds kärlek till Sin anfäktade familj här nedan.

(78) Uppmuntra patienterna till, att vistas mycket ute i friska luften. Hitta på sådant, som håller dem utomhus, där de, genom naturen, kan umgås med Gud. Förlägg hälsohem på vidsträckta landområden, där patienterna, genom att uppodla marken, får möjlighet till hälsosam utomhusmotion. Sådan motion, förenad med behandlingar grundade på hälsoläran, åstadkommer rena underverken, vad avser att återställa och vederkvicka en sjuk kropp och pigga upp ett slitet och trött sinne. Under så gynnsamma

omständigheter kommer patienterna inte att kräva lika stor omvårdnad, som om de måste stanna inne på ett hälsohem i staden. På landet blir de heller inte lika lätt missnöjda och leds. Snarare tar de till sig lärdomar om Guds kärlek, de inser lättare att, Han som visar fåglarna och blommorna en sådan vidunderlig omsorg, sannerligen tänker visa varelsers skapade till Hans egen avbild omsorg. Alltså får läkare och medhjälpare tillfälle till, att nå själar och upphöja naturens Gud inför dem, som söker hälsans återställelse.

Under natten fick jag en syn av ett hälsohem på landet. Institutionen var inte stor, men den var fullständig och fullödig. Den omgavs av vackra träd och buskar, bortom vilka låg fruktträdgårdar och lundar. Intill platsen låg trädgårdar, där de kvinnliga patienterna kunde, då de ville, odla blommor av varje slag och där varje patient valde ut en bestämd jordlott att sköta om. Utomhusmotion i dessa trädgårdar ordinerades som en del av den normala behandlingen.

Scen efter scen passerade inför mig. I en scen hade ett flertal lidande patienter precis anlänt till ett av våra lantliga hälsohem. I en annan såg jag samma skara; men så deras sätt att te sig hade förvandlats! Sjukdomar var borta, deras hud var ren, anletena (79) återspeglade glädje; deras kroppar och sinnen tycktes ha väckts till nytt liv.

Jag fick också veta, att när de som varit sjuka och återförts till hälsa vid våra hälsohem på landsbygden återvänder hem, kommer de att vara levande åskådningsexempel, och många kommer att få goda intryck av den förvandling, som ägt rum. Många av de sjuka kommer att överge städerna till förmån för landet, de kommer att vägra att rätta sig efter stadslivets vanor, seder och världslighet; de kommer att söka att återvinna hälsan vid något av våra hälsohem på landet. Fastän vi håller till tiotals kilometer utanför städerna, kommer vi alltså att kunna nå människorna, och de som önskar hälsa, kommer att kunna återvinna den under gynnsammast tänkbara omständigheter.

Gud kommer att utverka mirakler för oss, om vi i tro samarbetar med Honom. Låt oss därför slå in på en förnuftig kurs, så att våra mödor må välsignas av himmelen och krönas med framgång.

Varför skulle inte de unga män och kvinnor, som försöker att vinna kunskap om hur man vårdar de sjuka, i störst omfattning kunna dra nytta av naturens fantastiska resurser? Varför skulle de inte på det ivrigaste vis undervisas om värdet av, att bruka dessa hjälpkällor?

Vid förläggandet av hälsohem har våra läkare skjutit bredvid målet. De har inte tagit vara på naturens rikedomar såsom de kunnat. Gud önskar, att de platser som valts ut för hälsohemsverksamhet, skall vara vackra, så att patienterna omges av allt som tjusar sinnen. Gud hjälpe oss att göra vårt yttersta, för att nyttja den livgivande kraften hos solsken och frisk luft. När vi som ett folk

noggrant följer Herrens plan vid arbetet på våra hälsohem, kommer naturens hjälpkällor att rätt uppskattas.

Ut ur städerna

(80) De som är med och bestämmer var våra sanatorier skall ligga bör under bön överväga avsikten och målsättningen med sanatoriearbetet. De bör alltid tänka på att de arbetar för att återuppbygga Guds-bilden i människan. De skall erbjuda både läkemedel som kan lindra de fysiska sjukdomarna och evangelium som kan ge lindring åt syndbetyngda sinnen. På det sättet skall de arbeta som verkliga läkarmissionärer och så sanningens säd i många hjärtan.

Ingen själviskhet, ingen personlig ärelystnad bör få dominera när det gäller att välja de platser där våra sanatorier skall ligga. Kristus kom till världen för att visa oss hur vi skall leva och arbeta. Låt oss lära av honom att inte för våra sanatorier välja sådana platser som passar oss själva bäst utan sådana platser som är bäst lämpade för vårt arbete.

Enligt den upplysning som har getts mig har vi i vårt arbete inom hälsovårdsverksamheten gått miste om stora fördelar genom att vi inte har förstått hur nödvändigt det är att förändra våra planer med hänsyn till var våra sanatorier skall ligga. Det är Herrens vilja att dessa institutioner skall upprättas utanför städerna. De bör ligga på landet i så tilltalande omgivning som möjligt. I naturen – Herrens trädgård – kan de sjuka alltid finna någonting som leder deras uppmärksamhet bort från dem själva och lyfter deras tankar upp till Gud.

Jag har blivit undervisad om att de sjuka bör placeras utanför städernas jäkt, borta från dammet från spårvägar och det oupphörliga larmet från trafiken. Människor som kommer till våra sanatorier från hem på landet sätter värde på en stillsam plats. Och i denna avskildhet kommer (81) patienterna att mycket lättare kunna påverkas av Guds Ande.

Edens Lustgård, våra första föräldrars hem, var obeskrivligt vacker. Späda buskar och vackra blommor mötte ögat vart man vände sig. I Lustgården fanns det träd av alla slag, många av dem fulla av doftande och läcker frukt. På de gröna grenarna kvittrade fåglarna sina lovsånger. Adam och Eva kunde i sin ofläckade renhet fröjda sig över det som de såg och hörde i Eden. Och även om synden har kastat sin skugga över jorden är det Guds önskan att Hans barn i dag skall glädja sig över Hans händers verk. Att upprätta våra sanatorier i en naturmiljö överensstämmer med Guds plan, och ju noggrannare vi följer denna plan dess mer underbart kommer Han att samarbeta med oss för att ge lidande människor nytt liv. Till våra skolor och hälsovårdsinstitutioner bör man välja platser, borta från de mörka skyar som hänger över de stora städerna, där Rättfärdighetens Sol kan gå upp ”med läkedom under sina vingar”. (Mal. 4:2.)

Ledarna för vår verksamhet bör undervisa folket om att våra sanatorier bör läggas i den allra behagligaste miljö, på platser där man inte blir störd av städernas larm, platser där patienternas tankar genom förständig undervisning kan anknytas till Guds tankar. Gång på gång har jag beskrivit sådana platser, men det ser ut som om det inte är några som vill lyssna. Fördelen av att bygga våra institutioner, framförallt våra sanatorier och skolor, utanför städerna blev för en kort tid sedan framställd för mig på ett ytterst klart och överbevisande sätt.

Varför är våra läkare så ivriga att få bo i städerna? Själva atmosfären i städerna är förorenad. Patienter som behöver övervinna onaturliga vanor och böjelser kan inte få det rätta skyddet (82) där. Restaurangerna i städerna är en ständig frestelse för patienter som har blivit offer för starka drycker. Om vi bygger våra sanatorier på platser där de blir omgivna av ogudaktighet, motarbetar vi de strävanden som görs för att ge patienterna hälsan tillbaka.

I framtiden kommer förhållandena i städerna att bli ändå värre och mer tvivelaktiga, och städernas omgivningar kommer att utöva ett inflytande som kommer att bli erkänt som ogynnsamt för den verksamhet som våra sanatorier skall bedriva. Från hälsosynpunkt är röken och dammet i städerna direkt förkastligt. Och patienter som en stor del av tiden måste hållas avskilda inom fyra väggar känner det ofta som om de vore fångar i sina egna rum. När de ser ut genom fönstret ser de inte någonting annat än hus, hus, hus. De som på det sättet är isolerade i sina rum är benägna att grubbla över sin sjukdom och sin sorg. Ibland kan en som är sjuk bli förgiftad av sin egen utandningsluft.

Mycket annat ont följer också med om man bygger hälsovårdsinstitutioner i de stora städerna.

Varför skall man ta ifrån patienterna den hälsobringande välsignelse som ett liv utomhus medför? Jag har blivit undervisad om att när de sjuka blir uppmuntrade att lämna sina rum och uppehålla sig i friska luften för att odla blommor eller utföra annat lätt och behagligt arbete, kommer deras sinnen att ledas bort från dem själva och över till någonting som är mer hälsobringande. Rörelse i friska luften bör föreskrivas som en välgörande, livgivande nödvändighet. Ju längre man kan hålla patienterna utomhus dess mindre vård behöver de. Ju mer uppmuntrade deras omgivning är dess mer hoppfulla blir de. Omge dem med de vackra tingerna i naturen. Sätt dem där de kan se blommorna växa och höra fåglarna sjunga, så kommer deras hjärtan att bryta ut i sång i samklang med fågelsången. Men stäng dem inne i ett rum, så blir de tungsinta och börjar klaga, även om dessa rum (83) är aldrig så elegant möblerade. Låt dem få del av den välsignelse som ett liv utomhus kan ge. Detta kommer att lyfta upp deras sinnen och de kommer att få lindring till både kropp och sinne.

”Bort från städerna”, är mitt budskap. Våra läkare borde för längesedan ha varit mer vakna i fråga om denna sak. Jag hoppas och ber och tror att de nu skall vakna upp och inse betydelsen av att komma ut på landsbygden.

Tiden är nära, när de stora städerna kommer att bli hemsökta av Guds straffdomar. Inom en kort tid kommer

dessa stora städer att bli våldsamt skakade. Oavsett hur stora och hur solida byggnaderna är, oavsett hur många säkerhetsanordningar man har inrättat mot brand, kommer de under loppet av några minuter eller några timmar att ligga i ruiner, om Gud bara rör vid dessa byggnader.

Dessa ogudaktiga städer på vår jord kommer att bli utplånade av ödeläggelsens kvast. I de olyckor som nu drabbar väldiga byggnader och stora delar av städerna visar Gud oss vad som skall komma över hela jorden. Han har sagt till oss: ”Ifrån fikonsträdet mån I här hämta en liknelse. När dess kvistar begynna att få save och löven spricka ut, då veten I, att sommaren är nära. Likaså, när I sen allt detta, då kunnen I ock veta, att han är nära och står för dörren.” (Matt. 22:32, 33.)

Tegel- och stenbyggnader är inte de bästa för ett hälsohem, ty de är vanligen kalla och fuktiga. Det kan sägas, att en tegelbyggnads yttre är betydligt mera tilltalande, och att byggnaden bör vara tilltalande. Men vi behöver byggnader med rejäla utrymmen; och om tegel är för dyrt, måste vi bygga i trä. Hushållning med Guds medel skall vara vår ledstjärna. Detta är nödvändigt på grund av omfattningen hos det verk, som skall utföras inom många områden i Guds faktiska vingård.

(84) Det har framkastats, att patienterna inte skulle känna sig säkra för eldsvådor i en träbyggnad. Men om vi är ute på landsbygden, och inte i städerna där byggnader står tätt inpå varandra, skulle en eldsvåda uppstå inne i byggnaden, inte komma utifrån; alltså skulle vi inte vara tryggare i en tegelbyggnad. Det bör framhållas för patienterna, att för hälsans skull är en träbyggnad att föredra framför en av tegel.

Sedan flera år tillbaka har jag fått särskilt ljus om att vi inte skall förlägga vårt arbete till städerna. Det larm och den förvirring som fyller dessa städer, de förhållanden som åstadkoms av fackföreningar och strejker kommer att visa sig bli ett stort hinder för vår verksamhet. Man söker att få dem som är sysselsatta inom olika yrkesområden in under vissa föreningars kontroll. Denna plan kommer inte från Gud utan beror på en makt som vi inte på något sätt kan erkänna. Guds ord blir uppfyllt. De gudlösa binder sig samman i klippen som är färdiga att brännas upp.

Alla de förmågor som anförtrotts oss måste vi nu använda för att förkunna för världen det sista varningsbudskapet. I detta arbete måste vi bevara vår integritet. Vi får inte sluta oss till hemliga sällskap eller till fackföreningar. Vi skall stå fria i Gud och ständigt se mot Kristus för att få undervisning. Allt det som vi företar oss måste vi göra med förståelse för hur viktigt det arbete är som vi skall utföra för Gud.

Det ljus jag har fått visar att städerna kommer att bli fulla av förvirring, våld och brott och dessa saker kommer att öka mot slutet av världens historia.

På landet

(85) I Augusti, 1901, medan jag bevistade tärtlägret i Los Angeles, befann jag mig i en syn om natten på ett rådsmöte. Ämnet på dagordningen var inrättandet av ett hälsohem i Södra California. Några framhöll starkt, att hälsohemmet borde byggas inne i Los Angeles, och invändningarna mot att uppföra det utanför staden gjordes. Andra talade om fördelarna med en placering på landsbygden.

Ibland oss var det En, som framställde saken väldigt tydligt och med den största enkelhet. Han sade till oss, att det skulle vara ett allvarligt misstag att inrätta ett hälsohem innanför stadsgränsen. Ett hälsohem borde åtnjuta fördelarna av mycket omgivande land, så att sjuklingarna kan arbeta ute i friska luften. För nervösa, dystra, svaga patienter är utomhusarbete ovärderligt. Låt dem sköta om rabatter. När de använder räfsa och hacka samt spade, kommer de att finna lindring för många av sina åkommor. Lättja är orsaken till många sjukdomar.

Vistelse i friska luften är nyttig för både kropp och sinne. Detta är Guds medicin för hälsans återställelse. Ren luft, bra vatten, solsken, naturens vackra omgivningar – dessa utgör hans medel, för att återge de sjuka hälsan på naturliga vägar. För de sjuka är det värt mer, än silver och guld att ligga i solskenet, eller i trädens skugga.

På landet kan våra hälsohem vara omgivna av blommor och träd, fruktordlingar och vingårdar. Här är det enkelt för läkare och sköterskor, att utifrån det i naturen förekommande dra lärdomar om Gud. De bör hänvisa patienterna till Honom, vars hand har skapat de högresta träden, (86) det spirande gräset och de sköna blommorna, samt uppmuntra dem till att i varje knopp som öppnar sig och utslagen blomma se ett uttryck för Hans kärlek till Sina barn.

Det är Guds uttryckliga vilja, att våra hälsohem skall upprättas så avlägset som möjligt från städerna. Så långt det låter sig göras, bör dessa institutioner förläggas till rofyllda, avskilda platser, där tillfälle ges att undervisa patienterna om Guds kärlek och våra första föräldrars hem i Eden, vilket, tack vare Kristi offer, kommer att återbördas till människan.

När försök görs att återföra de sjuka till hälsa, skall det vackra i Herrens skapelse användas. Att se blommorna, plocka den mogna frukten, lyssna till fåglarnas glada sånger, har en märkvärdigt livande verkan på nervsystemet. Genom utevistelse får män, kvinnor och barn en önskan om, att vara rena och sveklösa. Tack vare de vederkvickande, uppiggande, livgivande egenskaperna hos naturens storartade, medicinska hjälpkällor, stärks

kroppsfunktionerna, väcks intellektet, livas föreställningsförmågan, gagnas livsandarna och görs sinnet redo att uppskatta skönheten hos Guds ord.

Under dessa inflytanden, förutom genom påverkan från noggrann behandling och hälsosam föda, återfinns de sjuka hälsan. Det stapplande steget återfår sin svikt. Ögat återvinner sin klarhet. Den hopplöse blir hoppfull. Det en gång modfälda anletsuttrycket utstrålar munterhet. Röstens klagosång lämnar utrymme för tillfredsställelsens ljuva toner. Själva ordvalet uttrycker denna förtröstan: "Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i (87) nöden". Ps. 46:2. Molnen framför den kristnes hopp ger vika. Tron återkommer. Ordet hörs: "Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig. Din käpp och stav, de tröstar mig." "Min själ prisar Herren, och min ande gläder sig i Gud, min Frälsare." "Han ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka." Ps. 23:4; Luk. 1:46, 47; Jes. 40:29. Vidgåendet av Guds godhet i att tillhandahålla dessa välsignelser ger sinnet ny vigör. Gud kommer då väldigt nära och gläds åt att se, hur Hans gåvor uppskattas.

Då Jorden skapades, var den helig och skön. Gud uttalade, att den var förträfflig. Varje blomma, varje buske, varje träd, motsvarade Skaparens avsikt. Allting, som blicken vilade på, var underbart vackert och fyllde sinnet med tankar på Guds kärlek. Genom att fresta människan till att synda, hoppades Satan att han skulle kunna motverka tidvattenvågen av gudomlig kärlek, som omslöt mänskosläktet; men i stället utmynnade hans verksamhet i, att nya och mera omfattande yttringar av Guds barmhärtighet och godhet framkallades.

Det var inte Guds mening, att Hans folk skulle tränga ihop sig i städer, ihopkurade i rader av hus på sluttningar och hyreshus. I begynnelsen satte Han våra första föräldrar i en trädgård omgiven av naturens vackra scenerier och tilltalande ljud, och dessa scenerier och ljud vill Han att människorna storligen skall fröjdas över i dag. Ju mera vi kommer i samklang med Guds ursprungliga plan, desto lättare kommer hälsan att återvinnas och bevaras.

Icke ibland de rika

(88) Det kunde för oss kanske tyckas vara bäst om vi valde att lägga våra hälsovårdsinstitutioner på platser där de rika bor och att detta skulle sätta sin prägel på vårt arbete och tillförsäkra oss patienter för våra institutioner. Men detta skulle inte vara förståndigt. Herren säger: "Det är icke, såsom en människa ser; en människa ser på det som är för ögonen, men HERREN ser till hjärtat." (1 Sam. 16:7.) Ju färre förnämliga byggnader det finns omkring våra institutioner, dess färre svårigheter kommer vi att möta. Många av de rika egendomsägarna är både gudlösa och vanvördiga. De är upptagna av världsliga tankar. Världsliga nöjen, förströelser och uppsluppenhet tar deras

tid i anspråk. Överdrifter på klädernas område och ett överdådigt leverne tar alla deras pengar. De himmelska budbärarna är inte välkomna i deras hem. De vill ha Gud på väldigt långt avstånd. Det är svårt för människorna att lära sig ödmjukhet, och särskilt svårt för de rika och de själveftergivna. De, som inte ser sig själva som ansvariga inför Gud för allt det de har, frestas till att upphöja jaget, som om förmögenhet i form av jordegendomar och pengar på banken skulle göra dem oberoende av Gud. I sin översvallande stolthet och egenkärlek värderar de sig själva i enlighet med sitt välstånd.

Det finns många välbärgade personer, som i Guds ögon är otrogna förvaltare. I deras samlande och bruk av medel har Han sett stjälande. De har struntat i alltings store Innehavare och har inte använt de medel, som de fått anförtrodda åt sig, till att ge lindring åt de lidande och de förtryckta. De har samlat på sig vrede till vredens dag; ty Gud kommer att löna varje person i enlighet med vederbörandes gärningar. Dessa individer tillber ej Gud; jaget är deras avgud. De förtränger alla tankar på rättvisa och förbarmande, (89) för att i stället hänge sig åt girighet och strid. Gud säger: "Skulle jag inte straffa dem för sådant?" Jer. 9:9.

Gud skulle inte bli nöjd, om någon enda av våra institutioner förlades till en ort av detta slag, oavsett hur stora fördelarna därmed skulle te sig. Själviska, rika personer utövar ett formande inflytande på andra sinnen, och fienden skulle gärna handla genom dem för att blockera vägen för oss. Dåligt sällskap underminerar alltid fromhet och tillbedjan, och grundsater som gillas av Gud, kan knuffas i diket genom dylika band. Gud vill inte att någon enda av oss skall bli som Lot, vilken valde ett hem på ett ställe, där han och familjen ständigt kom i beröring med ondska. Lot kom rik till Sodom; han vandrade därifrån utblottad, ledd av en ängels hand, medan vredens budbärare väntade på att utgjuta de eldstormar, som skulle komma att förtära invånarna i den högt gynnade staden och utplåna dess förtrollande skönhet, görande öde och dyster en ort, som Gud en gång gjort väldigt vacker.

Våra institutioner bör inte upprättas i de trakter där rika människor bor, där de skulle komma att betraktas som ett främmande inslag och som en vagel i ögat och få ett ofördelaktigt renommé, därför att de tar emot sjuka människor ur alla samhällsklasser. En ren och obesmittad gudstjänst gör dem som är Guds barn till en familj, knutna tillsammans med Kristus i Gud. Men världens anda är stolt, partisk, exklusiv och favoriserar endast några få.

När vi uppför våra byggnader, måste vi hålla oss borta från hemmen åt denna världs stora män, och låta dem söka den hjälp de behöver genom att lämna sin umgängeskrets och uppsöka mer avskilda ställen. Vi gläder inte Gud, genom att bygga våra hälsohem i närheten av människor med utsökta kläder och ett yppigt leverne, personer som lockas till sådana, som kan ståta med stora märkvärdigheter.

Att beakta när man skall bygga

(90) Som Guds utvalda folk kan vi inte imitera världens vanor, målsättning, seder och modeväxlingar. Vi har inte utlämnats till att vara tvungna att följa världens ideal och lita på framgång med hjälp av det som ögat kan se: "Detta är Herrens ord till Serubbabel: Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot." (Sak. 4:6.) När Herren finner det lämpligt utrustar han dem som följer hans väg med kraft som gör det möjligt för dem att utöva ett starkt inflytande till det goda. De är beroende av Gud och inför honom skall de avlägga räkenskap för det sätt på vilket de brukat sin begåvning, den begåvning han har anförtrott dem. De måste förstå att de är Guds förvaltare och att de skall söka att förhärliga hans namn.

De som ägnar Gud sin kärlek och hängivenhet kommer att lyckas. De kommer att vända blicken från det egna jaget till Kristus, och det som världen kan erbjuda kommer inte att kunna locka dem bort från deras trohet. De kommer att inse att utvärtes prakt inte ger någon kraft. Det är inte det iögonenfallande praktfulla som ger en riktig framställning av det verk som Guds utvalda folk skall utföra. De som är sysselsatta i vårt sanatoriearbete bör vara prydda med Kristi nåd. Det är detta som kommer att ge dem det största inflytandet till det goda.

Det finns allvar i det sätt på vilket Gud behandlar oss. Hans löften har getts under förutsättning att vi trofast gör Hans vilja. Därför skall vi, när vi bygger hälsovårdsinstitutioner, göra honom till det första, det sista och det bästa i alla avseenden.

Alla som är knutna till Guds tjänst bör se till att de inte leder andra till egenkärlek och självförhärligande, därför att de själva när en önskan om att uppvisa något att pråla med. Gud vill inte att några av Hans tjänare skall vara upptagna med onödiga, (91) dyrbara projekt som lägger tunga skuldbördor på folket och på det sättet berövar dem medel som skulle kunna bli till nytta för Guds verk. Så länge de som ställer krav på att tro sanningen för denna tid och vandrar Herrens väg, gör det som är rätt och riktigt har de rätt att vänta att Herren skall ge dem framgång. Men när de väljer att avvika från den smala vägen kommer det att medföra ruin både för dem själva och för dem som ser upp till dem för att få hjälp.

De som har ledningen när hälsovårdsinstitutioner skall byggas, måste ge ett riktigt exempel. Även om pengarna finns, bör man inte använda mer än vad som är absolut nödvändigt. Herrens verk bör ledas så att man tar hänsyn till det som är nödvändigt i alla delar av Hans vingård. Vi är alla medlemmar av en familj, barn av en enda Fader, och Herrens inkomster måste vi använda så att vi tar hänsyn till Hans saks intresse över hela jorden. Herren ser på alla delar av fältet och Hans vingård måste skötas som en helhet.

Vi får inte lägga ned alla tillgängliga pengar på några få områden, utan arbeta för att bygga upp verket på många platser. Vi måste lägga nya fält till Herrens rike. Andra delar av Hans vingård skall förses med hjälpmedel som skall kunna sätta sin prägel på verksamheten. Herren

förbjuder oss att genomföra själviska planer i Hans tjänst. Han förbjuder oss att godta planer som kommer att beröva vår nästa de hjälpmedel som kommer att göra det möjligt för denne att utföra sin del för att representera sanningen. Vi skall älska vår nästa såsom oss själva.

Vi måste också tänka på att vårt arbete måste överensstämma med vår tro. Vi tror att Herren snart kommer tillbaka och de byggnader som vi uppför borde överensstämma med vår tro. Skall vi lägga ned stora penningssummor i en byggnad som snart skall förtäras i den stora (92) branden? Våra pengar betyder människor vunna för Gud och de skall användas för att förmedla kunskapen om sanningen till sådana som på grund av synd står under Guds fördömsedom. Låt oss därför begränsa våra ärelystna planer. Låt oss vaka över oss själva så att vi inte faller för överdåd och ekonomisk oförsiktighet, så att Herrens skattkammare blir tömd och de som bygger på det sättet inte kommer att ha medel för att kunna utföra det arbete som man bestämt.

Mycket mera pengar än nödvändigt används av våra äldre institutioner. De som har gjort detta har menat att den utgiften skulle sätta sin prägel på verksamheten. Men det påståendet är inte någon ursäkt för onödiga utgifter.

Gud önskar att den ödmjuka, saktmodiga och stilla anda, som präglade vår Mästare, Han som är himmelens majestät och härlighetens konung, alltid skall prägla våra institutioner. Kristi första ankomst blir inte studerad som den borde. Han kom för att bli vårt exempel i allting. Hans liv var präglad av sträng självförsakelse. Om vi följer Hans exempel kommer vi aldrig att använda våra medel på ett onödigt sätt. Vi får aldrig trakta efter utvärtes prakt. Låt allt det vi visar fram vara sådant att sanningens ljus kan lysa genom våra goda gärningar, så att Gud kan bli ärad genom att vi använder de allra bästa metoder för att bota sjuka och lindra lidande. Det som sätter prägel på vårt arbete är inte de medel som investeras i stora byggnader, utan det är upprättandet av den sanna normen för kristna principer och ett liv som är präglad av ädel Kristus-likhet.

De misstag som har gjorts i det förgångna, då man uppfört byggnader, borde vara en hälsosam varning för oss för framtiden. Vi bör lägga märke till var andra gjort misstag och i stället för att upprepa deras misstag bör vi göra förbättringar. När vi vidgar vår verksamhet måste vi alltid räkna med nödvändigheten av sparsamhet. Vi får inte dra på oss onödiga utgifter. Herren kommer snart och våra utgifter för byggnader bör överensstämma med vår tro. (93) Våra medel bör användas till att åstadkomma ändamålsenliga rum, sund omgivning och hälsosam kost.

Våra idéer om hur vi skall bygga våra institutioner och utrusta dem bör formos av en sann praktisk kunskap om vad det betyder att vandra i ödmjukhet inför Gud. Vi får aldrig tro att det är nödvändigt att ge dem intryck av välstånd. Vi bör inte vara beroende av det yttre när det gäller att vinna framgång. Då bedrar vi oss själva. Önskan om att åstadkomma ett intryck som inte i alla avseenden står i överensstämmelse med det verk som Gud gett oss att utföra, ett yttre som bara kan upprätthållas genom användande och insättande av stora penningssummor är en

skoningslös tyrann. Den är lik en kräftsvulst som ständigt äter sig in i de vitala organen.

Människor med sunt förnuft sätter större värde på bekvämlighet än på överflöd och lyx. Man tar fel om man tror att man skall få fler patienter på det sättet och kunna tjäna mer pengar om man upprätthåller ett yttre sken. Men även om ett sådant tillvägagångssätt kommer att skaffa oss ett större klientel kan vi inte gå med på att våra sanatorier utrustas i överensstämmelse med tidens överdådiga krav. Ett kristligt inflytande är för värdefullt för att kunna offras på det sättet. All omramning av våra institutioner, såväl invändigt som utvändigt, måste överensstämma med Kristi lära och vara ett uttryck för vår tro. Vår verksamhet måste i alla sina grenar vara uttryck för ett helgat omdöme och inte för lyx och överdåd.

Det som kommer att ge vårt arbete inflytande och framgång är inte stora, dyrbara byggnader, inte eleganta möbler, inte heller bord som dignar av delikata rätter. Det som gör den troende till en livets doft till liv och gör det möjligt för Gud att välsigna hans arbete, är den tro som är verksam i kärlek och som renar själen genom att den Helige Ande verkar på sinne och hjärta.

Gud kan tala med Sitt folk idag och ge (94) dem förstånd att göra Hans vilja på samma sätt som Han uppenbarade Sig för Sitt folk i forntiden och gav dem förstånd att bygga tabernaklet. Då denna byggnad uppfördes gav Han en framställning av Sin makt och Sitt majestät och Hans namn skall äras genom de byggnader som uppförs för Honom i dag. Trofasthet, stabilitet och ändamålsenlighet måste komma i första rummet inom varje område.

De som fått uppgiften att bygga hälsovårdsinstitutioner skall representera sanningen genom att arbeta i Guds anda och i kärlek. Liksom Noa varnade världen då han byggde arken, skall det trofasta arbete som utförs idag, när vi bygger Herrens institutioner, förkunna samma budskap, och någras hjärtan kommer att bli övertygade och omvända. Därför bör arbetarna vara besjälade av den innerligaste önskan om ständig hjälp ifrån Kristus för att de institutioner som upprättas inte skall bli ineffektiva.

Medan byggnadsarbetet pågår bör de tänka på att liksom Gud på Noas och Mose tid gav föreskrifter om varje enskild del av arken eller av tabernaklet, lägger Han också i dag märke till hur arbetet utförs vid Hans institutioner. Vi bör tänka på att den store Byggmästaren avser att leda Sitt verk genom Sitt ord, genom Sin Ande och genom Sin försyn. De bör ta tid till att bedja Honom om råd. Ljudet av bön och helig sång bör stiga upp som en välbehaglig rökelse. Alla bör inse sitt fullständiga beroende av Gud. De bör tänka på att de håller på att bygga en institution där man skall utföra ett arbete som har eviga konsekvenser och att de skall vara Guds medarbetare medan de utför denna uppgift. "Se på Jesus" bör alltid vara vårt motto. Och försäkringen är: "Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra; jag vill giva dig råd och låta mitt öga vaka över dig." (Ps. 32:8.)

Inte för de nöjeslystna

(95) Till våra hälsohemsarbetare i Södra California Jag har ett avgörande budskap till vårt folk i Södra California. Herren fordrar inte av dem, att de skall tillhandahålla utrymmen och resurser för att underhålla turister. Inrättandet av en institution för detta syfte skulle utgöra ett väldigt dåligt exempel för Herrens folk. Utfallet skulle inte rättfärdiga den gjorda ansträngningen.

Varför uppför vi hälsohem? Jo, för att de sjuka som kommer dit för behandling skall få lindring från fysiskt lidande och även erhålla andlig hjälp. Deras hälsotillstånd gör dem mera mottagliga för det helgande inflytandet från hälsomissionärerna, som verkar för deras återställande. Låt oss arbeta klokt, med deras bästa intressen för ögonen.

Vi inrättar inte hälsohem, för att de skall vara hotell. På våra hälsohem skall bara de tas emot, som vill rätta sig efter riktiga grundsatsen, dem, som kommer att godta den mat, vilken vi med gott samvete försätta fram inför dem. I fall vi skulle låta patienter inta rusdrycker på sina rum, eller om vi serverade dem kött, skulle vi inte kunna ge dem den hjälp de borde få som gäster vid våra hälsohem. Vi måste tydliggöra, att vi av princip utesluter sådana varor vid våra hälsohem och hälsoenliga restauranger. Vill vi inte se våra medmänniskor frigjorda från sjukdom och krämpor, och i åtnjutande av hälsa och styrka? Låt oss i så fall vara lika trofasta mot rätta grundsatsen, som kompassnålen säkert pekar mot norr.

De, vars uppgift är att verka för själars frälsning, måste avstå från planer innehållande världslig taktik. De får inte bli inblandade i planer, som vanärar deras trosbekännelse, (96) bara för att vinna en rikemans inflytande. De får icke sälja sina själar för ekonomiska fördelar. De får ej göra någonting, som försenar Guds verk och sänker rättfärdighetens nivå. Vi är Guds tjänare, och vi skall vara Hans medarbetare, som utför Hans arbete på Hans sätt, så att alla som vi verkar för kan se att det är vår önskan att uppnå en högre nivå av helighet. Dem, som vi kommer i beröring med, måste kunna se att vi inte bara talar om självförsakelse och uppoffring, utan att vi visar detta i våra liv. Vi skall med vårt föredöme inspirera dem, som vi kommer i beröring med, att bli bättre bekanta med det, som har med Gud att göra.

Om vi nu skall satsa pengar på att bygga hälsohem, för att verka för de sjukas och de plågade frälsning, måste vi planera vårt arbete på så sätt att dem, som vi vill hjälpa, verkligen får den hjälp de behöver. Vi skall göra allt, som står i vår makt för kroppens helande; men vi skall satsa mycket mera på själens helande. De, som kommer till våra hälsohem som patienter, skall visas vägen till frälsning, så att de ångrar sig och får höra orden: Dina synder är förlåtna; gå i frid, och synda inte mera.

Hälsomissionsarbete i Södra California skall inte bedrivas genom inrättandet av en mammutstor inrättning, för att rymma och underhålla en lösaktig samling nöjesälskare, som skulle ta med sig sina omätliga uppfattningar och bruk. En dylik institution skulle suga åt sig tid och kunskaper från arbetare, som behövs annorstädes. Våra dugliga män skall göra sina ansträngningar på hälsohem

inrättade och skötta med syftet, att förbereda sinnen för mottagandet av Kristi evangelium.

(97) Vi skall inte uppsluka tid och kraft från män dugliga i att föra Herrens verk framåt på det sätt Han har skisserat i form av ett vågstycke, för att hysa och underhålla nöjesälskare, vars högsta önskan är att tillfredsställa det egna jaget. Att ansluta arbetare till ett dylikt företag, vore att äventyra deras säkerhet. Låt oss hålla våra unga män och kvinnor borta från alla sådana farliga inflytanden. Och skulle våra bröder blanda sig i ett slikt företag, skulle de inte främja verket med att frälsa själar, såsom de tror att de skulle göra.

Våra hälsohem skall grundas för en saks skull, främjandet av den nuvarande sanningen. Och verksamheten där skall bedrivas så, att ett avgjort intryck till förmån för sanningen kommer att göras i sinnen på dem, som besöker dem för att bli behandlade. Arbetarnas uppförande, från förste föreståndaren till arbetaren upptagen med de simplaste sysslor, skall vittna till fördel för sanningen. Institutionen skall genomsyras av en andlig stämning. Vi har ett varningsbudskap att framföra till världen, och vår uppriktighet, vår hängivenhet i tjänsten för Gud, är tänkt att göra intryck på dem, som kommer till våra hälsohem.

Hälsohem skall grundas snarast möjligt på olika platser i Södra California. Låt oss börja på flera ställen. Om möjligt, bör egendomar köpas där byggnader redan har uppförts. När så verkets fortsatta utveckling kräver det, bör lämpliga utbyggnader göras.

Vi lever i slutfasen av denna världshistoria, och vi skall skrida framåt försiktigt, väl medvetna om vad Herrens vilja är. Vi skall dessutom, i Hans Andes kraft, utföra ett arbete som kommer att betyda mycket för Hans sak, ett arbete som skall förkunna varningsbudskapet till en värld bedårad, grundlurad av, gående under i synd.

(98) I Södra California är det gott om egendomar till salu, på vilka det redan uppförts byggnader passande för hälsohemsverksamhet. Somliga av dessa egendomar borde köpas och hälsomissionsarbete bedrivas enligt kloka, förnuftsmässiga tankegångar. I Södra California bör det inrättas flera små hälsohem, för att gagna de folkskaror som dras dit i hopp om att vinna hälsan. Jag har blivit upplyst om, att nu är rätta tiden att nå sjuklingarna, som flockas till hälsorekreationssorterna i Södra California, och att ett verk går att utföra å deras gästers vägnar.

”Säger ni inte att det ännu är fyra månader kvar till skörden? Men se, jag säger er: Lyft blicken och se hur fälten har vitnat till skörd.” Joh. 4:35.

I månader har jag burit en själaboräda för hälsomissionsarbetet i Södra California. Nyligen har jag fått mycket ljus beträffande sättet, som Gud vill att vi skall bedriva hälsohemsverksamhet på. Vi skall uppmuntra patienterna till, att tillbringa mycket av sin tid utomhus. Jag har blivit ombedd att säga till våra bröder, att de skall hålla utkik efter billiga, önskvärda egendomar på

hälsosamma ställen, som är lämpliga för hälsohemsändamål.

I stället för att satsa alla tillgängliga medel på en medicinsk institution, borde vi inrätta mindre hälsohem på många orter. Snart kommer ryktet om hälsorekreationsorterna i Södra California att vara ändå bättre, än för närvarande. Nu är tiden rätt för att beträda detta fält med ändamålet, att bedriva hälsomissionsarbete.

Centralisering

S:t Helena, California, den 4. December, 1902.

Till ledarna för vår hälsovårdsverksamhet

(99) Kära bröder! Herren arbetar opartiskt för varje del av Sin vingård. Det är människorna som bringar oordning i Hans verk. Han ger inte Sitt folk förmånen att kunna samla in så mycket pengar enbart för att upprätta institutioner på några få platser, så att det inte blir något över till att upprätta liknande institutioner på andra platser.

Det skall upprättas många institutioner i städerna i Amerika, framförallt i städerna i Södern, där ännu så litet har blivit gjort. Och i främmande länder skall många projekt inom hälsovårdsverksamheten sättas i gång och få framgång. Att bygga hälsovårdsinstitutioner är av lika stor betydelse i Europa och andra främmande länder som i Amerika.

Herren vill att Hans folk skall få en riktig förståelse för det arbete som skall utföras och att de som trofasta förvaltare skall gå fram på ett förståndigt sätt när det gäller att använda medlen. Han vill att de skall beräkna kostnaderna när de uppför byggnader och se till om de har tillräckligt för att kunna fullfölja arbetet. Han vill dessutom att de skall komma ihåg att de inte i själviskhet skall samla så stora summor som möjligt för att kunna använda dem på några få platser, utan att de skall arbeta med tanke på många platser där institutioner bör upprättas.

Enligt den undervisning jag har fått skall de ledande i alla våra institutioner och framförallt i våra nybyggda hälsovårdsinstitutioner vara uppmärksamma och visa sparsamhet när det gäller pengar, för att kunna befinna sig i sådant läge att de kan hjälpa liknande institutioner som skall upprättas i andra delar av världen. Även om de har stora penningsummor (100) till sitt förfogande bör de i alla planer de lägger ta hänsyn till behoven över hela Guds stora fält.

Det är inte Herrens vilja att Hans folk på några få platser skall bygga överdimensionerade hälsovårdsinstitutioner. De skall bygga många institutioner. Dessa skall inte vara stora men ändå tillräckligt utrustade för att kunna utföra ett bra arbete med gynnsamma resultat.

Jag har fått varningar i fråga om arbetet att lära upp sjukvårdspersonal och evangelister för hälsovårdsarbetet. Vi skall inte centralisera detta arbete till en enda plats. Vid varje hälsovårdsinstitution som upprättas skall unga män och kvinnor läras att bli hälsovårdsmissionärer. Herren vill

öppna vägen för dem när de går ut för att arbeta för Honom.

De synliga bevisen för att profetian uppfylls visar att alltings slut närmar sig. Mycket arbete av betydelse skall utföras utanför och bortom de platser där vår verksamhet tidigare till stor del har varit samlad. När vi leder in vatten i en trädgård för att vattna den ser vi till att det inte bara blir en enda liten fläck som får vatten och låter de övriga delarna ligga torra öde och ropa: "Ge oss vatten." Men det är ändå på detta sätt som arbetet utförs på några platser medan det stora arbetsfältet blir försummat. Skall de öde platserna fortsätta att vara förödda? Nej, låt vattnet strömma genom varje plats och bringa glädje och fruktbarhet med sig.

Vi får aldrig låta oss bli beroende av världsligt erkännande och samhällsposition. När vi upprättar institutioner skall vi aldrig försöka att konkurrera med världsliga institutioner med hänsyn till storlek och prakt. Det är inte genom att uppföra stora byggnader i konkurrens med våra motståndare utan genom att värna om en kristlig anda, en saktmodets och ödmjukhetens anda, som vi skall vinna seger. Långt bättre är korset och svikna förhoppningar med evigt (101) liv som slutmål än att bo tillsammans med furstar och gå miste om himmelen.

Mänsklighetens Frälsare föddes av ödmjuka föräldrar i en ond och syndig värld. Han växte upp i avskildhet i Nasaret, en liten stad i Galiléen. Han började Sin verksamhet i fattigdom utan någon världslig bakgrund. Så införde Gud evangelium på ett sätt som var helt annorlunda och avvikande från vad många i vår tid betraktar som ett klokt och förståndigt sätt att förkunna samma evangelium på.

I själva början av den evangeliska tidsåldern lärde Han Sin församling att inte förlita sig på världslig rang och prakt utan på trons och lydningens makt. Guds välbehag är mer värt än silver och guld. Hans Andes kraft är av oskattbart värde.

Så säger Herren: "Byggnader skall sätta sin prägel på Mitt verk bara när de som uppför dem följer Mina anvisningar om byggandet av institutioner. Om de som tidigare har lett och stött verksamheten alltid hade varit behärskade av rena och osjälviska principer skulle den egoistiska ansamlingen av en stor del av Mina medel på en eller ett par platser aldrig ha ägt rum. Institutioner skulle ha upprättats på många platser. Sanningens säd skulle ha såtts på många fält och spirat och burit frukt till Min ära.

Platser som blivit försummade måste man nu ägna uppmärksamhet. Mitt folk skall utföra ett genomgripande och snabbt arbete. De som med rena föresatser helgar sig fullständigt åt Mig med kropp, själ och ande kommer att arbeta på Mitt sätt och i Mitt namn. Var och en måste stå på sin plats och se upp till Mig som är hans vägledare och rådgivare.

Jag vill undervisa de okunniga, och mångas ögon som nu befinner sig i andligt mörker skall Jag smörja med himmelsk ögonsalva. Jag skall skaffa fram de redskap som skall utföra Min vilja för att bereda (102) ett folk till att bestå inför Mig på ändens tid. På många platser som redan

borde ha varit försedda med hälsovårdsinstitutioner och skolor kommer Jag att upprätta mina institutioner och dessa institutioner skall bli centra där arbetare kan utbildas.”

På oväntat sätt skall Herren påverka människors sinnen. Några av dem som till synes är fiender till sanningen kommer genom Guds försyn att sätta in sina pengar till köp av egendomar och uppförande av byggnader. Så småningom kommer dessa egendomar att utbjudas till försäljning till ett pris som ligger långt under det som de har kostat. Vårt folk kommer i dessa anbud att upptäcka försynens hand och försäkra sig om värdefull egendom till att använda i skolarbetet. De kommer att lägga planer och arbeta i ödmjukhet med självförnekelse och självuppoffring. På det sättet åstadkommer välbärgade människor omedvetet hjälpmedel som skall göra det möjligt för Guds folk att snabbt påskynda Hans verk.

På olika platser skall man köpa egendomar som skall användas till hälsovårdsinstitutioner. Vårt folk bör söka tillfälle att köpa egendom långt borta från städerna, på platser där det redan finns byggnader uppförda och där det finns trädgårdar som redan bär frukt. Jordegendomar är värdefull egendom. Det bör vara jordegendomar knutna till våra hälsovårdsinstitutioner och en del av dem kan då användas som hem för funktionärer och andra som utbildas för att utföra arbete inom hälsovårdsmissionen.

Det har gång på gång uppenbarats för mig att det inte är förståndigt att uppföra gigantiska institutioner. Det är inte genom storleken på en institution som det mesta arbetet för människor uträttas. En väldigt stor institution kräver stor personal. Och på platser där många samlas blir det väldigt svårt att upprätthålla en hög andlig standard. (103) I en stor institution händer det ofta att ansvarsfulla poster fylls av arbetare som inte är andligt sinnade och som inte visar omdöme i sitt sätt att umgås med sådana som, om de bemöttes på ett klokt sätt, skulle kunna bli väckta, överbevisade och omvända.

I arbetet att förklara Bibeln för de sjuka har inte en fjärdedel blivit gjort av det som kunde ha varit uträttat och som skulle ha blivit gjort på våra sanatorier, om arbetarna själva hade fått grundlig undervisning inom religiösa ämnesområden.

Där många arbetare samlas på en plats är det nödvändigt med en ledning av långt högre andlig halt än vad som ofta varit möjlig att upprätthålla vid våra stora hälsovårdsinstitutioner.

Vi står på gränsen till den eviga världen. Guds straffdomar har redan börjat att falla på landets invånare. Gud sänder dessa domar, för att få män och kvinnor att använda förståndet. Han har en avsikt med allt, som Han låter ske i vår värld, och han önskar att vi skall vara så andligt sinnade, att vi skall kunna urskilja Hans

verksamhet i de händelser som varit så ovanliga i det flydda, men som nu nästan är vardagsmat.

Framför oss ligger ett stort verk, det avslutande verket med att sprida Guds sista varningsbudskap till en syndfull värld. Men vad har vi uträttat, för att ge det budskapet? Jag ber er att titta på de många platser, som aldrig bearbetats det lilla minsta. Se, hur våra arbetare om och om igen traskar runt på samma ställe, samtidigt som det runt omkring dem ligger en försummad värld, där ondskan och fördärv härskar – en fortfarande ovarnad värld. För mig är detta en ohygglig bild. Vilken skrämmande likgiltighet vi uppvisar inför en av fördärv hotad världs behov!

Vårt ordenstecken

(104) Jag har blivit undervisad, att våra medicinska institutioner skall stå som vittnen för Gud. De har gundats för att ge lindring åt de sjuka och de plågade, för att väcka en anda av efterforskning, för att sprida ljus och för att införa förbättringar. Om dessa inrättningar sköts rätt, kommer de att vara medel att propagera förbättringar nödvändiga för att förbereda ett folk på Herrens ankomst. Härigenom kommer många att upplysas, som det annars vore omöjligt för oss att nå.

Många av våra hälsoinrättningars gynnare har upphöjda tankar beträffande Guds ständiga närvaro vid den institution, som de besöker; och de är väldigt känsliga för de rådande, andliga inflytandena. Om samtliga läkare, sköterskor och medhjälpare vandrar försiktigt inför Gud, äger de mer än mänsklig kraft för att bemöta dessa män och kvinnor. Varje institution, vars medhjälpare är Herrenhängivna, genomsyras av gudomlig kraft; och gynnarna mottar inte bara lindring för sina kroppsliga krämpor, utan finner också en helbrägdagörande balsam för sina av synd sjuka själar.

Låt ledarna hos vårt folk betona vikten av, att ett starkt religiöst inflytande bibehålls vid våra medicinska institutioner. Det är Herrens avsikt, att de skall vara ställen, där Han blir ärad i ord och gärning, ställen, där Hans lag blir upphöjd och Bibelns sanningar görs framträdande. Hälsomissionärer skall uträtta ett stort arbete för Gud. De skall vara klarvakna och uppmärksamma, vara iförda varje del av den kristnes vapenrustning och strida som män. De skall vara trogna sin Ledare, lyda Hans bud, inbegripande det, varmed de visar sitt ordenstecken.

(105) Vilodagens hållande utgör tecknet mellan Gud och Hans folk. Låt oss inte skämmas över att bära tecknet, som skiljer oss från världen. Då jag en natt nyligen tänkte på denna sak, rådde En med myndighet oss att studera den vägledning, som israeliterna fick rörande sabbaten. ”Mina sabbater skall ni hålla”, förklarade Herren för dem; ”ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är HERREN som helgar er. Ni skall hålla sabbaten, ty den är helig för er.... Sex dagar skall man arbeta, men den sjunde dagen är en sabbat för vila, helgad åt HERREN. Var och en som utför något arbete på

sabbatsdagen skall straffas med döden. Israels barn skall hålla sabbaten och fira den släkte efter släkte som ett evigt förbund. Den är ett evigt tecken mellan mig och Israels barn". 2 Mos. 31:13-17.

Sabbaten kommer alltid att vara tecknet, som särskiljer mellan de lydiga och de olydiga. Med mästerlig förmåga har Satan verkat, för att ominställa det fjärde budet, så att Guds tecken skall förloras ur sikte. Den kristna världen har trampat Herrens sabbat i dammet och iakttar en av fienden instiftad vilodag. Dock har Gud ett folk, som är troget mot honom. Hans verk skall bedrivas enligt korrekta riktlinjer. Folket, som bär Hans tecken, skall grunda församlingar och minnesmärken åt Honom. Dessa minnesmärken, oavsett hur än enkla de må vara på utsidan, kommer ständigt att vittna mot Satans falska sabbat, och till förmån för vilodagen Herren instiftade i Eden, medan morgonstjärnorna tillsammans sjöng och alla Guds söner ropade av glädje [Job 38:7].

(106) En vanvördnadens och likgiltighetens anda om sabbatens iakttagande har en benägenhet att tränga in vid våra hälsovårdsinstitutioner. På de män som har ansvaret för vår verksamhet inom hälsovårdsmissionen vilar plikten att ge läkare, sjukvårdspersonal och funktionärer undervisning om att den dag som Gud har avskilt är helig. Särskilt bör varje läkare göra sitt bästa för att vara ett gott exempel. Hans plikter är av sådan art att de helt naturligt kommer honom att känna sig berättigad att göra många saker på sabbaten som han helst borde undvika att göra. Såvitt möjligt bör han ordna sitt arbete så att han kan lägga sina vanliga plikter åt sidan.

Läkare och sjuksköterskor kallas ofta för att ta hand om de sjuka på sabbaten och ibland är det omöjligt för dem att få tid till att vila och kunna vara närvarande vid gudstjänsterna. Vi får aldrig försumma sjuka människors behov. Frälsaren har genom Sitt exempel visat oss att det är riktigt att hjälpa de sjuka på sabbaten. Men onödigt arbete som t.ex. vanliga behandlingar och operationer som kan vänta, bör man uppskjuta. Låt patienterna förstå att läkare och medhjälpare bör ha en dag för vila. Låt dem förstå att arbetarna fruktar Gud och önskar att helighålla den dag som Han har avskilt, för att Hans efterföljare skall fira den såsom ett tecken mellan Honom och dem.

De som undervisar och de som blir undervisade vid våra hälsovårdsinstitutioner bör komma ihåg att det betyder mycket för dem och för institutionens beskyddare att de helighåller sabbaten på ett rätt sätt. När de firar sabbaten såsom Gud säger att den skall hållas helig, upphöjer de sitt ordenstecken och visar tydligt att de står på Herrens sida.

Nu och för alltid skall vi stå som ett klart avskilt egendomsfolk, fritt från varje världslig klokhet utan att låta oss hindras av sådana som inte har förstånd till att fatta (107) Guds krav, som så klart har blivit framställt i hans lag. Alla våra institutioner har upprättats som sjundedags-adventistinstitutioner för att representera de olika grenarna av arbetet inom hälsovårdsverksamheten, för att på det sättet bereda väg för Herrens ankomst. Vi skall visa att vi söker arbeta i harmoni med himmelen. Vi skall vara ett bevis inför alla folkslag, stammar och språkområden om att vi är ett folk som älskar och fruktar Gud – ett folk som

helighåller Hans minnesmärke över skapelsen, tecknet mellan Honom och Hans lydiga barn på att Han är den som helgar dem. Och vi skall på ett påtagligt sätt visa vår tro på att Herren snart kommer på himmelens skyar.

Som ett folk har vi blivit djupt förödmjukade av det sätt på vilket några av våra bröder i ansvarig ställning har handlat i det att de har vikit av ifrån de gamla landmärkena. Det finns några som har förnekat sin tro genom sina ord bara för att kunna genomföra sina egna planer. Detta visar hur litet man kan lita på mänskligt förstånd och mänskligt omdöme. Mer än någonsin tidigare behöver vi inse det farliga i att man på ett oförståndigt sätt låter sig ledas bort från lydnaden för Guds befallningar. Vi behöver förstå att Gud har gett oss ett bestämt varningsbudskap till världen på samma sätt som Han gav Noa ett varningsbudskap till människorna före Floden.

Vårt folk bör vara försiktiga så att de inte förringar sabbatens betydelse bara för att kunna umgås med icke-troende. De måste se till att de inte viker av från vår tros principer och ger intryck av att det inte är fel att bete sig på samma sätt som världens människor. De bör vara angelägna om att inte rätta sig efter någon människas råd, oavsett vilken ställning denna än må inneha, om det är så att hon arbetar i strid med det Gud har gjort för att hålla Sitt folk avskilt från världen.

Herren prövar Sitt folk för att se vilka som vill vara lojala mot Hans sanningsprinciper. Vårt arbete består (108) i att förkunna den förste, andre och tredje ängelns budskap för världen. När vi utför våra plikter skall vi varken förakta våra fiender eller frukta dem. Att genom kontrakt binda oss till sådana människor som inte är av vår tro är inte efter Guds vilja. Vi skall visa vänlighet och hövlighet mot dem som vägrar att lyda Gud, men vi skall aldrig, aldrig förena oss med dem eller rådsla med dem om livsviktiga intressen i Hans verk. Vi skall lita på Gud och ständigt gå framåt, osjälviskt utföra Hans arbete i ödmjuk förlitan på Honom, och överlåta oss själva och allt som har med vår nutid och framtid att göra åt Hans försyn. Vi skall ända till slutet hålla fast vid den frimodighet som vi hade då vårt arbete började, och komma ihåg att vi inte får himmelens välsignelser på grund av vår förtjänst utan på grund av Kristi förtjänst och genom tro på Honom ta emot Guds överflödande nåd.

Jag beder att mina bröder måtte förstå att den tredje ängelns budskap betyder mycket för oss och att helighållandet av den sanna sabbaten skall vara det tecken som skiljer mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar honom. De som har blivit sömniga och likgiltiga måste vakna upp. Vi är kallade att vara helgade och vi bör omsorgsfullt undvika att ge intryck av att det saknar betydelse om vi håller fast vid särdragen i vår tro eller ej. Det har lagts på oss som en högtidlig förpliktelse att inta en mer avgjord ståndpunkt för sanning och rättfärdighet än vi tidigare har intagit. Skiljelinjen mellan dem som helighåller Guds hud och dem som inte gör det måste framträda med otvetydig klarhet. Vi skall samvetsgrant ära Gud och med iver använda oss av varje medel för att upprätthålla relationerna i förbundet med Honom så att vi får ta emot Hans välsignelser, de välsignelser som är så nödvändiga för det folk som skall bli så grundligt prövat.

(109) Att ge intryck att vår tro, vår religion inte är en dominerande kraft i våra liv är att i hög grad vanära Gud. Därigenom vänder vi oss bort från Hans bud som är vårt liv och förnekar att Han är vår Gud och att vi är Hans folk.

Vi skall bjuda in alla och envar – de höga och de låga, de rika och de fattiga, alla sekter och klasser – till att ta del av förmånerna på våra hälsoinrättningar. Vid våra institutioner välkomnar vi människor från alla kyrkosamfund. Vad gäller oss själva, tillhör vi dock ett bestämt samfund; vi är heligt betecknade av Gud och står under Hans teokrati eller gudsvälde. Dock skall vi icke begå misstaget, att tvinga på någon våra särskilda tros punkter.

För att människorna inte skulle glömma bort den sanne Guden, gav Herren dem ett minnesmärke över Sin kärlek och makt – sabbaten. Han säger: ”Mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er”. 2 Mos. 31:13.

Beträffande Israel, tillkännagav Herren: ”Se, ett folk som bor avskilt och ej räknar sig bland folken.” 4 Mos. 23:9. De här orden gäller både för det dåtida Israel och för oss. Guds folk skall stå avskilt. Iakttagandet av den sjunde dagens sabbat skall vara ett tecken mellan dem och Gud, som visar att de skall vara ett särskilt folk, avskilt från världen till seder och bruk. Genom dem kommer Gud att verka, för att till Sig Själva samla ett folk från alla folkslag.

Del 3 – Hälsokost Hälsomissionsarbete i städerna

”... måltid... för att få styrka och inte för att bli druckna.”
Pred. 10:17.

San Francisco, California, den 12. December, 1900
(110) Det finns arbete att utföra i California, ett arbete som underligt nog har försumrats. Skjut inte upp detta arbete längre. När vägar öppnas för sanningens förkunnelse, skall vi stå beredda att verka. En del arbete har gjorts i den stora staden San Francisco, men när vi skärskådar fältet ser vi, att vi endast har börjat. Så snart som möjligt bör välorganiserade satsningar göras i olika områden i den staden och även i Oakland. Vi inser inte omfattningen av ondskan i San Francisco. Vår verksamhet i denna stad måste breddas och göras djupare. Gud ser i den många själar, som skulle gå att frälsa.

I San Francisco har det öppnats en restaurang vilande på hälsoläran, likaså en matvaruaffär och behandlingsrum. Dessa utgör ett gott arbete, men deras inflytande borde utvidgas betydligt. Andra restauranger, liknande den vid Market Street, borde öppnas i San Francisco och i Oakland. Beträffande satsningarna, som görs härvidlag, kan vi säga: Amen och åter amen. Och snart kommer andra verksamhetsområden, som blir till välsignelse för människorna, att ombesörjas. Evangeliets hälsomissions-

verksamhet bör bedrivas på det mest förtänksamma och grundliga sätt. Det allvarsmättade, heliga arbetet med att frälsa (111) själar skall blomstra på ett sätt, som är anspråkslöst och samtidigt ständigt upphöjt.

Var finns arbetskraften? Män och kvinnor, som är allt igenom omvända, män och kvinnor med urskiljningsförmåga och genomträngande förutseende, bör fungera som ledare. Gott omdöme måste användas, när personer anställs för att utföra detta bestämda verk – personer, som älskar Gud och som vandrar med Honom i all ödmjukhet, personer, som kommer att vara verksamma ombud i Guds hand, för att förverkliga syftet Han har för ögonen – människors upphöjelse och frälsning.

Hälsomissions-evangelister kommer att kunna göra ett utmärkt, banbrytande arbete. Predikantens arbete bör helt och fullt överensstämma med hälsomissions-evangelistens. En kristen läkare skall betrakta sitt yrke som lika upphöjt som predikantens. Han bär ett dubbelt ansvar, ty i honom bor både läkarens och evangelii förkunnarens nödvändiga förutsättningar. Hans är ett storslaget, heligt och outhärligt yrke.

Läkaren och predikanten bör inse, att de är sysselsatta med samma verk. De bör arbeta i fullständig samklang. De bör samråda inbördes. Genom sin endräkt kommer de att bära vittnesbörd om, att Gud har sändt Sin enfödde Son till världen för att frälsa alla, som tror på Honom som sin personlige Frälsare.

Läkare, vars yrkesmässiga förmågor övergår den vanlige doktors, bör sättas i tjänst för Gud i de stora städerna. De bör försöka att nå de högre klasserna. En del härvidlag utträttas i San Francisco, men betydligt mera borde göras. Låt inga missförstånd uppstå rörande dessa satsningars art eller vikt. San Francisco är ett stort fält och en väsentlig del av Herrens vingård.

(112) Hälsomissionsärer, som verkar med evangelistiska satsningar, utför ett arbete av lika hög dignitet, som deras medarbetare predikanterna. Dessa arbetares ansträngningar bör inte inskränkas till de fattigare klasserna. De högre samhällsklasserna har märkligt nog försumrats. I de högre samhällsställningarna kommer vi att hitta många, som kommer att reagera på sanningen eftersom den är konsekvent, eftersom den bär evangeliets adelsmärke. Inte så få av de skickliga män, som vunnits på detta vis, kommer att energiskt verka för Herrens sak.

Herren uppmanar dem i ansvarsställning, som Han anförtrott Sina dyrbara gåvor, att bruka sina talanger i form av tankekraft och medel i Hans tjänst. Våra arbetare bör för dessa män framställa en enkel redogörelse för vår verksamhetsplan, där de berättar för dem, vad vi behöver för att bistå de fattiga och ge verksamheten en fast grund. Somliga av dem kommer att bli påverkade av den Helige Ande till att placera Herrens medel på så sätt, att det främjar Hans sak. De kommer att förverkliga Hans avsikt, genom att bidra till uppförandet av inflytelserika centra i de stora städerna. Intresserade arbetare kommer att förmås till, att erbjuda sina tjänster inom olika missionsverksamheter. Hälsöfrämjande restauranger kommer att grundas. Men med vilken omsorg bör inte detta arbete förrättas!

Varje hälsofrämjande restaurang bör samtidigt vara en skola. Arbetarna knutna till den bör ständigt studera och prova sig fram, så att de kan göra framsteg i tillagandet av hälsoenliga rätter. I städerna går detta undervisningsverk att bedrivas i mycket större skala, än på mindre orter. Men på varje ort, där det finns en församling, bör undervisning ges beträffande tillagning av enkla, hälsosamma maträtter åt dem, som vill leva i enlighet med grundsatserna för hälsans förbättring. Och församlingsmedlemmarna (113) bör ingjuta hos sina grannar det ljus, som de erhåller om detta ämne.

Eleverna vid våra skolor bör läras matlagning. Låt denna del av undervisningen kännetecknas av taktfullhet och skicklighet. Med orättfärdighetens alla knep söker Satan att rikta de ungas steg in på frestelsens stigar, vilka leder till deras undergång. Vi måste styrka och hjälpa dem att stå emot de frestelser, som möter en på alla sidor när det gäller eftergivenhet för aptiten. Att lära dem vetenskapen bakom ett hälsosamt leverne, är att utföra missionsarbete åt Mästaren.

Matlagningsskolor skall inrättas på många orter. Detta arbete kan inledas på ett ödmjukt sätt, men i och med att förståndiga kockar gör sitt bästa för att upplysa andra, kommer Herren att skänka dem duglighet och insikt. Herrens ord lyder: "Förbjud dem det inte, ty Jag kommer att uppenbara Mig för dem som deras Instruktör." Han kommer att arbeta med dem, som fullgör Hans planer, genom att de undervisar folket om, hur de åstadkommer förbättringar i sitt kosthåll medelst tillagning av hälsosamma, billiga rätter. Sålunda kommer de fattiga att uppmuntras till, att anta hälsoreformens grundregler; de kommer att förmås till, att bli flitiga och självförsörjande.

Jag har underrättas om, att dugliga män och kvinnor lärts upp av Gud, att tillaga hälsosamma, läckra maträtter på ett godtagbart sätt. Många av dem var unga, men en del var också komna till mogen ålder. Jag har blivit instruerad, att uppmuntra bruket av matlagningsskolor på alla platser, där hälsomissionsverksamhet förekommer. Varje bevekelsegrund till att förmå folket att förbättra sina kostvanor, måste framhållas för dem. Låt mesta möjliga ljus stråla över dem. Undervisa dem att vidta varje möjlig förbättring vid tillagningen av mat, och uppmuntra dem till att delge andra det de själva lärt sig.

(114) Skall vi inte göra allt i vår makt, för att främja verket i alla våra storstäder? Tusentals och åter tusentals, som lever inpå oss, behöver hjälp på olika sätt och vis. Evangeliets tjänare bör komma ihåg, att Herren Jesus Kristus sade till sina lärjungar: "Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg." "Ni är jordens salt. Men om saltet förlorar sin sälta, hur skall man då göra det salt igen?" Matt. 5:14, 13.

Herren Jesus kommer att utverka mirakler för Sitt folk. I Markus' sextonde kapitel läser vi: "Sedan Herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det." Verserna 19, 20. Här blir vi försäkrade om, att Herren

dugliggjorde Sina utvalda tjänare till att börja med hälsomissionsarbete efter Hans himmelsfärd.

Av redogörelsen för Herrens mirakler, då Han tillhandahöll vin vid vigselfesten och gav mat åt folkskaran, kan vi dra en synnerligen viktig lärdom. Försäljningen av hälsosam kost är ett av Herrens egna verktyg, för att uppfylla ett behov. Den himmelske Tillhandahållaren av varje slags födoämne kommer icke att lämna Sitt folk i tvivelsmål rörande tillagningen av bästa tänkbara mat vid alla tidpunkter och för alla tillfällen.

Restaurangverksamheten

(115) Vi måste göra mer, än vi har gjort, för att nå människorna i våra städer. Vi skall inte uppföra stora byggnader i städerna, men upprepade gånger har ljus getts mig om, att vi i alla våra städer borde grundlägga små inrättningar, vilka skall tjäna som centra för inflytande.

Herren har ett budskap till våra städer, och det budskapet skall vi förkunna vid våra lägermöten och genom andra offentliga insatser, liksom med hjälp av våra publikationer. I tillägg härtill, skall på hälsoläran vilande restauranger inrättas i städerna, och genom dem skall budskapet om måttfullhet och avhållsamhet förkunnas. Arrangemang bör göras, för att hålla möten i anknytning till våra restauranger. Varhelst möjligt, bör vi ha ett rum, där gästerna kan bjudas in till föreläsningar om hälsans vetenskap och kristen måttfullhet. Där skall de också kunna motta undervisning om tillagning av hälsotjänlig mat och andra, viktiga ämnen. Under dessa möten bör det förekomma bön och sång samt tal, men inte bara om hälsa och avhållsamhet, utan också om andra, passande Bibel-ämnen. När människorna lär sig, att bevara sin fysiska hälsa, kommer många tillfällen att yppas för att så det evangeliska rikets frön.

Ämnena skall framställas på så vis, att de gör ett gott intryck på människorna. Vid mötena bör det icke förekomma något av en teatralisk natur. Sjungandet skall inte göras enbart av några få. Alla närvarande bör uppmuntras till, att delta i sånggudstjänsten. Det finns de med särskild fallenhet för sång, och vid vissa tillfällen kan ett särskilt budskap framföras med solosång eller genom att flera förenar sina stämmor. Dock skall sjungandet sällan utföras av ett fåtal. Förmågan att sjunga, är en inflytelserik (116) förmåga, vilken Gud önskar att alla skall uppodla och använda till Hans namns ära.

De, som kommer till våra restauranger, bör förses med läsning. Deras intresse bör väckas för vår litteratur om återhållsamhet och ett bättre kosthåll, och flygblad behandlande Kristi undervisning bör de också få. Bördan för, att ordna med denna läsning, bör delas av hela vårt folk. Alla, som kommer, bör ges någonting att läsa. Kanhända många kommer att lämna traktatet oläst, men somliga händer där de läggs, kan tillhöra ljussökare. De kommer att läsa och studera det vi ger dem, och sedan föra det vidare till andra.

Arbetarna vid våra restauranger bör leva i så nära förbindelse med Gud, att de känner igen Hans Andes maningar att personligen tala om andliga ting med den och den, som beträder restaurangen. När vi är korsfästa och Kristus tagit form inombords, härlighetshoppet, kommer vi, i tanke, ord och gärning, att bevisa att vår tro också är en praktisk verklighet. Herren kommer att vara med oss, och genom oss kommer den Helige Ande att verka, för att nå dem, som inte ännu tillhör Kristus.

Herren har instruerat mig, att detta är det slags arbete som skall utföras av dem, som bedriver verksamheten vid våra restauranger. Affärsverksamhetens tryck och jäkt får inte leda till försummelse av själars frälsning. Det är riktigt att vi tar hand om våra medmänniskors kroppsliga behov, men om inga tillvägagångssätt tillgrips för att evangeliets ljus skall stråla över dem, som dagligen intar sin mat hos oss, hur kan då Gud bli förhårlig genom våra gärningar?

Då restaurangverksamheten inleddes, förväntades den bli medlet för att nå många med budskapet om den närvarande sanningen. Har det skett?

(117) Till de anställda vid våra restauranger ställde En med myndighet frågan: ”Med hur många har ni talat angående deras frälsning? Hur många har från era läppar hört enträgna vädjanden om, att ta emot Kristus som en personlig Frälsare? Hur många har genom era ord förmåtts till, att vända om från synden och övergå till att tjäna den levande Guden?”

När människor på våra restauranger serveras timlig föda, får de anställda inte glömma bort, att de själva och matgästerna ständigt behöver serveras det himmelska brödet. De bör fortgående spana efter tillfällen, att tala om sanningen med dem, som inte känner till den.

Omsorg om medhjälparna

Cheferna vid våra restauranger skall verka för de anställdas frälsning. De får inte slita ut sig, ty då försätter de sig i en ställning, där de saknar både kraft och håg till att bistå de anställda andligen. De skall spara sina bästa krafter, för att undervisa sina anställda om andliga spörsmål, varvid de skall utlägga Skrifterna för dem samt be tillsammans med och för dem. De skall vaka över medhjälparnas trosangelägenheter lika noga som föräldrar skall vaka över sina barns trosangelägenheter. De skall tålmodigt och ömsint vaka över dem samt göra allt i sin makt, för att bidra till deras kristna sinnelags fulländning. Deras ord skall vara som guldäpplen i silverskålar; deras handlingssätt skall vara kliniskt fritt från själviskhet och hårdhet. De skall stå ständigt beredda som ett livgarde, vilket bevakar själar och sedan kan redogöra för var och en av dem. De skall bidra till, att deras medhjälpare behåller fotfästet som troende och att deras mod ständigt tilltar samt deras tillit till Gud hela tiden ökar.

(118) Med mindre verksamheten vid våra restauranger bedrivs sålunda, blir det nödvändigt att varna vårt folk för att skicka sina barn dit som arbetare. Många av dem, som gynnar våra restauranger, har inte med sig Guds änglar; de åstundar inte dessa heliga väsens sällskap. De för med sig ett världsligt inflytande, och för att stå emot detta inflytande, behöver våra arbetare ha ett väldigt nära

samband med Gud. Cheferna vid våra restauranger måste göra mera, för att frälsa sina unga anställda. De måste göra kraftigare ansträngningar, för att hålla dem vid liv andligen, så att deras unga sinnen inte förleds genom den världsliga anda, som de ständigt kommer i beröring med. Flickorna och de unga kvinnorna på våra restauranger behöver en herde. Var och en av dem behöver skyddas genom sunda hemförhållanden.

Det finns en risk för, att troende unga som kommer till våra institutioner med en önskan om att hjälpa Gud, tröttnas och mister modet, iver och djärvheten. I stället kan de bli kalla och liknöjda. Det går inte att tränga ihop de unga i små, mörka rum och beröva dem fördelarna med ett liv där hemma och vänta oss, att de skall få en sund, religiös erfarenhet.

Det är viktigt, att kloka planer läggs för omsorgen om medhjälparna vid alla våra institutioner och i synnerhet för dem anställda vid våra restauranger. Bra medhjälpare bör anlitas, och varje förmån bör ges dem, som låter dem växa till i nåden och kunskapen om Kristus. De skall icke utelämnas till tillfälligheternas spel, utan regelbundna avbrott för bön och utan någon som helst tid för Bibelstudium. När de lämnas i sticket så här, blir de sorglösa och vårdslösa, likgiltiga inför evighetens faktiska förhållanden.

Till varje restaurang bör det knytas en man och dennes hustru, som kan fungera som beskyddare åt medhjälparna, (119) en man och kvinna som älskar Frälsaren och själarna Han dog för, och som rättar sig efter Herrens vilja.

De unga kvinnorna bör stå under en klok, omdömesgill husmors beskydd, som är helt och hållet omvänd, som noggrant vakar över de anställda, och då i synnerhet de yngre.

Arbetarna skall känna, att de har ett hem. De är Guds hjälpredor, och de skall behandlas lika noga och ömsint, som Kristus sade att det lilla barn Han ställde i lärjungarnas mitt skulle behandlas. ”Men den som förleder en av dessa små som tror på mig”, sade Han, ”för honom vore det bättre att en kvarsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup.” ”Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske Faders ansikte.” Matt. 18:6, 10. Den omsorg, som bör visas dessa anställda, är en av orsakerna till att vi i en storstad bör ha flera mindre restauranger, än en enda stor. Fast det är inte enda skälet till, att det är bäst att grunda flera små restauranger på olika platser i storstäderna. De mindre restaurangerna kommer att kunna torgföra reglerna för hälsoreformen lika väl som större etablissemang och kommer att vara betydligt enklare att driva. Vårt uppdrag är inte, att föda världen, men vi är ombedda att utbilda människorna. På mindre restauranger blir det inte så väldigt mycket arbete att göra, varför medhjälparna kommer att ha mera tid över till att studera ordet, mera tid över till att lära sig att utföra sitt verk väl, och mera tid över till att besvara frågor från de gynnare, som gärna vill lära sig grundsatserna kring hälsoreformen.

(120) Om vi förverkligar Guds syfte i detta verk, kommer Kristi rättfärdighet att tåga framför oss, och Herrens härlighet kommer att vara vår eftertrupp. Men om inga själar skördas, om medhjälparna själva inte drar någon andlig nytta, om de inte förhållar Gud i ord och gärning, varför skulle vi då öppna och driva dylika etablissemang? Om vi ej förmår, att driva våra restauranger i enlighet med Guds ära, om vi ej förmår att genom dem utöva ett starkt, religiöst inflytande, vore det bättre för oss att stänga dem och använda vår ungdoms talanger inom andra verksamhetsområden. Dock går det att driva våra restauranger så, att de bidrar till själars frälsning. Låt oss söka Herren på största allvar för att få ödmjuka hjärtan, så att Han ges tillfälle till, att lära oss att vandra i ljuset från Hans råd, lära oss att förstå Hans ord, godta det och omsätta det i praktiken.

Det finns risk för, att vår restaurangverksamhet kommer att skötas på ett sådant sätt, att våra medhjälpare får arbeta hårt dag för dag och vecka efter vecka, och likväl inte erhåller någon andlig lön för mödan. Detta faktum kräver vårt ingående beaktande. Vi har inte rätt till, att binda våra unga vid en verksamhet, som aldrig bär frukt till Guds ära.

Det finns risk för, att restaurangverksamheten – fastän den betraktas som ett synnerligen lyckat sätt att göra gott på – kommer att bedrivas på ett sådant vis, att den endast befrämjar kroppens hälsa åt dem, som därmed betjänas. En verksamhet kan tyckas bära kännetecknen för den yttersta förträfflighet, men den är av intet värde i Guds ögon, såvida den inte bedrivs med en uppriktig önskan om, att göra Hans vilja och uppfylla Hans avsikt. Om inte Gud erkänns som upphovsmannen till och fullbordaren av våra handlingar, vägs de i helgedomens vågskål och befinns vara för lätta.

Att stänga våra restauranger på sabbaten

(121) Frågan har ställts, bör våra restauranger vara öppna på sabbaten? Mitt svar är nej, nej! Helighållandet av sabbaten är vårt vittne inför Gud, märket, tecknet mellan Honom och oss att vi är Hans folk. Detta märke får aldrig utplånas.

Om arbetarna vid våra restauranger skall servera måltider på sabbaten precis som under veckan för övrigt till de många människor som vill komma, vad skulle det då bli av deras vilodag? Vilka möjligheter skulle de då få att förnya sin kroppsliga och andliga styrka?

För inte länge sedan fick jag särskilt ljus angående denna fråga. Jag såg att det skulle göras försök att bryta ned vårt ideal med hänsyn till helighållandet av sabbaten och att några skulle arbeta för att våra restauranger skulle hållas öppna på sabbaten, men att detta aldrig skulle få ske.

En scen blev framställd för mig. Jag var på en av våra restauranger i San Francisco. Det var fredag. Flera av arbetarna var ivrigt upptagna med att göra i ordning matpaket som människor lätt skulle kunna ta med sig hem och flera väntade på att få dessa paket. Jag frågade vad meningen var med detta, och arbetarna förklarade för mig att några av deras kunder var mycket besvikna över att de

på grund av att restaurangen var stängd inte kunde få samma slags mat på sabbaten som de fick under veckan. De förstod hur värdefull den sunnda kosten var, den som de fick på restaurangen, och de protesterade mot att de inte skulle få den på den sjunde dagen. Och de värdade till dem som förestod restaurangen att hålla den öppen varje dag under veckan och påpekade att de skulle överge den om det inte bleve så. Det som du ser här i dag, sade arbetarna, är vårt svar på detta krav om en sund kost på sabbaten. Dessa människor kan få sin mat på fredagen och den räcker över hela sabbaten. På det (122) sättet undviker vi att bli anklagade för att vägra att hålla restaurangen öppen på sabbaten.

Skiljelinjen mellan vårt folk och världen måste alltid hållas klar och tydlig. Den plattform på vilken vi står är Guds lag som ålägger oss att helighålla sabbaten. Som det tydligt sägs i 2 Mos. 31 är sabbaten ett tecken mellan Gud och Hans folk. ”Mina sabbater skolen I hålla”, säger han, ”ty de äro ett tecken mellan mig och eder från släkte till släkte, för att I skolen veta, att jag är Herren, som helgar eder. . . Den skall vara ett evärdligt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde Herren himmel och jord, men på sjunde dagen vilade han och tog sig ro.” (2 Mos. 31:13-17.)

Vi måste följa detta ”så säger Herren” även om vi genom vår lydnad blir orsak till stora olägenheter för dem som inte har någon respekt för sabbaten. På ena sidan har vi människornas föregivna nödvändiga behov, på den andra sidan Guds befallningar. Vilken av dessa har den största betydelsen för oss?

Vid våra hälsovårdsinstitutioner måste patienterna likaväl som läkarna, sjuksköterskorna och funktionärerna ha mat på sabbaten, precis som varje annan familj, med så litet arbete som möjligt. Men våra restauranger bör inte hållas öppna på sabbaten. Låt arbetarna få en försäkran om att de har den dagen fri till gudstjänst. De stängda dörrarna på sabbaten präglar restaurangen som ett minnesmärke för Gud, ett minnesmärke som talar om att den sjunde dagen är sabbat och att inte något icke nödvändigt arbete får utföras på den dagen.

Jag har blivit underrättad om att en av huvudorsakerna till att hygieniska restauranger och kliniker (123) skulle upprättas i de stora städerna är, att ledande män därigenom skulle kunna bli uppmärksammade på den tredje ängelns budskap. När de ser att dessa institutioner drivs på ett sätt som helt skiljer sig från det som vanliga restauranger tillämpar, kommer intelligenta människor att börja fråga om orsakerna till denna skillnad i arbetsmetoder och de kommer att undersöka de principer som leder oss till att servera bättre mat. På det sättet kommer de att få kunskap om budskapet för denna tid.

När tänkande människor finner att våra restauranger hålls stängda på sabbaten kommer de att fråga om de principer som kommer oss att hålla stängt på lördagen. När vi besvarar dessa frågor skall vi utnyttja tillfället att göra dem bekanta med grunderna för vår tro. Vi kan ge dem våra skrifter och traktater så att de kan lära sig att förstå skillnaden mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar Honom.

Inte alla av vårt folk är så noga som de borde vara ifråga om sabbatens firande. Må Gud hjälpa dem till en reform. Det ankommer på varje familjs överhuvud att sätta sina fötter stadigt på lydnadens mark.

Sunda livsmedel

Cooranbong, New South Wales, Australien, den 10. Mars, 1900.

(134) Under den senaste natten har många saker uppenbarats för mig. Framställningen och försäljningen av hälsokost kommer att kräva omsorgsfullt övervägande under bön till Gud.

På många platser finns det utan tvivel människor som Herren säkert skulle ge kunskap om hur man skall framställa livsmedel som är hälsosamma och välsmakande, om Han ser att de skall komma att använda denna kunskap på ett riktigt sätt. Sjukdomarna bland djuren ökar mer och mer och det kommer inte att dröja länge förrän även många andra än sjundedags-adventister kommer att upphöra att använda animalisk kost. Vi skall tillreda sunda och stärkande livsmedel så att människor inte behöver äta kött.

Herren kommer att lära många i alla delar av världen att sammansätta frukt, sädeslag och vegetabilier till livsmedel som kan uppehålla livet och som inte för sjukdom med sig. Sådana som aldrig har sett de recept för tillredning av hälsokost som nu finns på marknaden kommer att på ett förståndigt sätt arbeta och experimentera med jordens matnyttiga produkter och de kommer att få upplysning om hur de skall använda dessa produkter. Herren kommer att visa dem hur de skall göra. Han som ger Sitt folk kunnighet och förstånd i den ena delen av världen, kommer att ge kunnighet och förstånd också till Sitt folk i andra delar av världen. Det är Hans plan att de tillgångar av livsmedel som varje land åstadkommer skall tillredas på ett sådant sätt att de kan användas i det land för vilka de har anpassats. På samma sätt som Gud gav Israels barn manna från himmelen för att underhålla dem, kommer Han också nu att ge Sitt folk på olika platser kunnighet och förstånd att använda dessa länders produkter till att framställa livsmedel som kan ersätta kött. Dessa livsmedel bör framställas i de olika länderna eftersom transporter (125) från det ena landet till det andra gör dem så dyra att fattiga människor inte får råd att köpa dem. Det kan aldrig löna sig att vara beroende av Amerika när det gäller försörjningen av hälsokost till andra länder. Det kommer att visa sig att bli mycket svårt att köpa importerade varor utan ekonomisk förlust. . .

Det kommer att vara förståndigt av oss att framställa enkla, billiga hälsolivsmedel. Många ibland oss är fattiga och de måste få tillfälle att få sund kost till priser som är överkomliga att betala även för dem. Det är Herrens avsikt att de fattiga på varje plats skall kunna få billiga och sunda livsmedel. På många platser bör man bygga fabriker där sådana livsmedel tillverkas. Det som blir till välsignelse

för verksamheten på den ena platsen kommer att bli till välsignelse på varje annan plats där det är mycket svårare att skaffa pengar.

Herren gör allt till det bästa för Sitt folk. Han vill inte att de skall vara utan hjälpmedel. Han leder dem tillbaka till den kost som ursprungligen gavs människorna. Deras kost skall bestå av livsmedel som framställs av de material som Han åstadkommit. De livsmedel som huvudsakligast kommer att användas är frukt, grönsaker och nötter. Men olika rotsaker (126) kommer också att användas.

Vinsten av dessa livsmedel skall huvudsakligen komma från världen och inte från Guds folk. Guds folk skall understödja Guds verk. De skall upparbeta nya fält och grunda församlingar. Bördan av många missionsuppgifter vilar på dem. De bör inte få nya bördor att bära. För Sitt folk är Gud en alltid närvarande hjälp i varje nödens stund.

De som utarbetar recept för våra hälsotidningar bör vara väldigt omsorgsfulla. Några av de specialpreparat som nu tillverkas kan förbättras och våra planer med avseende på användandet av dem måste kanske modifieras. Några har använt preparat av nötter i allt för stor utsträckning. Många har skrivit till mig och sagt: "Jag kan inte tåla preparat av nötter. Vad skall jag använda i stället för kött?" En natt tyckte jag att jag stod framför en grupp människor och sade till dem att de använde för mycket nötter i matlagningen, att organismen inte kan omsätta dem när de använts efter en del av de recept som har publicerats och att resultatet skulle bli mer tillfredsställande om de använde dessa produkter mer sparsamt.

Herren vill att de som bor i länder där det finns färsk frukt att få under största delen av året skall lära sig att förstå vilken stor välsignelse de har i denna frukt. Ju mer vi håller oss till den färska frukten precis sådan som den plockas från träden, dess större blir välsignelsen.

Det finns några som återgår till att äta kött efter det att de har börjat äta en vegetarisk kost. Detta är i sanning dumt, och uppenbarar endast brist på kunskap om, hur de skall åstadkomma en sund kost i stället för kött.

Matlagningskurser som leds av förståndiga instruktörer bör hållas inte bara i Amerika utan även i andra länder. Allt vi kan göra skulle göras för att visa människor värdet av en kostreform.

Framställningen av hälsolivsmedel

St. Helena, California, den 16. Februari, 1901. I natt verkade jag tala till vårt folk och säga till dem, att som sjundedags-adventister måste vi uppamma kärlek, tålmod och sann artighet. Jesus kommer att stärka Sitt folks ledare, om de bara vill lära sig av Honom. Guds folk måste sträva efter, att uppnå den allra största duglighet. I synnerhet bör de, som är hälsomissionärer, visa i anda, ord

och sinnelag, att de följer Kristus Jesus, Guds eget Föredöme och Mönsterbild på hälsomissionens område.

Min innerliga önskan är, att arbetet skall göras enligt Hans kommando på varje plats. Jag ser bekymmer väldiga som berg vänta vårt folk beträffande hur en del saker utförs, och i synnerhet vad gäller hälsokostverksamheten. I takt med att vi går framåt, kommer vi att ställas inför väldigt allvarliga svårigheter, som människor orsakat. Dessa kommer att innebära mycket bryderi. Intrigerande eller stämplande hör ihop med oärlighet.

Med stor skicklighet, och med dito flit, har dr. Kellogg och hans kollegor framtagit en särskild serie hälsolivsmedel. Deras huvudsakliga bevekelsegrund har varit att gynna mänskligheten, och Guds välsignelse har vilat över deras mödor. Om de rättar sig efter Guds råd, om de följer Kristus i spåren, kommer de att fortsätta att göra framsteg; ty Gud kommer att ge skicklighet och insikt åt dem, som söker Honom utan självskhet i sinnet. I många avseenden går det att förbättra hälsolivsmedlen, som våra fabriker levererar. Herren kommer att lära Sina tjänare, hur de skall göra maträtter, som är enklare och billigare. Det finns många, som Han kommer att undervisa (128) härvidlag, om de rättar sig efter Hans anvisningar, och bevarar endrükten med sina bröder.

Till våra bröder i alla länder

Herren har instruerat mig att säga, att Han inte har begränsat till ett fåtal personer allt ljus, som går att erhålla när det gäller iordningställandet av hälsokost. Han kommer att ge många personer på olika ställen taktkänsla och skicklighet, som kommer att möjliggöra för dem att göra i ordning hälsokost passande de länder de bor i.

Gud är upphovet till all visdom, all intelligens, all talang. Han kommer att förhärliga Sitt namn, genom att skänka många sinnen klokhet för iordningställandet av hälsokost. Och när Han gör det, skall inte framställandet av dessa nya livsmedel betraktas som intrång i rättigheterna åt befintliga hälsokostfabriker, även om livsmedlen från skilda tillverkare i vissa avseenden kan påminna om varandra. Gud kommer att välja ut vanligt folk och ge dem förmåga och insikt i bruket av markens frukter. Han bemöter Sina arbetare opartiskt. Han glömmet inte bort en enda. Han kommer att förmå affärsmän, som helgar vilodagen, att upprätta industrier, där Guds folk kan få anställning. Han kommer att lära Sina tjänare, att ställa i ordning mindre dyra hälsolivsmedel, vilka de fattiga kan köpa.

I alla våra planer bör vi tänka på att arbetet vid våra hälsokostfabriker är Guds egendom och att det inte skall göras till en finansiell spekulation med personlig vinning som mål. Det är Guds gåva till Sitt folk och vinsten skall användas till det bästa för lidande människor överallt.

Särskilt i Sydstaterna i Nord-Amerika kommer många ting att uppfinnas och många anläggningar tillhandahållas, så att de fattiga och de behövande kan försörja sig själva inom hälsokostindustrierna. Under lärare, som arbetar för deras själar frälsning, kommer de att få (129) lära sig, hur de skall odla och bereda som mat sådant, som lättast växer inom deras område.

En ond verksamhet

Några av våra bröder har handlat på ett sätt som orsakat verksamheten stor skada. Den kunskap om metoder för framställning av hälsokost som Gud gav Sitt folk som ett medel för att hjälpa Hans sak har dessa män avslöjat för världsliga affärsmän och dessa utnyttjar dem till personlig fördel. De har sålt Herrens håvor för personlig vinning. De som på det sättet har uppenbarat hemligheter som de kände till angående tillverkningen av hälsokost har missbrukat ett förtroende som Gud hade gett dem. Efterhand som de kommer att få se följderna av detta missbrukade förtroende, kommer några att bittert ångra att de inte höll tyst och väntade på att Herren skulle leda Sina tjänare och förverkliga Sina egna planer. Några som har skaffat sig tillgång till dessa hemligheter kommer att söka att spärra vägen för det arbete våra sanatorier utför vid tillverkning av hälsokost, och genom att framställa saken i ett oriktigt ljus kommer de att leda sina kunder vilse och på det sättet orsaka dem stor skada.

Hälsokostens fabriks-hemligheter bör man inte låna eller stjåla från dem som på det sättet söker att bygga upp saken och befrämja den. Dr. Kellogg har, med bistånd från andra och genom att lägga ut stora medel, lärt sig processerna för tillagning av bestämda specialpreparat, och har tillhandahållit dyra anordningar för att tillverka dem. Detta arbete har upptagit mycken värdefull tid, eftersom många försök måst göras. Och det är rätt och riktigt, att de som på detta vis strävat och satsat sina medel skulle få skörda frukten av sitt arbete. I egenskap av Herrens förvaltare bör dr. Kellogg tillåtas att styra över en skälig vinst från de särskilda varor som han, tack vare Guds välsignelse, har lyckats att framställa, så att han har medel till anslag för Guds verks (130) framåtskridande, när omständigheterna är de rätta. Ingen, som lärt sig recepten, skall tillverka denna särskilda hälsokost och sälja den för egen vinning. Ingen skall ge intryck av, att de arbetar endrätigt med dem som först framtagit dessa varor för marknaden, när detta inte är fallet. Ingen har minsta rätt, att engagera sig i framställningen av dessa matvaror på ett själviskt sätt. Låt oss alla träda fram inför Herren och med ödmjuka hjärtan söka att förhärliga Honom genom varje handling.

Jag har en varning till dem som känner till de metoder efter vilka de särskilda hälsokostlivsmedlen tillverkas vid våra fabriker. De bör inte använda sin kunskap i egoistisk avsikt eller på ett sätt som kommer att ställa saken i en felaktig belysning. Inte heller skall vi offentliggöra dessa fabriks-hemligheter. Församlingarna bör ta itu med dessa förhållanden och visa dessa bröder att ett sådant tillvägagångssätt är att svika förtroendet och att det kommer att föra skam över saken.

De, som har varit och är anställda för att framställa de hälsokostlivsmedel, som först framtagits av dr. Kellogg, eller av någon annan vägröjare inom denna verksamhet, skall icke för andra avslöja hemligheterna bakom tillverkningen av de särskilda livsmedlen; ty annars berövar de saken det, som skulle användas för dess främjande. Jag ber er enträget, mina bröder, att göra räta stigar för era fötter, så att den fot som haltar inte går ur led. Lägg inga upplysningar i händerna på dem som, på grund av sin brist på samvetsgrann respekt för hälsoreformen,

kan komma att föra ut orena artiklar på marknaden under sken av, att de skulle vara hälsokostlivsmedel.

Stå på rättfärdighetens sida under alla era transaktioner; härigenom kommer ni till er rätt inför både Gud och människor. Avstå från varje oärligt bruk. De, som inleder tillverkning av sanatorieaktiga hälsokostlivsmedel i akt och mening att själva tjäna härpå, tar sig en rätt, som inte är deras. På så vis åstadkoms stor förvirring. Somliga tillverkar och säljer redan varor, som (131) sägs vara hälsolivsmedel, men som innehåller ohälsosamma ingredienser. Vidare är livsmedlen ofta av så undermålig kvalitet, att stor skada görs genom att de säljs, eftersom köparna antar att alla hälsokostlivsmedel är likadana.

Ingen har rätt, att utnyttja de affärsarrangemang som upprättats med tanke på sanatoriets hälsolivsmedel. De, som hanterar de livsmedel som dr. Kellogg framtagit till hög kostnad, bör först samråda med honom, eller med andra som arbetar i samklang med honom, och lära sig de bästa sätten, att hantera dessa livsmedel på. Den, som anträder detta verk på ett själviskt vis och ändå ger sina kunder intrycket, att vinsten på de sålda varorna används för att gynna behjärtansvärda ändamål samtidigt som de utnyttjas för personlig vinning, står under Guds misshag. Efterhand kommer personens rörelse att gå under, och han kommer att ställa till en sådan röra, att bröderna nödgas köpa ut honom, för att skona verket från en skandal.

Herren blir storligen missnöjd, när Hans verksamhet vanäras genom själviskhet uppvisad av dem, som är satta att tjäna Honom. Han önskar, att varje del av Hans verk skall vara i samklang med alla andra delar, så att den ena leden passar in i den andra.

Herren vill, att Hans folk skall stå högt över själviska intressen. Han vill, att de skall vinna seger över de frestelser, som de möter. Han uppmanar till de heligas verkliga gemenskap. Han önskar, att Hans arbetare skall stå under Hans uppsikt. Han ämnar hyvla till och polera materialet till Sitt tempel, ja, se till att varje del passar precis med den andra, så att byggnaden blir fullkomlig och fullständig, i avsaknad av intet.

Himmelen börjar på denna jord. När Guds folk är fyllt med ödmjukhet och finkänslighet, kommer de att känna att Hans banér över dem är kärlek, och Hans frukt kommer att vara ljuvlig att smaka. De kommer att skapa en himmel här nere som bereder dem för himmelen därovan.

Undervisa folket

St. Helena, California, den 20. Augusti, 1902. Överallt där sanningen förkunnas bör man ge undervisning om tillagning av en sund kost. Herren vill att folket på varje plats skall läras att på ett förståndigt sätt använda de produkter som man lätt kan skaffa sig. Duktiga instruktörer bör visa folket hur man på det mest fördelaktiga sättet kan nyttja de produkter som man kan odla eller få i den delen av landet där de bor. På det sättet

kommer de fattiga såväl som de som har det bättre ställt att kunna lära sig att leva sunt.

Från den tid arbetet för en hälsoreform började har vi funnit det nödvändigt att undervisa, undervisa, undervisa. Gud vill att vi skall fortsätta med detta upplysningsarbete bland folket. Vi får inte försumma det av fruktan för den verkan det kan tänkas ha på försäljningen av de hälsokostlivsmedel som våra fabriker tillverkar. Det är inte den viktigaste delen av saken. Vår uppgift är att visa människorna hur de kan skaffa den mest hälsosamma kosten, hur de kan samarbeta med Gud i att återuppbygga Hans moraliska avbild i dem.

Våra arbetare bör använda sig av sin snillrikhet vid tillagningen av hälsosamma livsmedel. Ingen har rätt, att snoka efter dr. Kelloggs hemligheter, men alla bör förstå att Herren lär många personer på många platser, att göra hälsosamma livsmedel. Det finns många produkter som, därest de bereds och sätts samman på rätt sätt, går att omvandla till livsmedel, som kommer att bli en välsignelse för dem, som inte har råd att köpa de dyrare, särskilt beredda hälsolivsmedlen. Han, som under bygget av tabernaklet gav skicklighet och insikt om allt slags konstfärdighet, kommer att skänka Sitt folk skicklighet och insikt för att kombinera (133) naturenliga matvaror, varigenom Han visar dem, hur de skall säkerställa ett sunt kosthåll.

Kunskapen om tillredningen av hälsoenliga livsmedel tillhör Gud och har meddelats människor, för att de skall föra den vidare till sin nästa. Med det menar jag inte de särskilda beredningar, som det tagit dr. Kellogg och andra omfattande studier och dryga utlägg att fullkomna. Nej, jag avser de enkla tillredningar, som alla kan göra åt sig själva. Undervisning om dessa bör fritt ges åt dem, som önskar att leva hälsosamt, och i synnerhet åt de fattiga.

Det är Herrens avsikt att människor på varje plats skall uppmuntras att utveckla sina förmågor genom att tillaga livsmedel av de naturprodukter som finns i deras egen landsända. Om de vänder sig till Gud och under vägledning av Hans Ande använder sig av sin kunnighet och uppfinningsriktighet kommer de att lära sig hur man kan tillaga sunda rätter av naturens produkter. På det sättet kommer de att kunna lära de fattiga att skaffa sig näringsmedel som ersätter kött. De som på det sättet blir hjälpta kommer att i sin tur undervisa andra. Ett sådant arbete kommer härefter att bli utfört med gudhängiven iver och energi. Om detta hade blivit gjort tidigare skulle långt fler människor ha befunnit sig i sanningens kunskap idag och många fler skulle ha kunnat ge undervisning. (134) Låt oss lära oss vad som är vår plikt och så utföra den. Vi skall inte vara beroende och hjälplösa och vänta på att andra skall utföra det arbete som Gud har överlämnat åt oss.

När det gäller vår kost skall vi visa gott omdöme och sunt förnuft. När vi finner att vissa livsmedel inte är bra för oss behöver vi inte skriva brev och fråga för att få veta orsaken till problemen. Gör en förändring i kosten. Använd mindre av vissa livsmedel. Försök andra rätter. Vi kommer snart att finna vilken verkan vissa sammansättningar har på oss. Låt oss som förnuftiga människor personligen sätta oss in i principerna och så använda vår erfarenhet och vårt

omdöme när vi avgör vilka livsmedel som passar oss bäst. Den mat vi äter bör vara avpassad efter det arbete vi är upptagna med och efter klimatet på den plats där vi bor. Några livsmedel som passar bra i det ena landet är inte alltid ändamålsenliga i ett annat. För några kommer det att vara bättre att en eller två dagar avstå ifrån att äta än att få en mängd behandlingar eller läkarhjälp. För deras vidkommande skulle det vara till oskattbar nytta om de fastade en dag i veckan.

Jag har blivit instruerad om att man ofta använder nötter i kosten på ett oförståndigt sätt och att man använder för stora mängder nötter och att några nötter inte är så nyttiga som andra. Vi bör föredra mandlar framför jordnötter. Men tillsammans med olika sädeslag kan man ändå använda jordnötter på ett sätt som ger en närande och lättsmält kost.

Oliver kan anrättas så att vi med gott resultat kan äta dem till varje måltid. De fördelar man för övrigt tillskriver smöret kan man uppnå genom att äta oliver som är riktigt tillredda. Den olja som oliven innehåller hjälper mot förstoppning. Och för tuberkulospatienter och för sådana som lider av inflammationer eller irriterade tillstånd i magen är den bättre än någon medicin. Som näringsmedel är den bättre än någon andrahandsolja från djur.

Det skulle vara bra om vi använde mindre kokt mat och äte mera frukt i naturligt tillstånd. Lär folket att äta rikligt av färsk frukt, äpplen, fikon, bärsorter och varje annan slags frukt som är överkomlig. Bevara dessa frukter hermetiskt till vinterbruk och ha dem såvitt möjligt på glas i stället för i plåtburkar.

Vad köttmat beträffar borde vi lära folket att inte använda kött. Användandet av kött strider mot den bästa utvecklingen av de fysiska, andliga och moraliska krafterna. Och vi bör tydligt och klart propagera mot användandet av te (135) och kaffe. Vi gör också väl i att undvika feta desserter. Men vi bör inte ställa mjölk, ägg och smör jämsides med kött. I några fall är det nyttigt att använda ägg. Tiden har ännu inte kommit, när vi kan säga att mjölk och ägg helt bör förkastas. Det finns fattiga familjer som till stor del lever på en kost av bröd och mjölk. De har ganska litet frukt och har inte råd att köpa preparat av nötter. När vi undervisar om hälsoreformen måste vi på samma sätt som när det gäller annat evangeliskt arbete komma människorna till mötes där de är. Innan vi kan lära dem att laga välsmakande, närande och samtidigt billiga rätter i överensstämmelse med hälsoreformens krav har vi inte rätt att föra fram de mest avancerade principerna angående en sund kost.

Kostreformen bör genomföras gradvis. Låt människor få undervisning om hur de kan laga mat utan att använda mjölk eller smör. Tala om för dem att tiden snart skall komma, när vi inte med trygghet kan använda ägg, mjölk, grädde eller smör, eftersom sjukdom hos djuren tilltar i förhållande till den ondska som tilltar bland människorna. Den tid är nära, när hela djurriket på grund av ogudaktigheten bland det fallna släktet kommer att lida under de sjukdomar som hemsöker vår jord som en förbannelse.

Gud vill ge Sitt folk kunnsighet och förnuft att tillaga sund mat utan dessa saker. Vårt folk bör förkasta alla osunda recept. Låt dem lära sig hur de skall leva hälsoenligt så att de sedan kan undervisa andra om vad de har lärt. Låt dem föra denna kunskap vidare precis som när man undervisar i Bibeln. Låt dem lära folket hur de kan bevara hälsan och öka sina krafter genom att undvika den långvariga kokning som har fyllt världen med kroniskt sjuka människor. Genom föreskrift och exempel kan man visa dem att den kost som Gud gav Adam i hans syndfria tillstånd, är den bästa för människor som Han söker, att återvinna till ett syndfritt tillstånd.

(136) De, som lär ut grunderna för hälsans förbättring, bör vara väl medvetna om sjukdom och dess orsaker, de bör inse, att en människas samtliga handlingar bör vara i fullständig samklang med livets lagar. Ljusets, som Gud gett angående hälsoreformen, är tänkt att bidra till vår och världens frälsning. Män och kvinnor bör bli upplysta om den egna kroppen, som vår Skapare danat för Sin närvaro, och som Han vill att vi skall förvalta troget. ”Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.” 2 Kor. 6:16.

Hylla hälsoreformens grundsats, och låt Herren leda de uppriktiga och ärliga. Framställ grundreglerna för måtta och avhållsamhet i deras mest tilltalande form. Sprid böckerna, som undervisar om ett hälsosamt leverne.

Folket är i skriande behov av ljuset, som strålar från sidorna i våra hälsoböcker och -tidningar. Gud önskar, att dessa böcker och tidskrifter skall användas, så att ljusstrålar skall fänga människornas uppmärksamhet och få dem till, att lyda varningen innesluten i den tredje ängels budskap. Våra hälsotidskrifter är redskap ute på fältet, för att uträtta ett bestämt verk, nämligen kringspridandet av ljuset, som Jordens invånare måste ha från Gud under denna förberedelsens tid. De utövar ett omätbart inflytande, som gynnar reformer på hälsans och avhållsamhetens samt den moraliska resningens områden, och kommer att medföra mycket gott, genom att de framställer dessa ämnen på rätt sätt och i rätt ljus för människorna.

Herren har sänt oss rad efter rad, och om vi förkastar dessa principer, stöter vi inte ifrån oss den undervisande budbäraren, utan principernas Upphovsman.

(137) Vi måste framhålla för folket behovet av reform, en bestående reform och vi måste ge eftertryck åt vår lära genom vårt exempel. Sann gudsfruktan och lydnad för hälsolagarna går hand i hand. Det är omöjligt att arbeta för att visa människor vägen till frälsning utan att visa dem hur nödvändigt det är att bryta sig loss från syndig tillfredsställelse, som förnekar själen och hindrar gudomlig sanning från att göra intryck på sinnet. Vi måste lära människor att noga ge akt på varje vana och varje beteende och att utan tvekan lägga bort allt sådant som kan orsaka ohälsa och på det sättet kasta en mörk skugga över sinnet. Gud vill att Hans ljusbärare alltid skall ha ett högt ideal framför sig. Genom undervisning och exempel skall vi hålla vår fullkomliga måttstock högt över Satans falska måttstock, vilken, om den följs, kommer att leda till misär,

förfall, sjukdom och död för både kropp och själ. De som har fått kunskap om hur man skall äta, dricka och klä sig för att bevara hälsan måste föra denna kunskap vidare till andra. Låt hälsans evangelium bli förkunnat för de fattiga från en praktisk synpunkt, så att de får veta hur de på bästa sätt kan sörja för kroppen som är ett tempel åt den Helige Ande.

Del 4 – Förlagsverksamheten Guds avsikt med våra bokförlag

”... res upp ett baner för folket... Säg till dottern Sion: Se, din frälsning kommer!” Jes. 62:10, 11.

Vittnen för sanningen

(138) ”I ären mina vittnen, säger Herren”, ”till att predika frihet för de fångna och förlossning för de bundna, till att predika ett nådens år ifrån Herren och en hämndens dag från vår Gud.”

Vår förlagsverksamhet upprättades på Guds anvisning och under Hans särskilda övervakning. Dess avsikt var att förverkliga ett särskilt syfte. Sjundedags-adventisterna har valts av Gud som ett speciellt folk, skilt från världen. Med sanningens stora mejsel har Han huggit ut dem ur världens stenbrott och fört dem i förbindelse med Sig Själ. Han har gjort dem till Sina representanter och kallat dem till att vara sändebud för Honom under avslutningen av Hans frälsningsverk. Den rikaste sanning som någonsin har anförtrotts dödliga människor, de allvarligaste och mest fruktansvärda varningar Gud någonsin har sänt till jorden har blivit överlämnade åt dem för att de skall förkunna dem för världen. Och i arbetet med, att fullfölja detta verk skall våra förlag vara bland de mest verksamma redskapen.

Dessa institutioner skall stå som vittnen för Gud, som lärare i rättfärdighet för folket. Från dem skall sanning gå ut liksom från en lampa som lyser. Som ett stort ljus, ett fyrtorn på en farlig kust skall det ständigt sända ut strålar av ljus i världens (139) mörker för att varna människor för de faror som hotar dem med undergång.

De publikationer som sänds ut från våra bokförlag skall bereda ett folk att möta Gud. Överallt i världen skall de utföra samma arbete som Johannes Döparen utförde för judafolket. Genom överraskande varningsbudskap väckte Guds profet människorna ur deras världsliga drömmar. Genom honom kallade Gud det avfallna Israel till omvändelse. Genom sitt sätt att förkunna sanningen avslöjade han populära villfarelser. I motsats till samtidens falska teorier framstod sanningen i hans lära som en evig visshet. ”Gören bättring, ty himmelriket är nära”, var Johannes’ budskap. (Matt. 3:2.) Genom litteraturen från våra bokförlag skall denna sanning idag förkunnas för världen.

Den profetia som gick i uppfyllelse genom Johannes’ verksamhet anger målsättningen för vårt arbete: ”Bereden vägen för Herren, gören stigarna jämna för honom.” (Matt. 3:3.)

Liksom Johannes beredde vägen för Frälsarens första ankomst skall vi bereda vägen för Hans andra ankomst. Våra bokförlag skall upphöja kraven i Guds nedtrampade lag. Inför världen skall de framstå som reformerande institutioner och visa att Guds lag bildar underlaget för all bestående reform. I klara, tydliga ord skall de framhålla hur nödvändigt det är att lyda alla Hans bud. De skall drivas av Kristi kärlek och samarbeta med Honom för att uppbygga de grundvalar som legat öde från släkte till släkte. De skall mura igen revor och återställa vägar så att människor kan bo i landet. (Jes. 58:12.) Genom deras förkunnelse skall sabbaten enligt det fjärde budet stå som ett vitne, som en ständig påminnelse om Gud för att väcka uppmärksamhet och väcka frågor som skall rikta människors sinnen tillbaka till deras Skapare.

Låt det aldrig bli glömt att dessa institutioner skall samarbeta med de himmelska sändebuden i deras tjänst. (140) De hör till de hjälpmedel som framställs genom ängeln som flyger ”uppe i himlarymden”, och som har ”ett evigt evangelium, som han skulle förkunna för dem som bo på jorden, för alla folkslag och stammar och tungomål och folk”, och som ropar ”med hög rost: ’Frukten Gud och given honom ära; ty stunden är kommen, då han skall hålla dom.’” (Upp. 14:6, 7.)

Från dem skall den fruktansvärda fördömsedomen gå ut: ”Fallet, fallet är det stora Babylon, som har givit alla folk att dricka av sin otukts vredesvin.” (Upp. 14:8.)

De symboliseras av den tredje ängeln som ”följde dem; denne sade med hög röst: ’Om någon tillbeder vildjuret och dess bild och tager dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall ock han få dricka av Guds vredesvin.’” (Upp. 14:9, 10.)

Det är också i hög grad genom våra bokförlag som denne därefter följande ängels verk blir utfört, han som kommer ned från himmelen med stor makt och som upplyser jorden med sin härlighet.

Ytterligt maktpåliggande är det ansvar, som vilar på våra bokförlag. De som har ledningen för dessa institutioner, de som redigerar tidskrifterna och som skriver böckerna, de som står i ljuset av Guds syfte och som har kallats att föra varningen ut till världen kommer att av Gud hållas ansvariga för sina medmänniskors frälsning. Det budskap som Gud gav Sin profet fordom gäller dem såväl som ordets tjänare: ”Dig, du människobarn, har jag satt till en väktare för Israels hus, för att du å mina vägnar skall varna dem, när du hör ett ord från min mun. Om jag säger till den ogudaktige: ’Du ogudaktige, du måste dö’, och du då icke säger något till att varna den ogudaktige för hans väg, så skall väl den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand.” (Hes. 33:7, 8.)

(141) Aldrig har detta budskap kunnat tillämpas med större kraft än i dag. I allt större utsträckning ringaktar världen Guds krav. Människorna har blivit allt fräckare i sin överträdelse. Ondskan bland världens inbyggare har nästan fyllt deras ogudaktighets mått. Var jord har nästan kommit i det läget att Gud kommer att tillåta fördärvaren att göra med den efter sin vilja. Den sista akten i dramat

består av att människolagar införs i stället för Guds lag, söndagen blir upphöjd uteslutande genom mänsklig auktoritet i stället för den bibliska sabbaten. När denna förändring blir världsomfattande kommer Gud att uppenbara Sig. Han skall stå upp i Sitt höga majestät för att förskräcka Jorden. Han skall träda fram ur Sin boning ”för att hemsöka jordens inbyggare för deras missgärning; och jorden skall låta komma i dagen allt blod som där har blivit utgjutit, och skall icke längre betäcka dem som där hava blivit dräpta.” (Jes. 26:21.)

Den stora strid som Satan orsakade i himmelen kommer snart, väldigt snart att för evigt avgöras. Snart kommer alla Jordens inbyggare att ha tagit ståndpunkt antingen för eller emot himmelens regering. Nu såsom aldrig tidigare utövar Satan sin förföriska makt för att förvillan och fördärva varje människa som inte är på sin vakt. Vi har kallats till att väcka människor att bereda sig för de stora händelser som väntar dem. Vi skall varna dem som står på själva randen till katastrofen. Guds folk skall med all makt kämpa mot Satans lögn och bryta ned hans fästen. För varje människa i hela världen som vill lyssna, skall vi klargöra vilka principer som står på spel i den stora striden, principer som kommer att avgöra varje människas eviga öde. Till människor fjärran och nära skall vi rikta frågan: ”Följer du den store upprorsmakaren i olydnad mot Guds lag eller följer du Guds Son som förklarar: ’Jag har hållit min Faderns bud?’”

(142) Detta är den uppgift som ligger framför oss. Detta är orsaken till att våra bokförlag har upprättats. Detta är det arbete som Gud väntar Sig, att de skall utföra.

Ett uppenbarande av kristna principer

Vi skall inte bara publicera teorier om sanningen utan ge praktiska exempel på den i liv och beteende. Våra bokförlag skall inför världen framstå som ett förkroppsligande av kristna principer. Om Guds avsikt med dessa institutioner förverkligades skulle Kristus Själv stå i spetsen för arbetarstaben. Heliga änglar har överinseende över arbetet i varje avdelning. Och allt som görs inom varje område skall bära himmelens prägel och framhålla högheten i Guds karaktär.

Gud har bestämt att Hans verk skall framläggas för världen i klara, helgade uttryck. Han vill att Hans folk i sitt liv skall uppenbara kristendomens fördelar framför den icke-kristna världens. Genom Hans nåd har allt blivit gjort för att vi i alla våra arbetsuppgifter skall kunna ge uttryck för de himmelska principernas överlägsenhet över världens principer. Vi skall visa att vi arbetar på ett högre plan än vad världen gör. I alla avseenden skall vi uppenbara en ren livsföring. Vi skall visa att de som tar emot sanningen och lever efter den, förvandlas till Guds söner och döttrar, barn av den himmelske konungen, och att de som sådana i sitt liv är ärliga i handel, trofasta, sannfärdiga och uppriktiga i smått såväl som i stort.

I allt vårt arbete även inom det mekaniska området vill Gud att fullkomligheten i Hans väsen skall komma fram. Den noggrannhet, kunnighet, takt, förstånd och fullkomlighet som Han krävde då det jordiska tabernaklet uppfördes vill Han skall föras in i allt som görs i Hans tjänst. Varje uppgift som Hans tjänare tar på sig (143) skall

vara lika ren och värderad i Hans ögon som det guld och den rökelse och myrra som de vise männen från Östern i uppriktig och ofördärvad tro förde med sig till den nyfödde Frälsaren.

Inom arbetslivet skall Kristi efterföljare vara ljusbärare i världen. Gud kräver inte av dem att de skall anstränga sig för att lysa. Han godkänner inte några självgodas försök att visa upp en överlägsen godhet. Han vill att deras sinnen skall vara genomträngda av himmelens principer och när de då kommer i beröring med världen, skall de uppenbara det ljus som finns i dem. Deras ärlighet och uppriktighet och tryggliga trohet i varje uppgift i livet blir då ett medel till att sprida ljuset.

Guds rike visar sig inte i utvärtes prakt. Det kommer genom den milda inspirationen i Hans ord och genom Hans Andes inre påverkan, i själens gemenskap med Honom som är dess liv. Det största uppenbarandet av dess kraft visar sig i att människan växer upp till Kristi fullhets åldersmätt.

Ett sken av välstånd eller samhällsställning, dyrbara byggnader och påkostad inredning är inte av väsentlig betydelse för framgången inom Guds verk. Detsamma gäller insatser som vinner människors gillande och förleder till fåfänga. Hur imponerande det än må vara att betrakta denna världsliga ståt har den ändå inte något värde inför Gud.

Samtidigt som det är vår plikt att sträva efter fullkomlighet i det som syns, bör vi alltid tänka på att detta inte får betraktas som det främsta målet. Det måste vara underordnat högre intressen. Framför det som är synligt och förgängligt värdesätter Gud det osynliga och eviga. Det första har bara värde, om det är ett uttryck för det senare. De mest utsökta produkter inom konstens område har i sig själva ingen skönhet som kan jämföras med den sinnelagets skönhet som är en frukt av den Helige Andes inverkan på sinnet.

Då Gud gav Sin Son till världen skänkte Han (144) människorna oförgängliga rikedomar. I jämförelse med dessa rikedomar är människornas samlade skatter sedan världens början enbart tomhet. Kristus kom till jorden och stod fram inför människorna med hela den samlade kärlek som hade hopats under evigheterna. Det är denna skatt vi genom vår förbindelse med Honom skall ta emot, uppenbara och dela med andra.

Den prägel våra institutioner sätter på Guds verk skall stå i nära samband med den gudhängivna helgelse våra arbetare visar, genom att uppenbara Kristi nåds kraft att förvandla livsföringen. Vi skall vara särpräglade inför världen därför att Gud har satt Sitt insegel på oss och uppenbarat Sitt eget kärleksfulla väsen i oss. Vår Återlösare innesluter oss i Sin rättfärdighet.

När Gud väljer människor till Sin tjänst frågar Han inte om de utmärker sig i lärdom, vältalighet eller äger materiella rikedomar. Han frågar: ”Vandrar de i sådan ödmjukhet att Jag kan lära dem Min väg? Kan Jag lägga Mina ord på deras läppar? Kommer de att representera Mig?”

Gud kan använda var och en bara i den proportion i vilken Han kan ingjuta Sin Ande i själens tempel. Det arbete som Han kan godta är det arbete som återstrålar Hans bild. Hans efterföljare skall som fullmakt inför världen bära den outplånliga prägeln av Hans odödliga principer.

I evangeli tjänst

Våra bokförlag har grundats på Guds uppdrag och genom dem skall ett verk utföras som vi ännu inte fattar räckvidden av. Det finns områden för arbete och inflytande som de ännu nästan inte har berört och där Gud söker deras samarbete.

Efterhand som sanningens budskap tränger in på nya fält, är det Guds avsikt att arbetet med nya centra ständigt skall gå framåt. Överallt i världen skall Hans folk upprätta minnesmärken över Hans sabbat, (145) som är tecknet mellan Honom och dem att det är Han som helgar dem. På olika platser i missionsländerna bör bokförlag upprättas. För att sätta prägel på verksamheten, att vara centrum för arbete och inflytande, att väcka folkets uppmärksamhet, att utveckla förmågor och talanger bland de troende, att knyta samman de nya församlingarna och att stödja arbetarna i deras ansträngningar genom att ge dem möjligheter till snabbare förbindelser med församlingarna och för att budskapet snabbare skall kunna förkunnas – alla dessa och många andra hänsyn talar för hur viktigt det är att upprätta bokförlag på missionsfälten.

De institutioner som redan har upprättats har förmånen, ja, plikten, att ta del i denna verksamhet. Dessa institutioner grundades genom självupppoffring. De har uppbyggts med hjälp av självförnekande från Guds folk och genom en oegennyttig insats av Hans tjänare. Det är Guds avsikt att de skall visa samma självupppoffrande anda och utföra samma arbete för att hjälpa till att upprätta nya centra på andra fält.

För institutioner såväl som för enskilda människor gäller samma lag: De får inte bli självändamål. När en institution upprättas och växer till i styrka och inflytande får den inte ständigt fortsätta att försäkra sig om större och bättre hjälpmedel till sin egen fördel. För en institution likaväl som för den enskilde individen gäller det att ta emot för att ge till andra. Gud ger för att vi skall kunna ge. Så snart en institution har fått bra fotfäste bör den söka att hjälpa andra Guds redskap som står i större behov.

Detta står i överensstämmelse med principerna både i lagen och i evangeliet – de principer som vi finner exempel på i Kristi liv. Det största beviset på uppriktigheten i den lydnad mot Guds lag och i den trohet mot vår Återlösare som vi bekänner oss till är osjälvisk, självupppoffrande kärlek till våra medmänniskor. (146) Det är evangeliets adelsmärke, att det har grundats på principen att den gudomliga avbilden skall återupprättas hos det fallna släktet, genom ett ständigt uppenbarande av välgörenhetens anda. Gud kommer att hedra denna princip var helst den tar sig uttryck.

De som följer Kristi exempel på självförnekelse för sanningens skull gör ett starkt intryck på världen. Deras exempel överbevisar och manar till efterföljd. Människor ser att bland dem som bekänner sig vara Guds folk finns

den tro som är verksam i kärlek och som renar själen från egenkärlek. I deras liv som lyder Guds bud ser världens människor överbevisande tecken till att Guds lag är en lag om kärlek till Gud och människor.

Guds verk skall alltid vara ett bevis på Hans välvilja och i samma grad som detta tecken kommer att synas i verksamheten vid våra institutioner, kommer det att vinna folkets tillit och skaffa fram hjälpmedel för att befrämja Hans rike. I de delar av Hans verk där egoistiska intressen sätts i främsta rummet, kommer Herren att dra Sin välsignelse tillbaka. Men Han vill ge Sitt folk allt det goda överallt i världen om de bara vill använda det till att förbättra människornas ställning. Erfarenheterna från apostlarnas dagar kommer att bli våra när vi på ett helhjärtat sätt tar emot Guds välvillighetsprincip, och i alla avseenden samtycker till att följa Hans Helige Andes ledning.

Skolor för arbetare

Våra institutioner bör i högsta grad vara redskap i missionens tjänst, och verkligt missionsarbete börjar alltid med dem som står närmast. Vid varje institution finns ett missionsarbete att utföra. Från den som står i ledningen till den anspråkslösaste arbetare bör alla känna ett ansvar för de oomvända omkring dem. De bör göra allvarliga ansträngningar att leda dem till Kristus. Som (147) en följd av sådan ansträngning kommer många att bli vunna och utföra sant och trofast arbete för Gud.

När våra bokförlag tar på sig en börda för missionsfälten kommer de att inse hur nödvändigt det är att arbetarna får en mer omfattande och grundlig utbildning. De kommer att förstå värdet av de hjälpmedel de har för detta arbete, och de kommer att inse hur nödvändigt det är att göra arbetarna skickliga till att inte bara bygga upp verksamheten inom de egna gränserna, utan också att ge effektiv hjälp åt institutioner på nya fält.

Det är Guds avsikt att våra bokförlag skall vara framgångsrika skolor som kan utbilda arbetare både på det affärsmässiga och på det andliga området. Ledare och arbetare bör alltid tänka på att Gud kräver fullkomlighet i allt som har samband med Hans tjänst. Låt alla som kommer till våra institutioner för att få undervisning, få en förståelse av detta. Låt alla få tillfälle att skaffa sig största möjliga kunnskap. Låt dem få bli bekanta med de olika arbetsgrenarna så att de, om de blir kallade till andra missionsfält kan ha försäkrat sig om en allsidig utbildning och på det sättet kunna ta på sig olika slags ansvar. Lärningar bör utbildas så att de, efter det att de tillbringat den erforderliga tiden vid institutionen, kan gå ut, beredda att yrkesmässigt ta upp arbete inom olika områden inom tryckeriarbetet och därmed ge ytterligare kraft åt Guds sak genom att de på bästa sätt använder sina krafter och nyttjar sin yrkeskunnskap för att i sin tur utbilda andra.

Hos alla arbetare bör man inpränta att de inte bara skall utbildas inom det affärsmässiga området utan att de skall få utbildning att också kunna bära andligt ansvar. Inpränta hos varje arbetare hur viktigt det är att ha en personlig förbindelse med Kristus, en personlig erfarenhet av hans kraft att frälsa. Undervisa arbetarna på samma sätt som (148) de unga blev undervisade i profetskolorna. Låt deras

sinnen få utbildning av Gud genom Hans utvalda redskap. Alla bör ta emot Bibel-undervisning och bli väl förtrogna med och växa in i sanningens principer så att de skall kunna bevara Herrens väg och göra vad rätt och rättfärdighet tillhör.

Varje ansträngning bör göras för att väcka och uppmuntra missionsandan. Låt arbetarna förstå vilken upphöjd förmån som blir erbjuden dem i detta avslutande frälsningsverk, att Gud vill använda dem som Sin hjälpande hand. Låt var och en lära sig att arbeta för andra genom att på ett praktiskt sätt verka för människor på den plats där han är. Lär dem att se upp till Guds ord för att få undervisning om varje gren av missionsarbetet. När så Herrens ord kommer till dem, kommer det att ge dem impulser till hur de skall arbeta ute på fältet, så att de kan föra fram till Gud de bästa frukterna från alla delar av Hans vingård.

Guds avsikt fullföljd

Genom fullheten av Sin kraft vill Kristus styrka Sitt folk på ett sådant sätt att hela världen genom dem skall bli omsluten av en nådens atmosfär. När Hans folk överlämnar sig åt Gud av hela sitt hjärta kommer denna avsikt att fullföljas. Herrens ord till dem som är knutna till Hans institutioner är: "Renen eder, I som bären Herrens kär." (Jes. 52:11.) Vid alla våra institutioner bör egenkärleken ge plats för osjälvisk kärlek och arbete för människor nära och fjärran. Då kommer den heliga oljan att strömma ut från de två olivkvistarna genom de gyllene rännorna ned till oljeskålen som är beredd att ta emot den. Då kommer Kristi arbetares liv att sannerligen bli ett förverkligande av äktheten hos Kristi ord.

Kärlek och gudsfruktan, förståelsen av Hans godhet (149) och helighet kommer att strömma genom varje institution. En atmosfär av kärlek och frid kommer att tränga in i varje avdelning. Varje ord som talas, varje handling som utförs kommer att utöva ett inflytande som står i överensstämmelse med himmelens inflytande. Kristus kommer att bo i det mänskliga, och det mänskliga kommer att bo i Kristus. Det blir då inte dödliga människors karaktär utan den evige Gudens väsen som kommer till uttryck i allt arbete. Det gudomliga inflytande som heliga änglar meddelar kommer att göra intryck på deras sinnen som kommer i beröring med arbetarna. Och det inflytande som går ut från dessa arbetare kommer att bli en "livets lukt till liv".

När arbetare som fått en sådan utbildning kallas att uppta arbete på nya fält, kan de dra ut såsom Frälsarens representanter och göra nytta i Hans tjänst, och genom undervisning och exempel ge andra kunskap om sanningen för denna tid. Den goda karaktärens mönster som gudomlig kraft har utarbetat, kommer att upplysas av härlighetens strålar från himmelen och visa sig för världen som ett vittne som pekar upp emot den levande Gudens tron.

Då kommer verket att ständigt gå framåt med fördubblad styrka. Arbetarna inom varje område kommer att få ny effektivitet. Den litteratur som sänds ut som Guds budbärare kommer att vara försedd med den Eviges insegel. Strålar av ljus från helgedomen i det höga kommer att åtfölja de dyrbara sanningar de för ut. Som aldrig tidigare får de kraft att väcka människor till överbevisning

om synd, till att skapa hunger och törst efter rättfärdighet och att åstadkomma en levande iver efter de ting som aldrig förgår. Människor kommer att få kunskap om den försoning för missgärning och om den eviga rättfärdighet som Messias har möjliggjort genom Sitt offer. Många kommer att ledas till att få del i Guds barns härliga frihet och kommer att stå tillsammans med Guds folk för att bjuda vår Herre och Frälsare välkommen när Han snart uppenbaras i makt och stor härlighet.

Vårt samfunds litteratur

(150) Kraften och effektiviteten i vårt arbete beror till stor del av det slags litteratur som kommer från våra bokförlag. Därför bör man ägna den största omsorg åt valet och förberedelsen av den litteratur som skall sändas ut till världen. Här bör vi visa den största försiktighet och den mest kritiska urskillning. Vi bör göra allt för att utge litteratur av renaste innehåll och av det mest upphöjda slag. De tidskrifter vi sänder ut bör vara fyllda av sanning av livsviktigt andligt intresse för människorna.

På den fana som Gud har gett oss står det skrivet: "Här gäller det för de heliga att hava ståndaktighet, för dem som hålla Guds bud och bevara tron på Jesus." (Upp. 14:12.) Detta är ett tydligt särskiljande budskap, ett budskap som inte skall ges en oklar form. Det skall leda människorna bort från de läckande brunnar som inte innehåller vatten och fram till källan med livets vatten som aldrig sinar.

Avsikten med våra skrifter

Våra publikationer har en i högsta grad helgad uppgift att utföra. De skall på ett tydligt och enkelt sätt klagöra det andliga underlaget för vår tro. Överallt finns det människor som väljer sida. De ställer sig alla antingen på sanningens och rättfärdighetens sida eller under den fana som har höjts av de avfallna makter som kämpar om herraväldet. I denna tid skall Guds budskap till världen bli så framträdande och förkunnas med sådan kraft att människorna med sinne och hjärta ställs ansikte mot ansikte med sanningen. De skall ledas till att inse dess överlägsenhet över de otaliga villfarelser som tränger sig fram för att (151) om möjligt undantränga Guds ord i denna allvarliga tid.

Den främsta avsikten med våra publikationer är att upphöja Gud och att rikta människors uppmärksamhet mot de levande sanningarna i Hans ord. Gud kallar oss till att höja inte vårt eget banér, inte denna världens banér utan Hans sannings banér.

Det är bara när vi gör det, som Hans hand kan vara med oss och ge oss framgång. Lägg märke till Guds handlingssätt med Sitt folk i gångna tider. Lägg märke till att, då de höll Hans fana högt, upphöjde Han dem över deras fiender. Men då de i självupphöjelse avvek från sin trohet, då de upphöjde en makt eller en princip som stod i strid med Gud, blev de överlämnade till att dra över sig själva olycka och nederlag.

Studera Daniels erfarenhet. Då kallelsen kom till honom att framträda inför konung Nebukadnessar tvekade han inte att avslöja källan till sin klokhet. Kom detta trofasta erkännande av Gud att på något sätt minska Daniels inflytande vid konungens hov? På intet sätt. Det blev i stället hemligheten till hans kraft. Det gav honom en förmånsställning i den babyloniske härskarens ögon. I Guds namn tillkännagav Daniel de himmelska budskapen med undervisning, varning och tillrättavisning inför konungen och han blev inte avvisad. Guds arbetare i dag bör läsa Daniels klart utformade, frimodiga vittnesbörd och följa hans exempel.

Aldrig gör sig en människa skyldig till större dumhet än när hon söker att vinna beröm och erkännande i världen genom att på ett eller annat sätt offra sin trohet mot Gud och den ära som tillkommer Honom. När vi ställer oss där Gud inte kan samarbeta med oss visar det sig att vår styrka är svaghet. Allt som någonsin har blivit gjort för att återupprätta Guds bild i människan sker därför att det är Gud som verkar genom Sin tjänare. Bara Hans kraft kan uppehålla kropp, styrka och (152) sinne och förnya själen. I vår förlagsverksamhet såväl som i varje annan verksamhet i vårt kristna liv kommer sanningen i Kristi ord att förverkligas: "Utän mig kunnen I intet göra." (Joh. 15:5.)

Gud har gett människorna eviga principer och för dessa kommer varje mänsklig makt en gång att få böja sig. Han uppfordrar oss till att genom undervisning och exempel ge världen en klar bild av dessa principer. För dem som ärar Honom genom att i trohet hålla fast vid Hans ord kommer följden att bli överväldigande. Det betyder mycket att vi håller fast vid principer som kommer att bestå genom evigheterna.

Personlig erfarenhet nödvändig

Redaktörerna för våra tidskrifter, lärarna vid våra skolor och föreståndarna i våra konferenser behöver alla dricka av de rena vattenströmmarna från livets flod. Alla behöver få en fullare förståelse av de ord Herren talade till den samaritiska kvinnan: "Förstode du Guds gåva och vem den är, som säger till dig: 'Giv mig att dricka', så skulle i stället du hava bett honom, och han skulle då hava givit dig levande vatten... 'Den som dricker av det vatten jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta, utan det vatten jag giver honom skall bli i honom en källa, vars vatten springer upp med evigt liv.'" (Joh. 4:10-14.)

Vi måste klart skilja Herrens verk från livets vanliga angelägenheter. Han säger: "Jag vill vända min hand emot dig och bortrensa ditt slagg såsom med lutsalt och skaffa bort all din oädla malm. Jag vill åter giva dig sådana domare som tillförne och sådana rådsherrar, som du förut ägde. Därefter skall du kallas 'rättfärdighetens stad', 'en trogen stad'. Sion skall genom rätt bli förlossad och dess omvända genom rättfärdighet." (Jes. 1:25-27.) Dessa (153) ord är av den djupaste betydelse. De innehåller en lärdom för alla som arbetar i redaktionellt arbete.

Det ligger en djup innebörd i dessa Mose ord: "Arons söner Nadab och Abihu togo var sitt fyrfat och lade eld i dem och strödde rökelse därpå och buro fram inför Herrens ansikte främmande eld, annan eld, än den han

hade givit dem befallning om. Då gick eld ut från Herren och förtärde dem så att de föllo döda ned inför Herrens ansikte. Och Mose sade till Aron: 'Detta är, vad Herren har talat och sagt: På dem som stå mig nära vill jag bevisa mig helig, och inför allt folket bevisa mig härlig.'" (3 Mos. 10:1-3.) Dessa ord innehåller en undervisning för alla som arbetar med den litteratur som sänds ut från våra förlagsinstitutioner. Heliga ting får inte blandas samman med vardagliga. De tidningar som har så omfattande spridning borde innehålla en värdefullare undervisning än den som förekommer i de vanliga dagstidningarna. "Vad har halmen att skaffa med säden?" (Jer. 23:28.) Vad vi vill ha är ren säd som är grundligt rensad.

"Så sade Herren till mig, när hans hand kom över mig med makt och han varnade mig för att vandra på detta folks väg: I skolen icke kalla för sammansvärjning allt vad detta folk kallar för sammansvärjning, ej heller skolen I frukta, vad det fruktar, I skolen icke förskräckas därför. Nej, Herren Sebaot skolen I hålla helig; honom skolen I frukta, och för honom skolen I förskräckas. . . Läggt vittnesbördet ombundet och lagen förseglad i mina lärjungars hjärtan. . . 'Nej, hållen eder till lagen, till vittnesbördet!' Så skola förvisso en gång de nödgas mana, för vilka nu ingen morgonrodnad finnes." (Jes. 8:11-20.)

Jag vill rikta alla våra arbetares uppmärksamhet på Jesajas sjätte kapitel. Läs om den erfarenhet Guds profet hade då han såg "Herren sitta på en hög och upphöjd tron, och släpet på hans mantel uppfyllde templet. . . Då sade jag: 'Ve mig, jag förgås! Ty jag har orena läppar, och jag bor (154) ibland ett folk som har orena läppar, och mina ögon hava sett Konungen, Herren Sebaot.' Men en av seraferna flög fram till mig, och han hade i sin hand ett glödande kol, som han med en tång hade tagit på altaret. Och han rörde därmed vid min mun. Därefter sade han: 'Se, då nu detta har rört vid dina läppar, har din missgärning blivit tagen ifrån dig, och din synd är försonad.' Och jag hörde Herren tala, och han sade: 'Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare?' Och jag sade: 'Se, här är jag, sänd mig.'" (Jes. 6:1-8.)

Detta är den erfarenhet som är nödvändig för alla som arbetar vid våra institutioner. Det finns en fara i att de försummar att upprätthålla en levande förbindelse med Gud och inte helgas genom sanningen. Detta är anledningen till att de förlorar förståelsen för sanningens kraft, mister förmågan att skilja mellan det heliga och det vardagliga.

Mina bröder i ansvarig ställning, måtte Herren inte bara smörja era ögon så att ni kan se utan också ingjuta i era hjärtan den heliga oljan som från de två olivkvistarna strömmar genom de gyllene rännorna ned i guldskålen som försörjer lamporna i helgedomen. Måtte han "upplysa edra hjärtans ögon, så att I förstån, hurudant det hopp är, vartill han har kallat eder. . . och huru översvinnligt stor hans makt är på oss som tro." (Ef. 1:18, 19.)

Som trogna förvaltare skall vi ge Guds folk mat i rätt tid. Framställ sanningen för folket. Arbeta som om hela det himmelska universum betraktade er. Vi har ingen tid att slösa bort – inte ett ögonblick. Vi måste snart möta viktigare problem och det är nödvändigt för oss att vara

dolda i klippans rämna så att vi kan se Jesus och bli styrkta av Hans Helige Ande.

Våra publikationers innehåll

(155) Våra tidningar bör ägnas åt att publicera artiklar med levande, allvarligt innehåll. Låt varje artikel vara full av praktiska, upplyftande, förädlade tankar, tankar som kan ge läsaren hjälp, ljus och kraft. Gudsfruktan och helgelse i familjen bör värdesättas såsom aldrig tidigare. Om någon gång ett folk har behövt att vandra med Gud såsom Enok vandrade, behöver sjundedags-adventisterna göra det nu och visa sin uppriktighet genom ett rent och luttrat tal, genom ord som är fulla av sympati, medkänsla och kärlek.

Det finns tillfällen, när tillrättavisande, straffande ord är nödvändiga. De som har avvikit från den rätta vägen måste väckas så att de kan se den fara i vilken de befinner sig. Ett budskap måste förkunnas som väcker dem upp ur den dvala som förlamar deras sinnen. En moralisk förnyelse måste åstadkommas om inte människor skall förgås i sina synder. Låt sanningens budskap som ett skarpt tveeggat svärd tränga in i hjärtat. Kom med förmaningar som kan väcka de likgiltiga och leda oförståndiga människor med vacklande sinnen tillbaka till Gud.

Vi måste fånga människornas uppmärksamhet. Vårt budskap är en "livets doft till liv" eller en "dödens lukt till död". Människors eviga öde ligger i vågskålen. Skaror befinner sig i avgörandets dal. De bör höra en röst som säger: "Är det Herren som är Gud, så följ efter honom; men om Baal är det, så följ efter honom." (1 Kon. 18:21.)

Ändå får det inte under några omständigheter förekomma någonting som präglas av en hård, dömande anda. Låt inte våra tidskrifter innehålla någonting som helst, som innehåller skarpa angrepp, bitter kritik eller bitande sarkasm. Det har nästan lyckats Satan att driva Guds sanning bort från jorden, och han gläder sig när de som ger sig ut för att följa denna sanning, visar att de inte står under inflytandet av en sanning som betvingar och helgar sinnet.

(156) De som skriver för våra tidningar bör så litet som möjligt syssla med motståndarnas invändningar och argument. I allt vårt arbete skall vi möta lögn med sanning. Ställ sanningen mot alla personliga insinuationer, antydningar och kränkningar. Använd uteslutande himmelskt mynt. Använd inte någonting annat än det som bär Guds avbild och inskrift. Driv in sanningen, ny och överbevisande för att undergräva och skära bort villfarelsen.

Gud vill att vi alltid skall vara lugna och överseende. Oavsett vilken metod andra kan följa skall vi representera Kristus och göra som Han skulle ha gjort under liknande omständigheter. Den kraft som vår Frälsare hade låg inte i en stor ansamling av skarpa ord. Det var Hans mildhet, Hans osjälviska, anspråkslösa anda som gjorde Honom till en människosinnets erövrare. Hemligheten med vår framgång ligger i att vi lär oss att visa samma anda.

Enighet

De som talar till människorna genom våra tidskrifter bör

själva vara överens. Ingenting som ger intryck av splittring bör finnas i våra skrifter. Satan söker alltid att väcka strid. För han vet fuller väl att därigenom kan han på det mest effektiva sättet motarbeta Guds verk. Vi bör inte ge utrymme för hans försåt. Kristi bön för Sina lärjungar var: "Jag beder, att de alla må vara ett och att, såsom du, Fader, är i mig och jag är i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro, att du har sänt mig." (Joh. 17:21.) Alla Guds sanna arbetare bör verka i överensstämmelse med den bönen. I sina bemödanden att befrämja verket bör alla uppenbara den enhet i uppfattning och metodik som visar att de är Guds vittnen och att de älskar varandra. Inför en värld som är splittrad av oenighet och strid, kommer deras enhet att vittna om deras förbindelse med (157) himmelen. Detta är det överbevisande tecknet till deras missions gudomliga karaktär.

Notiser om upplevelser

Redaktörerna för våra tidningar behöver samarbeta med våra arbetare ute på missionsfälten och med vårt folk nära och fjärran. I våra tidningar skulle man få kontakt med våra arbetare i alla delar av världen, i artiklar som redogör för levande erfarenheter. Vi behöver inte romantik, men i det dagliga livet förekommer faktiskt upplevelser som kommer att vara mer spännande än romaner om de skildras i korta artiklar, samtidigt som de skulle bli till ovärderlig hjälp i det kristna livet och i det praktiska missionsarbetet. Vi vill framhålla sanningen, en fast sanning från gudhängivna människor, både gamla och unga.

Ni som älskar Gud och har ert sinne fyllt av dyrbara erfarenheter från det eviga livets verkligheter, tänd kärlekens och ljusets flamma i Guds folks hjärtan. Hjälpl dem att bemästra livets problem.

De artiklar som går ut till tusentals läsare bör uppenbara renhet, ädelmod och helgelse till kropp, själ och ande hos författarna. Under den Helige Andes ledning bör de använda sin penna som ett medel för att så det eviga livets utsäde. Fyll våra tidningars spalter med innehåll som verkligen har värde. Behandla ämnen som är fyllda av eviga intressen. Gud kallar oss upp på berget för att vi skall tala med Honom och när vi i tro betraktar Honom som är osynlig, kommer våra ord i sanning att bli en "livets doft till liv".

Budskapet för denna tid

Vi bör ge mer undervisning, ha mer att skriva (158) om och offentliggöra angående det som snart skall gå i fullbord och som har med människors eviga välfärd att göra. Ge mat i rätt tid till både gamla och unga, till rättfärdiga och till syndare. Låt allt som kan sägas för att väcka människor upp ur sömnen framhållas utan omskrivningar. Slösa inte bort tiden med att framhålla sådant som inte är av väsentlig betydelse och som inte har något samband med människors nuvarande behov. Läs de tre första verserna i Uppenbarelsboken och se vilken uppgift som har lagts på dem som bekänner sig tro Guds ord:

"Detta är en uppenbarelse från Jesus Kristus, en som Gud gav honom för att visa sina tjänare, vad som snart skall ske. Och medelst ett budskap genom sin ängel gav han det till känna för sin tjänare Johannes, som här vittnar och

frambär Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han själv har sett. Salig är den som får uppläsa denna profetias ord, och saliga äro de som få höra dem, och som taga vara på, vad däri är skrivet; ty tiden är nära." (Upp. 1:1-3.)

Utgivandet av böcker

Använd mer tid till att utge och sprida böcker som innehåller sanningen för denna tid. Rikta uppmärksamheten på böcker som behandlar praktisk tro och gudsfruktan och på sådana som behandlar det profetiska ordet. Människor måste läras att läsa profetians tillförlitliga ord i ljuset av kunniga och korrekta utläggningar. De behöver få veta att tidens tecken uppfylls.

Det är bara Gud som kan ge framgång både i fråga om att skriva för och att sprida våra publikationer. Om vi i tro håller fast vid Hans principer kommer Han att samarbeta med oss när vi presenterar böckerna för sådana som kommer att få nytta av dem. Vi skall bedja om den Helige Ande och lita på Honom och tro på Honom. Ödmjuk, innerlig bön kan uträta mer för att (159) befrämja utbredandet av våra böcker än den dyrbaraste utstyrelse i världen.

Gud har framstående och utmärkta hjälpmedel som människor kan använda sig av, och på det enklast tänkbara sätt kommer de gudomliga krafterna att verka. Den gudomlige läraren säger: "Bara Min Ande kan undervisa och överbevisa om synd. Den yttre utstyrelsen gör bara ett förbigående intryck på sinnet. Jag vill inpränta sanningen i människornas samveten och människor skall vara Mina vittnen. Överallt i världen skall de framhålla Mina krav på människors tid, på deras pengar och på deras förståndsgåvor. Alla dessa köpte Jag på Golgata kors. Använd de förmågor som har blivit er anförtrodda till att förkunna sanningen i dess enkelhet. Låt evangeliet bli förkunnat i alla delar av världen och leda betyngda människor till att fråga: "Vad skall jag göra för att bli frälst?"

Priser

Under en kortare tid har våra tidningar försöksvis blivit utbudna till ett väldigt lågt pris. Men trots detta har vi inte nått det avsedda resultatet att få många fasta prenumeranter. Dessa ansträngningar har gjorts med betydande omkostnader och ofta med förluster och utifrån de bästa motiv. Men om priserna inte hade blivit nedsatta skulle vi ha fått fler fasta prenumeranter.

Planer har framkastats om att vi skulle sänka priserna på våra böcker utan att i motsvarande grad förändra produktionskostnaderna. Detta är fel. Verksamheten måste drivas på en lönande grund. Sänk inte priserna på böckerna genom särskilda erbjudanden som skulle kunna betecknas som ett lockmedel eller mutor. Gud godkänner inte dessa slags metoder.

Man kräver billiga böcker och dessa krav måste vi tillmötesgå. Men det riktiga är att sänka produktionskostnaderna.

(160) På nya fält där befolkningen är okunnig eller bara delvis civiliserad är behovet stort av små böcker som framhåller sanningen på ett enkelt språk och som är rikligt

illustrerade. Dessa böcker kan man sälja för lågt pris och illustrationerna måste givetvis vara billiga.

Översättningar

Långt större ansträngningar bör göras för att sprida vår litteratur i alla delar av världen. Varningsbudskapet måste förkunnas i alla länder och för alla folk. Våra böcker måste översättas och utges på många olika språk. Vi bör utge fler böcker om vår tro på engelska, tyska, franska, danska, norska, svenska, spanska, italienska, portugisiska och många andra språk. Och människor av alla nationaliteter bör skolas och utbildas så att också de kan ta del i arbetet.

Våra bokförlag bör göra allt som står i deras makt för att förkunna ljuset från himmelen för hela världen. Människor bland alla nationer och språkområden bör på varje möjligt sätt göras uppmärksamma på sådana saker som leder deras tankar till böckernas Bok.

Stor omsorg bör ägnas åt att välja medlemmar till bokkommittéerna. De som skall fatta beslut om böcker som skall ges ut bör vara få men väl valda. Bara sådana som har erfarenhetsmässig kännedom om författarskap är kvalificerade att vara med i sådana sammanhang. Bara sådana vilkas hjärtan behärskas av Guds Ande bör väljas. De bör vara bönens människor, sådana som inte upphöjer sig själva utan som älskar och fruktar Gud och har respekt för sina bröder. Bara de som inte litar på det egna jaget utan som låter sig ledas av gudomlig visdom är kompetenta att fylla denna viktiga uppgift.

Kommersiellt arbete

(161) Herren gav direkt besked att bokförlag skulle upprättas för att göra sanningen för denna tid känd och för att utföra alla de olika slags sysslor som hör samman med denna verksamhet. Samtidigt skulle de hålla kontakt med världen så att sanningen skulle bli som ett ljus som man har satt i en ljusstake för att det skall lysa för alla som finns i huset. Genom Guds försyn fördes Daniel och hans medbröder i kontakt med de stora männen i Babylon för att dessa skulle få kännedom om hebréernas religion och få kunskap om att Gud härskar över alla riken.

I Babylon kom Daniel att försättas i en högst påfrestande situation. Men även om han med trohet utförde sina plikter som statsman, vägrade han bestämt att ta del i någonting som skulle gå emot Guds vilja. Detta gjorde sitt till att han blev omtalad och på det sättet lät Herren den babyloniske konungen få kännedom om Daniels tro. Gud hade ljus att meddela Nebukadnessar och genom Daniel blev sådana ting som förutsagts i profetiorna om Babylon och andra riken omtalade för konungen. Då Nebukadnessars dröm uttyddes, upphöjdes Herren som den som är mäktigare än alla jordiska härskare. På det sättet blev Gud ärad genom Daniels trohet. På liknande sätt vill Herren att våra bokförlag skall vittna om Honom.

Tillfällena till kommersiellt arbete

Ett av de medel som gör att dessa institutioner kommer i beröring med den omgivande världen finner vi i det kommersiella arbetet. På det sättet öppnas en dörr så att sanningens ljus kan spridas vidare. Arbetarna kanske tycker att de bara utför världsliga uppdrag, när de sysslar med detta slags arbete och det kan väcka frågor om den tro och de principer (162) som de hävdar. Om de är av den rätta andan kommer de att kunna tala ett ord i rätt tid. Om ljuset från den himmelska sanningen och kärleken finns i dem kan det inte undgå att lysa. Och till och med sättet på vilket de utför sina uppdrag kommer att vara ett uttryck för gudomliga principer. Om våra arbetare, yrkesmännen, kommer man att kunna säga som det fordom blev sagt: ”Jag har uppfyllt honom med Guds Ande, med vishet och förstånd och kunskap och med allt slags slöjdskicklighet.” (2 Mos. 31:3.)

Inte dominerande

Inte i något fall skulle våra bokförlag vara upptagna huvudsakligast med kommersiellt arbete. När sådant arbete får inta första platsen kommer de som är knutna till bokförlaget att förlora ur sikte avsikten med att bokförlagen upprättades och deras arbete kommer att urarta.

Det föreligger en risk att ledare som har tagit skada till sin andliga inställning kommer att skriva på kontrakt om att ge ut publikationer enbart för vinnings skull. Som följd av att man har tagit på sig sådant arbete förlorar man ur sikte avsikten med att bokförlaget upprättades, och institutionen blir till stor del betraktad på samma sätt som man skulle betrakta vilket som helst annat kommersiellt företag. På det sättet vanäras man Gud. Vid några av våra bokförlag gör det kommersiella arbetet det nödvändigt att ständigt utöka den dyrbara maskinella utrustningen liksom annan utrustning. De utgifter detta kräver blir en tung belastning på institutionens resurser och där det finns mycket att göra krävs inte bara ökad utrustning utan också större arbetarstab än man kan hålla under riktig arbetsdisciplin.

Några menar att kommersiellt arbete är en finansiell belastning på institutionen. En som äger auktoritet har gjort en riktig utvärdering av omkostnaderna för detta arbete vid ett av våra ledande (163) bokförlag. Han framlade ett riktigt balanskonto som visade att förlusten översteg vinsten. Han visar att detta arbete medförde att personalen ständigt drevs på. I en atmosfär av hastverk, brådska och världslighet kommer sann gudsfruktan och fromhet att förtvina.

Det är inte nödvändigt att kommersiellt arbete helt utesluts från våra bokförlag, ty detta skulle bara stänga dörren för de ljustrålar som världen bör bli föremål för. Och en förbindelse med utomstående företag behöver inte bli till större skada för arbetarna än Daniels tro och principer tog skada av hans arbete som statsman. Men låt arbete åt utomstående upphöra, så snart det visar sig att det påverkar institutionens andlighet. Bygg upp det arbete som representerar sanningen. Låt detta alltid få inta första platsen och låt det kommersiella arbetet komma i andra hand. Vår uppgift är att förkunna varningens och nådens budskap till världen.

Priser

I sin strävan att tillförsäkra sig kunder utifrån för att avhjälpa förlagens ekonomiska problem har man satt priserna så lågt att arbetet inte medför någon vinst. De som berömmar sig av att ha ett överskott har inte hållit noggrann räkenskap på alla utgifter. Sätt inte ned priserna för att få en beställning. Ta bara emot sådant arbete som ger rimligt utbyte.

Samtidigt bör det inte förekomma någon skugga av själviskhet eller bedrägeri i våra affärsöverenskommelser. Ingen får utnyttja någon annans bristande kunskap eller nödsituation och kräva orimliga priser för varor som säljs. Det kommer säkerligen att förekomma starka frestelser att vika av från den rätta stigen. Det kommer säkerligen att framföras otaliga argument som talar för att man skall rätta sig efter seder och bruk och följa normer som i verkligheten är oärliga. Några menar att när man har med förslagna människor att göra, måste man rätta sig efter deras seder och bruk. Skulle man alltid hålla sig till sträng ärlighet, kan man inte driva ett affärsföretag och tjäna till livets uppehälle, menar de. Var är vår tro på Gud? Han erkänner oss som sina söner och döttrar på villkor att vi avlägsnar oss från världen och skiljer oss ifrån den och inte rör vid något orent. Till sina institutioner såväl som till varje enskild kristen har dessa ord riktats: ”Söken först Guds rike och hans rättfärdighet”, och hans säkra löfte är att allt det som är nödvändigt här i livet skall vi dessutom få. Låt det bli inristat i samvetet som med en järngriffel på klippan att sann framgång både i detta livet och i det tillkommande är något som vi bara kan uppnå genom att trofast efterleva det rättas eviga principer.

Demoraliserande litteratur

När våra bokförlag utför en hel del kommersiellt arbete föreligger det stor fara att tvivelaktigt slag av litteratur kommer in i bilden. Då jag vid ett visst tillfälle fick uppmärksamheten riktad på dessa förhållanden ställde min Vägledare följande fråga till en som innehade en ansvarsfull ställning vid ett bokförlag: ”Hur mycket betalt får du för detta arbete?” Siffrorna lades fram för honom. Han sade: ”Detta är för litet. Om du gör affärer på detta sätt kommer det att bli underskott. Men även om du finge ett mycket större belopp kan detta slags litteratur tryckas bara med stor förlust. Inflytandet på arbetarna är demoraliserande. Alla de budskap som Gud måste sända och som framställer arbetets helighet neutraliseras genom ditt sätt när du går med på att trycka sådana saker.”

Världen översvämmas av böcker som hellre borde brännas än spridas. Böcker om indiankrigen (165) och liknande ämnen som utges och sprids på vinstspekulation borde man helst aldrig läsa. Man hänförs på ett djävulskt sätt av sådana böcker. Den beklämmande framställningen av brott och avskyvärdheter har en betvingande makt över många unga, och väcker en önskan hos dem om att göra sig uppmärksammade och det t.o.m. genom de mest ondskefulla handlingar. Det finns många verk som är mer direkt historiska, vilkas inflytande inte är mycket bättre. De ogärningar och grymheter och de lidelsefyllda handlingar som skildras i dessa böcker har fungerat som en surdeg i mångas sinnen och lett dem till att pröva att göra något liknande. Böcker som beskriver de djävulska gärningarna från människor, gör de onda gärningarna

offentligt kända. De horribla detaljerna i brott och misär behöver inte återupplevas och ingen som tror på sanningen för denna tid bör vara med om att föreviga minnet av dem.

Kärlekshistorier och intetsägande och spännande äventyr utgör en annan grupp av böcker som är en förbannelse för var och en som läser dem. Författaren tillfogar kanske en god moralisk slutsats eller kanske flätar in religiösa tankar i boken. Men i de flesta fall har Satan bara iklätt sig förklädningen av en ljusets ängel för att på ett ännu mer effektivt sätt kunna bedra och förföra. Sinnet påverkas i hög grad av den näring det får. De som läser intetsägande, spännande äventyr får sämre förutsättningar att utföra de plikter som ligger framför dem. De lever ett överkligt liv och har inte någon önskan om att studera Bibeln och att äta av det himmelska mannat. Förståndsgåvorna försvagas och mister sin kraft att överväga pliktens och livssituationens stora problem.

Jag har undervisats om att de unga utsätts för den största faran när de läser dålig litteratur. Satan leder ständigt de unga och dem i mogen ålder till att låta förleda sig av värdelösa äventyr. Om en stor del av de böcker som utges kunde utrotas kunde man sätta stopp för en pest som utövar en fruktansvärd påverkan genom att (166) försvaga sinnet och fördärva hjärtat. Ingen är så rotfästad i riktiga principer att han har någon försäkring mot frestelser. All denna värdelösa läsning bör man absolut förkasta.

Vi har inte någon tillåtelse från Herren att trycka och sälja sådana publikationer eftersom de är ett medel till att fördärva många människor. Jag vet vad jag skriver om för den saken har klart framställts för mig. De som tror budskapet för denna tid får inte ta på sig sådant arbete i tanke att de skall tjäna pengar. Herren kommer att lägga en förbannelse på de medel som de på det sättet skaffar sig. Han kommer att förskingra mer än det som insamlats.

Det finns en annan grupp av litteratur som är mer smittsam än spetälska och mer dödsbringande än Egyptens plågor och som våra bokförlag ständigt måste vara på sin vakt emot. När de tar på sig kommersiellt arbete får de se till att sådana publikationer som framhåller Satans vetenskap inte får inträde i våra institutioner. Låt inte böcker som framställer de själsdödande teorierna i hypnotism, spiritism eller andra laglöshetens hemligheter få något utrymme vid våra bokförlag.

Låt inte våra arbetare få bli sysselsatta med någonting som kan så ett enda tvivlets frö angående Bibelns auktoritet eller renhet. Låt inte några hänsyn medföra att de unga som med så begärligt sinne griper allt som är nytt ställs inför vantrons tankar. Utförandet av sådant arbete skulle, hur mycket betalt man än finge för det, endast betyda en omätlig förlust.

Att tillåta produktion av detta slag av litteratur vid våra institutioner är detsamma som att lägga frukten från det förbjudna kunskapens träd i arbetarnas händer och att ge den till världen. Det är att inbjuda Satan att komma in med sin förledande vetenskap och införa sina principer i själva de institutioner vilkas avsikt är att befrämja (167) Guds heliga verk. Att publicera läsning av detta slag skulle vara detsamma som att lägga ammunition i fiendens skjutvapen

och ge honom dem i handen för att använda dem mot sanningen.

Tror ni att Jesus kommer att stå i bokförlagen för att arbeta genom mänskliga sinnen med hjälp av Sina tjänande änglar och tror ni att Han kommer att göra den sanning som går ut från dessa pressar till en varnande makt i världen, om Satan får tillåtelse att ödelägga arbetarnas sinnen vid själva dessa institutioner? Kan Guds välsignelse följa de publikationer som kommer från pressarna när det från samma pressar sänds ut djävulsk irrlära och bedrägeri? ”Icke giver väl en källa från en och samma åder både sött och bittert vatten?” (Jak. 3:11.)

Det är nödvändigt att ledarna vid våra institutioner inser att de, när de övertar ansvaret, också blir ansvariga för den andliga kost som arbetarna får medan de är vid dessa institutioner. De är ansvariga för arten av den läsning som går ut från våra pressar. De kommer att avkrävas räkenskap för det inflytande som utövas genom att de inför sådana ting som kan sätta en fläck på institutionen, besmitta arbetarna och vilseleda världen.

Om sådana ting får komma in i våra institutioner kommer det att visa sig att det i Satans planer finns en förförande makt som inte låter sig utdrivas. Om frestaren får tillfälle att så sin onda säd kommer den att spira och bära frukt. Han kommer att få en skörd som han kan samla in vid själva de institutioner som med medel från Guds folk har upprättats för att befrämja Herrens verk. Följden blir att i stället för kristna arbetare kommer det att i världen sändas ut en skara utlärda skeptiker.

I dessa fall vilar ett stort ansvar inte bara på ledarna utan också på arbetarna. Jag har ett ord att säga till arbetarna vid varje bokförlag (168) som upprättas bland oss: Om ni älskar och fruktar Gud, vägra då att ha någonting att göra med den kunskap för vilken Gud varnade Adam. Typograferna bör vägra att sätta en enda rad av sådant material. Korrekturläsarna bör vägra att läsa och tryckare och bokbindare bör vägra att ha något med det att göra. Om ni blir uppfordrade till att arbeta med sådana saker bör man sammankalla ett möte av arbetarna vid institutionen så att man kan komma till en förståelse för vad sådana ting betyder. De ledande vid institutionen kommer kanske att påstå att arbetarna inte är ansvariga utan att det är styrelsen som skall ordna sådana förhållanden. Men ni är ansvariga – ansvariga för hur ni använder era ögon, era händer, ert förstånd. Dessa har Gud anförtrott er för att ni skall bruka dem i hans tjänst och inte i Satans tjänst.

När något som innehåller villfarelse, något som motverkar Guds verk trycks på våra bokförlag, kräver Gud ansvar inte bara av dem som tillåter Satan att lägga en fälla för människor utan också från dem som på något sätt medverkar i frestelsen.

Mina bröder i ansvarig ställning, se till att ni inte spänner era arbetare framför övertrons och kätteriets vagn. Låt inte de institutioner som har upprättats av Gud för att sända ut livgivande sanning göras till redskap för att utbreda själsödeläggande villfarelse.

Våra bokförlag, från de minsta till de största, bör vägra att trycka en enda rad av sådant förödande material. Låt det bli klart för alla som vi har att göra med att litteratur som innehåller den ondes vetenskap, utestängs från alla våra institutioner.

Vi kommer i förbindelse med vår omgivande värld, inte för att vi skall bli genomsyrade av dess villfarelser utan för att vi som Guds redskap skall kunna genomsyra världen med Hans sanning.

Bokförlag på missionsfälten

(169) Det finns mycket att göra i samband med upprättandet av centra för vår verksamhet på nya fält. Bokförlag på missionsfälten bör upprättas på många platser. I samband med våra missionsskolor bör man skapa tillfälle till att framställa trycksaker och att lära upp arbetare inom denna bransch. Där undervisning ges till människor av olika nationaliteter bör var och en få lära sig att utföra tryckeriarbete på sitt eget språk – liksom att översätta till detta språk från engelska. Men medan han själv lär sig engelska bör han ge undervisning i sitt eget språk till sådana engelsktalande elever som kanske kommer att behöva tillägna sig det. På det sättet kommer några av de elever som är utländska till börden att kunna klara utgifterna för sin utbildning, och arbetare kommer att bli skickliggjorda till att ge värdefull hjälp på missionsfälten.

I många fall bör förlagsverksamhet börjas i liten skala. Den får många svårigheter att kämpa med och måste drivas med små medel. Men ingen bör bli modlös av denna orsak. Det är världens sätt att börja med pomp och ståt och beröm, men alltsammans kommer att gå om intet. Guds metod är att låta den ringa begynnelsen bli till sanningens och rättfärdighetens seger. Ingen har därför anledning till att vara stolt över en gynnsam början eller modlös inför en skenbar svaghet. Gud är rikedomens och kraftens fullhet för Sitt folk, när de ser fram till det som ännu inte kan ses. Att följa Hans vägledning betyder att följa vägen till trygghet och sann framgång. ”Detta är den seger, som har övervunnit världen: vår tro.” (1 Joh. 5:4.)

(170) Det var inte mänsklig kraft som lade grunden till Guds verk och inte heller kan mänsklig makt omintetgöra det. Till dem som för Hans verk framåt trots svårigheter och motstånd kommer Gud ständigt att ge vägledning och skydd genom Sina heliga änglar. Hans verk på jorden kommer aldrig att stanna. Uppbyggandet av Hans andliga tempel kommer att gå framåt ända till dess att det är slutfört, och slutstenen kommer att föras fram under ropet: ”Nåd, nåd må vila över den.”

Den kristne skall vara till nytta för nästan. Härigenom drar han nytta själv. ”... den som vederkvicker andra blir själv vederkvickt.” Ords. 11:25. Denna lag är utfärdad av himmelens regering, en lag, med vars hjälp Gud avser att välsignelsens strömmar skall, likt vattnen i det stora

djupet, hållas i ständig rörelse och alltid återvända till sin källa. I uppfyllandet av den lagen ligger kristna missioners styrka.

Det har visats mig, att varhelst genom självupppoffring och ivriga mödor hjälpmedel för sakens grundande och framåtskridande har tillhandahållits, och Herren har gett verket framgång, bör de på plats dela med sig av sina medel, för att biträda Hans tjänare, som har sänts till nya fält. Varhelst verket fått fast mark under fötterna, bör de troende känna sin plikt att bistå de behövande, genom att överföra – även genom stora uppoffringar – en del av eller alla medel, som under tidigare år satsats på arbetet inom deras område. Det är så här, som Herren tänker att Hans verk skall förmeras och förstärkas. Detta är lagen om rättmätig ersättning.

Förlagshusens inbördes förhållande

(171) Med bilden på vinträdet och dess grenar åskådliggörs Kristi förhållande till Sina efterföljare och efterföljarnas inbördes förhållande. Grenarna hör alla ihop, ändå är envar en individ, som inte skall uppgå i någon annan. Alla äger samma slags förbindelse till vinträdet och är beroende av det, för att överleva, växa till och bära frukt. De förmår icke att upprätthålla varandra. Var och en måste personligen vara fäst vid vinträdet. Och medan grenarna liknar varandra, uppvisar de också olikheter. Deras enhet består av deras gemensamma anknytning till vinträdet, och genom alla visas vinträdets liv, ehuru inte på samma sätt i varje enskilt fall.

Med åskådningsexemplet följer en lärdom, både för enskilda kristna och de institutioner, som är upptagna av att tjäna Gud. I sitt inbördes förhållande skall var och en bibehålla sin individualitet. Den inbördes föreningen beror på föreningen med Kristus. I Honom är varje institution förenad med de andra, samtidigt som dess identitet inte uppgår i en annans.

Det har stundom hävdats, att Guds sak bättre skulle gynnas genom att slå ihop våra förlagshus, alltså praktiskt taget ställa dem under en ledning. Herren har dock visat, att så skall det inte vara. Han har inga planer på, att centralisera makten i händerna på ett fåtal personer, eller att lägga en institution under en annans kontroll.

Vår verksamhet har visats för mig, från sin begynnelse, som en liten, väldigt liten, å. För profeten Hesekiel framställdes vatten, som rann ”fram under husets tröskel på östra sidan”, ”söder (172) om altaret.” Läs Hesekiel 47. Lagg särskilt märke till vers 8: ”Då sade han till mig: ”Detta vatten rinner fram mot den östra delen av landet och flyter ner över Hedmarken och sedan ut i havet. Vattnet som bröt fram rinner till havet, och vattnet blir då sunt.” Alltså visades det för mig, att vår verksamhet skulle utvidgas mot öst och väst, till öarna i havet och till

världens alla delar. I takt med att verksamheten växer, kommer stora intressen att behöva tas om hand. Verket skall inte centreras till en bestämd plats. Människor resonerar som så, att det är enklare att bygga upp verksamhetsintressen där arbetet redan vunnit form och inflytande, men misstag har begåtts härvidlag. Styrka och utveckling beror på, att man bär sina bördor. Och om arbetarna på olika ställen till stor del slipper ifrån ansvar betyder det, att de försätts i omständigheter, som hindrar deras karaktärsutveckling samt gör dem svagare. Verksamheten är Herrens, och Han vill inte att kraft och effektivitet skall koncentreras till en bestämd plats. Låt därför varje institution kvarstå oberoende, så att den kan förverkliga Guds plan under Hans ledning.

Stadgande

Taktiken med konsolidering eller stadgande, varhelst den tillgrips, innebär en benägenhet att upphöja människan i stället för Gud. De, som axlar ansvar vid de olika institutionerna, vänder sig till de centrala samfundsledarna för vägledning och stöd. På grund av att deras uppfattning om personligt ansvar försvagas, går de miste om den förnämsta och mest oskattbara av alla mänskliga erfarenheter – själens ständiga beroende av Gud. Då de är omedvetna om sitt behov, upprätthåller de ej sin fortgående vaksamhet och bön, sin fortlöpande kapitulation inför Gud. Denna är förutsättningen för, att människor skall uppfatta och lyda hans Helige Andes undervisning. Människor sätts i Guds ställe. De, som kallas (173) att fungera i denna värld som himmelens sändebud, nöjer sig med att söka klokskap från felande, dödliga personer, då de kunnat få klokskap och kraft från den aldrig felande, oändliga Guden.

Det har aldrig varit Herrens avsikt, att arbetarna vid Hans institutioner skall vända sig till eller förtrösta på människor. Han önskar, att de i allt skall vara beroende av Honom.

Våra förlagshus får aldrig stå i ett dylikt inbördes förhållande, att ett skall ha makten att diktera driften av ett annat. När så stor makt läggs i händerna på ett fåtal personer, anstränger sig Satan intensivt för att omtöckna omdömet, införa felaktiga grundsatser för agerandet, att introducera ett oriktigt förfarande. Härigenom kan han inte endast fördärva en institution, utan med hjälp av denna ta kontrollen över andra och ge verksamheten på avlägsna platser en osund inriktning. Således sprids det onda inflytandet vida omkring. Låt varje institution ha kvar sitt moraliska oberoende, och bedriva sitt arbete på sitt eget fält. Låt arbetarna vid varje förlag känna, att de skall utträtta sitt verk fullt synliga för Gud, Hans heliga änglar och de icke fallna världarna.

Skulle en institution införa ett oriktigt förfaringsätt, låt då inte en annan institution bli fördärvad. Låt den försvara grundsatserna, som formulerades vid dess inrättande, och föra verket vidare i samklang med dessa principer. Varje institution bör eftersträva, att arbeta i samklang med alla andra så långt det stämmer överrens med rättfärdigheten; men längre än så skall ingen gå på konsolideringens väg.

Rivalitet

Det skall inte förekomma någon rivalitet eller tävlan

mellan våra förlagshus. I fall man ger efter för den andan, kommer den att växa till och bli starkare, dessutom kommer den att tränga undan missionärsandan. Den kommer att bedröva Guds Ande och från institutionen i (174) fråga fördriva de tjänsteänglar, som skickats ut att vara medarbetare åt dem, som sätter stort värde på Guds nåd.

Föreståndarna vid våra institutioner skall aldrig, på minsta vis, försöka att utnyttja varandra. Sådana ansatser är en styggelse för Gud. Förslagenhet i affärer, försök att sko sig på motparten, är en felaktighet som Han icke tolererar. Varje försök, att upphöja en institution på en annans bekostnad, är fel. Varje kritik eller antydan, som kan försvaga en institutions eller dess anställdas anseende, går emot Guds vilja. Det är Satans anda, som väcker dylika försök till liv. Väl det är ett faktum, verkar det som surdeg samt fördärvar de anställda och gäckar Guds avsikt för Sin institution.

Samarbete

Låt varje avdelning inom vår verksamhet, varje institution som är knuten till vår sak, skötas på ett eftertänksamt, givmilt sätt. Låt varje verksamhetsgren, samtidigt som den bibehåller sin särpräglade egenart, söka att skydda, stärka och bygga upp varje annan gren. Personer med olika slags förmågor och utmärkande drag är anställda, för att främja de skilda verksamhetsgrenarna. Sådan har Herrens plan alltid varit. Varje arbetare måste visa just sin gren omsorg; likväl är det vars och ens förmånsrätt, att studera och anstränga sig för hela kroppens hälsa och välgång, varav han utgör en lem.

Varken konsolidering, eller tävlan eller klander, utan samverkan, ingår i Guds plan för Sina institutioner, så att ”hela kroppen [får] sin tillväxt. Så byggs kroppen upp i kärlek, och den fogas samman och hålls ihop genom det stöd som varje led ger, alltefter den kraft som är utmätt åt varje särskild del.” ”Så byggs kroppen upp i kärlek”. Ef. 4:16.

Bokevangelisten

(175) Eftersom en del kolportörer inte betalat sin gäld, har våra traktatsamfund måst dras med skulder; de har ingen möjlighet att göra rätt för sig hos våra förlagshus; alltså drabbas dessa institutioner av penningförlägenhet, vilket hindrar deras arbete. Somliga bokevangelister anser att de behandlats illa, då de avkrävs betalning av utgivarna för de böcker de tagit emot, men snar betalning är det enda säkra sättet, att göra affärer på.

Gud manar till avgjord förbättring inom de olika verksamhetsgrenarna. De åligganden, som hör till Hans sak, bör beaktas med större noggrannhet och exakthet. Allvarliga, bestämda försök till att åstadkomma viktiga förbättringar måste göras.

”Förbannad är den som försumligt utför HERRENS verk”. Jer. 48:10.

”Om ni bär fram ett blint djur som offer, är inte det något ont? Om ni bär fram det som är lamt och sjukt, är inte det något ont? Kom med sådant till din ståthållare! Tror du han blir glad och tar nådigt emot dig?” Mal. 1:8.
 ”Förbannad är den som . . . gör ett löfte, offerar åt HERREN det som är vanställt. Ty jag är en stor Konung, säger HERREN Sebaot, och mitt namn är fruktat”. Vers 14.

Upphovsmannen

(176) Gud vill, att människor skall ha ett personligt förhållande till Honom. Vid allt Sitt handlande med människor erkänner han principen om personligt ansvar. Han försöker att uppamma till insikt om personligt ansvar och få förståelse för behovet av personlig vägledning. Han skänker Sina gåvor till människor till var och en individuellt. Varje person har gjorts till förvaltare av ett heligt förtroende; var och en skall infria detta förtroende enligt Givarens anvisning; och var och en måste avlägga räkenskap inför Gud.

Vid allt detta söker Gud att anknyta människan till Gudomen, så att människan genom denna anknytning går att förvandla till likhet med Gudomen. Då blir grundregeln om kärlek och godhet en del av hennes natur. Satan, som försöker att omintetgöra detta syftemål, verkar fortgående för att uppamma beroende på människor, för att göra människor trälar åt människor. När han härigenom lyckas med att vända bort uppmärksamheten från Gud, ingjuter han sina egna principer – själviskhet, avsky och strid.

Vid allt vårt handlande med varandra vill Gud, att vi noga försvarar principen om personligt ansvar mot och beroende på Honom. Detta är en grundregel, som särskilt våra bokförlag bör hålla för ögonen vid sitt handlande med författare.

Somliga har hävdad, att författare inte har rätt till att äga förvaltarskapet till sina egna verk; att de bör skänka bokförlaget eller konferensen herraväldet över sina verk; och att de inte bör göra anspråk på en del i vinsten, förutom ersättning för utlägg i samband med framtagandet av manuskriptet; att vinsten bör tillfalla konferensen eller förlagshuset, som skall bestämma dess fördelning ibland (177) diverse behövande verksamhetsgrenar. Alltså skulle författarens förvaltarskap av sitt verk helt överföras från honom själv till andra.

Gud betraktar dock inte saken så. Förmågan att skriva en bok är, liksom varje annan talang, en gåva från Honom, för vars utveckling och förbättring innehavaren är ansvarig inför Gud; och han skall satsa avkastningen under Herrens ledning. Låt oss hålla i minnet, att det inte är vår personliga egendom, som anförtros åt oss att använda som investering. Om den det vore, skulle vi kunna påstå att den

överlåtits åt vårt avgörande; då kunde vi lika gärna överföra vårt ansvar på andra, och lägga vårt förvaltarskap i deras famn. Men så kan ej göras, ty Herren har gjort oss till Sina personliga förvaltare. Vi ansvarar för att själva satsa dessa medel. Våra egna hjärtan skall vara helgade; våra händer skall ha något att förmedla av inkomsterna som Gud anförtrot åt oss, allteftersom omständigheterna så kräver.

Det vore lika förnuftigt för konferensen eller bokförlaget, att ta herraväldet över intakten som en broder får från sina hus eller landegendomar, som att lägga beslag på det som kommer genom hans tankeverksamhet.

Det ligger heller inget rimligt i påståendet, att eftersom en anställd vid bokförlaget erhåller lön för sin möda, tillhör hans kroppsliga, mentala och själsliga krafter helt och hållet institutionen, som då har rätt till alla verk från hans penna. Efter arbetsdagens slut vid institutionen står arbetarens tid under hans kontroll. Denna tid kan han bruka efter eget behag, så länge som detta bruk inte kolliderar med hans plikt mot institutionen. Vad beträffar det, som han måhända alstrar under dessa timmar, svarar han inför sitt samvete och inför Gud.

Ingen större oförsämdhet går att visa Gud, än att en person ställer en annan persons kunnande under sin absoluta (178) kontroll. Detta onda mildras ej av faktumet, att vinsten från transaktionen tillägnas Guds sak. Genom sådana arrangemang skiljs sålunda personen, som låter sig styras av en annan person, från Gud och utsätts för frestelse. När han överför ansvaret för sitt förvaltarskap till andra människor, och gör sig beroende av deras omdöme, sätter han människor i Guds ställe. De, som försöker att åstadkomma detta skifte i ansvarsfrågan, är blinda för utfallet av sitt handlande, men Gud har tydligt redogjort det för oss. Han säger: ”Förbannad är den man som förtrostar på människor och söker sin styrka i det som är kött”. Jer. 17:5.

Se till, att inga författare utsätts för övertalningsförsök, för att de skall antingen ge bort eller sälja sin rätt till böckerna de skrivit. Ge dem en skälig del i vinsten på deras verk; låt dem sedan betrakta sina medel som ett förtroende från Gud, som de skall handha enligt den visdom Han skänker dem.

De, som besitter förmågan att skriva böcker, bör inse sin förmåga att satsa vinsten, som de erhåller. Medan det är rätt att de lägger en del i förrådshuset, för att täcka sakens allmänna utgifter, bör de känna det som en plikt att göra sig medvetna om verkets behov, och sedan de bett Gud om klokskap, bör de personligen fördela sina medel där behovet är som störst. Låt dem gå före i samband med något behjärtansvärt ändamål. Om deras sinnen styrs av den Helige Ande, kommer de att besitta klokhet till att bli varse, var medel krävs, och när de avhjälpes detta behov, kommer de att bli storligen välsignade.

Om Herrens plan hade följts, skulle nu ett annorlunda sakernas tillstånd existera. Så mycket medel skulle inte ha lagts ut på några få orter, vilket medfört väldigt små resurser att satsa på många, många orter, där sanningens fana aldrig höjts.

(179) Våra förlagshus bör ta sig i akt, så att de inte vid sitt bemötande av Guds arbetare låter felaktiga grundsatsar sätta sig i förarsätet. Om det på institutionen finns personer, vars hjärtan inte leds av den Helige Ande, kommer de förvisso att leda in arbetet på galna spår. Vissa, som bekänner sig till att vara kristna, betraktar affärsangelägenheterna sammanlänkade med Herrens verk som något väsensskilt från religiösa göranden. De säger: ”Religion är religion, affärer är affärer. Vi är fast beslutna, att göra det vi sysslar med till en stor framgång, och vi tänker nyttja varje tänkbar fördel för att främja just denna verksamhetsgren.” Alltså sätts planer, som går på tvärs mot sanning och rättfärdighet, i verket med den ursäkten, att det och det måste göras därför att det är ett gott verk och kommer att främja Guds saks vidare utveckling.

Människor, som på grund av själviskhet blivit inskränkta och kortsynta, anser det vara sin förmånsrätt att begränsa svängrummet för just dem, som Gud använder för att sprida det ljus, som han har skänkt dem. Genom förtryckande planer har anställda, som borde stå fria i Gud, belagts med restriktioner av dem, som blott varit deras medarbetare. Allt detta bär den mänskliga stämpeln, inte den gudomliga. Det är människors påhitt, som leder till orättvisa och förtryck. Guds sak är fri från minsta antydan till orättvisa. Gud försöker icke, att uppnå fördelar genom att beröva medlemmarna av Sin familj deras individualitet eller deras rättigheter. Herren ställer Sig aldrig bakom godtycklig myndighetsutövning, och Han är heller ingen tillskyndare av själviskhet eller lurendrejeri. För Honom är alla dylika bruk vedervärdiga.

Han tillkännager: ”jag. . . hatar orättfärdigt rov.” ”. . . i ditt hem skall du inte ha två slags efamått, ett stort och ett litet. Full och rätt vikt skall du ha. Fullt och rätt efamått skall du också ha. . . . För HERREN, din Gud, avskyr alla (180) som gör orätt på detta sätt.” Jes. 61:8; 5 Mos. 25:14-16.

”Han har kungjort för dig, o människa, vad gott är. Vad begär väl HERREN av dig annat än att du gör det som är rätt, att du älskar barmhärtighet och vandrar i ödmjukhet med din Gud?” Mika 6:8.

En av de allra högsta tillämpningarna av dessa grundsatsar består av erkännandet av människans rätt till sig själv, till att styras av det egna sinnet, till att förvalta sina förmågor, rätten till att motta och omsätta frukten av sitt eget arbete. Styrka och kraft kommer att finnas vid våra institutioner endast när de i allt sitt samröre med nästan vidgår dessa grundregler – endast när de i sitt bemötande av medmänniskorna hörsammar Guds ords vägledning.

Varje kraft eller förmåga som Gud har lånat oss, oavsett om den är fysisk, mental, eller andlig, skall i helighet vårdas, så att den fungerar som tänkt i vår tjänst åt våra medmänniskor, som håller på att gå under i sitt ovetande. Varje man skall stå vid sin tjänstgöringspost obehindrad, var och en för att tjäna Herren i ödmjukhet, var och en ansvarig för sitt eget arbete. ”Vad ni än gör, gör det av hjärtat, så som ni tjänar Herren och inte människor. Ni vet att det är av Herren som ni skall få arvet som lön. Det är

Herren Kristus ni tjänar.” Han ”skall ge var och en efter hans gärningar”. Kol. 3:23, 24; Rom. 2:6.

Satan utövar sin skicklighet i, att hitta på oräkneliga planer och tillvägagångssätt, för att uppnå sina mål. Han verkar för att inskränka trosfriheten och inom den religiösa världen införa ett slags slaveri. Såvida inte organisationer, institutioner styrs genom Guds kraft, kommer de att (181) följa Satans diktat och försätta människor under människors kontroll; och bedrägeri och falskhet kommer att ha ett sken av iver för sanningen och för Guds rikes utvidgning. Alla våra bruk, som inte är helt genomskinliga, hör till det ondas furstes tillvägagångssätt.

Människor omfamnar lögnen, genom att börja med felaktiga förutsättningar och söker sedan med all makt, att bevisa att lögnen är sanning. I somliga fall äger de bärande uppfattningarna ett uns sanning blandad med lögn; men de föranleder inget rättfärdigt handlande; och det är därför som människor blir vilseförda. Deras önskan är, att härska och bli en maktfaktor, och i sina ansträngningar att rättfärdiga sina grundsatsar, tar de till Satans tillvägagångssätt.

Om människor spjärnar emot de varningar, som Herren sänder dem, går de i bräsch för onda seder och bruk; sådana personer dristar sig till, att utöva Guds förmånsrättigheter – de är fräcka nog, att göra det som Gud Själv icke skulle göra, för att försöka att kontrollera mänskossinnen. Alltså följer de i Katolska Kyrkans spår. De inför sina egna tillvägagångssätt och planer, och med sina vrångföreställningar om Gud försvagar de andras tro på sanningen och för in falska principer, vilka verkar likt surdeg för att smutsa ned och fördärva institutioner och kyrkor.

Allting, som försvagar en människas uppfattning om rättfärdighet och rimlighet samt opartisk bedömning, varje medel eller föreskrift, som ställer Guds mänskliga ombud under andra mänskossinnens kontroll, grumlar deras tro på Gud, och skiljer själen från Honom.

Gud försvarar aldrig ett medel, varigenom en person på minsta vis styr över eller förtrycker sin nästa. Så snart som en person börjar att upprätta järnhårda regler för andra, vanäras han Gud och riskerar sin egen själ och brödernas själar.

Församlingen och bokförlaget

(182) Medlemmarna i en församling som har fått ett av våra bokförlag inom sitt område har hedrats med att få ha ett av Herrens särskilda redskap i sin mitt. De borde uppskatta denna heder och skulle förstå att det inbegriper

ett högst heligt ansvar. Deras inflytande och exempel kommer att betyda mycket för att hjälpa eller hindra institutionen att fullfölja sin uppgift.

Efterhand som vi närmar oss den sista krisen är det av livsviktig betydelse att harmoni och enighet råder bland de institutioner som utför Herrns verk. Världen är full av storm och stridigheter och meningsskiljaktigheter. Men under en ledare – påvemakten – kommer människorna att enas om att kämpa mot Gud genom att bekämpa Hans vittnen. Detta samgående kommer att stödjas av den store upprorsmakaren. Under det att han söker att förena sina redskap till strid mot sanningen, kommer han att arbeta för att splittra och skingra dem som försvarar den. Han stimulerar till avund, onda misstankar och förtal för att skapa disharmoni och splittring. Medlemmarna i Kristi församling har förmåga att göra själafiendens planer om intet. Under en sådan tid får de inte vara oeniga inbördes eller med någon av Herrns arbetare. Låt det mitt i den allmänt utbredda disharmonin finnas en plats där harmoni och enhet råder, därför att man har gjort Bibeln till sin vägledare i livet. Låt Guds folk förstå att det på dem vilar ett ansvar att bygga upp Hans institutioner genom vilka Han arbetar.

Bröder och systrar, det kommer att glädja Herren om ni av hjärtat börjar stödja förlaget med era böner och med era medel. Bed varje (183) morgon och kväll om att Guds rikaste välsignelser skall vila över det. Uppmuntra inte till kritik eller klagomål. Ge inte uttryck för något missnöje eller klander. Tänk på att änglar hör dessa ord. Alla bör ledas fram till en insikt om att dessa institutioner har tillkommit på Guds anvisning. De som talar nedsättande om dem för att främja sina egna intressen, kommer att få göra räkenskap inför Gud. Hans avsikt är att allt som har samband med Hans verk skall behandlas som heligt.

Gud vill att vi skall bedja mycket mera och tala mycket mindre. Himmelens port är fylld av en flod av Hans härlighets ljus och Han vill låta detta ljus lysa in i hjärtat hos var och en som vill stå i ett rätt förhållande till Honom.

Varje institution kommer att få problem att kämpa med. Prövningar tillåts för att sätta Guds folk på prov. När någon av Guds institutioner möter motgångar, kommer det att visa sig hur stor tro vi har på Gud och på Hans verk. I en sådan tid får ingen betrakta förhållandena i det sämsta ljus eller ge uttryck för tvivel och bristande tro. Kritisera inte dem som bär ansvar. Förgifta inte samtalen i ert hem med kritik över Herrns arbetare. Föräldrar som är präglade av denna kritiska anda ger inte sina barn det som kan göra dem visa till frälsning. Deras tal gör sitt till för att försvaga tron och tilliten inte bara hos barnen utan också hos de äldre.

En viss brist på aktning och vördnad för heliga ting finns hos alla. Satan kommer att med den största iver sluta sig till kritikerna för att uppamma otro, avund och bristande respekt. Han är alltid verksam för att ingjuta sin anda i människor och utsläcka den inbördes kärlek som bröder bör bevara såsom helig, och motarbeta förtroende och uppegga till avundsjuka, till onda misstankar och till (184) ordstrider. Låt oss inte visa oss vara hans medarbetare. Ett enda sinne som är öppet för hans påverkan kan så ut

mycket missnöje. På det sättet kan man utföra ett arbete som kommer att få till följd att människors sinnen fördärvas i en utsträckning som inte helt kommer att bli avslöjad, förrän på den stora domens dag.

Kristus förklarar: ”Den som förför en av dessa små, som tro på mig, för honom vore det bättre, att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes ned i havets djup. Ve världen för förförelers skull! Förförelser måste ju komma; men ve den människa, genom vilken förförelsen kommer!” (Matt. 18:6, 7.) Här har ett stort ansvar lagts på församlingens medlemmar. De bör se till att de inte genom bristande uppmärksamhet på dem som är unga i tron och genom att låta sig påverkas av Satan sår ut tvivlets och vantrons utsäde och därigenom gör sig skyldiga till att någon människa går förlorad. ”Gören räta stigar för edra fötter, så att den fot, som haltar, icke vrides ur led, utan fastmer bliver botad. Faren efter frid med alla och efter helgelse; ty utan helgelse får ingen se Herren. Och sen till, att ingen går miste om Guds nåd, och att ingen giftig rot skjuter skott och bliver till fördärv, så att menigheten därigenom bliver besmittad.” (Hebr. 12:13-15.)

Satans redskap har stor makt och Herren uppmanar Sitt folk till, att styrka varandra: ”Uppbyggen eder på eder allra heligaste tro.”

I stället för att samarbeta med Satan bör var och en lära sig vad det betyder att samarbeta med Gud. I dessa påfrestande tider har Han ett verk som skall utföras och som kräver den fasta frimodighet och den tro som gör det möjligt för oss att styrka varandra. Alla behöver stå skuldra vid skuldra och hjärta vid hjärta som Guds medarbetare. Vad (185) skulle inte i och genom Guds nåd kunna uträttas, om församlingsmedlemmarna ville stå tillsammans och stödja Hans arbetare och hjälpa till med sina böner och sitt inflytande, när modlösheten tränger på från alla sidor? Då är tiden inne att arbeta som trogen förvaltare.

I stället för att kritisera och kontrollera bör våra bröder och systrar tala uppmuntrande och tillitsfulla ord om Herrns tjänare. Gud väntar av dem att de skall uppmuntra dem som bär tunga bördor eftersom Gud arbetar tillsammans med dem. Han uppfordrar dem till att erkänna den kraft som håller Hans tjänare uppe. Hedra Herren genom att av all din kraft och förmåga utöva inflytande för deras bästa. Tala med arbetarna när du får tillfälle därtill. Tala sådana ord som kan ge styrka och inspiration. Vi är alltför likgiltiga inför varandra. Alltför ofta glömmet vi att våra medarbetare behöver styrka och uppmuntran. Gör dig möda att tillförsäkra dem ditt intresse och visa din sympati vid tillfällena, när särskilda svårigheter och bördor trycker dem. När du söker att hjälpa dem med dina böner bör de få veta att du gör det. Sänd budskapet från Gud som en budkavle till alla våra arbetare: ”Var frimodig och oförfärad.” (Josua 1:6.)

Ledarna vid våra institutioner har den väldigt svåra uppgiften att på ett förståndigt sätt upprätthålla ordning och disciplin bland de unga som står under deras tillsyn. Medlemmarna i församlingen kan göra mycket för att hålla deras händer uppe. När de unga inte är villiga att böja sig för disciplinen inom institutionen eller när de vid de

tillfällen när de inte kan komma överens med sina överordnade, vill söka att genomdriva sin egen vilja, bör föräldrarna inte blint ge sina barn medhåll och sympatisera med dem.

Det skulle vara bättre, långt bättre för deras barn att få lida, bättre för dem att ligga i sina gravar än läras att se lättsinnigt på de (186) principer som bildar själva grundvalen till trohet mot sanningen, mot deras medmänniskor och mot Gud.

När svårigheter uppstår med dem som har dem under sin uppsikt, bör man gå till dem som har ansvar för institutionen för att få veta vad som är sant. Tänk på att de som förestår de olika avdelningarna mycket bättre än andra förstår vilka regler som är nödvändiga. Visa tillit till deras omdöme och respekt för deras befogenhet. Lär era barn att respektera och hedra dem som Gud har visat aktning och heder, genom att sätta dem på betrodna poster.

Församlingsmedlemmarna kan inte på något bättre sätt och mer effektivt stödja de ansträngningar som de ledande vid våra institutioner gör, än genom att de ger ett exempel på den rätta ordningen och disciplinen i sina egna hem. Föräldrar bör i tal och uppträdande ge barnen en förebild på vad de vill att dessa skall bli. Renhet i tal och kristlig hövlighet bör alltid upprätthållas. Låt det aldrig förekomma någon uppmuntran till synd, till ont tal eller ond misstanke. Lär barnen och de unga att ha aktning för sig själva och att vara trogna mot principerna, trogna mot Gud. Lär dem att respektera och lyda Guds lag och reglerna i hemmet. Då kommer de att följa dessa principer i sitt liv och efterleva dem i allt sitt umgänge med andra. De kommer att älska sin nästa som sig själva. De kommer att skapa en ren atmosfär och de kommer att utöva ett inflytande som kan bli till uppmuntran för vacklande människor på den väg, som för till lycka och till himmelen.

Barn som får en sådan undervisning kommer inte att bli en börda eller orsak till bekymmer vid våra institutioner. De kommer att stödja dem som bär ansvar. När de får riktig vägledning kommer de att bli lämpliga att fylla betrodna poster och genom föreskrift och exempel kommer de att ständigt hjälpa andra till att göra det som är rätt. De kommer att på ett korrekt sätt kunna bedöma sina egna insatser och göra bästa möjliga bruk av (187) sina fysiska, intellektuella och andliga krafter. Sådana människor är rustade mot frestelser. De kan inte så lätt övervinnas. Genom Guds välsignelser är sådana människor ljusbärare. Deras inflytande kommer att leda till att andra lärs att utöva praktisk kristendom i vardagslivet.

När församlingens medlemmar är fyllda av kärlek till medmänniskorna och är vakna inför sina förmåner och tillfällen, kan de öva ett oskattbart inflytande till det goda över de unga som finns vid våra institutioner. Deras exempel på trohet i hemmet, i arbetslivet och i församlingen, den vänlighet och den kristliga hövlighet som de visar i samhället tillsammans med uppriktigt intresse för de ungas andliga väl och ve, kommer att göra sitt till för att karaktären hos dessa unga skall bli sådan att de kan utföra en tjänst för Gud och för sina medmänniskor, både i detta liv och i det tillkommande.

Bokförlagets ansvar inför församlingen

Samtidigt som församlingen har ett ansvar inför bokförlaget har också bokförlaget ett ansvar inför församlingen. De skall båda stödja varandra.

De som har ansvarsposter vid bokförlaget får inte vara så upptagna av arbete, att de inte får tid till att hålla det andliga intresset vid liv. När detta intresse bevaras levande vid bokförlaget, kommer det att utöva ett starkt inflytande i församlingen. Och när det hålls levande i församlingen kommer det att i sin tur utöva ett starkt inflytande på bokförlaget. Guds välsignelse kommer då att vila över arbetet, när det leds på ett sådant sätt att människor blir vunna för Kristus.

Alla arbetare vid bokförlaget, alla som bekänner Kristi namn, bör vara verksamma i församlingen. Det är av avgörande betydelse för deras eget andliga liv att de sätter in hela sin begåvning i församlingsarbetet. De uppnår inte styrka genom att endast stå som åskådare utan genom att vara verksamma. (188) Var och en bör vara sysselsatt i en eller annan gren av regelbundet, systematiskt arbete i församlingens tjänst. Alla bör förstå att detta är deras plikt som kristna. I kraft av deras doplöfte är de förpliktigade att göra allt som står i deras makt för att bygga upp Kristi församling. Visa dem att kärlek och lydnad mot deras Återlösare, trohet mot idealen för sann värdighet som människor, trohet mot den institution som de är knutna till, kräver detta. De kan inte vara trogna Kristi tjänare, de kan inte vara verkligt redbara människor, de kan inte vara användbara arbetare i Guds institutioner om de försummar dessa plikter.

Ledarna vid institutionens olika avdelningar bör särskilt sörja för att de unga utvecklar riktiga vanor i denna riktning. När församlingens gudstjänster eller plikter i samband med församlingsarbetet blir försummade bör man söka att finna orsaken till detta. Försök att på ett vänligt och taktfullt sätt väcka de likgiltiga och återuppliva ett dalande intresse.

Ingen bör tillåta att deras eget arbete görs som en ursäkt för att försumma Herrens tjänst. Det skulle vara mycket bättre om de lade åt sidan arbetet för sig själva än att de försummade plikten mot Gud.

Till de bröder som bär ansvar vid våra bokförlag
Jag vill för er understryka betydelsen av att besöka våra årsmöten, inte bara förhandlingsmötena utan också de möten som kan ge er andlig upplysning. Ni inser inte hur nödvändigt det är att ha nära förbindelse med himmelen. Utan denna förbindelse kan ingen av er vara trygg, inte en enda kan vara skickad att utföra Guds uppgift på ett riktigt sätt.

I detta arbete kommer framgången mer än i något världsligt företag (189) att stå i förhållande till den hängivenhetens och självupoffringens anda i vilken arbetet blir utfört. De som bär ansvar som ledare i verksamheten behöver befinna sig i sådant läge att Guds Ande kan göra intryck på dem. Ni behöver känna en mycket större längtan än andra efter att få ta emot den

Helige Andes dop och kunskap om Gud och Kristus, eftersom den ställning som är er anförtrodd är mer ansvarsfull än den ställning som de vanliga arbetarna har.

Naturliga och tillägnade förmågor är allesammans gåvor från Gud och måste ständigt behärskas av Hans Ande, av Hans gudomliga, helgande kraft. Ni behöver en djupare känsla av er brist på erfarenhet i detta arbete och göra allvarliga försök att skaffa er den nödvändiga kunskapen och visdomen, så att ni kan använda varje kroppslig och andlig förmåga på ett sådant sätt att Gud blir förhålligad därigenom.

”Jag skall giva eder ett nytt hjärta.” (Hes. 36:26.) Kristus bör bo i era hjärtan på samma sätt som blodet cirkulerar omkring i kroppen som en livgivande kraft. Detta är något som vi inte kan understryka för starkt. Samtidigt som sanningen måste vara vår utrustning behöver vår överbevisning bli stärkt med den levande sympati som särpräglade Kristi liv. Om sanningen, den levande sanningen inte kommer till uttryck i liv och beteende kan ingen människa bli bestående. Det är bara en makt som kan göra oss trogna och bevara oss trogna, nämligen Guds nåd. Den som förlitar sig på någonting annat håller redan på att vackla och är på väg att falla.

Herren vill att ni skall förlita er på Honom. Gör det bästa möjliga av varje tillfälle att komma till ljuset. Om ni fortsätter att vara skilda från de helgande inflytanden som kommer från Gud, hur skall ni då kunna uppfatta andliga ting?

Gud uppmanar oss att göra bruk av varje tillfälle vi kan, för att tillägna oss en beredelse för arbetet för Honom. Han väntar att vi skall sätta in alla våra krafter på att utföra detta och att upprätthålla en levande förståelse av dess helighet och det fruktansvärda (190) ansvar det för med sig. Guds ögon vilar på er. Ingen av er kan utan risk komma till Honom med ett ofullkomligt offer som varken kostar studium eller bön. Ett sådant offer kan Han inte ta emot.

Jag vädjar inträngande till er om att vakna och söka Gud för er själva. Ropa med största allvar till Jesus från Nasaret, när Han går förbi: ”Davids Son, förbarma dig över mig!” Så kommer också ni att bli seende. Genom Guds nåd får ni då det som har större värde än guld och silver och dyrbara stenar.

Om det alls förekommer en tid, när människor behöver bibehålla sin förbindelse med Gud, är det när de blir kallade att axla särskilt ansvar. När vi drar ut i striden, är det farligt för oss, att slänga ifrån oss våra vapen. Det är just då, som vi behöver vara utrustade med hela Guds vapenrustning. Varje liten del är livsviktig.

Tänk aldrig tanken, att ni kan vara kristna och ändå isolera er för er själva. Var och en utgör en del av mänsklighetens stora väv, och arten och graden av er erfarenhet kommer att till stor del avgöras genom era vänners erfarenheter. Jesus säger: ”där två eller tre är samlade i mitt namn, där

är jag mitt ibland dem.” Matt. 18:20. Låt oss därför inte överge våra egna sammankomster, som en del har för vana, utan uppmuntra varandra, detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig. [Hebr. 10:25.]

Gör församlingens sällskapliga möten intressantast möjliga. Låt alla närvarande känna, att de har en uppgift att fullgöra vid mötet. Samverka med de himmelska änglar, som försöker att bibringa varje arbetare rätt intryck.

Guds institutioners helighet

(191) Det finns många som inte ser någon skillnad mellan ett vanligt arbete som t.ex. på en verkstad, i en fabrik eller ute på åkrarna och en institution som särskilt har upprättats för att befämja Guds saks intressen. Men samma skillnad som Gud i forna dagar införde mellan det som var helgat åt Honom och det vardagliga, det heliga och det oinvidga består ännu i dag. Denna skillnad vill Han att varje arbetare vid våra institutioner skall förstå och visa aktning för. De som arbetar vid våra bokförlag åtnjuter stor heder. Ett heligt uppdrag vilar på dem. De är kallade till att vara Guds medarbetare. De bör värdesätta tillfället till en nära förbindelse med himmelen och de bör känna att de har en stor förmån genom att de får lov till, att viga sina förmågor, sin tjänst och sin outtröttliga iver åt en Herrens institution. De bör vara besjälade av en stark föresats, av ett upphöjt mål, av iver att göra bokförlaget till just det som Gud vill att det skall vara, ett ljus i världen, ett trofast vittne för Honom, ett minnesmärke över det fjärde budets sabbat.

”Han gjorde min mun lik ett skarpt svärd och gömde mig under sin hands skugga; han gjorde mig till en vass pil och dolde mig i sitt koger. Och han sade till mig: ’Du är min tjänare, Israel, genom vilken jag vill förhålliga mig.’ . . . Det är för litet för dig, då du är min tjänare, att allenast upprätta Jakobs stammar och föra tillbaka de bevarade av Israel; jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken, för att min frälsning må nå till jordens ända.” (Jes. 49:2-6.) (192) Detta är Herrens ord till alla som på något sätt är knutna till Hans utvalda institutioner. Gud har favoriserat dem och fört dem in i kanaler där ljuset lyser. De är i Hans särskilda tjänst och detta får de inte betrakta som någon liten sak. Deras förståelse av ansvar och gudshängivenhet bör stå i förhållande till den ställning de har i ett heligt förtroendeuppdrag. Ett tomt, nedvärderande tal och dåligt uppförande får man inte tolerera. Känslan för platsens helgade karaktär bör skärpas och utvecklas.

För detta Sitt utvalda redskap har Herren en ständig och övervakande omsorg. Kanske maskinerna står under tillsyn av män som är yrkesskickliga, men hur lätt kunde det inte hända att en liten skruv blir glömd eller att en liten del av maskineriet är ur funktion och vilka ödeläggande följder kunde det inte få. Vem har avvärjt olyckorna? Guds änglar har tillsyn över arbetet. Om de som har tillsyn över maskineriet finge sina ögon öppnade skulle de kunna se det himmelska skyddet. I varje rum i bokförlaget där arbete utförs, finns det ett vittne som lägger märke till den anda med vilken detta blir gjort och ger akt på den trohet och osjälviskhet som visas.

Om jag felat i min framställning av ljuset, i vilket Gud betraktar Sina institutioner – som de centra, genom vilka Han verkar på ett bestämt sätt – måtte Han då porträttera dem i era sinnen genom Sin Helige Ande, så att ni förstår skillnaden mellan det vardagliga och helgat tjänande.

Både församlingsmedlemmarna och de anställda vid bokförlaget borde förnimma, att som Guds (193) medarbetare har de en roll att spela, för att vakta Hans institution. De bör vara trogna väktare över dess intressen i alla sammanhang, och söka att värna den, inte bara från förlust och undergång, utan från allt, som skulle kunna förvärldsliga eller besmitta. Dess goda rykte får aldrig fläckas genom någon av deras handlingar, nej, inte ens genom uttalat klander eller fördömande. Guds institutioner bör av dem betraktas som ett heligt förtroende, vilket skall vakas över lika intensivt som arken bevakades av forntidens Israel.

När de anställda vid bokförlaget lärs att tänka på detta stora center så som knutet till Gud och stående under Hans överinseende; när de inser att det är en kanal, genom vilken ljus från himmelen skall förmedlas till världen, kommer de att se på det med stor aktning och vördnad. De kommer att uppamma sina ädlaste tankar och sundaste känslor, så att de i sitt arbete måtte få samverka med de himmelska varelserna. När arbetarna förstår sig vara i änglars närvaro, vars ögon är för rena för att se på orättfärdighet, kommer en tung hämsko att läggas på tankar, ord och handlingar. De kommer att erhålla moralisk kraft; ty Herren säger: ”Jag skall ära dem som ärar mig”. 1 Sam. 2:30. Varje arbetare kommer att vinna en dyrbar erfarenhet och äga en tro och kraft, som kommer att bestå provet under alla omständigheter. Alla kommer att kunna säga: ”HERREN är verkligen på denna plats”. [1 Mos. 28:16.]

Avhängighet av Gud

(194) Den första lärdom, som skall bibringas arbetarna vid våra institutioner, är den att de skall vara avhängiga Gud. Innan de förmår att uppnå framgång inom något område, måste de, var och en personligen, godta sanningen hos Kristi ord: ”utan mig kan ni ingenting göra.” [Joh. 15:5.]

Rättfärdigheten har sin rot i gudaktighet. Ingen människa är längre rättfärdig, om hon inte hyser tro på Gud och upprätthåller en levande förbindelse med Honom. Liksom en blomma ute på marken har roten i myllan; liksom den måste ha luft, dagg, regnskurar och solsken, måste vi från Gud ha det, som underhåller livet i själen. Det är bara genom att bli delaktiga av Hans natur, som vi tar emot kraft till att lyda Hans bud. Ingen person, hög eller låg, erfaren eller oerfaren, kan inför sina medmänniskor stadigt vidmakthålla ett rent, kraftfullt liv, med mindre hans eller

hennes liv är dolt med Kristus i Gud. Ju mera aktiva människor är, desto närmare bör deras hjärtan stå Guds hjärta.

Herren har gett anvisning om, att de anställda vid förlagshuset skall utbildas i religiösa angelägenheter. Detta verk är oändligt mycket viktigare, än överskott och vinst. Arbetarnas andliga hälsa skall tänkas på först. Ta tid till bön varje morgon före arbetets början. Se inte detta som tidsspillan; dessa stunder kommer att ha evig betydelse. Härigenom kommer framgång och andlig seger att säkras. Maskineriet kommer att gensvara på beröringen från Mästarens hand. Guds välsignelse är sannerligen värd att bedjas om, och arbetet går inte att utföra rätt, med mindre inledningen är korrekt. Händerna på varje anställd måste stärkas, hans hjärta måste renas, innan Herren kan använda honom verkningsfullt.

(195) Om vi tänkt oss att leva ett verkligt kristet liv, måste samvetet hållas friskt genom ständigt samband med Guds ord. Alla de dyrbarheter, som Gud till omätbar kostnad säkrat åt oss, är av ingen nytta; de förmår icke att stärka oss och åvägabringa tillväxt i anden, såvida inte vi tillägnar oss dem. Vi måste äta Guds ord – inlemma det i vår organism.

Låt små grupper samlas på aftonen, vid middagen, eller i arla morgonvåken för att studera Bibeln. Låt dem ha en bönestund, för att bli styrkta, upplysta och helgade av den Helige Ande. Detta önskar Kristus få gjort i hjärtat på varje arbetare. Om ni själva öppnar dörren för att ta emot den, kommer ni att få en stor välsignelse. Änglar från Gud kommer att vistas i er samlade grupp. Ni kommer att äta löven från livets träd. Vilka vittnesbörd kommer ni inte att kunna avlägga om det kärleksfulla umgänget med arbetskamraterna under dessa värdefulla stunder, när ni söker Guds välsignelse! Låt var och en förtälja om sin erfarenhet med enkla ord. Det här kommer att skänka större tröst och fröjd åt själen, än alla de ljuvliga musikinstrument, som skulle kunna tas med till kyrkorna. Kristus kommer att träda in i era hjärtan. Det är endast på så vis ni kommer att kunna behålla er redbarhet.

Många tycks se det som ett slöseri med tid, att hänge sig åt att söka Herren. Men när Han kommer med Sin Ande, för att samarbeta med människors ansträngningar, och män och kvinnor samverkar med Honom, märks en tydlig skillnad i arbete och utfall. Varje hjärta, som tagit emot de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol, kommer att uppenbara Guds Andes verkande i röst, sinne och karaktär. Maskineriet kommer att röra sig, som om det oljats och letts av en mästars hand. Mindre gnissel kommer att uppstå, när arbetaren med sin ande tar emot oljan från de (196) två olivgrenarna. De heliga inflytandena kommer att ingjutas i andra i form av vänlighet, ömsinhet, kärlek och uppmuntran.

Genom gudfruktiga evangelister bör ivriga ansträngningar göras å lärningarnas vägnar, så att de blir omvända. De bör läras sanningen. De bör uppmuntras till, att dagligen studera Bibeln och bör ha en lärare, som läser och studerar med dem.

Den växande kunskapen om Kristus, som vinnas genom att studera Skrifterna, under den Helige Andes lärarskap, gör det möjligt för mottagaren att skilja mellan rätt och fel i livets alla skeden. Om de, som har med våra förlag att göra, vinner detta vetande och blir rotfästade och grundade i sanningen, kommer de att hålla sig till Herrens väg, samt att utföra rättfärdighet och dom.

De, som handhar heliga ting vid förlagsinstitutionerna och inom övriga grenar av Guds verk, skall bruka sina mentala och moraliska krafter till det yttersta. De skall fortgående studera, fast inte människors vilja, utan Guds vilja. Hans nåd måste synas i allt det de gör.

Vi skall inte vara ”tröga när det gäller nit [utan], var brinnande i anden, tjäna Herren.” Rom. 12:11. Vi skall arbeta handlingskraftigt; men ett annat element skall blandas med denna kraft – levande iver för Guds tjänst. I vårt dagliga arbete skall vi visa hängivenhet, fromhet, gudaktighet. I fall ni utför era arbetsuppgifter detta förutan, begår ni tidernas allvarligaste misstag; ni rånar Gud, samtidigt som ni bekänner er till att tjäna Honom.

Samarbete

(197) När institutioner upprättas på nya platser blir det ofta nödvändigt att lägga ansvar på sådana personer som inte känner till arbetet i detalj. Dessa kommer då att få arbeta under högst ogynnsamma förhållanden, och om inte de och deras medarbetare har ett osjälviskt intresse för Herrens institution kommer svårigheter och problem att uppstå, som hindrar institutionens tillväxt.

Många menar att den del av arbetet som de har ansvar för, bara tillhör dem och att ingen annan bör ha något att säga till om beträffande den. Men just dessa personer kan vara helt okunniga om de bästa metoderna för att utföra arbetet, men om ändå någon vågar sig på att ge dem råd känner de sig sårade och blir ändå mer benägna att följa sitt eget självrådiga omdöme. Å andra sidan finns det arbetare som inte är villiga att hjälpa till eller att undervisa sina medarbetare. Andra som är oerfarna, vill inte att andra skall få reda på deras bristande insikter. De gör fel på bekostnad av en mängd tid och material därför att de är för stolta för att söka råd.

Det är inte svårt att finna orsaken till dessa besvärligheter. Arbetarna har varit självständiga trådar då de i stället skulle betrakta sig som trådar som måste vävas samman för att göra sitt till så att mönstret växer fram. Sådana saker blir till sorg för den Helige Ande. Gud vill att vi skall lära av varandra. En icke helgad självständighet försätter oss i ett läge där Gud inte kan samarbeta med oss. Med sådana förhållanden är Satan verkligt tillfreds.

Det bör inte finnas någon hemlighetsfullhet, ingen fruktan för att andra skall få del av den kunskap som tillhör oss. En sådan anda kan ge upphov till ständiga misstankar och

motstånd. Ona misstankar och inbillning får näring och broderskärleken dör ut.

(198) Varje gren av Guds verk är förenad med en annan gren. Det får inte förekomma någon självständighet i en institution som Gud leder. Han är all ledarförmågas och all yrkesskicklighets Herre. Alla korrekta arbetsmetoder har sin upprinnelse hos Honom. Gud är den som meddelar kunskap om detta och ingen bör se på denna kunskap som enskild egendom.

Varje arbetare bör ha intresse av varje gren av verksamheten. Om Gud har gett någon framsyn, begåvning och kunskap som kan bli till hjälp i något avseende, bör han förmedla till andra det som han själv har tagit emot.

All den skicklighet som man genom osjälviskt intresse kan knyta till institutionen bör sättas in för att ge institutionen framgång och göra den till ett levande, effektivt redskap för Gud. Våra bokförlag behöver just sådana gudhängivna arbetare som äger begåvning och inflytande.

Var och en kommer att bli prövad, för att det skall visa sig om han arbetar för att hjälpa fram Herrens institution eller för att tjäna sina egna intressen. De som är omvända kommer dagligen att ge bevis för att de inte för personliga fördelar söker att nyttja de förmåner och den kunskap som de har vunnit. De inser att en gudomlig försyn har gett dem dessa förutsättningar för att de som Herrens redskap skall kunna tjäna Hans sak genom att utföra ett väl gjort arbete.

Ingen bör arbeta av ärelystnad eller fika efter att bli den främste. En trogen arbetare kommer att göra sitt bästa, därför att han på det sättet kan förhålliga Gud. Han kommer att söka att använda alla sina gåvor. Han kommer att utföra sina plikter som inför Gud. Hans enda önskan kommer att vara att Kristus skall bli ärad och bli föremål för en fullkomlig tjänst. Arbetarna bör inrikta all sin energi på att i sin möda befrämja Herrens verk. När de gör detta vinner de själva styrka och effektivitet.

Självkontroll och solidaritet

(199) Vi har ingen rätt att överanstränga varken de andliga eller de kroppsliga krafterna, så att vi lätt blir upphetsade och kommer att uttala oss på ett sätt som vanhedrar Gud. Herren vill att vi alltid skall vara lugna och alltid handla så som Han skulle ha handlat under liknande förhållanden.

Den som har en betrodd ställning måste fatta beslut som kan få synnerligen viktiga följder. Han måste ofta tänka snabbt och detta kan bara den göra effektivt som lever återhållsamt. Minnet stärks under en korrekt behandling av de fysiska och andliga krafterna. Om påfrestningen inte blir för stor får sinnet ny kraft för varje påfrestning.

Ingen, utom en helhjärtad kristen, kan vara en verklig gentleman. Om man underlåter att rätta sig efter det som Gud väntar av oss i varje enskild angelägenhet betyder det säkert nederlag och förlust för den som handlar felaktigt. När man underlåter att följa Herrens vägar, berövar man sin Skapare den tjänst som tillkommer Honom. Detta har återverkan på oss själva. Vi går miste om den nåd, kraft och karaktärsstyrka som var och en har förmånen att kunna ta emot, när han överlämnar allt åt Gud. Om han lever skild från Kristus är han utsatt för frestelse. Han gör misstag i sitt arbete för Mästaren. När han inte troget håller fast vid principerna när det gäller de små tingen, försummar han att göra Guds vilja också i de större. Han lever efter de principer han själv har vant sig vid.

Gud kan inte upprätthålla förbindelsen med sådana människor som lever för att behaga sig själva och att ställa sig själva i första rummet. De som gör så kommer i det långa loppet att bli de sista av alla. Den synd som är (200) i det allra närmaste hopplös och obotlig, är stolthet över den egna uppfattningen, självgodhet. Den står hindrande för all tillväxt. När en människa har karaktärsfel och ändå inte inser detta, när hon är så genomträngd av självgodhet att hon inte kan se sina fel, hur skall hon då kunna bli renad? ”Det är icke de friska, som behöva läkare, utan de sjuka.” (Matt. 9:12.) Hur kan en människa förbättra sig själv när hon anser att hennes vägar är fullkomliga?

När någon som menar sig vara vägledad och undervisad av Gud lämnar vägen på grund av självtillit kommer många att följa hans exempel. Hans felsteg kan leda till att tusentals förs på villospar.

Tänk igenom liknelsen om fikonsträdet: ”Han framställde denna liknelse: En man hade ett fikonsträd planterat i sin vingård; och han kom och sökte frukt därpå, men fann ingen. Då sade han till vingårdsmannen: ’Se, nu i tre år har jag kommit och sökt frukt på detta fikonsträd utan att finna någon. Hugg bort det. Varför skall det därjämte få utsuga jorden?’ Men vingårdsmannen svarade och sade till honom: ’Herre, låt det stå kvar också detta år, för att jag under tiden må gräva omkring det och göda det; kanhända skall det så till nästa år bära frukt. Varom icke, så må du då hugga bort det.’” (Luk. 13:6-9.)

”Om icke.” I dessa ord finns en lärdom för alla som har samband med Guds verk. Det träd som inte bar frukt fick en provtid. På samma sätt har Gud tålmod med Sitt folk. Men om den som har stora företräden och som har höga och heliga förtroendeuppdrag men inte bär frukt, säger Han: ”Hugg bort det! Varför skall det därjämte få utsuga jorden?”

De som är knutna till Herrens särskilda verksamhetsområden måste tänka på att Han väntar Sig frukt från Sin vingård. Det utbyte Han väntar skall stå i proportion (201) till de välsignelser som har getts. Himmelens änglar har besökt och utfört tjänst på varje plats där Guds institutioner har upprättats. Otrohet vid dessa institutioner är en större synd än den skulle vara på någon annan plats, eftersom den har större inflytande än den skulle ha på andra platser. Bristande trohet, orättfärdighet, oärlighet

och att man ser genom fingrarna med sådant som inte är korrekt, förmörkar det ljus som Gud har avsett skall skina från Hans redskap.

Världen iakttar, redo att med skärpa och kraft kritisera ditt tal, ditt uppförande och dina arbetsuppgifter. Var och en som utför något i Guds verk blir iakttagen och vägd på den mänskliga insiktens vågskål. Alla som du kommer i beröring med tar ständigt emot intryck som antingen är fördelaktiga eller ofördelaktiga för Bibelns kristendom.

Världen iakttar för att se vad slags frukt de bekännande kristna bär. Den har rätt att vänta sig självupppoffring och självförsakelse av den som utger sig för att tro på en upphöjd sanning.

Det har funnits och kommer alltjämt att finnas sådana bland våra arbetare som inte känner något behov av Jesus för varje steg. De anser att de inte kan ta tid till att bedja och vara med vid gudstjänsterna. De har så mycket att göra att de inte får tid att bevara sina egna själar i Guds kärlek. När så blir fallet är Satan närvarande för att ingjuta färfärliga idéer.

(202) Arbetare som inte är flitiga och trogna, gör oberäknelig skada. De är ett dåligt föredöme för andra. Vid varje institution finns det några som utför en helhjärtad, glad tjänst. Men kommer inte det dåliga föredömet att påverka också dessa? Skall institutionen lämnas utan några uppriktiga exempel på kristen trohet? När människor som menar sig vara Kristi representanter avslöjar att de inte är omvända, att deras karaktärer är bristfälliga och att de är själviska och orena, skulle de skiljas från arbetet.

Våra arbetare behöver inse heligheten i det förtroendeuppdrag som Herren har hedrat dem med. Impulsiva motiv och nyckfulla handlingar måste förhindras. De som inte kan skilja mellan det helgade och det alldagliga är inte pålitliga förvaltare av höga ansvarsuppdrag. När de blir frestade kommer de att svika sitt förtroende. De som inte har lärt sig att uppskatta de förmåner och tillfällen som sambandet med Guds verk innebär, kommer inte att bestå när fienden kommer med sina snärjande frestelser. De låter sig vilseledas av egoistiska, äregiriga planer. När ljuset framhålls för dem och de alltjämt inte kan skilja mellan rätt och orätt kommer arbetets karaktär att bli renare och mer upphöjd, ju förr de avlägsnas från institutionen.

Ingen bör fortsätta vid någon av Herrens institutioner om den i en krissituation visar brist på förståelse av att Guds hjälpmedel är heliga. Om arbetarna inte har någon smak för sanningen, om deras anslutning till institutionen inte gör dem bättre och inte tillför dem någon kärlek till sanningen, låt dem då bli skilda från verksamheten, efter det att de har prövats tillräckligt länge. Deras otro och brist på äkta kristendom påverkar andra. Ona änglar kommer att arbeta genom dem för att vilseleda lärlingar och nyanställda. Som lärlingar bör ni ta in lovande unga

människor som älskar Gud. Men om ni sammanför dem med sådana som inte har kärlek till Gud är de ständigt utsatta för fara på grund av det icke kristna inflytandet. De halvhjärtade och världsliga, de som har benägenhet för skvaller och som hakar sig fast vid andras fel medan de är likgiltiga för sina egna, skulle skiljas från arbetet.

Faran av olämplig läsning

(203) När jag ser de faror som hotar de unga på grund av olämplig läsning kan jag inte underlåta att ytterligare framhålla de varningar som har getts mig angående detta allvarliga onda.

Den skada som våra arbetare blir utsatta för när de kommer i beröring med material av diskutabel karaktär har man alltför litet insett. Deras uppmärksamhet fångas och deras intresse väcks av innehållet i det som de läser. Enstaka uttryck sätter sig fast i minnet. Tankar väcks. Nästan omedvetet påverkas läsaren av författarens anda och sinne, och läsarens karaktär präglas av det onda. Det finns några som bara har ringa tro och små förutsättningar till självkontroll. Det är svårt för dessa att utestänga de tankar som litteraturen väcker.

Några hade redan vant sig vid att läsa romaner innan de tog emot sanningen. Då de anslöt sig till församlingen ansträngde de sig för att övervinna denna vana. Att sätta läsning av sådan art i deras händer som den de har avstått ifrån, är som att erbjuda alkoholisten brännvin. De ger efter för den frestelse som de ständigt utsätts för, och mister snart smaken för god läsning. De har inte något intresse av att läsa Bibeln. Deras moraliska kraft sviktar. Synden förefaller dem bli mindre och mindre frånstötande. Detta visar sig i en ständigt ökande brist på trohet och en växande ovilja mot livets praktiska plikter. Efterhand som sinnet kommet på avvägar blir det mer och mer benäget att kasta sig över vilken som helst läsning av stimulerande art. På det sättet öppnas vägen för Satan så att han kan leda själen helt in under sitt inflytande.

Verk som inte är direkt vilseledande och ödeläggande bör man ändå undvika, eftersom de för med sig en motvilja att läsa Bibeln. Den är vår sanna andliga näring. Alla bör (204) undertrycka lusten att läsa sådant som inte är mat för sinnet. Man kan omöjligt utföra Guds arbete med klar förståelse, när sinnet är fångat av detta slags läsning. De som arbetar för Gud bör varken använda tid eller pengar till värdelös läsning. Vad har halmen att göra med vetet?

Läsningen och den kristna erfarenheten

Vi har inte någon tid att ägna åt meningslös förströelse eller med att tillfredsställa egoistiska benägenheter. Det är på tiden att vi låter tankarna syssla med allvarliga ting. Vi kan inte sysselsätta våra tankar med vår Frälsares självförnekande, självuppoftande liv samtidigt som vi finner tillfredsställelse i skämt och gyckel och meningslöst tidsfördriv. Ni står i stort behov av en praktisk erfarenhet i det kristna livet, ni behöver öva sinnet till Guds gärning.

Den kristna erfarenheten bestäms i hög grad av det slags böcker som ni läser på lediga stunder. Om ni älskar Bibeln och studerar den, när helst ni har tillfälle till det, så att ni kan tillägna er dess rika skatter, kan ni vara övertygade om att Jesus drar er till Sig.

”Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga ’vishetslära’, i det att han åberopar faderneärvda människomeningar och håller sig till världens ’makter’ och icke till Kristus. Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen, och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten.” (Kol. 2:8-10.)

Vi kan inte vara helt fyllda av Kristus och samtidigt vara beredda att ta emot det som kommer från de s.k. stora männen på jorden och sätta deras visdom före visdomen från den störste Lärare som världen någonsin har känt. När vi söker kunskap från sådana källor, framställer Bibeln det som att söka dryck ur usla brunnar som inte håller vatten.

(205) Låt Guds sanning vara föremål för begrundan och meditation. Läs Bibeln och betrakta den som Guds röst som talar direkt till dig. Då skall du finna inspiration och gudomlig visdom.

När man samlar ihop för många böcker för att studera dem, medför detta alltför ofta en mängd kunskap som bildar en barriär mellan Gud och människan. Detta försvagar sinnet så att vi inte längre kan tillgodogöra oss det som vi redan läst. Sinnet blir överbelastat. Visdom behövs så att vi kan välja rätt mellan dessa många auktoriteter och Livets Ord, så att vi kan ”äta Guds Sons kött och dricka hans blod”.

Mina bröder, lämna strömmarna i låglandet och kom upp till de rena vattnen på Libanon. Ni kan aldrig vandra i Guds ljus så länge ni fyller sinnet med en massa material som ni inte kan smälta. Det är på tiden att vi bestämmer oss för att ta emot hjälp från himmelen och tillåta sinnet att ta emot intryck från Guds ord. Låt oss stänga dörren för alltför mycken läsning. Låt oss bedja mer och låt oss äta Livets Ord. Om inte ett djupare nådens verk utförs i sinne och hjärta kommer vi aldrig att kunna se Guds ansikte.

Undvik skuldsättning

(206) Gud vill inte, att Hans verk ständigt skall försvåras genom skuldsättning. När det syns önskvärt att öka antalet byggnader eller andra hjälpmedel vid en institution, akta er då för att överskrida er budget. Hellre avvakta med förbättringarna, tills Försynen gör dem möjliga, utan att nödgas att ta stora lån och betala ränta.

Förlagshuset har av vårt folk omvandlats till rena bankinrättningarna och har härigenom gjort det möjligt, att tillhandahålla medel för att stötta verksamhetsgrenar på olika fält och har bidragit till att hålla andra satsningar levande. Det är väl och gott. Härvidlag har inte för mycket gjorts. Herren ser det hela. Men utifrån det ljus Han har gett mig, bör varje ansträngning göras för att undvika skuldsättning.

Förlagsverksamheten inleddes genom självförnekelse och bör bedrivas enligt regler för sträng hushållning. Finanserna går att hantera, om de anställda går med på sänkta löner i ett krisläge. Det var den princip, som skulle införas vid våra institutioner. Det avslöjade Herren för mig. När det är ont om pengar, bör vi vara villiga att dra in på staten.

Låt publikationerna värderas rätt, och låt sedan alla vid våra bokförlag studera, hur de skall hushålla på varje tänkbart sätt, även om betänklighets olägenhet uppkommer härigenom. Se upp för de små utgifterna. Stoppa varje läcka. Det är de små förlusterna, som blir kännbara till sist. Samla upp smulorna; låt ingenting gå förlorat. Slösa inte bort värdefull tid på tomprat; bortslösade minuter minskar produktiviteten under resten av samma timme. Att i tro arbeta uthålligt och ivrigt, kröns alltid med framgång.

Somliga anser det vara under deras värdighet, att bry sig om småsaker. De tycker, att detta är tecken på inskränkthet och (207) småaktighet. Men små läckor har förorsakat många förlisningar. Ingenting, som kan vara av värde, bör slösas bort. Bristfällig hushållning kommer förvisso att försätta våra inrättningar i skuld. Fastän mycket pengar må flyta in, kommer de att gå förlorade genom vardagsslöseriet vid varje verksamhetsgren. Hushållning är inte lika med snålhet.

Varje man och kvinna anställd på förlaget bör vara en trofast väktare, som ser till att ingenting går till spillo. Alla bör akta sig för inbillade behov, som nödvändiggör pengautlägg. En del lever bättre på fyrahundra dollar om år, än andra på åttahundra dollar. Exakt så förhåller det sig med våra institutioner; somliga personer lyckas förestå dem med mycket mindre kapital, än andra. Gud önskar, att alla arbetare skall hushålla med medlen, och i synnerhet vara ärliga med räkenskaper.

Varje arbetare vid våra institutioner bör få en skälig lön. Om de anställda erhåller rimlig ersättning för sitt arbete, har de tillfredsställelsen att skänka gåvor till saken. Det är inte riktigt, att somliga skall få en stor lön, medan andra – som troget utför ett betydelsefullt arbete – erhåller en väldigt liten lön.

Likväl förekommer det fall, där skillnad måste göras. Det finns personer knutna till förlagshuset, som bär ett tungt ansvar och vars arbete är av stort värde för saken. I många andra ställningar skulle de ha betydligt mindre ansvar och, ekonomiskt talat, få mycket större utbyte. Alla kan se det orättvisa i, att inte avlöna sådana personer bättre, än mekaniskt ansvariga.

Om en kvinna tillsätts av Herren för att utföra ett bestämt verk, skall hennes arbete lönas enligt sitt värde. Somliga må anse det vara en klok taktik, att låta personer ägna sin tid och sitt arbete åt verket utan ersättning. Men Gud godkänner icke dylika arrangemang. (208) När självförsakelse är av nöden på grund av en brist på medel, skall inte bördan vila helt och hållet på några få. Låt alla förena sig i uppoffringen.

Herren vill, att de som är anförtrödda med Hans tillhörigheter, skall visa vänlighet och frikostighet, inte

knuslighet. De bör inte söka, att pressa det sista öret ur sina affärssuppgörelser. Gud betraktar sådant tillvägagående med förakt.

Anställda bör få ersättning i enlighet med de timmar, som de ärligen arbetar. Den, som är verksam på heltid, skall lönas enligt den tiden. Om någon lägger ned sinne, själ och kraft på att axla sina bördor, skall han också avlönas därefter.

Ingen bör beviljas en omåttlig lön, även om han så [ord borttaget] äger särskilda förmågor och är synnerligen lämpad. Arbetet, som görs för Gud och Hans sak, skall inte göras för pengarnas skull. De anställda vid förlagshuset har inte mer ansträngande arbete, inte större utgifter, inte mer betungande ansvar, än de anställda inom andra verksamheter. Deras arbete är inte mer slitsamt, än den trogne förkunnarens. Tvärtom brukar predikanter göra större uppoffringar, än de anställda vid våra institutioner. Predikanter far dit de skickas; de är alltid insatsberedda, klara att ge sig iväg när som helst, för att avhjälpa varje slags nödläge. I hög grad måste de vara skilda från sina familjer. Som regel har de anställda vid bokförlagen alltid ett och samma hem och får bo med sina familjer. Detta innebär en stor besparing och bör tas hänsyn till, när pastorers och förlagsanställdas löner skall bestämmas.

(209) De, som verkar helhjärtat i Herrens vingård, ja, arbetar till det yttersta av sin förmåga, är inte de, som sätter störst värde på sina tjänster. I stället för att bli uppblåsta av stolhet och självbetydelse samt exakt räkna ut lönen för varje timmes slit, jämför de sina mödor med Frälsarens verksamhet och menar sig vara ovärdiga tjänare.

Bröder, räkna inte ut, hur föga ni behöver göra för att nå ned till den lägsta nivån; utan vakna upp och få ett grepp om Kristi storhet, så att ni kan utträta mycket för Honom.

Herren vill ha män, som skönjer arbetets storhet och som förstår principerna, som flätats in i det från början. Han vill ej, att en tingens världsliga ordning skall låtas forma verket på helt annat sätt, än det Han förelagt Sitt folk. Arbetet måste bära sin Upphovsmans stämpel.

I och med Kristi offer för den fallna människan har nåd och sanning mötts, rättfärdighet och frid har kysst varandra. [Se Ps. 85:11.] När dessa utmärkande drag skiljs från även det mest storartade och synbarligen mest vällyckade verk, är detta värdelöst.

Gud har inte valt ut några få, som skall ha Hans favörer, och lämnat andra i sticket. Han upphöjer inte en och stöter ned samt förtrycker en annan. Alla, som verkligen är omvända, uppvisar samma anda. De behandlar nästan som de skulle behandla Kristus. Ingen struntar i den andres rättigheter.

Guds tjänare bör hysa sådan aktning för det heliga verk de håller på med, att de inte för in i det minsta antydning till själviskhet.

Tro och frimodighet

(210) Herren gav Mose i uppdrag att berätta för Israels folk om hur Han hade hjälpt dem då de befriades från Egypten och hur Han hade bevarat dem på ett underbart sätt i öknen. Han skulle påminna dem om deras otro och deras klagan, då de blev prövade och om Herrens stora barmhärtighet och nåd som aldrig hade svikit dem. Detta skulle öka deras tro och stimulera deras frimodighet. Då de insågo sin egen synd och svaghet skulle de också inse att Gud var deras rättfärdighet och styrka. Det är av lika stor betydelse att Guds folk i denna tid kommer ihåg hur och var de har blivit prövade och hur deras tro har sviktat, var de har ställt Hans verk i fara genom sin otro och också sin självgodhet. Guds barmhärtighet, Hans uppehållande försyn, Hans oförglömliga befrielse skall vi påminna oss steg för steg. När Guds folk på detta sätt återupplivar minnet av det förgångna skall de se att Herren ständigt upprepar Sina handlingar. De bör förstå de varningar som har getts och se till att de inte upprepar sina misstag. Genom att ge avkall på all självgodhet skall de lita på att Han skall rädda dem från att vanära Hans namn på nytt. Genom varje seger som Satan vinner, utsätts människor för fara. Några blir ett byte för hans frestelser och kommer aldrig på fötter igen. De som har begått felsteg bör därför vandra varsamt och vid varje steg bedja: "Mina steg hålla sig stadigt på dina vägar, mina fötter vackla icke." (Ps. 17:5.)

Herren sänder prövningar för att visa vilka som vill stå trofasta under frestelsen. Han låter alla utsättas för prövande omständigheter för att se om de vill lita på en kraft som är utanför och över dem själva. Vi har alla karaktärsdrag som vi inte har upptäckt, men som måste (211) komma fram i ljuset för att bli prövade. Gud tillåter de självgoda att bli hårt frestade för att de skall förstå sin hjälplöshet.

När prövningar möter oss, när vi inte kan se större framgång framför oss utan bara påfrestningar som gör det nödvändigt för alla att offra, hur skall vi då kunna bemöta Satans ingivelser att vi går en väldigt hård tid till mötes? Om vi lyssnar till hans antydningar kommer vi att visa bristande tro på Gud. Vid sådana tillfällen skulle vi minnas att Gud alltid har haft omsorg om Sitt folk och Sitt verk. Vi skulle betrakta det verk som Han har utfört och de reformer Han har åstadkommit. Vi skulle samla alla bevis på himmelens välsignelser, alla tecken på det som är gott och säga: "Herre, vi tror på Dig, på Dina tjänare och på Ditt verk. Vi vill förtrösta på Dig. Bokförlaget är Din egen institution och vi skall inte svika eller bli missmodiga. Du har hedrat oss genom att knyta oss till Ditt centrum. Vi vill följa Herrens vägar och handla rätt och rättfärdigt. Vi skall göra vår del genom att vara trogna i Guds verk."

Om vi saknar tro i det läge vi befinner oss när svårigheterna uppstår kommer vi också att sakna tro vid vilket som helst annat tillfälle.

Vårt största behov är tro på Gud. När vi ser på den mörka sidan mister vi greppet om Herren, Israels Gud. När hjärtat öppnas för fruktan och farhågor, kommer vantro att stänga vägen för framgång. Låt oss aldrig tro att Gud har övergett Sitt verk.

Vi måste tala mindre om otro, syssla mindre med fantasier om att det ena eller det andra står i vår väg. Gå framåt i tro. Överlåt åt Herren att bereda vägen för Sitt verk. Då skall ni finna vila i Kristus. Om ni stimulerar (212) tron och ställer er i ett rätt förhållande till Gud och genom allvarlig bön stärker er till att göra er plikt, kommer den Helige Ande att använda er. De många problem som är så gåtfulla kommer ni själva att kunna lösa om ni bara ständigt litar på Gud. Ni behöver inte vara smärtsamt osäkra, eftersom ni lever under den Helige Andes ledning. Ni kan vandra och arbeta med tillförsikt.

Vi måste ha mindre tro på vad vi kan göra och mera tro på vad Herren kan göra för oss, om vi har rena händer och rena hjärtan. Ni är inte sysselsatta i ert eget verk, ni utför Guds verk.

Vi behöver mer kärlek, mer öppenhet, mindre misstänksamhet eller onda tankar. Vi måste vara mindre benägna att klandra och anklaga. Det är detta som är så anstötligt för Gud. Hjärtat behöver bli uppmjukat och betvingat av kärlek. Det kraftlösa tillståndet bland vårt folk är en följd av att deras hjärtan inte står i ett rätt förhållande till Gud. Främlingskap för Honom är orsaken till de betryckande förhållandena vid våra institutioner.

Var inte bekymrade. När ni ser på det som är för ögonen och klagar när svårigheter och nedslående förhållanden uppstår, ger ni uttryck för en sjuk, försvagad tro. Genom ert tal och ert handlingssätt skall ni visa att er tro är oövervinnlig. Herren är rik på hjälpmedel. Världen tillhör Honom. Se upp till Honom som har ljus, kraft och möjligheter. Han skall välsigna var och en som försöker förmedla ljus och kärlek till andra.

Herren vill att vi alla skall förstå, att vår framgång är dold med Honom i Kristus och att den är beroende av vår ödmjukhet och vårt saktmod och vår odelade lydnad och hängivenhet. När vi har lärt av den store Mästaren att dö bort ifrån det egna jaget, att inte förlita oss på (213) andra människor, inte heller sätta "kött sig till arm" utan kalla på Honom, då skall Herren bli en hjälp för oss och vara oss nära i varje prövningens stund. Han kommer att leda oss i rättfärdighet. Han kommer att vara vår högra hand och ge oss råd. Han skall säga till oss: "Här är vägen, vandra på den!"

De bröder som står i ansvarsfulla positioner skall inge arbetarna tro och tillförsikt. Kasta ut nätet på högra sidan om båten, på trons sida. Så länge nådens tid varar skall ni visa vad en helgad, levande församling kan utföra.

Vi förstår inte helt den stora strid som pågår mellan osynliga makter, kampen mellan lydiga och olydiga änglar. Goda och onda änglar kämpar om varje enskild människa. Detta är inte någon inbillad kamp. Det är inte överkliga strider vi är invecklade i. Vi kommer att möta de mäktigaste motståndare och det ankommer på oss att avgöra vem som skall segra. Vi skall finna vår styrka där lärjungarna fordom fann sin. ”Alla dessa höllo endräktigt ut i bön.” ”Då kom plötsligt från himmelen ett dån, såsom om en våldsamt storm hade farit fram; och det uppfyllde hela huset, där de sutto.” ”Och de blevo alla uppfyllda av helig ande.” (Apg. 1:14; 2:2, 4.)

Det finns ingen ursäkt för att svikta eller bli modfälld, eftersom alla löften om himmelsk nåd gäller dem som hungrar och törstar efter rättfärdighet. Det starka begär som framställs som hunger och törst är en pant på att den gåva de begär kommer att skänkas dem.

Så snart vi inser vår oförmåga att göra Guds gärning och vi är villiga att låta oss ledas av Hans visdom kan Herren samarbeta med oss. Om vi tömmer själen på all själviskhet kommer Han att ge oss allt vi behöver.

(214) Öppna ditt sinne för, och överlåt din vilja åt, den Helige Ande. Han kommer inte att arbeta genom någon annan människas sinne och samvete för att nå fram till dig. Under allvarlig bön om visdom skall du studera Guds ord. Ta råd av människor med helgat förnuft som är helt överlämnade åt Gud.

Se upp till Jesus i enkelhet och tro. Fäst din blick på Jesus, till dess att ditt sinne överväldigas av det överflödande ljuset. Vi tror inte ens till hälften, vi beder inte ens till hälften. ”Bedjen, och eder skall varda givet.” (Luk. 11:9.) Bed i tro och stärk varandra. Bed såsom ni aldrig tidigare har bett att Herren skall lägga Sin hand på er så att ni skall kunna fatta längden och bredden och djupet och höjden och så lära känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap så att ni blir helt uppfyllda av all Guds fullhet.

Att bli kallad till att uthärda prövningar visar att Herren Jesus ser något i oss som är mycket dyrbart och som Han vill utveckla. Om Han i oss inte såge någonting som Han kunde förhärliga Sitt namn med, skulle Han inte ödsla tiden på att rena oss. Vi bryr oss inte särskilt mycket om att beskära och vårda tistlar. Kristus kastar inte värdelös sten i Sin smältugn. Det är värdefull malm som Han prövar.

Smeden lägger järnet och stålet i elden för att få veta av vad kvalitet det är. Herren tillåter att Hans utvalda kommer in i svårigheternas smältugn för att Han skall få se vad

slags sinnelag de har och om Han kan forma och fostra dem för Sitt verk.

Självuppoftning

(215) Lagarna för Kristi rike är så enkla, och samtidigt så fullständiga, att mänskogjorda tillägg skapar förvirring. Och ju enklare våra planer för arbetet i Guds tjänst, desto mera kommer vi att åstadkomma. Att tillgripa världens taktik för Guds verk, är att inbjuda katastrof och förlust. Enkelhet och ödmjukhet måste utmärka varje verkningsfull ansträngning, för att bygga Hans rike.

För att evangeliet skall nå ut till alla länder, folkslag, tungomål och folk, krävs ständig självuppoftning. De, som innehar förtroendeställningar, skall i alla sammanhang agera som trogna förvaltare, och samvetsgrant vaka över de medel, som har skapats av folket. Omsorg tarvas, för att förhindra alla onödiga utlägg. När vi uppför byggnader och ordnar med hjälpmedel för arbetet, bör vi se till att vi inte det hela blir så komplicerat, att onödigt mycket pengar förbrukas; ty annars får vi inte råd med att bekosta verksamhetens utvidgning på andra fält, i synnerhet utomlands. Medel skall inte tas från förrådshuset, för att grunda institutioner på inrikesfältet, med risk för att sanningens framrykning inom avlägsna områden hindras.

Guds pengar skall inte bara användas i er omedelbara närhet, utan även i fjärran liggande länder, på havets öar. Om Hans folk inte griper tag i detta arbete, kommer Gud förvisso att ta tillbaka den kraft, som inte används på ändamålsenligt sätt.

Många troende har nästan inte nog mycket mat på bordet, ändå för de, i sin svåra fattigdom, sina tionden och offer till Herrens förrådshus. Många, som vet vad det vill säga att säkra Guds sak under svåra och prövande omständigheter, har satsat medel i förlagshuset. (216) De har villigt uthärdat umbäranden och försakelser, samt har vakat och bett för framgång åt verksamheten. Deras gåvor och uppoftningar uttrycker deras hjärtans innerliga tacksamhet mot Honom, som har kallat ut dem ur mörkret och in i Sitt underbara ljus. Deras böner och allmosor betraktas som ett minnesmärke av Gud. Ingen mera våldoftande rökelse kan stiga upp till himmelen.

Men Guds verk i Sin fulla omfattning är ett och detsamma, och samma grundregler bör styra alla dess grenar. Det måste bära missionsmödorns stämpel. Varje avdelning inom saken hör ihop med alla delar på evangeliets fält, och den förhärskande andan inom en avdelning kommer att märkas på hela fältet. I fall vissa arbetare erhåller höga löner, finns det andra, inom andra delar av verksamheten, som också kommer att kräva höga löner, och då kommer självuppoftningens anda att avta. Andra institutioner kommer att få smittan, och då tar Herren bort Sina favörer från dem; Han kan nämligen aldrig bifalla själviskhet. Alltså omintetgör vårt ettriga arbete. Det är omöjligt att bedrivas, utom genom ständiga

upppoffringar. Från alla håll kommer rop på män och medel, för att föra verket framåt. Skall vi bli tvingade att säga: ”Ni måste vänta; vi har inga pengar i förrådshuset”?

Somliga av de erfarna och fromma män, som anförde i arbetet, som förnekade jaget och inte tvekade att göra upppoffringar för framgång, sover nu i graven. De var Guds utvalda kanaler, Hans ombud, genom vilka reglerna för andligt liv förmedlades till församlingen. Deras erfarenhet var av högsta värde. De gick varken att köpas eller säljas. Deras renhet och hängivenhet samt självupppoffring, deras levande anknytning till Gud, medförde välsignelser då verket (217) byggdes upp. Våra institutioner kännetecknades av självupppoffrandets anda.

På den tiden, då vi hade fattigdomen att kämpa emot, tyckte de som såg hur fantastiskt Gud agerade för Sin sak, att ingen större heder kunde visas dem, än att vara knutna till verkets intressen genom heliga länkar, som fäste dem vid Gud. Tänkte de lägga ifrån sig bördan och ingå en ekonomisk överenskommelse med Herren? Nej, nej. Skulle så varje opportunist överge sin post, tänkte de aldrig ge upp arbetet.

De troende, som tidigt under verksamheten gjorde upppoffringar för att bygga upp arbetet, behärskades av samma anda. De kände Guds krav: Alla knutna till Hans verk måste utan förbehåll helga kropp, själ och ande samt alla sina krafter och förmågor, för att göra arbetet till en framgång.

Men i vissa avseenden har det gått utför med verket. Medan det har ökat i omfattning och antal hjälpmedel, har det tynat bort vad beträffar fromhet.

Vi har en lärdom att dra av berättelsen om Salomo. Tidigt i livet såg denne kung i Israel väldigt lovande ut. Han valde Guds visdom, och världen förundrades över hans härliga välde. Han kunde ha gått från den ena klarheten till den andra, från den ena karaktärsstyrkan till den andra, ständigt närmande sig likhet med Guds sinnelag; men så tragiskt hans liv blev; han blev upphöjd till de högsta förtroendeposter, men han visade sig vara trolös. Han lät sig behärskas av självtillräcklighet, stolthet, självupphöjelse. Aptiten på politisk makt och självförhärligande kom honom att bygga allianser med hednafolk. Silvret från Tarsus och guldets från Ofir anskaffades till ett ohyggligt pris, ja, till priset av hans redbarhet, förrådandet av heliga förtroenden. Samröret med avgudadyrkare fördärvade hans tro; ett galet steg ledde till ett annat; de barriärer, som Gud (218) hade uppfört för att skydda Sitt folk, bröts ned; han skändade sig själv med månggifte; och till slut föll han för tillbedjan av falska gudar. En karaktär, som varit bestämd och ren samt upphöjd, blev svag och utmärktes av moralisk oduglighet.

Det fattades inte onda rådgivare, som styrde det en gång ädla, oberoende sinnet efter behag, eftersom han inte gjorde Gud till sin vägledare och rådgivare. Hans finkänslighet avtrubbades; den samvetsgranna omtänksamhetens anda från hans tidiga kungaår förändrades. Självförlåtigheten var hans gud; och som följd härav markerades hans bana av hårda domar och grymt tyranni. Överdådet, som utövades i form av självisk

njutning, nödvändiggjorde utsugande beskattning av de fattiga. Från att ha varit den visaste konung, som någonsin hållit i en spira, blev Salomo en despot. Som kung, hade han varit folkets gunstling, och det han sade och gjorde, tog man efter. Hans exempel utövade ett inflytande, vars utfall endast kommer att tillfälligt ses, när vars och ens liv skall granskas av Gud, och alla kommer att dömas enligt sina gärningar.

Oh, hur står Gud ut med missgärningarna från dem, som fått stort ljus och fördelar, och ändå följer sitt eget vägval, som leder i det eviga fördärvet! Salomo, som vid invigningen av templet allvarligt manat folket: ”Låt era hjärtan vara hängivna HERREN, vår Gud” (1 Kon. 8:61), valde sin egen väg, och avvek i hjärtat från Gud. Sinnet, som en gång skänkts till Gud och av honom ingetts att skriva visdomens dyrbaste ord (Ordspråksboken) – sanningar, som blivit odödliggjorda – detta ädla sinne blev, genom dåligt umgänge och undfallenhet för frestelse, odugligt, svagt vad beträffade moralisk styrka, och Salomo (219) vanärade både sig själv, Israel och Gud.

När vi betraktar denna bild, ser vi vad människor blir när de dristar sig till att lämna Gud. Ett steg i fel riktning banar väg för ett till, och varje steg är lättare att ta än det föregående. På detta sätt kommer det sig, att själar börjar att följa en annan ledare än Kristus.

Alla, som bekläder ställningar vid våra institutioner, kommer att bli prövade. Om de har Kristus till förebild, kommer Han att skänka dem visdom och kunskap samt insikt; de kommer att växa till i nåden och anlag på Kristi sätt; deras sinnelag kommer att formas till likhet med Hans. Om de inte håller sig till Herrens väg, kommer en annan anda att kontrollera sinnet och omdömet, och de kommer att planera utan Herrens bistånd och gå sin egen väg samt lämna de ställningar de har haft. Ljuset har getts dem; i fall de överger det, bör ingen försöka att muta dem, för att få dem att hålla sig till ljuset. De kommer att vara ett hinder och en snara. Tiden är inne, när allting som går att sälla kommer att sällas, så att det osällbara blir kvar. Varje person kommer att granskas av Gud; Han mäter templet och tillbedjarna däri.

Del 5 – På fältet i Södern Behoven på fältet i Södern

(220) ”Liksom en herde tar sig an sin hjord. . . så skall också jag ta mig an mina får och rädda dem från allade orter dit deskingrades”. Hes. 34:12.

Herren väntar Sig mycket mer av oss, än vi har gett Honom i form av osjälviskt tjänande för människor från alla samhällsklasser i de amerikanska Sydstaterna. Det här fältet ligger utanför dörren, och där finns det mycket att utträta för Mästaren. Arbetet måste göras nu, medan änglarna fortfarande håller emot de fyra vindarna. Vi har ingen tid att förlora.

Herren har länge väntat på mänskliga redskap, att arbeta igenom. Hur mycket längre skall Han behöva vänta på män och kvinnor, som reagerar på maningen: ”Gå och arbeta i dag i Min vingård”? Barmhärtighetens budbärare behövs, fast inte bara på några få ställen i Södern, utan överallt på fältet. Rik och fattig ropar på ljuset.

Nu borde män och kvinnor erbjuda sig, att sprida sanningen när och fjärran på detta fält. Det finns tusentals, som skulle kunna erbjuda Gud sina tjänster. Han skulle godta dem och arbeta genom dem, ja, göra dem till fridens och hoppets budbärare.

Arbetarna kommer att råka på många, som förhärdat sig mot Guds Andes övertygelse; men de kommer också att råka på många, som hungrar efter (221) livets bröd, och som kommer att gå ut för att så sanningens utsäde, väl de tagit emot budskapet.

Då Herren ålade Moses arbetet, att leda Israels barn ut ur Egypten, gav Han honom denna försäkran: ”Jag är med dig.” ”Jag skall själv gå med dig och låta dig få ro.” 2 Mos 3:12; 33:14. Samma garanti gäller dem, som går åstad för att verka för Herren på fältet i Södern.

Mina bröder och systrar, umgås med Gud, så att ni blir fyllda med Hans Ande, och gå sedan åstad för att åt andra förmedla den nåd ni erhållit. Frälsarens föredöme borde komma oss att göra allvarligt menade, självuppfrande ansträngningar för det goda åt andra. Han kom till denna värld, för att oförtröttligt avhjälpa människans behov. Kärlek till det förtappade släktet framgick av allt det Han sade och gjorde. Han klädde Sin gudomlighet med människans natur, så att Han kunde räknas som en av oss, och dela vår fattigdom och våra sorger. Så strängt upptagen Han var! Dag efter dag sågs Han träda in i de behövandes och de sörjandes enkla bostäder, där Han talade hopp till de nedslagna och frid till de bekymrade. Detta är det verk, som Han ber Sitt folk att utträtta i dag. Ödmjuk, älskvärd, ömsint, deltagande – Han gick omkring och gjorde gott, Han lyfte upp de böjda och tröstade de sorgsna. Ingen, som kom till Honom, gick därifrån utan att ha fått hjälp. Åt alla förmedlade Han hopp och glädje. Varthelst Han gick, hade Han med Sig välsignelser.

Vi behöver ödmjuka oss inför Gud, eftersom så få av medlemmarna av Hans församling bjuder till i tillnärmelsevis den utsträckning, som Herren önskar. Tillfällena Han har gett oss, löftena Han har gjort, förmånerna Han har tilldelat, borde ingjuta i oss betydligt (222) större iver och hängivenhet. Varje ny medlem i församlingen borde innebära ett nytt redskap, för att förverkliga återlösningsplanen. Varje kraft, som Guds folk besitter, skulle helgas åt att föra många söner och döttrar till Honom. I vårt tjänande får det icke förekomma någon likgiltighet, eller själviskhet. Varje avsteg från självförnekelsen, varje minskning av ansträngningarna, betyder lika mycken extra kraft i present till fienden.

En vädjan angående de färgade

Tillkännagivandet, som frigjorde trälarna i Sydstaterna, öppnade dörrar, varigenom kristna arbetare borde ha gått för att förtälja berättelsen om Guds kärlek. På detta fält fanns det dyrbara ädelstenar, som Herrens arbetare borde

ha letat efter som efter en nedgrävd skatt. Men fastän de färgade har befriats från politiskt grundat slaveri, trälarna många av dem fortfarande under okunskap och synd. Många av dem är förfärligt förfallna och förnedrade. Skall inget varningsbudskap nå dem? Hade de, åt vilka Gud har skänkt omfattande ljus och många möjligheter, utträtt arbetet Han önskar av dem, skulle det i dag förekomma minnesmärken överallt på fältet i Södern – kyrkor, hälsohem och skolor. Män och kvinnor från alla samhällsklasser skulle ha blivit kallade till evangeliets fest.

Herren sörjer över eländet inom fältet i Södern. Kristus har gråtit över åsynen av detta betryck. Änglar har slutat att spela på sina harpor, då de betraktat ett folk oförmöget, på grund av sitt tidigare slaveri, att hjälpa sig själva. Och ändå har inte de, i vars händer Gud har satt sanningens fackla – antänd med eld från Hans altare – insett, att på dem vilar arbetet med, att föra fram ljuset på detta av synden förmörkade fält. Det finns de, som har vänt ryggen åt arbetet med att rädda de nedtrampade och de förnedrade i sin vägran, att bispringa de (223) hjälplösa. Måtte Kristi tjänare genast börja med, att gottgöra sin försummelse, så att den mörka fläcken i deras protokoll går att utplåna.

Det nuvarande sakernas tillstånd på fältet i Södern vanärar Förlossaren. Men skall det föranleda oss att tro, att Kristi uppdrag till lärjungarna att förkunna de glada nyheterna för alla folk, inte går att fullborda? Nej, alls icke! Kristus har kraft nog till, att fullborda uppdraget Han gett. Han är fullt kapabel till, att göra det honom ålagda arbetet. I ödemarken bemötte och betvingade Han, utrustad med vapnet ”Det står skrivet”, de starkaste frestelser, som fienden förmådde att slunga mot Honom. Han bevisade kraften hos ordet. Det är Guds folk, som har misslyckats. Att Hans ord saknar önskvärt inflytande på hjärtan, visas av världens nuvarande tillstånd. Men det beror på, att människor har valt att trotsa ordet, inte för att det äger mindre kraft.

En maning från de färgade

Herren har med ledsamhet betraktat den mest ömkansvärda av alla syner, det färgade släktet i slaveri. Han vill att vi, i vårt verk för dem, skall minnas hur Försynen befriade dem ur träldomen, deras släktskap med oss genom skapelse och förlossning, samt deras rätt till frihetens välsignelser.

För en tid sedan tycktes jag, nattetid, befinna mig i ett möte, där verksamheten i Sydstaterna dryftades. En skara intelligenta färgade ställde frågor: ”Har Gud inget budskap till Söderns färgade? Har de inga själar att frälsa? Innefattas inte de i det nya förbundet? Om nu Herren snart skall komma, är det då inte dags att utträtta något för verksamhetsfältet i Södern? (224) Vi ifrågasätter inte”, sade man, ”behovet av missionsstationer i främmande länder. Dock ifrågasätter vi det riktiga i, att de som påstår sig äga den nuvarande sanningen, förbigår millioner människor i sitt eget land, varav många är lika okunniga som hedningarna. Hur kommer det sig, att så föga görs för de färgade i Södern, varav många är ovetande och utblottade, samt behöver bli lärda, att Kristus är deras Skapare och Förlossare? Hur skall de kunna tro på Honom, som de inte har hört talas om? Hur skall de kunna höra

utan en förkunnare? Och hur skall någon kunna förkunna, med mindre vederbörande blir utskickad?

Vi framlägger denna sak inför dem, som säger sig tro på sanningen för vår tid. Vad uträttar ni för det oupplysta, färgade släktet? Varför känner ni inte tydligare behoven på fältet i Södern? Åvilar det inte evangeliets förkunnare ett ansvar, att sätta igång verksamheter, varigenom detta folk kan utbildas? Kräver inte Frälsarens missionsbefallning detta? Anstår det bekännande kristna, att dra sig undan denna verksamhet, och i stället låta ett fåtal bära hela bördan? Har inte Gud, i alla era planer för hälsomissionsarbete och missionsverksamhet i utlandet, gett er budskap till oss?"

Så reste Han, som äger myndighet, Sig upp och manade alla att ge akt på den anvisning, som Herren har gett beträffande arbetet i Södern. Han sade: "Mycket mera evangelistiskt arbete borde utföras i Södern. Där det nu bara finns en arbetare, borde det finnas hundra.

Guds folk behöver vakna upp. Tror ni, att Herren kommer att välsigna dem, som inte känt något ansvar för detta verk, och som låter dess framåtskridande hindras?"

(225) Då dessa ord fälldes, framkom djupa känslor. Somliga erbjöd sig själva som missionärer, medan andra satt i tystnad – synbarligen fann de ämnet ovidkommande.

Därefter talades dessa ord: "Södern är ett föga lovande fält; men hur förändrat skulle det inte ha varit nu, om människor och kvinnor – sedan de färgade släppts ur slaveriet – verkat för dem såsom kristna borde, och ha lärt dem att ta tillvara på sig själva!"

Tillståndet hos det färgade släktet i Södern är inte mindre nedslående, än hela världens tillstånd, då Kristus lämnade himmelen för att komma till dess bistånd. Han såg mänskligheten nedsjunken i olycka och syndfullhet. Han visste, att män och kvinnor var moraliskt fördärvade och urartade, och att de omhuldade de vidrigaste lastbarheter. Änglar häpnade över, att Kristus skulle ge sig i kast med en så till synes hopplös uppgift. De blev förbluffade över, att Gud stod ut med ett så syndigt släkte. De såg inget utrymme för kärlek. Men "så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." Joh. 3:16.

Kristus anlände till denna jord med ett budskap om nåd och förlåtelse. Han lade grunden till en tro, varigenom jude och hedning, svart och vit, fri och träl, är sammanbundna i ett gemensamt brödraskap, och erkänns som jämbördiga i Guds ögon. Frälsaren hyser oändlig kärlek till varje människa. I var och en ser Han möjlighet till förbättring. Med gudomlig kraft och hopp hälsar Han dem, för vilka Han gett Sitt liv. I Hans styrka kan de leva ett liv rikt på goda gärningar, fyllt med Andens kraft.

Ett glädjens budskap till de fattiga

(226) Fattigdomen i hemmen vi sänds till får inte hindra oss ifrån, att verka för dem. Kristus kom till den här världen, för att umgås med och verka ibland de fattiga och de lidande. Dem ägnade Han Sin största uppmärksamhet.

Och i dag, genom Sina barn, besöker Han de fattiga och de behövande, vars nödställhet och lidande Han lindrar.

Skulle lidande och nöd tas bort helt, skulle vi inte ha någon möjlighet att förstå Guds barmhärtighet och kärlek, ej heller personligen känna den medlidsamme, förstående himmelske Fadern. Evangeliet sprider aldrig större kärleksglans, än när det förs till de mest nödlidande och utarmade områdena. Det är då som dess ljus strålar som klarast och mäktigast. Sanningen från Guds ord får sitt fäste i bondens enkla skjul; strålar från Rättfärdighetens Sol lyser upp de fattigas primitiva bostad, bringande glädje till de sjuka och de lidande. Guds änglar är där, och den enkla tro som visas, gör den enkla brödkanten och koppen med vatten till en festmåltid. Den syndaförlåtande Frälsaren välkomnar de fattiga och de okunniga, och ger dem att äta brödet, som kommer ned från himmelen. De dricker livets vatten. De, som varit avskydda och övergivna, blir genom tro och förlåtelse upphöjda till Guds söners och döttrars höga rang. Upplyfta över världen, sitter de i himmelen hos Kristus. Måhända saknar de jordiska skatter, men de har funnit den oskattbara pärlan.

Vad går att göra?

Hur vi på bästa sätt skall fullgöra arbetet på detta vanskliga fält, är den utmaning som ligger framför oss. Långa års försumlighet har (227) gjort det betydligt svårare, än det eljest skulle ha varit. Hinder har hopats.

Stora framsteg kunde ha gjorts inom hälsomissionsverksamheten. Hälsohem kunde ha upprättats. Grundsatserna för hälsans förbättring kunde ha förkunnats. Detta verk måste vi nu ta itu med. Och till det får inte en smula själviskhet läggas. Det skall utföras med en uppriktighet, uthållighet och hängivenhet, som öppnar dörrar, genom vilka sanningen kan komma in, och detta för att stanna.

I Södern är det mycket, som kunde göras av församlingens lekfolk, personer med begränsad utbildning. Det finns män, kvinnor och barn, som behöver få lära sig att läsa. Dessa stackars själar är svältfödda på kunskap om Gud.

Vårt folk i Södern skall inte vänta på värtaliga predikanter, män med talang; de skall sätta igång med det arbete, som Herren åligger dem, och göra sitt bästa. Han kommer att godta och verka genom ödmjuka, uppriktiga män och kvinnor, även om de måhända inte är värtaliga eller högt utbildade. Mina bröder och systrar, lägg planer för ert arbete, och skrid till verket, i förtröstan på Herren. Omhulda inte uppfattningen, att ni är duktiga och skarpsinniga. Börja och fortsätt i all ödmjukhet. Var en levande framställning av sanningen. Gör Guds ord till er rådgivare. Då kommer sanningen att få ordentligt fäste, och själar kommer att bli omvända.

Låt sabbatshelgande familjer flytta till Södern och leva ut sanningen inför dem, som inte känner till den. Dessa familjer kan utgöra en hjälp för varandra, men de bör noga se till att de inte gör något, som kommer att lägga hinder i vägen. Låt dem utföra kristet hjälparbete, ge de hungriga mat och de nakna kläder. Detta kommer att innebära ett mycket starkare (228) inflytande för det goda, än hållandet av predikningar. Vänliga gärningar, lika väl som ord,

behövs. Kristi budskap föregicks av kärlekshandlingar och välgärningar. Låt arbetarna gå från hus till hus, hjälpa till där hjälp behövs, och, när tillfälle bjuds, förtälja berättelsen om korset. Kristus skall vara deras text. De behöver inte uppehålla sig vid lärosatser; låt dem tala om Kristi verksamhet och offer. Låt dem upphöja Hans rättfärdighet, och med sina liv uppenbara Hans renhet.

Den sanne missionären måste vara utrustad med Kristi sinne. Hans hjärta måste vara fullt av Kristus-lik kärlek; och han måste vara principfast samt trogen.

På många orter bör skolor inrättas, och de ömsinta och medlidsamma bör undervisa gammal och ung – liksom Frälsaren, blir de rörda av synen av elände och lidande. Låt Guds ord läras ut så, att alla kan förstå det. Uppmuntra eleverna att studera Kristi lärdomar. Detta kommer att mer än något annat studium bidra till, att vidga vyerna och stärka intellektet. Ingenting skänker sinnesförmögenheterna sådan kraft, som beröring med Guds ord.

Bomullsfälten skall inte utgöra den enda inkomstkällan för de färgade. De skall få lära sig, att odla marken, uppodla och sköta om fruktträdgårdar. Noggranna ansträngningar skall göras, för att utveckla deras möjligheter. Så väcks i dem tanken, att de är värdefulla för Gud, eftersom de är Hans egendom.

Ibland de färgade finns det somliga, vars förstånd förmörkats för länge, för att de raskt skall kunna bli redo för en insats. Emellertid kan de lära känna Gud. De klara strålarna från Rättfärdighetens Sol kan skina in i deras sinnens förmörkade (229) kamrar. Det är deras förmånsrätt, att ha ett liv likvärdigt med Guds. Plantera upphöjande, förädlade tankar i deras sinnen. Lev inför dem liv, som tydliggör skillnaden mellan lastbarhet och renhet, mörker och ljus. Låt dem i era liv läsa, vad det innebär att vara en kristen. Kedjan, som släppts ned från Guds tron, är lång nog för att nå ned till de största djupen. Kristus förmår att lyfta den störste syndare upp ur förnedringens och förfallets håla, och försätta dem i det tillstånd, där de blir erkända som barn till Gud, Kristi medarvringar till ett odödlighetens arv.

Många är ytterligt nedslagna och modstulna. Eftersom de har hånats och lämnats i sticket, har de blivit oberörda eller stoiska. De betraktas som oförmögna, att förstå eller ta till sig Kristi evangelium. Likväl kan Guds mirakulösa nåd förändra dem. Under den Helige Andes ledning kommer dumheten, som gör att deras upphöjande ser så hopplös ut, att försvinna. Det slöa, fördunklade sinnet kommer att vakna. Syndens slav kommer att frigöras. Det andliga livet kommer att väckas på nytt och stärkas. Lastbarheten kommer att upplösas, och okunnigheten kommer att betvingas. Med hjälp av den tro, som verkar genom kärlek, kommer hjärtat att renas och sinnet upplysas.

Det finns andra färgade med snabb uppfattningsförmåga och stor intelligens. Många av de färgade har en rik tro och förtröstan. Gud ser ibland dem dyrbara ädelstenar, som en dag kommer att stråla klart. De färgade förtjänar mera från de vita, än de har fått. Tusentals har sinnen, som går att förbättra och upphöja. Med lämplig vägledning, kommer många som betraktats som hopplösa att bli lärare åt sitt

släkte. Genom Guds nåd kan det släkte, som fienden förtryckt i mansåldrar, uppnå den av Gud givna värdigheten som män och kvinnor.

(230) Herren önskar, att de övergivna platserna i Södern – där framtidsutsikterna ter sig så avskräckande – skall bli som Guds lustgård. Måtte vårt folk vakna upp och gottgöra det flydda. Skyldigheten, att verka för de färgade, vilar tungt på oss. Skall vi inte försöka att hela, så långt som ligger i vår makt, den skada som åsamkats dessa människor i det förflutna? Borde inte antalet missionärer i Södern mångfaldigas? Kommer vi aldrig att få höra talas om många frivilliga, som är redo att beträda detta fält, för att ta själar ut ur mörker och okunnighet in i det förunderliga ljus, som vi fröjdas åt? Gud kommer att utgjuta Sin Ande över dem, som reagerar på Hans kall. I Kristi kraft kan de uträtta ett arbete, som kommer att fylla himmelen med jubel.

”Ty så säger Herren, HERREN: Jag skall själv söka upp mina får och ta mig an dem. . . . så skall också jag ta mig an mina får och rädda dem från alla de orter dit de skingrades en mulen och mörk dag. . . . Jag skall själv föra mina får i bet och låta dem vila sig, säger Herren, HERREN. De förlorade skall jag söka upp, de som gått vilse skall jag föra tillbaka, de sårade skall jag förbinda, och de svaga skall jag stärka. . . . Jag skall sluta ett fridsförbund med dem. . . . Jag skall låta dem själva och landet runt omkring min höjd bli till välsignelse. Jag skall låta det regna i rätt tid, regnskurar av välsignelse. . . . De skall inse att jag, HERREN, deras Gud, är med dem. . . . Ni, mina får, den hjord som jag för i bet, ni är människor och det är jag som är er Gud, säger Herren, HERREN.”[Hes. 34:11, 12, 16, 25, 26, 30, 31.]

Centra med inflytande

(231) En god början har gjorts på fältet i Södern. Under händelsernas marsch framåt har Herren utfört stordåd för Sitt verks gynnande. Slag har utkämpats, segrar vunnits. Gynnsamma intryck har gjorts; många fördomar har utrotats.

Nattetid fördes jag av min Vägledare från plats till plats, från stad till stad, i Södern. Jag såg det stora verk, som skall utföras – det, som borde ha uträttats för årtal sedan. Vi tycktes betrakta många ställen. Vi ägnade redan vår uppmärksamhet åt de orter, där verksamheten först fått fäste och dem, där vägen röjts för att inleda arbetet. Jag såg platserna, där det finns institutioner för främjandet av Herrens verk. En av dessa orter var Graysville, och en annan Huntsville, där vi har yrkesskolor. Dessa skolor skall få uppmuntran och hjälp, ty Herren gick före vid deras inrättande. Var och en äger sina egna fördelar.

Utifrån det ljus jag fått, vet jag att arbetet i Hildebran kommer att bli en stor välsignelse för samhällena i

omgivningen, förutsatt att det sköts rätt. Jag har instruerats om, att vi måste grunda skolor inom exakt sådana områden, fjärran städerna och deras frestelser.

Bara evigheten kommer att visa det verk, som åstadkommit för de färgade genom de små skolorna i Vicksburg, Yazoo City och andra orter i Södern. På det här fältet behöver vi många flera sådana skolor.

Vi måste tilhandahålla bättre hjälpmedel för utbildningen och uppöandet av de unga, både vita och färgade, i (232) Södern. Skolor skall upprättas utanför städerna, där de unga kan lära sig att uppodla marken och sålunda bidra till sin egen och skolans självförsörjning. I samband med dessa skolor skall alla verksamhetsgrenar, både jordbruk och mekaniska verkstäder, utvecklas, allt eftersom förhållandena på platsen kräver. Låt medel samlas in för upprättandet av dylika skolor. Vid dessa kan eleverna få en utbildning som, med Guds välsignelse, kommer att bereda dem på att vinna själar för Kristus. Om de förenar sig med Frälsaren, kommer de att växa till i andlighet och bli värdefulla arbetare i Hans vingård.

Till våra större skolor bör knytas små hälsohem, så att eleverna får tillfälle att bli kunniga i hälsomissionsarbete. Denna verksamhetsgren skall införas vid våra skolor som en del av den vanliga undervisningen. Små hälsohem bör grundas i anknötning till skolorna i Graysville och Huntsville.

Nashville som nav

Som ett folk bör vi särskilt intressera oss för arbetet i Nashville. För närvarande är den staden av stor betydelse på fältet i Södern. Våra bröder valde ut Nashville som nav för verket i Södern, därför att Herren i Sin visdom ledde dem dit. Det är en gynnsam ort att börja på. Våra arbetare kommer att finna det enklare att verka för de färgade i den staden, än i många andra städer i Södern. I denna stad visar de, som inte tillhör vår tro, stort intresse för de färgade. Inne i och utanför staden finns det stora utbildningsanstalter för de färgade. Inflytandet från dessa institutioner har röjt vägen för oss, så att vi kan göra staden till ett center för vår verksamhet.

(233) Sanningen skall vinna inträde vid lärosätena i Nashville. Vid dessa inrättningar finns det sådana, som skall nås av den tredje ängelns budskap. Allt, som går att göra för att intressera dessa lärare och elever för den nuvarande sanningens budskap, bör göras nu, och det bör göras på ett förnuftigt och insiktsfullt sätt. Av de erfarna lärarna kan vi dra dyra lärdomar om, hur vi på bästa sätt skall hjälpa de färgade.

Sanningen skall även framställas för dem, som gett av sina medel och sitt inflytande för de färgades bästa. De har intagit en ädel hållning för detta folks upphöjande. De skall få se ett prov på vår verksamhet, som skall vara en åskådning undervisning för dem. Vi måste göra vårt yttersta, för att undanröja de fördomar, som finns i deras sinnen mot vårt arbete. Om våra ansträngningar görs enligt Guds vilja, kommer många av dem att bli övertygade och omvända. Herren låter ljus skina på stigen åt dem, som söker ljuset.

Nashville ligger inom bekvämt avstånd från Graysville och Huntsville. Genom verksamheten i Nashville skall verksamheten i Graysville och Huntsville befästas och ordnas. Graysville och Huntsville ligger tillräckligt nära Nashville, för att stärka arbetet där och själva stärkas av det.

Det var i enlighet med Guds avsikt, att förlagsverksamheten inleddes i Nashville. På fältet i Södern är det behov av ett tryckeri för offentliggörandet av sanningen för vår tid, och i synnerhet för att trycka litteratur som är lämplig för de olika samhällsklasserna på detta fält. Och ingen annan stad i Södern är bättre lämpad, än Nashville för bedrivandet av förlagsverksamhet. Inrättandet av en sådan institution är ett steg framåt. Om den sköts rätt, kommer den här institutionen (234) att skänka egenart åt verket i Södern och för många själar kommer den att utgöra det medel, varigenom de får kunskap om sanningen. Förlagshuset i Nashville kommer fortfarande att behöva understödjas en tid med gåvor och offer.

Hälsohemsverksamhet har också inletts i Nashville. Den måste ledas på ett klokt sätt och stötts. Hälsomissionsarbete är förvisso evangelii verksamhets högra hand. Det öppnar vägen för sanningens inträde.

Jag har blivit anvisad att förmana mina bröder på fältet i Södern, att inte skynda på överdrivet mycket vid inrättandet av stora företag och nya centra just nu, på så sätt att arbetarna och medlen splittras, annars försvagas deras krafter vid detta avgörande skede för verksamheten. Låt dem vänta, tills några inledda satsningar börjar att ge avkastning. De skall inte påbörja nya satsningar, förrän institutionerna i Graysville och Huntsville är säkrare på plats och satsningarna i Nashville har stärkts.

Hittills har jämförelsevis få platser i Södern bearbetats. Det finns många, många städer, där ingenting har gjorts. Centra för inflytande går att grunda på många platser, genom att öppna hälsokostbutiker, restauranger med hälsoinriktning och behandlingsrum. Allting, som behöver göras före en satsning, går inte att specificera. Låt de ansvariga för arbetet i Södern bedja om saken, och därvid komma ihåg, att Gud leder vägen. Ge inte prov på inskränkthet eller själviskhet. Planera att bedriva arbetet på ett enkelt sätt, förnuftigt, ekonomiskt.

Instruktion till arbetare

(235) Sakta men säkert rör sig Försynens hjul. Vi vet inte hur snart vår Herre kommer att säga: "Det är gjort." Hans ankomst närmar sig. Snart kommer våra tillfällen att arbeta att för alltid vara över. Vi kommer endast att tillåtas att verka ett litet tag till. Mina bröder, tänker ni inte göra allvarliga ansträngningar, för att upprätta minnesmärken åt Gud överallt i de Södra Staterna? Församlingar bör grundas; byggnader för tillbedjan bör byggas; små skolor

och hälsohem bör upprättas; och förlagsintressena bör stärkas.

Verksamhetsgrenarna, som skall upprättas på skilda orter i Södern, kommer att behöva bönenas män och kvinnor, män och kvinnor som kommer att föra verket stegvis framåt på ett sunt, intelligent sätt – under slit och bön samt hushållande med pengarna, såsom arbetare utsedda av Gud. Läget fordrar personlig, outröttlig, förenad ansträngning.

En tegelsten på en annan, och den högsta mur blir byggd. En flinga på en annan, och den djupaste driva blir anlagd.

Att tålmodigt fortsätta att göra väl – det skall vara vår ledstjärna. Vi skall göra ihärdiga ansträngningar, och avancera steg för steg, tills loppet är klart, segern bärgad.

Då förlagsverksamheten i Nashville inleddes, var det arbetarnas bestämda avsikt att undvika skuldsättning; men i sina förtvivlade försök att göra tegelstenar utan halm, måste bröderna glömma sin avsikt, och följden blev svårigheter för verksamheten. Dock behöver inte Guds arbetsstyrka i Nashville därför [omflyttat ord] känna sig nedslagen. Arbetet får icke upphöra. Låt nu alla ivrigt försöka att undvika tidigare begånga misstag. Låt dem skydda (236) sig såsom med ett taggrädsstängsel mot fallenheten för skuldsättning. Låt dem bestämt säga: ”Hädanefter kommer vi inte att stöta framåt snabbare, än Herren visar oss och medlen tillhanda medger, även om det goda verket får anstå ett tag. När vi börjar på nya platser, tänker vi arbeta ekonomiskt, i stället för att utsätta Herrens sak för skuld.”

De, som strävat så ihärdigt efter att göra arbetet i Södern så pass framgångsrikt som det nu är, skall inte bli motstulna. Låt alla göra sitt bästa, för att bygga en fast grund åt verksamheten i Nashville. Herrens chefer där är de, som har ansträngt sig hjältemodigt för att åstadkomma det, som så väl behöver åstadkommas. I Sitt förbarmande och Sin vänlighet samt kärlek hyser Herren medlidande med dem. Han godtar dem fortfarande som Sina medarbetare. Han känner var och en av dem utan och innan. De har måst gå igenom prövningens eld, då de har röjt väg för banbrytarna. Gud kommer att bli förhärligad genom dem, som verkat med Honom för att röja väg på fält, som aldrig tidigare har bearbetats.

Bröder, vi har ett omfattande arbete framför oss på fältet i Södern, ett arbete som vi knappt satt igång med. Vi får inte göra som vi har gjort i årtal – i fruktan för uppgiften. Det finns de, som har utfört intensivt, hårt arbete, och Herren känns vid samt berömmar deras självupppoffrande mödor. Han har välsignat dem. De har tagit emot sin belöning, genom att se dem de har hjälpt ställa sig på Tidsåldrarnas Klippa och i sin tur bistå andra.

Mina bröder på fältet i Södern, jag ber er, i Israels Herre Guds namn, att uppträda som män. Herren står vid rordret. Han kommer att ge Sina tjänare nåd och klokhet. Det är Guds avsikt, att män anförtrodde (237) med ansvar skall rådgöra och bedja tillsammans i kristen enhet. I enhet finns det ett liv, en kraft, som inte går att få på något annat sätt. Församlingen kommer att äga en väldig kraft, när

medlemmarnas energi är en enda under Andens herravälde. Sedan kommer Gud att kunna verka mäktigt genom Sitt folk för syndares omvändelse.

Gud lever och styr. Han kommer att öppna vägen, så att det försummade fältet i Södern går att uppodla för Honom. Låt arbetarna där komma till Herrens undsättning och med fröjd förkunna Hans sanning. Herren kommer snart. Tala detta, bed detta, tro detta. Inlemma det i själva era liv. Ni kommer att måsta möta en tvivlande, gensägande anda, men den kommer att ge vika för en bestämd, konsekvent förtröstan på Gud. När bryderier eller hinder tornar upp sig, lyft då upp själen till Gud i tacksägelsesånger. Omgjorda er med den kristnes vapenrustning, och se till att era fötter har som skor ”den beredskap som fridens evangelium ger.” Förkunna sanningen med djärighet och ihärdighet. Håll i minnet, att Herren betraktar detta fält med medlidsamhet och att Han känner till dess fattigdom och nöd. Era mödor kommer inte att visa sig vara gagnlösa.

Våra församlingar i Södern behöver stå upp från de andligen döda. Ett stort och allvarsmättat verk väntar medlemmarna av varje församling. Det är meningen, att de skall nalkas Kristus i självförnekelse och självupppoffring. Deras stora mål skall vara, att förmedla Guds barmhärtighetsbudskap till sina medmänniskor. Låt dem verka vaksamt och med ödmjukhet, med aktning för varandras insatser. Somliga kan arbeta på ett sätt och andra på ett annat, allt eftersom Herren må kalla och leda dem. Dock skall ingen beklaga sig över, att de ej förmår att förhärliga Gud genom bruket av talanger, som Han inte har anförtrott åt deras omvårdnad. Gud håller oss ansvariga endast för det (238) verk, som Han har satt oss till att sköta. En sak kan alla göra: De kan undvika att göra andras arbete onödigt svårt, genom att klandra deras insatser, lägga stenar i vägen för vagnen, som deras bröder försöker att skjuta på uppför en brant backe. I fall några är ovilliga att knuffa på ekipaget, låt dem åtminstone avstå ifrån att hindra dem, som faktiskt gör något. Gud kallar på arbetare, som vägrar att göra sina medarbetare modstulna.

När Guds folk arbetar allvarligt, ödmjukt, självupppoffrande, kommer de att vinna den rika belöning, som Job talar om: ”Varje öra som hörde mig prisade mig, . . . Den döende välsignade mig, ankans hjärta uppfyllde jag med jubel. . . . Jag var en fader åt de nödställda, och den okändes sak redde jag ut.” Job 29:11-16.

Välsignelsen, som kommer av goda gärningar, kommer att följa med dem in i den eviga världen, som förnekar det egna jaget för sin Frälsares sak. När de förlössade står runt omkring Guds tron, kommer de som räddats undan synd och urartning att träda fram till dem som verkat för dem med denna hälsning: ”Jag var utan Gud och utan hopp i världen. Jag höll på att gå under i fördärv och synd. Jag led svår brist på lekamlig och andlig mat. Du kom till mig i kärlek och medlidande, samt gav mig mat och kläder. Du hänvisade mig till Guds Lamm, som borttar världens synd.”

Mina bröder i Södern, var starka, ja, var starka. Förtryck och tjuveri skall inte drabba er, om ni upphöjer de heliga grundsatserna i Guds lag. När fienden kommer likt en

flodväg, skall Herrens Ande lyfta upp en fana för er emot honom. Ni sysslar med ett väsentligt verk, och ni skall noga se upp, vaka och bedja, göra stigarna raka för era fötter, så att den fot som haltar inte går ur led. Sträva (239) med Guds ära för ögonen, väl medvetna om vars och ens personliga ansvar. Kom ihåg, att Herren allena förmår att göra era ansträngningar framgångsrika.

Arbetarna i Södern måste nå den högsta andliga mognad, om deras arbete på det fältet skall bli en framgång. Enskild bön, bön i familjen, bön vid offentliga sammankomster för att dyrka Gud – allt är väsentligt. Och vi skall leva ut våra böner. Vi skall samverka med Kristus i Hans arbete.

Förening med Kristus och varandra är vår enda säkerhet. Låt oss inte göra det möjligt för Satan, att peka ut våra församlingar och säga: ”Se, hur dessa människor – som står under Kristi fana – avskyr varandra. Vi har inget att frukta från dem, medan de lägger ned större kraft på inbördes strider, än på krigföring mot mina krafter.”

Vi skall lära oss av tidigare läxor, hur vi skall undvika misslyckanden. Vi ber till vår himmelske Fader: ”Inled oss icke i frestelse”, varpå vi alltför ofta inte aktar oss, utan låter våra fötter ta oss raka vägen in i frestelse. Vi skall hålla oss undan de frestelser, som så lätt betvingar oss. Tack vare Kristi nåd ombesörjer vi vår egen seger. Vi skall rulla undan den stöttesten, som förorsakat oss och andra så mycken dysterhet.

Handla så ekonomiskt så möjligt, när ni inleder verksamhet på nya ställen. Samla upp smulorna; låt ingenting gå förlorat. Arbetet med själavinning måste (240) utföras på det sätt, som Kristus förestavat. Han tillkännager: ”Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig.” Matt. 16:24. Det är endast genom att lyda detta ord, som vi kan vara hans lärjungar. Vi närmar oss slutet på världshistorien, och de olika verksamhetsområdena inom Guds arbete skall främjas med betydligt större självupppoffring, än som hittills varit fallet.

Vi befinner oss i denna värld, för att hjälpa varandra. Inom Kristi verksamhet förekom det inga gränslinjer, och de som i dag söker att dra dylika linjer inom Hans verksamhet, borde bedja: ”Herre, ge mig ett nytt hjärta.” När de äger Kristi sinne, kommer de att upptäcka många delar av Herrens vingård, som ännu är obearbetade. De kommer aldrig att säga: ”Vi behöver våra medel, för att främja våra egna intressen. Fråga därför inte om några medel från oss.”

Dagligen avgör människor frågan om liv och död, de beslutar sig för antingen evigt liv eller evig utplåning. Och ändå nöjer sig många av dem, som säger sig tjäna Herren, med att ägna sin tid och uppmärksamhet åt sådant, som är av föga vikt. De nöjer sig med, att strida inbördes. Vore de hängivna Mästarens tjänst, skulle de inte bråka som en familj med ouppfostrade barn. Var och en skulle då stå på posten, verkande med hjärta och själ som missionär åt Kristi kors. Den Helige Ande skulle då bo kvar i arbetarnas hjärtan, och rättfärdighetsverk skulle utföras. Till verket skulle arbetarna föra en väckt församlings böner och solidaritetskänslor. De skulle få sina order från Kristus, (241) och skulle inte ha tid med att kivas. Budskap skulle komma från läppar vidrörda med levande glöd från Guds altare. Allvarliga, renade ord skulle uttalas. Ödmjuka, förkrossade böner skulle i tro stiga upp till himmelen. Arbetarna skulle med ena handen greppa tag i Kristus, och med den andra skulle de fatta om syndare och dra dem till Frälsaren.

”Om någon av er har hundra får och förlorar ett, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade tills han hittar det? Och när han har funnit det, blir han glad och lägger det på sina axlar. När han sedan kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig! Jag har funnit mitt får som jag hade förlorat. Jag säger er: På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig – inte över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte ett ljus och sopar huset och letar noga, tills hon hittar det? Och när hon har hittat det, samlar hon sina väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig! Jag har hittat silvermyntet som jag tappade. Jag säger er: På samma sätt blir det glädje bland Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.” Luk. 15:4-10.

Var vid gott mod!

(242) Åt dem, som verkar i Södern, skulle jag vilja säga: Bli inte nedslagna, därför att insatserna för närvarande är begränsade. Ni har måst kämpa mot svårigheter, som stundtals hotat att överväldiga er. Men med Guds hjälp har ni kunnat gå framåt. Om samtliga i våra led visste, hur vanskligt det varit i svunnen tid att upprätta verksamheten på ställen, som sedermera blivit viktiga centra, skulle de inse att det kräver mod, för att ta itu med ett föga lovande läge och att, med händerna upplyfta till himmelen, tillkännage: ”Vi tänker varken misslyckas eller bli modfällda.” De, som inte brutit mark på nya och svåra fält, inser icke vanskligheterna med banbrytararbete. Om de bara förstode, hur Gud verkar, skulle de fröjdas både åt det som utträttats och åt framtiden för verksamheten.

Mina bröder, det finns ingen anledning till modstulenhets. Den goda säden håller på att sås. Gud kommer att vaka

över den, orsaka att den skjuter upp och åstadkomma en ymnig skörd. Håll i minnet, att många av satsningarna på själars frälsning i början bedrivits under stor svårighet.

Jag har instruerats att säga till er: Gå försiktigt framåt, gör alltid det som Herren beordrar. Gå modigt framåt, säkra på att Herren är med dem, som älskar och tjänar Honom. Han handlar å Sitt budlydiga folks vägnar. Han tänker inte låta dem bli en skam och en visa. Han ämnar rena alla, som underkastar sig Honom, och låta dem bli prisade här i världen. Ingenting på Jorden ligger Gud närmare om hjärtat, än Hans församling. Han kommer att verka mäktigt genom (243) ödmjuka, trofasta människor. I dag säger Kristus till er: ”Jag är med er, understödjer era trofasta, på tillit vilande, mödor, och ger er dyrbara segrar. Jag skall stärka er, när ni hänger er åt Min tjänst. Jag skall ge er framgång, när ni gör ansträngningar för att väcka själar, som är döda i överträdelser och synder.”

Obändig tro och osjälvisk kärlek kommer att lösa de svårigheter, som uppstår vid plikters uppfyllande för att hindra ettrig krigföring. När de, som inspirerats genom denna tro, går framåt för att frälsa själar, kommer de att springa och inte tröttnas, kommer de att gå och inte försvagas.

Jag lovar er, att om ni verkar på rätt sätt, kommer Gud att se till att era fiender lämnar er i fred. Han kommer att stötta och styrka er. Ingå förbund med Gud om, att ni skall vara varsamma med era ord. ”Om någon inte felar i sitt tal, är han en fullkomlig man som också kan tygla hela sin kropp.” Jak. 3:2. Kom ihåg, att hämndlystna ord aldrig får en att känna, att man vunnit seger. Låt Kristus tala genom er. Gå inte miste om välsignelsen, som kommer genom frånvaron av onda tankar.

Kom ihåg att bönen är källan till er styrka. Ingen kan vinna framgång om han skyndar sig med att sända upp sina böner och därefter störtar iväg för att se till något som han är rädd kan bli försummat eller glömt. Han viger bara några få flyktiga tankar åt Gud. Han tar inte tid till att överväga, att bedja, att bida efter Herren för att få en förnyelse av kroppslig och andlig styrka. Han blir snart trött. Han känner inte det upplyftande, inspirerande inflytandet av Guds Ande. Han blir inte styrkt genom ett förnyat liv. Hans utmattade kropp och trötta hjärna blir inte stillad genom personlig kontakt med Kristus.

”Förbida Herren, var frimodig och oförfärad i ditt hjärta; ja förbida Herren.” ”Det är gott att hoppas i stillhet på (244) hjälp från Herren.” (Ps. 27:14; Klag. 3:26.) Det finns de, som arbetar hela dagen och långt ut på natten, för att göra det som de anser bör utträttas. Herren ser medlidsamt på dessa utmattade, tungt lastade bärare av bördor och säger till dem: ”Kom till mig, . . . så skall jag ge er vila.” Matt. 11:28.

Guds arbetare kommer att stöta på tumult, obehag och svår trötthet. De kommer stundom att vara osäkra och distraherade, ja, nära på uppgivna. När denna rastlösa nervositet infinner sig, skall de minnas Kristi inbjudan: ”Kom med mig . . . och vila er lite.” [Mark. 6:31.] Frälsaren ”ger den trötta kraft och ökar den maktlöses styrka.” Jes. 40:29.

Svårigheter kommer att uppstå, som kommer att pröva er tro och ert tålamod. Möt dem modigt. Se på den ljusa sidan. I fall arbetet hindras, se då till att det inte är ert fel, och gå sedan framåt, med barnslig fröjd i Herren. Himmelen är idel glädje. Den genljuder av lovsångerna till Honom, som gjorde en så fantastisk uppoffring för mänskosläktets återlösning. Borde inte församlingen på Jorden också vara idel lovsång? Borde inte kristna världen runt proklamera glädjen över, att tjäna Kristus? De, som i himmelen stämmer in i änglakörens lovhymn, måste här på Jorden lära sig den himmelska sången, vilken bygger på tacksägelse.

Låt aldrig modet svikta. Tala aldrig otro, därför att skenet tycks vara emot er. När ni arbetar för Mästaren, kommer ni att känna det trängande behovet av medel, men Herren kommer att höra och besvara era vädjanden om bistånd. Lär er att tala så här: ”Herren HERREN skall hjälpa mig, därför behöver jag inte skämmas, därför gör jag mitt ansikte hårt som sten. Jag vet att jag inte kommer på skam.” Jes. 50:7.

Om du gör ett misstag, vänd då ditt nederlag i seger. (245) Om de lärdomar Gud sänder blir väl inlärd, kommer de alltid att bringa hjälp i rätt tid. Sätt er tillit till Gud. Bed mycket och tro. När ni hyser tillit, hoppas, tror och håller fast vid Allmaktens kraft, kommer ni att mer än segra.

Sanna arbetare vandrar och arbetar i tro. Ibland blir de trötta av att följa den långsamma framgång som visar sig i verksamheten, när drabbningen pågår som hårdast mellan det godas och det ondas makter. Men om de vägrar att bli trötta eller modlösa skall de få se att skyarna skingras och löftet om befrielse uppfylls. Genom den dimma som Satan har omgett dem med skall de få se ljuset av de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol.

Arbeta i tro och lämna resultaten åt Gud. Bed i tro och Hans hemlighetsfulla försyn skall ge svaret. Ibland kan det kanske se ut som om ni inte kan vinna någon framgång. Men arbeta och var vid gott mod och lägg tro, hopp och frimodighet in i era ansträngningar. När ni har gjort det som ni kan, vänta då på Herren medan ni förkunnar Hans trofasthet, så kommer Han att låta Sitt ord gå i fullbordan. Vänta inte på plågsam ångest, utan i en säker tro och en orubbad tillit.

”Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom? . . . Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? . . . Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.” [Rom. 8:31, 35, 37-39.]

Del 6 – Råd till dem, som bär på bördor Pastorer och affärsangelägenheter

”Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd.” 1 Petr. 4:10.

(246) Jag har blivit instruerad om vikten av, att våra pastorer avhåller sig från de plikter, som huvudsakligen affärsmän bör axla. Natttid befann jag mig i en församling bestående av våra bröder, som ansvarar för den tyngsta delen av arbetet. De var djupt oroade över ekonomin och överlade om, hur verksamheten skulle bedrivas på bästa sätt. Somliga ansåg, att antalet arbetare skulle gå att minska och det önskvärda utfallet ändå kunna förverkligas. En av bröderna i ansvarsställning förklarade sina planer och tillkännagav, vad han önskade se förverkligat. Flera andra framförde saker för övervägande. Så reste Sig En med värdighet och myndighet, och övergick till att uttala grundsatser för vår vägledning.

Till flera pastorer sade Talaren: ”Ert arbete består inte i, att handha ekonomiska ärenden. Ni gör oklokt i, att åta er detta. Gud har bördor åt er att bära, men om ni ägnar er åt verksamheter som ni inte är utbildade för, kommer era försök att framställa ordet att visa sig vara misslyckade. Därmed kommer ni att drabbas av en nedslagenhet, som omöjliggör det arbete vilket (247) ni bör utföra. Detta arbete kräver omsorgsfull urskiljning och sunt, osjälviskt omdöme.”

De, som är anställda för att skriva och tala ordet, bör gå på färre kommittémöten. De bör överlåta många mindre väsentliga ärenden till affärskunniga män och alltså undvika den ständiga anspänning, som berövar sinnet dess inneboende vigör. De bör ägna mycket större uppmärksamhet åt bevarandet av kroppens hälsa, ty sinnets friskhet beror i hög grad på kroppens friskhet. Nödvändiga stunder för sömn och vila och omfattande kroppslig motion är avgörande för kroppens och sinnets hälsa. Att beröva naturen dess timmar för vila och vederkvickelse genom att låta en person uträtta arbetet åt fyra, eller tre, eller ens två, kommer att utmynna i oersättlig förlust.

Utbilda personer om affärsverksamhet

De, som anser att en persons duglighet för en viss ställning besitter de nödvändiga kvaliteterna för att inneha andra ställningar, riskerar att begå misstag när man planerar verksamhetens framåtskridande. De riskerar att på en individ lägga de plikter och bördor, som bör delas mellan flera.

Erfarenhet är av stort värde. Herren vill se intelligenta personer kopplade till Sitt verk, personer kvalificerade för olika slags ansvarsställningar vid våra konferenser och institutioner. I synnerhet behövs det hängivna affärsmän, personer som använder sanningens principer vid varje affärsuppgörelse. De, som är satta att handha ekonomiska angelägenheter, bör inte åta sig andra uppgifter, vilka blir till omänskliga bördor; och den finansiella skötseln skall heller ej anförtros åt odugliga personer. Ledarna för verksamheten har stundom felat, genom att gå med på

tillsättandet av personer utan (248) takt och förmåga att sköta viktiga, finansiella intressen.

Lovande affärsmän bör utveckla och fullkomna sina talanger genom ingående studier och övning. De bör uppmanas till att finna platser, där de som elever snabbt vinner kunskap om rätta grundsatser och tillvägagångssätt i affärslivet. Inte en enda affärsman, som nu är knuten till saken, behöver vara novis. Om det finns personer inom vilken som helst verksamhetsgren, som borde dra nytta av tillfällen till att bli visa och verkningsfulla, är det de som brukar sin förmåga i arbetet med att bygga upp Guds rike i vår värld. Med tanke på förhållandet, att vi lever så nära slutet på världshistorien, borde vi arbeta noggrannare, vara uppmärksamare under vår väntan, vårt vakande och arbete. En människa bör eftersträva fulländning, så att hon kan bli en föredömlig kristen, utan brist i Kristus Jesus.

Rätta principer väsentliga

De, som är verksamma inom affärslivet, bör vidta varje försiktighetsåtgärd för att inta suga åt sig villfarelser genom felaktiga grundregler eller tillvägagångssätt. Facit över deras gärningar kan bli lika bra som Daniels vid hovet i Babylon. Då samtliga hans affärstransaktioner nagelfors å det mest ingående, gick det inte att hitta en enda felaktig post. Facit över hans ekonomiska göranden, om än ofullständigt, innehåller lärdomar värda vårt studium. Det uppenbarar förhållandet, att en affärsman inte nödvändigtvis är full av sluga planer, en rävkatt taktiker. Han kan visst vara en person, som vid varje steg instrueras av Gud. Samtidigt som Daniel var premiärminister i riket Babylon, var han en Guds profet, som mottog den himmelska inspirationens ljus. Hans liv är en bild av, vad varje kristen affärsman kan bli.

Gud godtar inte ens den förträffligaste tjänst, med mindre (249) jaget läggs på altaret, ett levande offer, som uppslukas. Roten måste vara helig, eljest blir det ingen sund, hälsosam frukt, som allena godtas av Gud. Hjärtat måste bli omvänt och helgat Herren. Bevelsegrunderna måste vara de rätta. Den invärtes lampan måste förses med oljan, som flödar från de himmelska budbärarna genom guldrören ned i guldsålen. Herrens budskap kommer aldrig förgäves till en människa.

Sanningar, dyrbara, livsviktiga sanningar, är nära förknippade med människans eviga väl både i detta liv och i den evighet, som ligger omedelbart framför oss. ”Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning.” Joh. 17:17. Guds ord skall omsättas i praktiken. Det kommer att leva och hålla för evigt. Medan människors världsliga äregirighet, världsliga projekt samt mest storslagna planer och avsikter försvinner likt gräs, skall de förståndiga ”då lysa som himlavalvets ljus, och de som har fört många till rättfärdighet, som stjärnor, alltid och för evigt.” Dan. 12:3.

Vid den här tidpunkten behöver Guds sak män och kvinnor, som besitter sällsynta kvalifikationer och stor administrativ skicklighet; män och kvinnor, som tålmodigt och ingående utreder behoven hos verket på olika fält; individer med stor arbetsförmåga; individer med varma, vänliga hjärtan, sansat sinne, sunt omdöme och fördomsfri

bedömningsförmåga; individer, som är helgade genom Guds Ande och som utan att darra på manschetten törs säga: Nej, eller Ja och amen, till diverse förslag; individer med starka övertygelser, klar förståelse och rena, medlidsamma hjärtan; individer, som efterlever orden ”ni är alla bröder” [Matt. 23:8]; individer, som eftersträvar att upphöja och återställa det fallna mänskosläktet.

Ta tid till samtal med Gud

(250) Särskilda instruktioner har getts mig beträffande våra predikanter. Det är inte Guds vilja, att de skall försöka att bli rika. De bör inte hänge sig åt världsliga sysslor, ty det hindrar dem från att satsa helhjärtat på andliga spörsmål. Dock skall de ha tillräckliga löner, för att försörja sig själva och sina familjer. De skall inte betungas så kraftigt, att de försummar församlingen hemmavid, ty det är deras särskilda plikt, att öva upp sina barn åt Herren.

Det är ett stort misstag, att hålla en predikant ständigt upptagen med affärsangelägenheter, som nödgar honom att resa från ett ställe till nästa, och sitta uppe till långt in på nätterna i styrelsesammanträden och kommittémöten. Det gör honom bara uttröttad och moloken. Predikanter bör ha tid över till, att från Guds ord motta den rika näringen hos livets bröd. De bör ha tid över till, att dricka tröstens vederkvickande klunkar ur den levande vattenströmmen.

Pastorer och lärare bör minnas, att Gud håller dem ansvariga för att de fullgör sina plikter enligt allra bästa förmåga, att de använder all sin skicklighet i arbetet. De skall inte börja med sådant, som krockar med arbetet Gud givit dem.

När pastorer och lärare, dignande under bördan från ekonomiskt ansvar, träder fram till talarstolen eller sätter sig i katedern med uttröttad hjärna och överansträngda nerver, vad kan man då annars vänta sig, än att vardaglig eld skall användas, i stället för den heliga eld, som Gud tänt? De onaturliga, trasiga ansträngningarna gör åhörarna besvikna och skadar talaren. Han har ej haft tid till, att söka Herren, ej tid till att i tro be om den Helige Andes smörjelse.

(251) För att Guds arbetares mödor skall bära frukt, måste de ta emot den nåd och effektivitet, som Han allena förmår att ge. ”Bed och ni skall få” (Joh. 16:24), lyder löftet. Varför inte då ta tid till att be, att öppna sinnet för intrycken från den Helige Ande, så att själen blir vederkvickt av en uppfriskande tillförsel av liv? Kristus Själv tillbringade mycken tid i bön. Närhelst tillfälle bjöds, drog Han sig undan för att vara ensam med Gud. När vi böjer knä inför Gud i ödmjuk bön, lägger Han ett levande kol från Sitt altare på våra läppar, vilket helgar dem för arbetet med att ge folket Bibelns sanningar.

Jag har blivit instruerad, att säga till mina medarbetare: Om ni skall få himmelens stora rikedomar, måste ni idka hemligt umgänge med Gud. Med mindre ni gör det, kommer själen att bli lika tom på den Helige Ande, som Gilboas kullar saknade dagg och regn. När ni skyndar från

en sak till en annan, när ni är för upptagna för att hinna tala med Gud, hur kan ni då vänta er kraft i er verksamhet?

Orsaken till, att så många av våra pastorer håller tama, livlösa predikningar, är att de låter en hel hopar världsliga angelägenheter lägga beslag på deras tid och uppmärksamhet. Såvida det inte sker en ständigt tillväxt i nåden, kommer vi att sakna passande ord vid varje givet tillfälle. Tala med det egna hjärtat, och tala sedan med Gud. Om ni inte gör det, kommer era ansträngningar inte att bära någon frukt, vilket beror på ohelgad brådska och förvirring.

Pastorer och lärare, låt ert arbete dofta av rik, andlig nåd. Gör det inte alldagligt, genom att blanda in det simpla. Rör er framåt och uppåt. Rena er från allt köttsligt och andligt snusk, fullborda er helgelse i fruktan för Herren.

Vi behöver bli omvända dagligen. Våra böner borde vara mera brinnande; då kommer de att bli mera verksamma. (252) Vår övertygelse om, att Guds Ande kommer att vara med oss, borde bli allt starkare. Därmed skulle vi bli rena och heliga, ja, lika rakryggade och väldoftande som cedern i Lebanon.

Evangelii förkunnare skulle hålla sina ämbeten fria från allt av sekulär eller politisk karaktär och ägna all sin tid och begåvning åt sin kristna verksamhet.

Att för längre tid placera en predikant på en och samma plats genom att ge honom överinseende över affärsangelägenheter som har samband med församlingens arbete är inte befruktande för hans andlighet. Att göra så är inte i överensstämmelse med den bibliska plan som vi finner skisserad i Apostlagärningarnas sjätte kapitel. Studera denna plan, ty den är godkänd av Gud. Följ ordet!

Den som förkunnar livets ord får inte tillåta att för många bördor läggs på honom. Han måste ta tid till att studera Bibeln och att pröva sig själv. Om han grundligt rannsakar sitt eget hjärta och överlämnar sig åt Herren, skall han få ett bättre grepp om Guds fördolda ting.

I stället för att välja det arbete som är behagligast för oss och underlåta att göra ett eller annat som våra bröder menar vi borde göra, skall vi fråga: ”Herre, vad vill du att jag skall göra?” I stället för att utstaka den väg som vår naturliga benägenhet vill få oss att följa, bör vi bedja: ”Visa mig, Herre, din väg och led mig på en jämn stig.” (Ps. 27:11.)

Ekonomiska detaljer rörande arbetet i städerna
 Våra predikanter bör lära sig att hålla sig borta från affärer och ekonomiska angelägenheter. Gång på gång har jag blivit undervisad om att detta inte är predikanternas arbete. De får inte belastas med affärsdetaljer, inte ens när det gäller verksamheten i städerna, utan de skall vara beredda att besöka platser där intresset har väckts för budskapet och framförallt vara på plats vid våra lägermöten. När dessa möten hålls bör våra arbetare inte tro att de måste vara kvar i städerna för att sköta affärsangelägenheter i samband med olika verksamhetsområden i staden. Inte heller skall de skynda sig att komma iväg från lägermötena för att kunna utföra sådant arbete.

De som har ledningen i våra konferenser bör välja ut affärsbegåvade män som kan ta sig an de finansiella detaljerna i stadsverksamheten. Om det inte finns sådana, måste man göra något för att lära upp män till att bära sådana bördor.

Helgade finansiärer

De skandinaviska institutionerna skulle inte ha behövt vara i den belägenhet, som de är i, och de skulle heller inte ha varit det, om våra bröder i Amerika, för flera år sedan, hade gjort det de borde ha gjort. En man med affärserfarenhet, med praktiskt kunnande i bokföring, borde ha skickats till Europa, för att ha uppsikt över skötseln av våra institutioners konton där. Och i fall detta verk skulle ha krävt mer än en man, borde mer än en ha skickats dit. På så sätt skulle tusentals och åter tusentals dollar ha kunnat räddas.

Sådana män borde anställas inom vår verksamhet i Amerika, män som är hängivna Gud, män som känner till himmelens principer, män som har lärt sig, vad det innebär att vandra med Gud. Om sådana män hade övervakat de finansiella angelägenheterna vid våra konferenser och institutioner, skulle det i dag finnas gott om pengar i skattkammaren; och våra institutioner skulle nu vara i det skick, som Gud avsett, och kunna bistå i verksamheten genom självförnekelse och självupppoffring.

Pastorsverksamheten

(254) Många fält, som är mogna att skördas, har ännu inte bearbetats på grund av vår brist på självupppoffrande medhjälpare. Dessa fält måste beträdas, och många arbetare borde resa dit i förväntan på, att betala sina egna omkostnader. Men somliga av våra predikanter är föga hågade att axla ansvaret för detta verk, föga intresserade av att arbeta med den helhjärtade välvilja och godhet, som var utmärkande för vår Herres liv.

Gud sörjer över bristen på självförnekelse och ihärdighet hos Sina tjänare. Änglar blir förbluffade över detta spektakel. Låt Kristi arbetare studera Hans självupppoffrande leverne. Han är vårt föredöme. Kan dagens pastorer vänta sig, att behöva uthärda mindre vedermödor, än de tidiga kristna, valdenserna och

reformatorer under varje tidsålder, i sina ansträngningar för att föra evangeliet till varje land?

Gud har åt Sina predikanter anförtrott arbetet med, att förkunna Sitt sista varningsbudskap till världen. Han är missnöjd med dem, som inte lägger ned hela sin energi på detta ack så viktiga verk. Trolöshet från de utsedda väktarna på Sions murar riskerar sanningens sak och utsätter den för fiendens löje. Det är dags för våra pastorer, att inse sitt ansvar och heligheten hos sitt uppdrag. Veord kommer att uttalas över dem, i fall de inte utför det arbete de själva säger att Gud har lagt i deras händer.

Inte så få förkunnare försummar exakt det arbete, som de tillförordnats att göra. Varför ger de, som vigs åt pastorsgårdningen, en plats (255) på kommitté och i styrelser? Varför kallas de till så många affärsmöten, ofta en lång sträcka från sina arbetsfält? Varför anförtros inte affärsangelägenheter åt affärsmän? Pastorerna har inte vigts åt, att sköta den saken. Sakens finanser skall skötas på rätt sätt av kunnigt folk, men förkunnare vigas åt en annan verksamhetsgren. Lägg omsorgen om finansiella ärenden på andra, än på dem vigda åt pastorstjänsten.

Predikanter skall inte kallas hit och dit, för att närvara vid styrelsesammanträden, där alldagliga affärsspörsmål avgörs. Många av våra predikanter har gjort den sortens arbete i det svunna, men det är inte det slags arbete, som vår Herre vill se dem delaktiga i. Alltför många pengabördor har lagts på deras skuldror. När de söker att bära bördorna, försummar de att lyda missionsbefallningen. Gud betraktar det som en vanära för Sitt namn.

Herrens stora vingård kräver av Hans tjänare det, som den inte har getts – allvarligt menat, uthålligt arbete för själar. Pastorerna håller på att bli veka och försvagade, och genom deras tama tjänst håller även församlingarna på att bli svaga. Predikanterna har som följd härav endast få framgångar att uppvisa i form av omvända själar. Sanningen utbredds inte på Jordens öde platser. Härigenom förvägras Gud den ära, som tillhör Honom. Han kallar på arbetare, som är både närande och tärande.

Världen skall varnas. Pastorerna bör arbeta uppriktigt och hängivet, öppna nya fält och arbeta personligt för själar, i stället för att sväva över de församlingar, som redan mottagit stort ljus och många fördelar.

Styrelsemöten

(256) De som är med på styrelsemöten bör tänka på att de samlas inför Gud som har gett dem deras uppgift. De bör komma tillsammans med vörndad och helgade hjärtan. De är samlade för att behandla viktiga saker i samband med Herrens verk. Deras handlingar skall i alla enskildheter visa att de vill förstå Hans vilja angående planer som skall läggas för att befrämja Hans verk. Inte ett ögonblick bör kastas bort på oväsentliga samtal, eftersom Herrens gärning bör utföras på ett affärsmässigt fullkomligt sätt. Om en medlem av en styrelse är likgiltig och vanvördig

bör han påminnas om att han är på plats i närvaro av ett vittne som bedömer alla handlingar.

Jag har blivit instruerad om att styrelsemötena inte alltid är välbehagliga för Gud. Några har kommit till dessa möten med ett kallt, hårt, kritiskt och kärlekslöst sinne. Sådant kan göra stor skada, eftersom den Onde ju är närvarande hos dem och håller dem kvar på den felaktiga sidan. Deras okänslighet inför saker som skall behandlas för inte sällan till förvecklingar och förhalar beslut som man skulle ha fattat. Guds tjänare som behöver sinnesro och sömn, har känt sig i hög grad plågade och betryckta av dessa förhållanden. I hopp om att komma till ett avgörande har de fortsatt sina möten till långt ut på natten. Men livet är för dyrbart för att sättas i fara på detta sätt. Låt Herren bära bördan. Vänta till dess att Han ordnar upp svårigheterna. Låt den trötta hjärnan få litet vila. Onödiga arbetstimmar verkar fördömda på de fysiska, andliga och moraliska krafterna. Om hjärnan finge lämpliga rider för vila, skulle tankarna vara klara och skarpa och arbetet skulle påskyndas.

Förhållandet mellan mat och styrelsemöten

(257) Innan våra bröder samlas till råds- eller styrelsemöten borde var och en av dem träda fram inför Gud och omsorgsfullt rannsaka sitt hjärta och pröva sina motiv. Bed om att Herren skall uppenbara jaget för dig på ett sådant sätt att du inte på ett oklokt sätt kritiserar eller fördömer förslag som läggs fram.

Vid väldukade bord äter människor ofta mycket mer än de med lätthet kan smälta. Den överlastade magen kan inte utföra sitt arbete som den skulle. Följden blir en obehaglig känsla av trötthet i hjärnan och tankarna arbetar inte snabbt. Felaktigt sammansatta maträtter skapar störningar. Det uppstår jäsning, blodet blir orenat och hjärnan blir oklar.

Vanan att äta för mycket eller äta för många olika slags rätter till ett och samma mål är ofta orsak till dålig matsmältning. De ömtåliga matsmältningsorganen blir på det sättet utsatta för allvarlig skada. Förgäves protesterar magen och vädjar till hjärnan att tänka från orsak till verkan. Den överdrivna mängd av mat som man äter eller den oriktiga sammansättningen av maten utövar sin skadliga verkan. Förvarningarna lämnas obeaktade. Lidande blir följden. Sjukdom tar hälsans plats.

Några kanske frågar vad har detta att göra med styrelsemöten. Oerhört mycket. Effekterna av felaktiga matvanor förs in i rådsförsamlingar och styrelsemöten. Hjärnan påverkas av magens tillstånd. En sjuklig mage vållar störningar och osäkerhet i sinnesbalansen. En sjuk mage orsakar sjuklighet i hjärnan och leder ofta en människa till att hårdnackat hålla fast vid oriktiga uppfattningar. Den förmodade visdomen hos en sådan människa betraktar Gud som oförstånd.

(258) Jag framhåller detta som orsaken till förhållandena i många rådsmöten och styrelsemöten, där frågor som kräver omsorgsfull granskning bara blir föremål för ringa övervägande, och avgöranden av den största betydelse träffas alltför snabbt. Ofta, då det borde ha rätt en enstämig uppfattning bekräftande riktning, har direkt

negativa uttalanden medfört en fullständig förändring av den atmosfär som har präglat ett möte. Resultaten av detta har framställts för mig gång på gång.

Jag framlägger dessa saker nu därför att jag uppmanats att säga till mina bröder i predikoverksamheten: Genom att ni är omåttliga i fråga om mat blir ni olämpliga till att klart kunna se skillnaden mellan ”helig och vanlig eld”. Och genom denna brist på måttlighet uppenbarar ni dessutom den ringaktning ni har för de varningar, som Herren gett er. Hans ord till er är: ”Vem är bland eder, som fruktar Herren och hör hans tjänares röst? Om han vandrar i mörkret och icke ser någon ljusning, så förtröste han dock på Herrens namn och stödde sig vid sin Gud. Men se, I alla som tänden upp en brand och väpnar eder med glödande pilar, I hemfallen själva åt lågorna från eder brand och åt pilarna som I haven antänt. Av min hand skall detta vederfaras eder; i kval skolen I komma att ligga.” (Jes. 50:10, 11.)

Skall vi inte söka Herren så att Han kan frälsa oss från all omåttlighet i fråga om mat och dryck, från alla vanhelgande köttliga lustar och all ogudaktighet? Skulle vi inte ödmjuka oss för Gud och lägga bort allt som förstör kropp och själ så att vi i Hans fruktan fullkomnar en karaktärens helgelse?

Var och en som deltar i rådsmöten eller styrelsemöten bör skriva dessa ord i sitt hjärta: Jag arbetar med (259) tiden och evigheten för ögonen och jag är ansvarig inför Gud för de motiv som driver mig till handling. Låt detta vara vars och ens motto. Låt psalmistens bön bli hans bön: ”Sätt, o Herre, en vakt för min mun, bevak mina läppars dörr. Låt icke mitt hjärta vika av till något ont.” (Ps. 141:3, 4.)

När man rådslår tillsammans om verkets befrämjande bör inte någon enskild bli dominerande och en röst för alla. Metoder och planer som föreslås bör omsorgsfullt behandlas så att bröderna kan väga deras relativa fördelar och avgöra vilka man bör följa. När vi studerar de fält till vilka plikten tycks kalla oss är det bra att ta med i beräkningen de svårigheter som kommer att möta oss på dessa arbetsfält.

Såvitt möjligt är, bör styrelserna ge folket information om planerna så att församlingens ömdöme kan bli ett stöd för deras planläggning. Många av församlingsmedlemmarna har stor klokhet och andra utmärkta själsförmögenheter. Deras intresse för att befrämja saken bör väckas. Många kommer kanske att kunna bli ledda till en djupare insikt i Guds verk och till att söka visdom från höjden till att utvidga Kristi rike, genom att rädda människor som är på väg att gå under av brist på livets ord. Människor med ett ädelt sinne kommer också att härefter fogas till dem som dessa ord riktar till: ”I haven icke utvalt mig, utan jag har utvalt eder;” ”I skolen gå åstad och bära frukt.” (Joh. 15:16.)

detta med hänsyn till enheten och friden i församlingen. Om han vill höra på dig, har du vunnit honom som en vän.

Församlingsdisciplin

(260) När man skall ta itu med felande medlemmar i församlingen måste Guds folk omsorgsfullt följa den undervisning som Frälsaren ger i Matt. kap. 18.

Människorna är Kristi egendom, köpta av Honom för ett högt pris och knutna till Honom med den kärlek som Han och Hans Fader har uppenbarat för dem. Hur försiktiga bör vi därför inte vara i våra handlingar mot varandra! Människor har ingen rätt att tänka ont om sina medmänniskor. Medlemmarna i församlingen har ingen rätt att följa sina egna påfund och benägenheter, när de tar itu med medlemmar som har begått fel. De bör inte ens låta sina fördomar angående den felande komma till uttryck, för när de gör detta, för de den onda surdegen in i andras sinnen. Ofördelaktiga rykten om en broder eller en syster går från den ene församlingsmedlemmen till den andre. Det begås fel och orättvisor på grund av en ovillighet från någons sida att följa de direktiv som getts av Herren Jesus.

”Om din broder försyndar sig, så gå åstad och förehåll honom det enskilt.” (Matt. 18:15.) Tala inte med andra om det felaktiga. En person får veta det, sedan ytterligare en och ytterligare en, och så växer ryktet ständigt och det onda förökas tills hela församlingen får lida. Låt saken bli ordnad ”i enrum”. Detta är Guds plan: ”Var icke för hastig att begynda en tvist; vad vill du eljest göra längre fram, om din vederpart kommer dig på skam? Utför din egen sak mot din vederpart, men uppenbara icke en annans hemlighet.” (Ords. 25:8, 9.) Se inte genom fingrarna med synd hos din broder, men tala inte med andra om honom, för då ökar du bara svårigheterna (261) och gör att tillrättavisningen kommer att se ut som hämnd. Tala honom tillräta på det sätt som Guds ord anvisar.

Tillåt inte att kränkande känslor utvecklas till hat. Tillåt inte att såret blir inflammerat och slår ut i giftiga ord som smittar åhörarnas sinnen. Gå till din broder och tala i ödmjukhet och uppriktighet med honom om saken.

Vad förseelsen än gäller, åstadkommer den inte någon förändring i den plan Gud har lagt, när det gäller uppordnande av missförstånd och personliga förörrätter. När man talar i enrum och i Kristi anda med den som har felat, kommer svårigheterna ofta att bli avlägsnade. Gå till den felande med ett hjärta som är fyllt av Kristi kärlek och sympati och sök att göra upp saken. Samtala lugnt och behärskat med honom. Låt inte vreda ord komma över dina läppar. Tala till honom på ett sätt som kan vädja till hans bättre omdöme. Kom ihåg dessa ord: ”Den som omvänder en syndare från hans villoväg, han frälsar hans själ från döden och överskyler en myckenhet av synder.” (Jak. 5:20.)

Ta med dig till din broder det botemedel som kan bota missnöjets sjukdom. Gör din del för att hjälpa honom. Betrakta det som en förmån såväl som en plikt att göra

Hela himmelen är intresserad av samtalet mellan den som blivit förorättad och den som har förgått sig. När den felande tar emot en tillrättavisning som ges i Kristi kärlek, erkänner sitt fel och ber om förlåtelse av Gud och av sin broder, blir hans hjärta fyllt med himmelskt ljus. Striden är avslutad. Vänskap och tillit har återupprättats. Kärlekens olja avlägsnar den sårighet som förorätten har fört med sig. Guds Ande (262) binder hjärta till hjärta och det uppstår jubel i himmelen över den enighet som återupprättats.

När de som på detta sätt förenats i kristen gemenskap beder till Gud och lovar sig själva att handla rättfärdigt, att älska barmhärtighet och att vandra i ödmjukhet inför Gud, skall stor välsignelse komma till dem. Om de har gjort fel mot varandra, fortsätter de på bekännelsens, ångerns och återupprättelsens väg, fast beslutna att ställa allt till rätta med varandra. Detta är att uppfylla Kristi lag.

”Men om han icke lyssnar till dig, så tag med dig ännu en eller två, för att ’var sak må avgöras efter två eller tre vittens utsago’.” (Matt. 18:16.) Ta med dig sådana som är andligt sinnade och tala med den felande om hans felsteg. Han kanske lyssnar till brödernas förenade vädjan. När han ser att de alla är av samma åsikt kanske hans sinne blir upplyst.

”Lyssnar han icke till dem”, vad skall då göras? Skall några få personer i ett styrelsemöte ta på sig ansvaret att utesluta den vilsegångne från församlingen? ”Lyssnar han icke till dem, så säg det till församlingen.” (Matt. 18:17.) Låt församlingen fatta beslut med avseende på dess medlemmar.

”Lyssnar han ej heller till församlingen så vare han för dig såsom en hedning och en publikan.” (Vers 17 s.d.) Om han inte vill lyssna på vad församlingen säger, om han motsätter sig alla bemödanden som görs för att vinna honom tillbaka, vilar ansvaret på församlingen att avskilja honom som medlem. Hans namn bör strykas ur böckerna.

Ingen funktionär i församlingen bör ge råd, inte någon styrelse rekommendera, inte någon församling bestämma att en syndares namn skall strykas ur församlingens böcker innan den undervisning som Kristus har gett, har blivit noggrant följd. När man har följt denna undervisning (263) står församlingen utan ansvar inför Gud. Man får då låta det onda träda fram som det är och få det avlägsnat, så att det inte skall utbreda sig vidare och vidare. Friskheten och renheten i församlingen måste bevaras för att den skall kunna stå obefläckad inför Gud, iförd Kristi rättfärdighets klädnad.

Om däremot den felande omvänder sig och böjer sig under Kristi disciplin, bör han få tillfälle till en ny prövotid. Och även om han inte omvänder sig, t.o.m. om han står utanför församlingen, har Guds tjänare allttjämt en uppgift att utföra för honom. De skall med allvar söka att leda honom till omvändelse. Och om han böjer sig för den Helige Andes påverkan, och genom att bekänna och avstå från sin synd ger bevis på att han är omvänd, skall man förlåta honom och bjuda honom välkommen tillbaka till

församlingen, hur graverande hans försyndelser än må ha varit. Hans bröder skall uppmuntra honom på den rätta vägen och behandla honom som de skulle vilja bli behandlade om de vore i hans ställe, medan de själva måste passa på så att inte också de blir frestade.

”Sannerligen säger jag eder: Allt vad I binden på jorden, det skall vara bundet i himmelen; och allt vad I lösen på jorden, det skall vara löst i himmelen.” (Matt. 18:18.)

Detta uttalande har behållit sin kraft under alla tidsåldrar. Till församlingen har delegerats makten att handla i Kristi ställe. Den är Guds redskap för att bevara ordning och disciplin bland Guds folk. Till den har Herren delegerat makten att avgöra alla frågor som berör dess välbefinnande, renhet och ordning. På den vilar ansvaret att utesluta från församlingsgemenskapen sådana som är ovärdiga och som genom sitt okristliga beteende skulle bringa vanära över sanningen. Allt det som församlingen gör i överensstämmelse med de anvisningar som har getts i Guds ord, kommer att bli bekräftat i himmelen.

Saker med allvarlig betydelse kommer att läggas fram för att (264) församlingen skall avgöra dem. När Guds tjänare som är tillsatta av Honom som vägledare för Hans folk har utfört sin del, skall de överlåta hela saken till församlingen för att det skall råda enighet om de beslut som fattas.

Herren vill att Hans efterföljare skall visa stor omsorg i sin behandling av varandra. De skall upplyfta, återupprätta och läka. Men i församlingen får det inte förekomma någon försummelse av det rätt slags disciplin. Medlemmarna skall betrakta varandra som elever i en skola och lära sig att utveckla en karaktär som är deras höga kallelse värdig. I församlingen här nere skall Guds barn beredas för den stora återföreningen med församlingen där ovan. De som lever i harmoni med Kristus här nere kan se fram emot ett oändligt liv i de återlöstas familj.

Guds kärlek till den fallna människofamiljen är en egendomlig uppenbarelse av kärlek – en kärlek som har sitt ursprung i nåd. Alla människor är nämligen ovärdiga. Nåd förutsätter ovärdighet hos den som är föremål för dess tillämpning. Det är på grund av synden som nåden kom till aktiv användning.

Kanske det är så att mycket arbete behövs i ditt karaktärsbyggande, att du är en rå sten som måste huggas till och poleras för att den skall kunna fylla en plats i Guds tempel. Du får inte bli förvånad om Gud med hammare och mejsel hugger av de skarpa kanterna i din karaktär till dess att du är lämpad att fylla den plats Han har för dig. Ingen människa kan utföra detta arbete. Bara Gud kan utföra det. Och var förvissad om att Han inte kommer att slå ett enda onödigt slag. Varje slag sker i kärlek och med din eviga lycka för ögonen. Han känner dina svagheter och Han arbetar för att återupprätta, inte för att ödelägga.

”Ge akt på varandra”

(265) Ni kommer ofta att möta själar, som står under svårt tryck att synda. Ni vet inte, hur intensivt Satan må brottas med dem. Akta er noga för, att göra sådana själar modstulna och härigenom ge frestaren en fördel!

Närhelst ni ser eller hör någonting, som behöver rättas till, sök då visdom och nåd från Herren, så att ni inte är för stränga i er iver att vara trofasta. Det är alltid förödmjukande, att få sina fel påpekade. Gör inte erfarenheten mera bitter genom onödigt klander. Ovänlig kritik medför modstulenheter, den skymmer livets sol och gör personen olycklig.

Mina bröder, ta överhanden genom kärlek, i stället för genom stränghet. När en felande individ blir medveten om sitt fel, se noga till att ni inte ödelägger vederbörandes självaktning. Undvik att slå gul och blå samt såra, nej, förbind hellre och hela.

Ingen människa äger lika skarpa sinnen eller en natur så förfinad som vår Frälsare gör. Och vilket tålmod Han visar mot oss! År efter år står Han ut med vår svaghet och okunskap, med vår otacksamhet och egensinnighet. Trots allt vårt irrande, våra hårda hjärtan, vår försummelse av Hans Heliga Ord, håller Han fortfarande ut Sin hand. Och Han bjuder oss: ”Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.” Joh. 13:34.

Bröder, se er själva som missionärer, fast inte ute ibland hedningar, utan ibland era medarbetare. Det kräver en väldig mängd med tid och arbete, för att övertyga en själ om de särskilda sanningarna för denna tid. Och när själar omvänds från synd till rättfärdighet, väcker det glädje (266) i änglarnas led. Tror ni, att de tjänsteandar som vakar över dessa själar, är tillfreds med att se, hur likgiltigt de behandlas av många, som påstår sig vara kristna? Det, som människor föredrar, är förhärskande. Partiskhet uppvisas. En favoriseras, medan en annan behandlas strängt.

Änglarna ser med respektfylld fruktan och häpenhet på Kristi uppdrag i världen. De är förbluffade över den kärlek, som fick Honom att ge Sig Själ som offer för människors synder. Men hur lättvindigt betraktar inte människor dem Han köpt med Sitt blod!

Det första vi skall göra, är inte att försöka att älska varandra. Kristi kärlek i hjärtat är vad, som behövs. När det egna jaget uppgår i Kristus, kommer sann kärlek fram av sig själv.

Vi skall segra genom tålmodig förskoning. Det är tålmodigt tjänande, som förskaffar själen vila. Det är ödmjuka, ihärdiga, trofasta kämpar, som främjar Israels välgång. Ett kärleksfullt uppmuntringens ord gör mer för

att stilla vrede och envishet, än all klandersjuka och ogillande, som går att häva ur sig över den felande.

Mästarens budskap måste framföras i Mästarens anda. Vår enda trygghet ligger i, att hålla våra tankar och ingivelser under den Store Lärarens kontroll. Änglar från Gud kommer att ge en rik erfarenhet härvidlag åt varje sann arbetare. Nådens storhet kommer att forma våra ord till uttryck för Kristus-lik ömsinhet.

Till lärarna vid våra skolor

(267) Mina kära bröder och systrar!

Herren kommer att verka för alla dem, som vandrar ödmjukt inför Honom. Han har gett er en förtroendeställning. Vandra noggsamt inför Honom. Gud håller Sin hand på rodret. Han kommer att föra skeppet förbi klipporna och in i den trygga hamnen. Han kommer att använda Sig av de svaga här i världen, för att gäcka de mäktiga.

Min bön är, att ni skall göra Gud till er Rådgivare. Ni ansvarar inte för någon person, utan står under Guds ledning. Håll er nära Honom. Ha inte världsliga uppfattningar som ledstjärna. Låt inga avsteg göras från Herrens arbetssätt. Använd aldrig vanlig eld, utan den heliga eld, som Herren antänt.

Var vid gott mod under arbetet. I många år har jag framhållit för vårt folk behovet av lika stor fysisk som mental ansträngning under de ungas utbildning. Men för dem, som aldrig upplevt värdet av instruktionen om att varva praktisk utbildning med studiet av böcker, är det vanskligt att förstå och genomföra de givna anvisningarna.

Gör ert bästa, för att hos era elever ingjuta de välsignelser, som Gud har gett er. Med en djup, uppriktig önskan om att hjälpa dem, skall ni öppna vetandets dörr för dem. Nalkas dem ordentligt. Med mindre lärare äger överlopp i hjärtat på Kristi kärlek och mildhet, kommer de att visa överlopp på en kärv, dominerande mästares anda.

Herren önskar, att ni skall lära er att använda evangeliets nät. För att arbetet skall bli framgångsrikt, måste maskorna i nätet sitta tätt. Tillämpandet av Skrifterna måste vara sådant, att betydelsen är lätt att uppfatta. Gör sedan ert bästa, för att dra in (268) nätet. Gå rakt på poängen. Oavsett hur mycket en person vet, är kunskap intet värd, med mindre han förmår att förmedla den till andra. Låt värmen hos er röst, dess djupa känsla, göra ett intryck på hjärtan. Uppmana ivrigt era elever, att de skall överlämna sig åt Gud. ”Håll er kvar i Guds kärlek, medan ni väntar på att vår Herre Jesus Kristus i sin barmhärtighet skall ge er evigt liv. Sådana som tvivlar skall ni vara barmhärtiga mot och frälsa genom att rycka dem ur elden. Mot andra skall ni också vara barmhärtiga, dock med fruktan, så att ni till och med avskyr deras livklädnad som är nersmutsad av köttet.” Jud. 1:21-23. När ni följer Kristi föredöme, kommer er lön att bli omfattande: Ni kommer att se, hur eleverna blir vunna av Honom.

Intensiva ansträngningar

Israels Herre Gud hungrar efter frukt. Han manar Sina arbetare till, att förgrena sig mer, än de gör. Han önskar, att de skall göra världen till sitt arbetsfält, i stället för att endast verka för våra församlingar. Aposteln Paulus färdades från ort till ort och förkunnade sanningen för dem sittande fast i villfarelsens mörker. I Korint var han verksam i ett år och sex månader, och bevisade den gudomliga naturen hos sitt uppdrag, genom att bygga upp en blomstrande församling bestående av judar och hedningar. Kristus begränsade aldrig Sina mödor till en plats. De små och stora städerna i Palestina genljöd av sanningarna, som kom ur Hans mun. **Kristi hälsning till världen**

Bergspredikan är himmelens välsignelse till världen, ett besked från Guds tron. Den förmedlades till mänskosläktet, för att för detta utgöra pliktens lag och himmelens ljus, dess hopp och tröst vid förtvivlan. Här uttalar predikanernas Furste, Mästerläraren, de ord, som Fadern gav Honom att säga.

(269) Salighetsprisningarna är Kristi hälsning, fast inte bara till de troende, utan till hela den mänskliga familjen. Han tycks för ett ögonblick ha glömt bort, att Han befinner Sig i världen och inte i himmelriket. Välsignelser flödar från Hans läppar såsom det frisläppta vattnet från en sedan länge förseglad ström med rikt liv.

Kristus lämnar oss inte osäkra på de karaktärsdrag, som Han alltid kommer att erkänna och välsigna. Han vänder Sig bort ifrån världens äregiriga älsklingar till dem, som dessa inte vill kännas vid, och tillkännager en välsignelse över var och en, som tar emot Hans ljus och liv. För de andligen fattiga, de ödmjuka, de saktmodiga, de sörjande, de föraktade, de förföljda, öppnar Han sin tillflykts armar och säger: ”Kom till mig, . . . så skall jag ge er vila.” Matt. 11:28.

Kristus kan betrakta världens elände utan skuggan av sorg över, att ha skapat människan. I hennes hjärta ser Han mer än synd, mer än olycka. I Sin oändliga visdom och kärlek ser Han människans möjligheter, den nivå hon förmår att uppnå. Han vet, att ehuru människor har missbrukat Guds barmhärtighet och ödelagt den värdighet Han skänkt dem, blir likväl Skaparen förhålligad genom deras lösköpande.

Bergspredikan är ett exempel på, hur vi skall undervisa andra. Vilka besvär har inte Kristus gått igenom, för att skingra andliga gåtors dimma och göra dem till entydiga, enkla sanningar! I Hans undervisning förekommer det ingenting vagt, ingenting svårförståeligt.

”Då började han tala och undervisa dem”. Matt. 5:2. Han uttalade varken Sina ord med en viskning, eller med barskhet eller vresighet. Han talade med klarhet och eftertryck, med allvarlig, övertygande kraft.

”När Jesus hade avslutat detta (270) tal, var människorna mycket förvånade över hans undervisning, ty han undervisade dem med auktoritet och inte som deras skriftlärda.” Matt. 7:28, 29.

Ett uppriktigt studium under bön av Bergspredikan kommer att bereda oss för, att förkunna sanningen, att ge

åt andra det ljus vi har fått. Först skall vi inte överskatta vår egen andlighet, utan med ödmjuka hjärtan ta emot sanningens grundsatser och leva ut dem i fullkomlig lydnad. Detta kommer att medföra fröjd och frid. På så vis äter vi Guds Sons kött och dricker vi Hans blod, samt blir vi starka i Hans kraft. Våra liv blir ett med Hans. Vår ande, våra böjelser, våra vanor, styrs av Hans vilja, om vilken Gud tillkännagav: ”Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje.” Matt. 3:17.

Orden, som Kristus talade på Lycksaligprisningarnas Berg, kommer att behålla sin makt för alltid. Varje mening utgör en ädelsten från sanningens skattkammare. Principerna, som formulerades under detta tal, gäller för alla tider och för alla samhällsklasser. Med gudomlig kraft uttryckte Kristus Sin tro och Sitt hopp, medan Han pekade ut grupp efter grupp som salig, därför att de format rättfärdiga karaktärer. Genom att i tro på Livgivaren leva Hans liv, kan var och en nå den standard, som Han lyfte upp i Sina ord. Är inte ett dylikt uppnående värt livslång, outröttlig ansträngning?

Världen är ur led. När vi betraktar bilden, verkar utsikterna avskräckande. Dock hälsar Kristus med hoppfull försäkran precis de män och kvinnor, som orsakar oss bevikelser. Hos dem ser Han kvalifikationer, som kommer att göra det möjligt för dem att bekläda en plats i Hans vingård. Om de oavslutligt vill lära sig av Honom, kommer Han att genom Sin försyn göra dem till män och kvinnor lämpade att utföra ett arbete, som inte ligger bortom deras förmågor; genom ingjutandet av den Helige Ande kommer Han att skänka dem talets gåva.

Många av de öde, obearbetade fälten måste besökas av nybörjare. Frälsarens positiva syn på världen kommer att tända tillförsikt hos många arbetare, som, om de börjar i ödmjukhet, och lägger manken till, kommer att visa sig vara de rätta männen för tid och omständighet. Kristus ser världens samlade misär och uppgivenhet. Anblicken härav skulle nästan krossa somliga av våra arbetare med en förmimmelse av modstulenhets. De skulle knappt veta, hur de ens skulle börja att leda män och kvinnor till första stegpinnen. Deras precisa tillvägagångssätt är av föga värde. De skulle stå ovanför de lägre stegpinnarna och säga: ”Kom upp till oss.” Men de stackars själarna vet inte, var de skall sätta sina fötter.

Kristus uppmuntras i Sitt hjärta av åsynen av dem, som är fattiga i ordets alla betydelse; uppmuntras av åsynen av de illa behandlade, som är saktmodiga; uppmuntras av den synbarligen otillfredsställda hungern efter rättfärdighet, av mångas oförmåga att ens börja härvidlag. Han välkomnar, så att säga, just det sakernas tillstånd, som skulle göra många pastorer förtvivlade. Han rättar till vår vilsegångna fromhet, Han lägger bördan för arbetet med de fattiga och nödlidande på världens hårda ställen på män och kvinnor, som har hjärtan, (272) vilka kan känna för de okunniga och för dem, som halkat vid sidan av vägen. Herren lär dessa arbetare, hur arbetarna skall bete sig, för att bemöta dem, som Han önskar att hjälpa. De kommer att känna sig uppmuntrade, när de ser dörrar öppnas för dem, så att de kan träda in på områden, där de kan bedriva hälsomissionsarbete. Eftersom de har föga självförtroende, ger de Gud hela äran. Deras händer må vara grova och

oskickliga, men deras hjärtan är mottagliga för förbarmande; de är fyllda av en uppriktig önskan om, att göra något för att lindra det omfattande lidandet; och Kristus är där för att bistå dem. Han verkar genom dem, som känner igen barmhärtighet mitt i eländet, vinst mitt i förlusten av allting. När världens Ljus passerar förbi, framträder förmåner i alla prövningar, ordning i kaos, Guds framgång och visdom i det, som tett sig som ett misslyckande.

Mina bröder och systrar, kom nära människorna i er verksamhet. Lyft upp de nedslagna. Se stora olyckor som dolda välsignelser, elände som uttryck för förbarmande. Verka på så sätt, att hopp skjuter upp i stället för förtvivlan.

Vanligt folk skall inta sin plats som arbetare. Genom att dela nästans sorger såsom Frälsaren delade mänsklighetens sorger, kommer de att med trons öga se, hur Han verkar med och genom dem.

”HERRENS stora dag är nära, ja, nära, och den kommer med hast.” Sef. 1:14. Åt varje arbetare skulle jag säga: Gå ut i ödmjuk tro, så kommer Herren att vandra tillsammans med er. Var dock vaksamma och bed. Detta är hörnstenen i ert arbete. Kraften är Guds. Verka i beroende på Honom. Kom ihåg, att ni är Hans medarbetare. Han är er hjälpare. Er styrka kommer från Honom. Han kommer att vara er visdom, er rättfärdighet, er helgelse, er förlossning. Bär Kristi ok, iför er varje dag Hans ödmjukhet och saktmod. Han kommer att vara er Tröst, er Vila.

Kraft från höjden

(273) Såsom den gudomliga förläningen – den Helige Andes kraft – gavs till lärjungarna, kommer den att ges i dag till alla, som söker den på rätt sätt. Den kraften allena förmår att göra oss frälsningsbara och lämpliga för salarna där ovan. Kristus vill skänka oss en välsignelse, som gör oss helgade. ”Detta har jag talat till er”, säger Han, ”för att min glädje skall vara i er och för att er glädje skall bli fullkomlig.” Joh. 15:11. Glädje i den Helige Ande är hälsogivande, livsgivande glädje. Genom att ge oss Sin Ande, ger Gud oss Sig Själ. Därmed gör Han Sig till en källa med himmelska inflytanden, för att skänka världen hälsa och liv.

När nu Gud så rundhänt tilldelar er Sina gåvor, kom ihåg att det är som sig bör, att ni återbördar dem till Givaren med ränta, genom att de ingjuts i andra. För ljus och fröjd samt frid in i andras liv. Varje dag behöver vi tuktas, genom att jaget läggs i softet. Härigenom blir vi redo, att ta emot den himmelska gåvan, fast inte för att lägga undan den, inte för att beröva Guds barn Hans välsignelse, utan för att föra den vidare i all dess rika fullhet till andra. När vore vi i större behov, än nu, av ett öppet hjärta för att ta emot, ja, så att säga ha ont av dess längtan efter, att ingjuta välsignelsen hos andra?

Det är vår kristna skyldighet, att i stor omfattning dra nytta av skattkammaren med gudomlig kunskap. Gud vill att vi skall få ta emot mycket, för att vi skall kunna föra mycket vidare. Han önskar, att vi skall vara kanaler, varigenom Han rikligen kan förläna Sin nåd till världen.

Låt era böner kännetecknas av uppriktighet och tro. Herren är villig, att göra för oss ”långt mer än allt vi ber om eller tänker”. Ef. 3:20. Tala om detta; bed om detta. Uttryck ingen otro. Vi har inte råd med, att låta Satan se att han har förmågan till, att göra våra anleten bleka och våra liv trista. (274) Bed i tro. Och se till, att ni får era liv i samklang med era vädjanden till Herren, så att ni också erhåller välsignelserna, som ni ber för. Låt inte tron försvagas, ty de mottagna välsignelserna står i förhållande till den uttryckta tron. ”Som ni tror skall det ske med er.” ”Allt vad ni ber om i er bön skall ni få, när ni tror.” Matt. 9:29; 21:22. Bed, tro, fröjdas. Sjung lovsånger till Gud, eftersom Han har besvarat era böner. Ta Honom på Hans ord. ”. . . den som har gett oss löftet är trofast.” Hebr. 10:23. Inte en enda uppriktig hemställan går om intet. Kanalen är öppen; strömmen flyter fram. Den för med sig helande verkan, ja, släpper fram ett återställande flöde av liv och hälsa samt frälsning.

Åt varje lärare ges den heliga förmånen, att företräda Kristus. Och när lärare strävar efter att göra det, kan de vila i den betryggande övertygelsen om, att Frälsaren är nära dem, att Han ger dem ord att tala å Hans vägnar, att Han pekar ut sätt, varpå de kan ge prov på Hans förträfflighet.

Lärare ställs inför många prövningar. Avskräckande vanskligheter trycker ned modet, när de upptäcker att eleverna inte alltid uppskattar deras mödor. Satan försöker att slå dem med kroppsliga åkommor, i hopp om att komma dem att muttra mot Gud, att glömma bort Hans godhet, Hans barmhärtighet, Hans kärlek och den översvinnligen tunga härlighet, som väntar segraren. I stället skulle de minnas, att Gud använder Sig av prövningar, för att deras förtroende för Honom skall bli felfritt. Han vakar alltid över dem, och om de i sina bryderier blickar hän till Honom i tro, kommer Han att ta dem ut ur ugnen förfinade och renade som guld härdat i elden. Han låter prövningar drabba dem, för att dra dem närmare Sig, men Han lägger inte tyngre börda på dem, än att de förmår att bära den. Och Han tillkännager: ”Jag skall aldrig lämna dig eller överge dig.” Hebr. 13:5. Han står alltid (275) beredd, att befria dem, som litat på Honom. Den hårt ansatte, svårt provade läraren bör säga så här: ”Om han så dödar mig, skall jag ändå lita på honom.” ”Fikonträdet blomstrar inte mer, och vinstocken ger ingen skörd. Olivträdetets frukt slår fel, och falten ger ingen föda. Fåren rycks bort ur fällorna, och ingen boskap finns i stallen. Men jag vill jubla i HERREN och glädja mig i min frälsnings Gud.” Job 13:15 [KJV]; Hab. 3:17, 18.

Elever, samverka med era lärare. Genom att göra det, skänker ni dem hopp och mod. Därmed hjälper ni dem, och samtidigt underlättar ni era egna framsteg. Kom ihåg, att det i mångt och mycket beror på er, huruvida era lärare skall lyckas, och deras verk erkännas som en framgång.

I ordets verkliga betydelse skall ni vara lärjungar, ni skall se Gud bakom läraren, och läraren samarbeta med Honom.

Era tillfällen att arbeta försvinner raskt. Ni har inte tid med egoism. Det är endast när ni ärligen söker att lyckas, som ni verkligen kommer att bli lyckliga. Skoltidens möjligheter är dyrbara. Gör livet som elev det bästa tänkbara. Ni kommer att vara elever endast en gång i livet. Och det kommer an på er, om ert verk skall bli en framgång eller ett misslyckande. I och med att ni blir kunniga om Bibeln, samlar ni skatter att ge till andra.

I fall en av era kamrater har svårt för, då skall ni förklara den del av lektionen eller läxan som han inte förstår. Detta kommer att främja er egen förståelse. Använd enkla ord; uttryck era tankar på ett språk, som är tydligt och lätt att begripa.

Genom att bistå klasskamraten, bistår ni lärarna. (276) Och det händer ofta, att någon med ett uppenbarligen trögt sinne snabbare får grepp om saker och ting framförda av en annan elev, än av en lärare.

Det är detta slags samarbete, som Kristus berömmar och gillar. Den Store Läraren står bredvid er, för att stötta er, när ni hjälper den trögfattade.

Under er tid vid skolan kan ni få tillfälle, att för de fattiga och de okunniga berätta om de vidunderliga sanningarna hos Guds ord. Ta vara på varje sådan möjlighet. Herren kommer att välsigna varje ögonblick, som läggs ned på detta.

Vi lever i en tid, då Satan lägger ned all sin kraft på att hindra och betvinga dem, som arbetar i Guds tjänst. Men vi får icke misslyckas, eller tappa modet. Vi måste uppamma större tro på Gud. Vi måste lita på Hans Levande Ord. Med mindre vårt grepp om himmelen blir starkare, kommer vi aldrig att kunna stå emot mörkrets krafter, som kommer att märkas och kännas av inom varje verksamhetsgren.

Jordens brunnar kommer ofta att vara tomma, dess källor att torka ut; men hos Kristus finns det ett levande källsprång, som vi ständigt kan hämta vatten ur. Hur än mycket vatten vi hämtar och ger åt andra, kommer den brunnen likväl att aldrig sina. Vi riskerar inte att tömma källan; ty Kristus är sanningens outtömliga källsprång.

Den sedelära, som evangeliet inpräntar, vidgår ingen annan nivå, än Guds fullkomliga sinne, Hans vilja. Alla rättfärdiga karaktärsdrag dväljs hos Gud som en fulländad, samstämmig helhet. Var och en, som tar emot Kristus som sin personlige Frälsare, äger förmånen att ha alla dessa egenskaper. Sådan är helighetens vetenskap.

Omtanke om dem, som kämpar med svårigheter

(277) I årtal har bristande klokskap visats i bemötandet av personer, som åtar sig och främjar Herrens verk på svåra platser. Dessa män måste ofta överanstränga sig. De har litet pengar att satsa på verkets framåtskridande, och de nödgas offra mycket för att gynna verksamheten. De arbetar för en liten lön och är ytterst sparsamma. De vädjar till folket om medel, och de föregår själva med givmilt föredöme. De prisar Gud för det, som blir uträttat, väl medvetna om att Han är deras tros Upphov och Fullbordare, och att det är tack vare Hans kraft, som de alls når framåt.

Det händer, sedan dessa arbetare burit bördan och uthärdat dagens hetta, samt med tålmodig, uthållig ansträngning inrättat en skola eller ett hälsohem, eller gjort någon annan satsning för verkets bästa, att deras bröder beslutar att någon annan person skulle lyckas bättre, och att han därför skall ta ansvar för det arbete, som de har uträttat. I somliga fall fattas beslutet, utan att man tar vederbörlig hänsyn till och ger självklart erkännande åt dem, som trampat vinpressen själva, som har knotat och bett samt strävat, ja, i sina ansträngningar lagt ned all sin styrka och energi.

Gud är inte glad över detta sätt, att bemöta Hans arbetare på. Han manar Sitt folk till, att hålla upp händerna på dem, som bygger upp verksamheten på nya, vanskliga platser, att tala glädjens och uppmuntrans ord till dem.

(278) I sin iver, sitt nit för sakens framåtskridande, kan arbetarna begå misstag. På grund av sin önskan om, att få in medel för att underhålla de välbehövliga satsningarna, kan det tänkas att de inleder projekt, som inte är av godo för verket. Herren, som ser att de här projekten skulle avleda deras uppmärksamhet från det Han vill att de skall göra, tillåter att de drabbas av besvikelser, som söndersmular deras hopp. Pengar offras, och det innebär en stor skuffelse för dem, som glatt sig åt att kunna säkra medel, för att stötta saken.

Medan arbetarna spände varje muskel, för att samla in medel för att klara sig igenom ett nödläge, stod en del av bröderna vid sidan om och klandrade dem, tänkte onda tankar, målade ut de nedtyngda arbetarnas bevekelsegrunder som förkastliga, och gjorde arbetet svårare. Bländade av själviskhet, insåg aldrig dessa småaktigt kritiserande personer, att deras bröder var tillräckligt anfäktade, utan att behöva finna sig i klander från individer, som inte axlat tunga bördor och skyldigheter. Besvikelser är en stor prövning, men kristen kärlek kan vända förlusten till seger. Motgångar lär en att vara vaksam. Vi lär oss av våra misstag. På så vis vinner vi erfarenhet.

Omsorg och klokskap bör visas i bemötandet av arbetare som, trots att de begått misstag, har visat ett uppriktigt, självförsakande intresse för verket. Deras bröder borde säga: ”Vi skall inte göra saker och ting värre, genom att sätta en annan i ert ställe, utan att ge er möjlighet att rätta till ert misstag, och att inta en gynnsam position, fria från bördan av orättvist klander.” Ge dem tid till, att bättra sig,

att övervinna rådande, svåra omständigheter, och att stå inför änglar och människor som värdiga arbetare. De har gjort misstag, men skulle de som ifrågasatt (279) och klandrat ha lyckats bättre? Åt de anklagelsesjuka fariséerna sade Kristus: ”Den som är utan synd må kasta första stenen på henne.” Joh. 8:7.

Det finns sådana, som förivrar sig i sin vilja, att förändra förhållanden, som de tycker är felaktiga. De anser sig böra ersätta dem, som begått misstag. De undervärderar arbetarnas insatser, medan andra tittat på och klandrat. Genom sina handlingar säger de: ”Jag kan uträtta storverk. Jag kan göra verket framgångsrikt.” Åt dem, som tror sig veta hur misstag undviks, är jag instruerad att säga: ”Döm inte, så blir ni inte dömda.” Matt. 7:1. Måhända ni skulle undvika misstag i somliga sammanhang, men när det gäller annat riskerar ni att göra stora klavertramp, vilka skulle vara väldigt svåra att rätta till och som skulle medföra oreda i verksamheten. Dessa felgrepp kunde orsaka värre skada, än era bröders felsteg.

Jag har fått veta, att de män som lägger grunden för en verksamhet och som kämpar sig framåt, igenom fördomar, inte skall ställas i en ogynnsam dager, för att andra skall få ersätta dem. Det finns innerliga arbetare som, trots klander från en del bröder, har gått framåt med det verk, som Gud sagt skall utföras. Skulle de nu avlägsnas från sina ansvarsställningar, skulle det uppstå ett intryck som vore orättvist mot dem och skadligt för verket, eftersom de vidtagna ändringarna skulle betraktas som ett rättfärdigande av det oberättigade klandret och de förekommande fördomarna. Herren vill inte, att steg tas, som skulle innebära någon orättvisa mot dem, som har arbetat länge och uppriktigt med att bygga upp verksamheten, som de fått i uppdrag att sköta.

Okloka förändringar

(280) Många förändringar görs, som helst inte skulle ha vidtagits. Det händer ofta, att när arbetare blir missnöjda, skickas de annorstädes, i stället för att uppmuntras till att stanna kvar, där de är och göra sitt arbete till en framgång. Dock har de med sig samma karaktärsdrag, som i det svunna har fördärvat deras verksamhet. De kommer att uppvisa samma okristliga anda, för de har inte lärt sig läxan om tålmodigt, ödmjukt tjänande.

Jag vädjar om ett annat sakernas tillstånd. Förändringar måste göras inom grupperna med arbetare vid våra konferenser och institutioner. Effektiva, hängivna män måste sökas och uppmuntras till, att förena sig med bärarna av bördor som hjälpare och medarbetare. Skapa en samstämmig förening mellan nytt och gammalt, i brödrakärlekens anda. Men låt inga förändringar göras tvärt i skötseln, så att de, som arbetat flitigt och framgångsrikt och därmed fört verket åt rätt håll, blir modstulna. Gud tänker inte godkänna någonting, som görs för att nedslå Hans trogna tjänare. De, vars plikt det är att säkerställa verkningfullaste skötsel av våra förlagshus, hälsohem och skolor, bör följa grundsatserna för rättvisa.

Ett kall till tjänst

Gud kallar på arbetare. Saken tarvar män, som själva har arbetat sig upp, som lagt sig i Herrens händer som ödmjuka lärjungar, och bevisat sig vara arbetare

tillsammans med Honom. Sådana män behövs som pastorer och inom skolverksamheten. De, som bevisat sig vara män, bör skrida till verket och göra vad de förmår i Mästarens tjänst. De bör (281) ställa in sig i arbetarnas led och genom tålmodig, fortlöpande möda bevisa sitt värde. Det är i vattnet, inte på land, som vi lär oss att simma. Låt dem med trofasthet fullgöra den syssla, som de kallats till, så att de kan få förmågan att axla än större ansvar. Gud skänker alla tillfälle, att bli fullkomliga i Hans tjänst.

Den, som iför sig rustningen för att kriga som en tapper soldat, kommer att vinna allt större förmåga, i det att han eftersträvar att fullkomna sin kunskap om Gud, och verkar enligt den plan Gud har bestämt för de kroppsliga, mentala och andliga krafternas fullkomliga utveckling.

Unga män och kvinnor, samla ett förråd av kunskande. Vänta inte, tills några personer efter sin undersökning förklarar er vara dugliga nog att arbeta, utan gå ut på vägar och stigar, och inled ert arbete för Gud. Använd den kunskap ni har på ett klokt sätt. Gör bruk av er förmåga med trofasthet, genom att givmilt dela med er av det ljus, som Gud ger er. Studera, hur ni på bästa sätt skall kunna skänka andra frid och ljus samt sanning och himmelens många andra rika välsignelser. Förbättra er hela tiden. Försök att nå allt högre upp. Det är förmågan, att riktigt anstränga sinnets och kroppens krafter – att alltid hålla eviga sakförhållanden i sikte – som är av värde nu. Sök Herren på största möjliga allvar, så att ni kan bli allt mer förfinade, mer andligt inriktade. Då kommer ni att få det finaste betyg någon kan erhålla – Guds gillande.

Oavsett omfattningen av just dina förmågor, skall du minnas att du endast har dem till låns. På detta vis provar Gud dig, Han ger dig tillfällen att visa din trofasthet. Honom är du tack skyldig för alla dina anlag. Honom tillhör dina kroppsliga, mentala och själsliga krafter, och för Honom skall dessa krafter användas. Du måste avlägga räkenskap för din tid, ditt inflytande, dina talanger, din skicklighet (282) – för allt detta ansvarar du inför Honom, som ger allting. Den använder sina gåvor bäst, som medelst enträgen möda försöker att sätta i verket Herrens stora plan för mänsklighetens upphöjelse, samtidigt som han alltid håller i minnet, att han måste vara både lärjunge och undervisare.

När unga män tar upp arbetet och, trots många svårigheter, skördar framgång, skall ingen komma på tanken, att dessa borde övergå till andra sysslor och överlåta verket de startat till äldre och mera erfarna män. I det att våra unga män brottas med vanskligheter, kan de tänkas begå misstag; men om de uthålligt tågar framåt, kommer deras nederlag att förvandlas till segrar.

Mina medarbetare, håll fast vid arbetet, som ni har inlett. Fortsätt, tills ni vinner seger efter seger. Utbilda er med ett mål i sikte. Håll den högsta standard för ögonen, så att ni uppnår allt mera gott. På så vis återger ni härligheten från Gud.

Gud har försett en del av Sina tjänare med särskilda förmågor, och ingen manas till att förringa deras

förfärlighet. Ingen skall dock bruka sina förmågor till att upphöja jaget. Ingen skall betrakta sig själv som gynnad framför nästan, ej heller upphöja sig över uppriktiga, ivriga arbetare. Herren ser till hjärtat. Den, som är mest hängiven i Guds tjänst, uppskattas livligast av det himmelska universum.

Himmelen håller utkik, för att se hur de med inflytelserika ställningar uppfyller sitt förvaltarskap. Kraven på dem som förvaltare avgörs genom omfånget på deras inflytande. I bemötandet av nästan bör de vara som fäder, rättskaffens, ömsinta, trofasta. De bör vara Kristus-lika till sinnelaget, och förena sig med bröderna genom enhetens och kamratandans starkaste band.

En klok fördelning av medlen

(283) Bryderiet kring medel har oroat många. Med hjälp av sina bedrägliga, lockande projekt, har Satan om och om igen spärrat vägen för framåtskridande. Församlingen har inte gjort sig helt beroende av Gud, utan gett efter för fiendens frestelser, och sökt att förverkliga planer, som krävt medel vida överstigande dess intäkter. Mycket pengar har satsats på några få ställen. Därmed har missionsfält förvägrats den hjälp, som de borde ha erhållit. Då de byggt upp verksamheten inom sitt område på fältet, har individer följt sina själviska planer och slukat medel från Herrens skattkammare, utan att tänka på att samtliga intäkter tillhör Herren och att andra delar av Hans vingård måste underhållas. Av skäl, som de inte kommer att gilla att behöva möta vid domen, blundade de för sina medarbetares behov. Alltså har utfattiga fält lämnats obearbetade. Genom att skynda sig att uppföra stora byggnader – utan att först beräkna kostnaden, utan att först beakta hur mycket som skulle krävas för att bygga tornet – har individer ådragit saken skulder, nedslagenhet och förvirring. Vägen framåt på nya fält har därmed blockerats.

Ett slags vansinne har gripit tag i somliga sinnen, föranledande dem att göra sådant, som skulle komma att suga ut medel, utan några utsikter till att längre fram alstra nya medel. Hade dessa pengar använts på det av Herren föreskrivna sättet, skulle arbetare ha väckts upp och gjorts redo till, att utträta det verk, som måste utföras före Herrens ankomst. Det felaktiga bruket av medel visar på behovet av Herrens varning, att Hans verk icke får hindras genom människors egna projekt, utan att det måste skötas på så sätt, att Hans sak stärks.

(284) Genom att arbeta enligt felaktiga planer, har personer åsamkat saken skulder. Låt inte detta upprepas. Verksamhetens ansvariga bör handla omsorgsfullt, och vägra att begrava Guds intressen i skulder. Ingen skall handla obetänksamhet, oöverbärgt, naivt tänkande att allt skall sluta väl.

Överdriven uppståndelse kring och vurm för verket på en ort bidrar inte det minsta till verkets framåtskridande som helhet. När planer läggs för att uppföra en byggnad på ett

ställe, beakta då noga andra platser, som lika väl behöver pengar för uppförandet av nödvändiga byggnader. Tiden är kort, och medan byggnader visst måste uppföras, låt det göras med vederbörligt beaktande av samtliga delar i Herrens vingård. Den ansvarige för byggande skall besitta ett sunt, helgat sinne och inte vara en sådan person, som i sin iver att uppföra en arkitektonisk klenod, sätter verket i kläm genom dyrbara satsningar.

Gud skapar inte förvirring, utan ordning och framsteg. De, som vill främja Hans rike, bör skynda långsamt och bygga klokt. Ingen skall rusa åstad i tron, att medel måste satsas för att åstadkomma något storslaget. Så säger Herren: ”Så här får inte medel slösas, ty det sker till bekostnad av själar.”

Följderna av självisk skötsel står framför oss i dag som en bild på de mäns visdom, vars sinnen och hjärtan var i behov av den Helige Andes vägledning. Herren kan pröva bekännande kristnas hjärtan på mångt sätt. Med omiskänlig precision har Han sparat frukterna av mänsklig klokhet, och visat att de, som trott sig utföra stora ting, behöver skärskåda det flydda; att de behöver inse, att de ej varit ledda av den Helige Ande, utan att de i många fall vägrat Herrens (285) rådgivning. Hade de ransakat sig själva i början av sin verksamhet, enligt Herrens tydliga anvisning, skulle åratals Guds-vanärande tjänst ha övergått i en kärlekens tjänst. Varje hjärta i varje hushåll behöver göra självransakan, annars kommer somliga, i likhet med Saul, att upptäcka att deras väg leder in i förtappelsen. Detta är i synnerhet tillämpligt på män i ansvarsställning. Herren säger: ”Jag finner Mig icke i några själviska konstgrepp.” Nu behöver var och en söka Herren. Guds folk kommer ej att bestå provet, med mindre det inträffar en väckelse och en klar förbättring, en reformation. Herren kommer inte att släppa in i de slott Han håller på att ställa i ordning för de rättfärdiga en enda själ, som är självrättfärdig.

Under inga omständigheter bör vårt folk i något land lägga alla sina medel på en stor, dyr medicinsk institution. Att sammanföra ett stort antal människor på ett ställe, säkrar inte bästa tänkbara utfall i fysisk eller andlig återställning. Och i tillägg skulle inrättandet av en dylik vara detsamma som att råna andra ställen, där hälsoinstitutioner bör grundas. Varhelst vi än verkar, kommer vissa att vilja samla mesta möjliga medel, för att uppföra en väldig byggnad; men detta är inte den klokaste planen. När vi planerar en institution på en ort, bör vi minnas behoven på andra orter. Praktisera sparsamhet, så att det blir möjligt att ge människorna i andra områden av landet liknande fördelar.

Våra åldriga, banbrytande arbetare

(286) Till de åldersstigna arbetare, som varit knutna till verket med den tredje ängels budskap nästan från

begynnelsen, vars erfarenheter härav nära nog är jämnåriga med tidens utgång år 1844, säger Herren: ”Er hjälp behövs. Ta inte på er bördor, som yngre personer kan bära. Det är er skyldighet, att vara aktsamma beträffande era livsvanor. Ni skall vara visa i bruket av er fysiska, mentala och andliga styrka. Ni, som varit med om så många och så varierande upplevelser, skall göra allt ni kan, för att bevara era krafter, så att ni kan arbeta så länge som Han låter er stå vid er post och plats, för att bidra till Hans verks fortskridande.”

Med Johannes kan dessa bärare av bördor säga: ”Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med våra händer rörde vid – om Livets Ord är det vi vittnar. Ja, livet uppenbarades, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall ha gemenskap med oss. Och vår gemenskap är med Fadern och hans Son Jesus Kristus. Och detta skriver vi för att vår glädje skall vara fullkomlig. Detta är det budskap som vi har hört från honom och som vi förkunnar för er, att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom och vandrar i mörkret, så ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd.” 1 Joh. 1:1-7.

Saken behöver de gamla medarbetarnas bistånd, de åldrade (287) arbetare, som har åratals erfarenhet av Guds sak; som har bevittnat budskapets utveckling och framsteg inom olika områden; som har sett många övergå i fanatism och omhulda falska lärors förvillelse, ja, stå emot alla gjorda försök, för att låta sanningens ljus avslöja de vidskepelse, som strömmade in för att förvirra sinnen och omintetgöra budskapet, som under dessa yttersta dagar måste ges i sin renhet till Guds återstående folk.

Många av Guds beprövade tjänare har somnat in i Jesus. Låt de till dags dato ännu levandes hjälp uppskattas. Låt deras vittnesbörd värderas. Herren har hållit Sin kärleksfulla hand över dessa trogna arbetare. Han kommer att hålla dem uppe med Sin starka arm, Han kommer att säga: ”Luta er mot Mig. Jag skall vara er styrka och er ytterst stora belöning.” De, som förkunnade budskapet från första början, som kämpade modigt i den hårda striden, får icke tappa greppet nu.

Det ömsintaste intresse skulle visas dem, vars hela livs verk är kopplat samman med Guds verk. Trots sina talrika krämpor, besitter dessa arbetare fortfarande förmågor, som dugliggör dem till att stå på sin post och plats. Gud önskar, att de skall inta ledande ställningar inom Hans verksamhet. De har förblivit stående mitt uppe i storm och prövning, och är några av våra värdefullaste rådgivare. Hur tacksamma skulle vi inte vara, att de ännu kan använda sina gåvor i Herrens tjänst!

Låt inte det förhållandet förloras ur sikte, att i det förflutna offrade dessa uppriktiga kämpar allt, för att föra saken framåt. Faktumet, att de blivit gamla och grå under sin tjänst för Gud, är inte skäl till att de skulle upphöra att utöva ett inflytande överlägset inflytandet från män med

betydligt mindre kunskap om verket och långt mindre erfarenhet av gudomliga angelägenheter. Fastän slitna och oförmögna, att axla de tunga bördor som yngre män kan och (288) borde bära, är deras värde som rådgivare synnerligen stort. De har begått misstag, men de har vunnit visdom från sina misslyckanden; de har lärt sig att undvika felaktigheter och faror, och skulle de då inte vara i stånd till att leverera sunda råd? De har uthärdat vanskligheter och prövningar, och även om de förlorat en del av sin vigör, skall de inte fösas åt sidan av mindre erfarna arbetare, som känner till ack så litet om dessa vägröjares arbetsamhet och självupppoffring. Herren förpassar dem inte alls till sidan. Han ger dem särskild nåd och kunskap.

Då Johannes var gammal och gråhårig, fick han ett budskap att frambära till de förföljda församlingarna. Judarna gjorde flera försök, att ta hans liv, men Herren sade: ”Låt honom leva. Jag, som skapat honom, skall vara hos honom och vaka över honom.” Ständigt bar den åldrige lärjungen sitt vittnesbörd för Mästaren. På ett vackert språk, med en musikalisk röst, med ord som gjorde intryck i hjärtat på alla som hörde honom, berättade han om Kristi ord och gärningar. Han sändes i landsflykt till Patmos, men där besökte Kristus honom, och förmedlade till honom de storslagna sanningarna vi finner i Uppenbarelseboken.

När de, som har tillbringat livet i tjänst för Gud, närmar sig slutet på sin pilgrimsvandring, drivs de av den Helige Ande till att berätta om sina erfarenheter från Hans verk. Redogörelsen om Hans underbara handlande med Sitt folk, om Hans stora godhet i att befria dem ur prövning, bör upprepas för de nyomvända. Även prövningarna, som Guds tjänare utsatts för på grund av tidigare medarbetares avfall, liksom den Helige Andes verkan, för att omintetgöra lögnerna som spreds om dem, som i det sista bestämt höll fast vid trons grunder, bör berättas om.

(289) De gamla fanbärare, som ännu lever, bör inte försättas i huvudbry. De, som tjänat sin Mästare i motgång, som uthärdat fattigdom och förblivit trogna mot sanningen trots fåtaliga medlemmar, skall alltid hedras och aktas. Jag har i uppgift att säga: Låt varje troende respektera de åldrade banbrytare, som utstått prövningar och många försaker. De är Guds anställda och har spelat en framträdande roll i uppbyggandet av Hans verk.

Herren önskar, att de yngre arbetarna skall vinna visdom, kraft och mognad genom samröre med de gamla arbetare, som lämnats kvar med tanke på saken. Låt de yngre männen inse, att sådana arbetares närvaro ibland dem utgör en stor ynnest för dem själva. Låt dem visa stor aktning för gråhårsmännen, som äger omfattande erfarenhet av verkets utveckling. Låt dem ge dem en hedersplats vid sina rådpläningar. Gud vill, att de som kommit in i sanningen på senare år, noga skall ge akt på dessa ord.

Måtte Herren välsigna och hålla uppe våra gamla och beprövade arbetare! Måtte Han hjälpa dem till, att handla vist avseende deras fysiska, mentala och andliga krafters bevarande! Jag har fått som uppgift av Herren, att säga till dem som framförde sitt vittnesbörd under budskapets tidiga dagar: ”Gud har utrustat er med förnuftsformåga,

och Han önskar att ni skall förstå och lyda lagarna, som har med människans hälsa att göra. Var inte oförsiktiga. Överanstäng er inte. Ta er tid till att vila. Gud vill, att ni skall stå vid er post och plats, görande ert till för att frälsa män och kvinnor från att dras ned av onskans starka ström. Han vill, att ni har på er rustningen, tills Han säger åt er att ta av den. Inom kort kommer ni att erhålla er belöning.”

Omsorg om arbetare

(290) Anstalter bör vidtas för skötandet av pastorer och andra trofasta Guds tjänare, som på grund av sin utsatta belägenhet eller för mycket arbete i Hans sak blivit sjuka och i behov av vila och återställelse, eller som på grund av ålderdom eller förlust av hälsan ej längre orkar med att bära sin börda eller stå ut med dagens hetta. Ofta tilldelas pastorer ett arbetsfält, som de vet kommer att sarga deras hälsa; men ovilliga att sky prövande platser, beger de sig åstad, i hopp om att vara en hjälp åt och en välsignelse för folket. Så småningom inser de, att hälsan sviktar. Att växla klimat och arbete prövas, utan att medföra lättnad; och vad skall de ta sig till då?

De här trofasta arbetarna, som för Kristi skull har gett upp världsliga utsikter, ja, valt fattigdom före nöjen och rikedom; som glömt bort jaget och enträget verkat för att vinna själar för Kristus; som har gett frikostigt för att främja olika satsningar inom Guds sak, och därpå har sjunkit ned i striden, trötta och sjuka, samt utan medel till sitt uppehälle, får inte lämnas att kämpa mot fattigdom och lidande, eller känna att de är fattighjon. När sjukdom eller krämpor drabbar dem, låt då inte våra arbetare tyngas ned av den oroliga frågan: ”Hur skall det gå för min fru och våra små, nu när jag inte längre kan arbeta och förse dem med deras nödvändigheter?” Det är inte mer än rätt, att anstalter vidtas för att avhjälpa behoven åt dessa trofasta arbetare och deras skyddslingar.

Rundhänt försörjning tillhandahålls åt veteraner, som har stridit för sitt land. De männen bär de ärr och livslånga krämpor, som vittnar om de farliga strider de deltagit i, deras marscherande som krigsfångar, deras utsatthet för stormar, deras lidande i fängelse. Alla dessa bevis för deras trofasthet och självupppoffring gör att de har rätt till, att kräva något av den stat (291) de har bidragit till att rädda – krav, som vidgås och efterkoms. Men vilket slags försörjning har sjundedags-adventister ordnat åt Kristi krigare?

Arbetare försummade

Vårt folk har inte tillräckligt väl känt detta trängande behov, och därför har det försummats. Församlingarna har varit tanklösa, och trots att ljuset från Guds ord har strålat på deras vandringsstig, har de försummat denna synnerligen heliga plikt. Herren är ytterligt missnöjd med detta åsidosättande av Hans trogna tjänare. Vårt folk borde vara lika villigt att bispringa vederbörande under dessas motgång, som det varit villigt att ta emot deras medel och tjänster, då dessa varit vid god hälsa.

Gud har ålagt oss plikten, att ge särskild akt på de fattiga ibland oss. Dock skall inte de här pastorerna och arbetarna inordnas ibland de fattiga. De har samlat en skatt i himmelen, som inte kommer att nötas ut. De har tjänat konferensen i ur och skur, nu är det konferensens tur att tjäna dem. När vi ställs inför sådana här fall, skall vi inte gå förbi på motsatta sidan. Vi skall inte säga: ”klä er varmt och ät er mätta” (Jak. 2:16), och sedan inte vidta praktiska åtgärder, för att avhjälpa deras behov. Så har skett i det förflutna, och således har i somliga fall sjundedags-adventister vanärat sin trosbekännelse och gett världen anledning, att förebrå Guds sak.

Tillhandahåll hem åt arbetare

Det ankommer nu på Guds folk, att häva detta förebrående, genom att tillhandahålla dessa Guds tjänare med bekväma hem, med några tiotal hektar mark, som de kan odla sina egna jordbruksprodukter på och känna, att de inte är (292) beroende av brödernas välgörenhet. Med vilket nöje och frid skulle inte dessa slitna arbetare se fram emot ett lugnt, litet hem, där deras behov av vila skulle erkännas!

Den plikt vi är skyldiga dessa personer har påtalats upprepade gånger, men inget avgjort handlande har förverkligats härvidlag. Som ett folk bör vi känna vårt ansvar i denna sak. Varje församlingsmedlem bör intressera sig för allt, som rör mänsklighetens och Kristi brödraskap. Vi är varandras lemmar; om en lem lider, lider alla lemmar med denne. Någoting måste göras, och konferensen bör ha så stor andlig urskilningsförmåga, att den inser vilka förmåner och trevnader, som dessa utslitna arbetare behöver och förtjänar.

Våra hälsohem en tillflykt för arbetare

Dessa pastorer behöver ofta särskild omsorg och behandling. Våra hälsohem borde vara en tillflyktsort för sådana och för alla våra slitna arbetare, som behöver vila. Rum bör tillhandahållas, där de kan uppleva variation från vardagen och vila, utan ständig oro för hur de skall kunna betala för sig. Då lärjungarna var slitna av sitt arbete, sade Kristus till dem: ”Kom med mig till en öde plats . . . och vila er lite.” Mark. 6:31. Han skulle föredra arrangemang, varigenom Hans tjänare nu skulle få möjlighet att vila och återhämta krafterna. Våra hälsohem skall stå öppna för våra hårt arbetande pastorer, som gjort allt som stått i sin kraft för att säkra medel för uppförandet och underhållet av de här institutionerna, och närhelst de är i behov av välsignelserna som erbjuds där, skall de fås att känna sig som hemma.

De här arbetarna bör aldrig måsta betala ett högt pris för logi och behandling, de bör (293) ej heller betraktas som tiggare, eller på något annat sätt fås att känna sig som sådana av dem, vars gästfrihet de njuter. Att ge prov på frikostighet i bruket av de faciliteter, som Gud har berett för Sina slitna och utarbetade tjänare, utgör tvättäkta hälsomissionsarbete i Hans ögon. Guds arbetare är knutna till Honom, och när de tas emot, skall man minnas att Kristus tas emot i form av Sina budbärare. Detta kräver Han, och blir vanärad och missnöjd, när de behandlas likgiltigt eller bemöts på ett småaktigt eller själviskt vis. Guds välsignelse kommer inte att vila över snålt bemötande av någon av Hans utvalda. Inom det

medicinska skräet har man inte alltid varit tillräckligt skarpsinnig, för att bli varse dessa förhållanden. Somliga har inte betraktat dem, såsom de borde ha gjort. Mätte Herren helga uppfattningsförmågan åt dem, som ansvarar för våra institutioner, så att de kan förstå, vilka som bör erhålla medlidande och omsorg.

Den del av saken, som dessa uttröttade arbetare skulle ha verkat för, bör visa sin uppskattning för deras möda, genom att biträda dem när de har det svårt. På så vis skulle man i hög grad dela bördan av utgifterna med hälsohemmet.

En del arbetare har det så förspänt, att de kan lägga undan litet av sin lön, och det bör de, om möjligt, göra med tanke på diverse eventualiteter. Dessa personer bör likväl hälsas som en välsignelse på hälsohemmet. Dock har de flesta av våra arbetare många och omfattande plikter att uppfylla. Närhelst medel behövs, kallas de att göra något, att gå före, så att inflytandet från deras exempel måtte föranleda andras givmildhet och Guds saks framåtskridande. De känner en sådan intensiv önskan om, att resa fanan på nya fält, att många till och med lejer personer, för att främja diverse satsningar. De har inte skänkt pengar motvilligt, utan har känt att det varit en (294) förmån, att arbeta för sanningens befordran. Genom att sålunda reagera på maningar om medel, får de sällan mycket över.

Herren har noga bokfört deras rundhänthet mot saken. Han vet, vilket gott verk de har utfört, ett verk som de yngre arbetarna inte kan föreställa sig. Han har varit medveten om alla umbäranden och självförnekelser de har utstått. Han har lagt märke till varje omständighet hos varje enskilt fall. Allt står upptecknat i böckerna. Dessa arbetare är ett skådespel inför världen, inför änglar och inför människor, likaså är de ett åskådningsexempel, som provar uppriktigheten hos våra religiösa principer. Herren skulle vilja få vårt folk att förstå, att banbrytarna inom detta verk förtjänar allt det, som våra institutioner förmår att göra för dem. Gud manar oss till, att begripa att de som blivit gamla i Hans tjänst, förtjänar vår kärlek, vår heder, vår djupaste aktning.

En arbetarfond

Pengar borde läggas i en fond åt arbetare, som ej längre förmår att verka. Vi kan inte stå med rent samvete inför Gud, med mindre vi verkligen anstränger oss härvidlag, och detta skyndsamt. Det finns en del ibland oss, som inte inser behovet av denna åtgärd, men deras motstånd bör inte få påverka oss det lilla minsta. De, som av hela hjärtat bestämt sig för att vara rekorderliga och göra det rätta, bör stadigt gå framåt för fullbordandet av ett gott verk, ett verk som Gud kräver skall utföras. Det finns många, som bara snållt sitter där, som har skjutit upp arbetet med att göra gott med hjälp av sina finanser; men skall detta fortsätta? Skall vi älska pengar så mycket, att vi begraver dem i marken?

Gud manar alla till, att samverka i denna satsning. De välbärgade bör ge av sitt överflöd; men om de ger ovilligt, om de längtar efter att få satsa varje krona (295) på något världsligt företagande, kommer deras belöning att utebli.

De fattigas ödmjuka gåvor betraktas ej av Gud som sämre, än de mer välsituerades mera omfattande gåvor. Herren lägger Sin välsignelse till gåvan, Han gör den därmed avsedda kärleksgärningen fruktbärande i enlighet med den helhjärtade glädje, som ligger bakom gåvan. Växelmynten från varje källa bör därför tas emot med den största tacksamhet.

De ungas iver är nu av nöden. De bör sky fåfängan och hushålla med sina medel. Jag skulle vädja till dem och övriga inom våra led, att satsa de pengar, som vanligtvis läggs på onödiga ting, på högre, heligare ting. Gör vad ni kan, för att skapa en fond åt de åldriga predikanter, som slitit ut sig med ständigt arbete och omsorg. Helga allt det ni har åt Herren. Använd inte era pengar till att glädja jaget. Lägg dem i stället i Herrens skattkammare. Låt inga medel bara glida er ur händerna i jakten på, att tillfredsställa era egna och andras önsknings. Se det så här: Ni betalar era utgifter med Herrens pengar och ni måste avlägga räkenskap till Honom för, hur ni använt dem.

Till de gamla, som så sakteliga håller på att förlora greppet om detta liv, vädjar jag: Förfoga på rätt sätt över er Herres medel, innan ni var och en somnar in i Jesus. Håll i minnet, att ni är Guds förvaltare. Ge tillbaka åt Herren det som tillhör Honom, medan ni ännu lever. Försumma inte det, medan ni har kvar era förståndsfrågor. När ålderdomen kommer över oss, är det vår skyldighet att förmedla våra medel till de redskap, som Gud har valt ut. Satan brukar alla slags knep, för att avleda från Herrens sak just de medel, som så väl behövs. Många binder sin talent i världsliga företaganden, när Guds sak behöver varje krona, för att främja Hans sanning och förhålliga Hans namn. Jag ställer frågan: Skall vi inte samla en skatt i himmelen, i säckar som inte förfaller och spricker sönder? Jag vill (296) i synnerhet enträget mana de gamla, som snart skall lämna ifrån sig sina medel för gott, att minnas dem, som trofast tjänat i ord och lära. Placera era medel där de går att satsa på Guds sak, i fall hälsan och livet tryter. På så vis kommer de att ständigt ge god avkastning.

Jag manar församlingen som helhet, och medlemmarna enskilt, att åt Gud ge det Gud tillhör, med ränta. På detta sätt kommer ni att ha en skatt i himmelen. Låt era hjärtan vara tvättakta gentemot Jesus. Fastän kanske just du känner dig som den minste av de heliga, är du likväl en lem i Kristi kropp, och genom honom jämsställs du med samtliga Hans mänskliga redskap samt med de himmelska väsendenas ypperlighet och kraft. Ingen av oss lever för sig själv. Var och en tilldelas ett verksamhetsfält, fast inte för att tjäna sina inskränkta, själviska intressen, utan för att inflytandet från just var och en skall bli en styrka för alla. Om vi verkligen trodde oss individuellt vara ett skådespel för världen, för världen och för människor, skulle vi då inte som församling uppvisa en helt annan anda, än den vi nu ger prov på? Skulle vi inte vara en levande, verksam gemenskap?

Godhetens små och större strömmar skulle aldrig låtas stanna av. Guds försyn ligger långt före oss, den pilar iväg mycket snabbare, än vi hinner med att vara rundhänta i vårt givande. Vägen för främjandet och byggandet av Guds rike blockeras av själviskhet, stolthet, habegär,

överdådighet och kärlek till att visa upp den egna rikedom. På hela församlingen vilar en helig skyldighet, att gynna varje verksamhetsgren. Om medlemmarna följer Kristus, kommer de att ge avkall på skyltning med sin rikedom, kärleken till vackra kläder, kärleken till eleganta hus och dyrbara möbler. Det måste till betydligt större ödmjukhet, en klar och tydlig skiljmissa från världen, ibland sjundedags-adventister, eljest kommer icke Gud att godta oss, (297) oavsett vår ställning eller naturen hos det arbete, som vi håller på med. Hushållande och självförnekelse kommer att betyda, att många som lever under blygsamma omständigheter, får pengar över att göra gott med. Det är allas skyldighet, att lära sig av Kristus, att vandra ödmjukt på stigen, som himmelens Majestät valde. Hela kristenlivet borde vara en självförnekelse, så att vi kan svara ja på rop om bistånd.

Så länge som Satan verkar med oförtruten kraft för att ödelägga själar, så länge som ropen kommer efter arbetare inom någon som helst del av det stora skördefältet, lika länge kommer det att ljuda maningar till medel åt Guds verksamhet inom några av dess talrika grenar. Vi stillar bara ett behov, för att sedan stilla ett av liknande slag. Den självförsakelse, som krävs för att säkra medel att satsa på det, som Gud värderar högst, kommer att utveckla vanor och ett sinnelag, som för oss själva kommer att säkra berömmet "Väl gjort", och göra oss lämpliga att för alltid dväljas i närvaron av Honom, som för vår skull blev fattig, så att vi genom Hans fattigdom skulle få ärva eviga rikedomar.

Män i ansvarsställningar riskerar att krossas under de många bördor, som de bär, men Herren lägger inte på någon bördor, som är för tunga att axla. Han väger varje börda, innan Han låter den vila på hjärtat åt dem, som är Hans medarbetare. Till var och en av Sina arbetare säger vår kärleksfulle, himmelske Fader: "Kasta din börda på HERREN, han skall uppehålla dig." Ps. 55:23. De, som bär på bördor, måste tro på, att Han verkligen tänker axla varje tyngd, stor som liten.

Jesus går med på, att bära våra bördor endast när vi litar på Honom. Han säger: "Kom till Mig, alla ni som är trötta och tungt lastade; ge Mig era bördor; lita på att Jag skall uträtta det (298) arbete, som är övermäktigt för den mänskliga medarbetaren." Låt oss förtrösta, verkligen lita, på Honom. Oron är blind och förmår inte, att skönja framtiden. Dock ser Jesus slutet från begynnelsen, och vid varje svårighet har Han berett vägen för att ge lindring. När vi stannar kvar i Kristus, förmår vi allting genom Honom, som ger oss kraft.

På grund av ohelgade tjänare i Guds församling kommer en del misstag att ske. Du kanske gråter över följderna av andras orätta väg, men var inte orolig! Verket står under vår gudomliga Mästares tillsyn. Allt Han fordrar är att Hans tjänare kommer till Honom för att få sina order och följer Hans instruktioner. Allt inom vårt verk – våra församlingar, missionsstationer, sabbatsskolor, institutitioner – bär Han i sitt hjärta. Varför oroas dig? Vår intensiva längtan att se församlingen fylld med liv måste förenas med full förtröstan på Gud, för Jesus sade: "Mig förutan

kunnen I intet göra.” (Joh. 15:5.) ”Följ mig!” Han visar vägen, vi skall följa Honom.

Överskatta inte din av Gud givna kraft så att du försöker att påskynda Guds verk. Mänsklig kraft kan inte påskynda verket, men vår kraft måste förenas med de himmelska krafterna. Endast på så sätt kan Guds verk föras till fullkomning. Människan kan inte utföra Guds del av verket. En Paulus må plantera och en Apollos vattna, men Gud ger växten. I enkelhet och saktmod bör människan samarbeta med de himmelska krafterna, vid varje tillfälle göra sitt bästa, men ändå alltid vara klart medveten om att Gud är den store Mästaren i allt arbete. Människan skall inte känna sig självsäker, för då blir hennes reservkrafter uttömda och hennes själsliga och fysiska krafter förstörs. Även om alla de inom församlingen som nu bär de tyngsta bördorna, skulle upphöra med sitt arbete, skulle ändå Guds verk fortsätta. Låt arbetsiver förenas med förstånd, låt oss upphöra med att försöka att göra det som endast Gud kan utföra.